

Biztos út a tulajdonhoz

Vállalkoznánk mi is, ha volna miből, legintettek sokan országszerte, akikben van kurázi, felkészültség, elszánás, hogy tulajdonosként boldoguljanak, dolgozzanak az új Magyarországiért. Most végre itt van az Egzisztencia Alap, amely biztos hátteret teremt a leendő magánvállalkozóknak.

(Cikkünk a 7. oldalon)

II. évfolyam, 44. szám 1990. NOVEMBER 2. Ára: 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Utolsó ülését tartotta a Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága

A Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága október 24-én délelőtt tartotta utolsó ülését. A megjelenteket — köztük dr. Papp Elemér megyei főorvost — Zsoldos Ferenc tanácselnök köszöntötte.

Az ülésen először dr. Szabó Csaba kórházi orvos-igazgató kinevezésével foglalkoztak. A négy évi időtartamra történő kinevezést a vb egyhangúlag hagyta jóvá. Több javaslat után dr. Szabó Csaba bruttó alapbérét az eredetileg javasolt 38.000 Ft helyett 50.000 Ft-ban (az előző orvos-igazgató alapbére is ennyi volt), vezetői pótlékát pedig 2.000 Ft-ban állapították meg.

A következő napirendi pont a lakásvásárláshoz és építéshez nyújtandó tanácsai anyagi támogatás megtárgyalása volt. A lakáshoz jutás feltételeit javító anyagi támogatás elnyerésére 20 pályázat érkezett. A Lakásügyi Társadalmi Bizottság 16 család soron kívüli támogatását javasolta, 1.390 ezer Ft vissza nem térítendő támogatás és 50 ezer Ft visszatérítendő kamatmentes kölcsön formájában. A vb ezt jóváhagyta. Négy család pályázatával kapcsolatban további bizonyíték beszerzése vált szükségessé. Kedvező elbírálása esetén az igényelt összegek — további támogatási lehetőségekkel — rendelkezésre állnak.

A fentiek kivül döntés született a kórházi kápolna ügyében. Felújítására 50 ezer Ft jut. A helyi vivó-utánpótlás fejlesztésére 20 ezer Ft támogatást a Thury György Múzeumnak pedig 30 ezer Ft-ot biztosítanak festmény-vásárlásra. Mindezek fedezetét a bevételi többlet biztosítja.

A napirend harmadik részében — dr. Balázs Sándor vb-titkár előterjesztésében — az önkormányzati képviselő-testület alakuló ülésének előkészítésével foglalkoztak.

Az utolsó vb-ülésen Zsoldos Ferenc rövid záróbeszédében megköszönte a vb tagjainak a választási ciklusban kifejtett hasznos társadalmi tevékenységét, hangsúlyozva, hogy az időszakban a város jelentősen fejlődött, s a rendszerváltás átmeneti időszakában pedig — a pártokkal és szervezetekkel kialakított jó együttműködés következtében — biztosítva volt az ügymenet, s a választások zavartalan lebonyolítása.

(tíhanyi)

Borotvaélen
az energia-
ellátás
(6-7. oldal)

Beke
Kata-interjú
(2. oldal)

Törvénysértő
füntetés
(12. oldal)

Zorán
(9. oldal)

Holtak kertje
(13. oldal)

Hol a tilos?

Újabb „hobartos” divat tört a közlekedésbe. A tilosban egy-két másodperc nem számít. A gyalogosok rájöttek, hogy mikor vált az ő lámpájuk zöldre, és még mielőtt kigyulladna, egy-két másodperccel előbb kelnek át a túloldalra. Hogy ez mennyire veszélyes azt egy példával érkeztetem.

Reggel 7 óra előtt a Lenin út és Ady út kereszteződéséhez kocsival közeledve láttam, hogy a sárga lámpa villogt, majd a piros is kigyullad. Az előttem haladó TE-03-15 forgalmi rendszámú Lada gépkocsi vezetője semmiképpen nem érte volna el a zebrát, mégis gázt adott, sőt jelezte, hog befordul az Ady utcába. Nyerőre jött, mert tényleg a tilosban spriccelt át szűk két másodperc alatt. De a zebrán álló egyik gyalogos is számolt és maris lépett az útra, pedig neki még nem vált zöld a lámpa. A tragédia nem sokan múltott. Kommentár nélkül: Érdemes börtönbe jutni két másodperc miatt?

V. J.

BEKE KATA

a kis iskolákról, a pedagógus munkanélküliségről, arról: takarítsanak-e a tanárok

Beke Kata a Művelődési és Köznevelési Minisztérium államtitkára részt vett a fennállásának 225. évfordulóját ünneplő kanizsai Baththyány-gimnázium ünnepségén. A nagy hagyományaihoz méltó iskolai megemlékezés után beszélgettünk az államtitkárral.

— Az MDF oktatási programjában olvasható a következő mondat: „A jelenlegi költségvetési maradvány-gyakorlattal szemben a mindenkori kormányzat a legolcsóbb és legnagyobb hatásokkal megterülő beruházásnak tekintse a közoktatást.” Ez nagyon szép elv, de a népgazdaság jelenlegi helyzetében megvalósíthatónak tartja-e?

— Az idézett mondatl kapcsolatosan természetesen nem változott az MDF véleménye. Most ez nem így fog folytatódni, hogy az elveink ma is ilyenek, de a gyakorlat nem ilyen lesz, hanem a gyakorlat ilyen lesz annak arányában, amilyen módon meg tudjuk valósítani. Egészen bizonyos, hogy a gazdaság teljesítőképességéről nem lehet elfeledkezni. Másrészt pedig az sem lehet, hogy a maradványt megmaradjon. Az 1991-es költségvetésben nem lehet — ami az első költségvetése lesz a parlamentnek — nem lehet, hogy ugyanúgy nézzünk az oktatásra és a kultúrára mint eddig. Többet kell belőle adni, mert enélkül nem lehet gazdasági felemelkedésről és az ezer éves európaiagunk visszahódításáról beszélni. Egy-egy ilyen iskola, mint ahol most is vagyunk, hallatlanul sokat jelent. Óriási kisugárzása van! Ha egy kicsit tud adni a művelődési kormányzat, s ezt racionálisan teszi, akkor már megteszi azt, ami ebben az 1991-es évben is kötelessége lesz. A költségvetési viták előtt vagyunk. Ha az ember a Pénzügyminisztérium munkatársait hallja, akkor kétségbe esik. Magam azonban meg vagyok győződve arról, hogy nagyon sok a tartalék. Ez a szocialistának nevezett modell egyfelől hiányt teremtett, másfelől pazarolt. Az önkormányzat is, és az államigazgatás is felfedezheti a maga tartalékait, amit az iskolára lehet fordítani. Egyrészt ez a feltétele a gazdasági fejlődésnek, másrészt pedig az agyongyőrt magyar pedagógus-társadalomnak nem lehet még egyszer elmondani, hogy a hivatásukatól való elkeseredésből merítsenek. Úgy is abból

merítenek, de ezzel nem lehet visszaélni! A fent idézett elv érvényes és gyakorlati fog válni.

— A következő mondat is az MDF programjából való. „Az értelmiség jövődelemszintje fejezze ki azt a tényt, hogy minden egyes diploma társadalmi ráfordítás és személyes teljesítmény gyümölcse.” A pedagógusok bére közismerten nem magas. Mit szándékoznak tenni annak érdekében, hogy a tanítók, tanárok valóban az értelmiségtől clvárható színvonalon éljenek?

— A mai magyar történelmi kísérlet közepén vagyunk, vagy talán még ott sem. Ha megújul a gazdaság és a piacgazdaság kialakul, akkor ez hatni fog a szellemi életre is. Ugyanis vissza fogja adni az iskolának az elrabolt eszközt, a motivációt. Ameddig nem érdemes tanulni, nem érdemes értelmiséginek lenni, ameddig az elszegényedéshez vezet legbiztosabb út a tisztességes mindennapi munka, addig az iskola nem mondhatja azt, hogy légy művel, légy igényes. A gazdasági élet megélnikülése az iskolára is vissza fog hatni.

— Zala megyében is szép számmal jöttek létre a volt társközségekben újra az iskolák. A jelenlegi finanszírozási rendszer mellett biztosítottak látja-e jövőjüket? Nem visszalépést jelentenek ezek a kis iskolák?

— Nem, nem! Az volt természetellenes, hogy megfosztottak egy kis falut az iskolájától. Ahol nincs iskola, ott nincs élet. Onnan elmenekülnek a fiatalok, az értelmiség. Az önkormányzati törvény — nagyon helyesen — óriási önállóságot ad az önkormányzatoknak. De vannak olyan helyzetben lévő kistéleplülések, ahol a helyi jövedelem nem lesz elég, vagy nem lesz pótás az iskola fenntartására. Az állam iskolafinanszírozó kötelessége mindenre kiterjed. A fejkvóta rendszer már-már komoly összeget fog jelenteni.

— Növekedni fog?

— Természetesen. A tervek szerint diákonként 31 ezer forint lesz. Ez nem jelent luxus ellátást. Az önkormányzat ezt az összeget — ha tudja miből — kiegészítheti.

— A jól képzett szakemberek, a szó igazi értelmében vett pedagógusok elmennek tanítani a kis iskolákba? Lépést tudnak ezekben az intézményekben tar-

tani a modern kor követelményeivel — számítástechnika, nyelvek?

— Azt, hogy a szó igazi értelmében vett pedagógusok hol vannak, azt nem tudhatjuk. Nekem nagyon régóta meggyőződésem, hogy több tízezer olyan ember él az országban, akik rendkívül nehéz körülmények között is nagyon magas színvonalon gyakorolják a mesterségüket. Ennek nincs köze ahhoz, hogy ez a fővárosban vagy egy kis faluban történik. Nem hiszem, hogy ott fog jelentkezni a probléma, hogy számítástechnika és idegen nyelv, hanem ott, hogy egyszerűen működőképes legyen az iskola. Hogy meglegyen a minimális: a tábla, a kréta, a tanár. A leghátrányosabb helyzetű önkormányzatokat a központi költségvetés támogatni fogja. Az idegen nyelvek borzasztóan nehéz helyzetben vannak az egész országban. Aki ma iskolában nyugati nyelveket tanít az egy elhivatott keresztet lovag. Háromszor annyit keres, mielőtt elmegy egy magán nyelviskolába. A felsőoktatásban, a tanárképzésben kell meglódulnia valaminek. Több nyelvszakost kell képezni, és le kell állítani — nem csökkenteni — az orosz nyelvi tanárképzést. Szeretném — ha ezen az állapoton túllendülünk — hogy oroszul is lehetne tanítani annak, aki akar, sőt a szomszédos népek nyelvét is. Ez volt valamikor a NÉKOSZ programja is, hogy egy világnyelv és egy a szomszédos országok nyelvei közül. Nagyon fontosnak gondolom a kis iskolákat, hiszen falvak kelhetnek életre attól, hogy iskolájuk van.

— A környezetben élő pedagógusokat foglalkoztatja, hogy várható-e pedagógus munkanélküliség?

— Nagyon jó volna, ha nem volna várható. Úgy gondolom, hogy a merev osztálykereteket nagyon hamar el kell törölni. Akkor lehet kislétszámú óvodai, iskolai csoportokat indítani. Remélem, hogy nagyon hamar meg fog történni, mert ez a pedagógus munkanélküliséget enyhítené. Azt hiszem, hogy egy jól megszervezett átképzéssel is lehetne gondoskodni az állás nélkül maradt pedagógusokról.

— Milyennek látja most a magyar iskolát?

— Nagyon nehéz helyzetben lévőnek. Az alsó tagozatban kezdődnek a

problémák, de erről nem a pedagógusok tehetnek. Agyongyőrték őket olyan kötelező követelményekkel, rossz tankönyvekkel, ami nehezítette a munkát. Tíz éves korig a gyerekeknek meg kell tanulni beszélni, beszélgetni, játszani, énekelni, számolni, olvasni. Egy csomó minden felesleges, például a munkafüzetek garmadája. A magyar iskolarendszere a pedagógus-képzés, a középiskola, az általános iskola, az egész úgy rossz, ahogy van. Az úgynevezett reformok sorozatával sikerült az iskolarendszert rosszabbá tenni. Lényegében tizenöt évvel ezelőtt jobb volt. Minden párt oktatáspolitikai programja megegyezik az autonóm iskolák rendszerében, az egymással versengő iskolákban. Vannak ugyan karakterisztikus eltérések, de ez 4-5-6 %-nál nem több. Ez nagyon jó dolog, hiszen az oktatás az nem pártügy, hanem nemzeti ügy.

— Mikorra várható, hogy az Ön magán-utópiája — fele óraszám, dupla fizetés — megvalósul?

— Ez a leegyszerűsített magánutópiám. Az igazi az az, hogy boldogok legyenek az iskolában a tanárok és a diákok. Nem tudom, hogy mikorra várható a megvalósulás, de én nagyon bízom abban, hogy a szellemi és a gazdasági élet hat egymásra.

— Széltében-hosszában bejárta az országot, hogy Ön takarítani küldte a pedagógusokat.

— Egy hete és két napja voltam államtitkár, mikor nagyon fontosnak tartották, hogy engem megválasszanak azzal, hogy pont én mondom a pedagógusoknak azt, hogy ne panaszkodjanak, és ha nem tetszik menjenek el takarítani. Ez esetben nem a szavaimat értették félre, hanem száz százalékos rágalmazás volt. Nem tudom, hogy miért kaptam fel ennyire a sajtó. Nagyon sajnálom, hogy tizenöt éves munkám az oktatásügyért az nem járta be ennyire az országot. Ezzel kapcsolatban — ha már van alkalom — szeretném üzeni a kollégáimnak, ne higgyék el, hogy megváltoztam! Másrészt pedig az üzenem a pedagógusoknak, hogy bízzanak önmagukban, a tehetségükben és legyenek egymással szolidárisak az iskolájukért, a diákjaikért, és saját helyzetükért.

Marton Györgyi

Válságstáb a magánfuvarozók tüntetése alatt — Két polgármester-jelölt visszalépett! — Az alpolgármester-választást elnapolták — Öt tagú Pénzügyi Ellenőrző Bizottság — Pályázat kiírása a jegyzői állásra — Előterjesztés a Megyei Jogú Város cím elnyerésére

Megalakult az Önkormányzati Képviselő-testület

Nagykanizsa város polgármestere: dr. Kereskai István

Nagykanizsa város Önkormányzati Képviselő-testületének október 29-én reggel 9 órára a HSMK kamaratermébe összehívott alakuló ülését október 26-án délután — tekintettel a magánfuvarozók tüntetésére — a képviselők félhivatalos, de szükségszerűnek tartott összejövetelle előzte meg, amelyen válságstábot alakítottak azzal a céllal, hogy a város a kritikus helyzetben ne legyen vezetés nélkül. A képviselők a Városházán felváltva tartottak ügyletet. Október 28-án délután és este újra találkoztak, de intézkedniük nem kellett, mert a krízis a városban is békésen oldódott meg.

Október 29-én reggel a pécsi rádióban — a kanizsai Molnár László tudósítása révén — érdekes hír röppent fel: *Rózsás János és Göndör István* egyaránt visszalépett a polgármester-jelöltségtől!

Az alakuló ülés előtt megkérdeztük az érintetteket, akik így indokolták elhatározásukat:

— Rózsás János (az MDF független jelöltje): — *Matematikailag elérhető lenne tartom, hogy polgármesterré válasszanak. Az önkormányzati testület összetétele folytán a választás számomra meddő lenne, s ezért inkább nem indulk. A testület munkájában egyébként aktívan részt kívánok venni.*

— Göndör István (az MSZP jelöltje): — *Az én személyem ebben az összetételben megosztotta volna a képviselő-testületet. Én viszont arra töreksem, hogy a testületben minél erősebb egység legyen. Sajnálatosnak tartottam volna, ha a három jelölt közül nem ala-*

kul ki a többség, és a város egy ideig polgármester nélkül maradt volna.

Kilenc óra után néhány perccel beindult az alakuló ülés „gépezete”. A 68 esztendő Jesch Aladár korelnök képviselő — mint kezdeti levezető elnök — javaslatára a jelenlévő 29 képviselő, a pártok és szervezetek meghívott vezetői, a jelentősebb vállalatok, intézmények vezetői, az egyházak képviselői, a Városháza apparátusának vezetői, a sajtó képviselői és az érdeklődő állampolgárok elénekelték a Himnuszt, majd a képviselők egyhangúlag elfogadták az előterjesztett 11 napirendi pontot.

Elsőnek *dr. Erdős László*, a Városi Választási Bizottság titkára számolt be részletesen az érvényesen és rendbontás nélkül lezajlott önkormányzati képviselő-választásról, felsorolva a választási eredményeket is.

Élnék vita alakult ki a megválasztásra kerülő polgármester bruttó alapfizetése tekintetében, amelyet végül is 18 szavazattal 50 ezer forintban hagytak jóvá (ez nettóban — a kötelező levonások után — mintegy 30 ezer forintot jelent).

A polgármester titkos megválasztása — mivel a háromból csak egyetlen jelölt maradt — „simán” zajlott le. A képviselők 27 érvényes és 2 érvénytelen szavazata azt jelentette, hogy emberi tisztessége és felkészültsége alapján a testület 4 évre *dr. Kereskai Istvánt*, az SZDSZ pártlistáján indult független képviselőt választotta meg polgármesterré.

A polgármester eskütetele után dr.

Kereskai István Jesch Aladártól átvette a levezető elnöki tisztelet, majd elsőként Zsoldos Ferenc volt tanácselnök — sok sikert és jó munkát kívánva — gratulált a polgármesterré, aki elérzékenyülve köszönte meg a megiszteltó bizalmat, s ígéretet tett arra, hogy legjobb tudása szerint igyekszik a rá háruló feladatoknak eleget tenni.

A testület ezután úgy döntött, hogy a főállású alpolgármestert későbbi időpontban válasszák meg. Ekkor döntene a bruttó alapbéré tekintetében is.

Ezt követően a képviselők letették az esküt, majd 5 fős Pénzügyi Ellenőrző Bizottságot választottak, amelynek elnöke *Marion István* lett. Tagjai: *Minorics Piroska, Csordásné Láng Éva* képviselők, valamint *Horváth József*, az OTP Fiók igazgatóhelyettes és *Czoborné dr. Pintér Ildikó*, a helyi Ruhaiipari Szövetkezet főkönyvelője.

Titikos szavazás döntött, hogy a megyei közgyűlésen *Balogh Tibor* képviselő és *Zsoldos Ferenc*, a megyei küldöttgyűlésen pedig dr. Kereskai István képviseli Nagykanizsa városát.

Döntés született névügyben is: a Városháza ezúttal a Városi Tanács helyett Nagykanizsa Város Polgármesteri Hivatala nevet viseli. Hamarosan pályázatot írnak ki a jegyzői állás betöltésére.

A szervezeti-működési szabályzat előkészítése tekintetében a testület 7 fős ügyrendi bizottság későbbi megalakításáról döntött, amelybe 2 fő külső szakértőt vonnak be.

A napirend utolsó részében úgy határoztak, hogy — lehetőség alapján — megpályázzák a Megyei Jogú Város státust, amely a lakosság egyetértésével is találkozik. A munkaakmányt a szakapparátus előkészítő tevékenysége után a 3 tagú megválasztott bizottság (dr. Kereskai István, Rózsás János, Jancsi György) fejezi be, és terjeszti november 15-ig a BM útján az Országgyűlés elé döntésre.

Az öt órán át tartó alakuló ülés a Szózat élenekléssel zárult.

Az Önkormányzati Képviselő-testület legközelebbi ülésére november 12-én (hétfőn) 14 órakor kerül sor, ugyan-csak a HSMK kamaratermében.

Tihanyi István
Fotó: Szakonyi Attila

A boldog polgármester

A polgármester-választás utáni első szünetben az elmaradhatatlan gratuláció után rövid nyilatkozatot kértünk dr. Kereskai Istvántól, aki boldogságtól sugárzó arccal a következőket mondta:

— Életem egyik legszebb napja a mai. Még most is el vagyok érzékenyülve. Remélem, hogy az elvárásoknak megfelelek. Igyekszem összeszedni minden energiámat, hogy keményen, következetesen, lelkiismeretesen és becsületesen dolgozhassak Nagykanizsa városa felvirágoztatásáért.

Munkalehetőség közel 400 rászorultnak — Széles vertikum — Fejlesztések sorozatban —
Átalakulás rehabilitációs célvállalattá?

Látogatás a Szociális

Nagykanizsa Város Tanácsa még 1967-ben hozta létre a Szociális Foglalkoztatási, amely a munkaképes testi és szellemi fogyatékosoknak, a megváltozott — csökkent — munkaképességű rehabilitáltaknak, a szociális helyzetük miatt rászorultaknak és alacsony jövedelmű nyugdíjasoknak biztosítózta is munkát, illetve jövedelemforrást.

A városháza mögötti lévő, a Terv utca 3. sz. alatt működő Szociális Foglalkoztatási — amely ezidáig a tanács önálló költségvetési intézménye volt — a napokban felkerestük azzal a céllal, hogy szervezeten, működését bemutassuk olvasóinknak.

Az intézményt a fiatal, mindössze 34 esztendő *Mihálkó Lajos* igazgató irányítja, aki 1973 óta áll alkalmazásban a gazdasági egységnek. Ez első munkahelye. Műszerkezeti kezdte műszaki vezetőként folytatta, 1985 óta pedig az első számú vezető lett. Jól felkészült szakember, aki a műszerész szakmunkás végzettsége mellé gépészmérnöki oklevelet és felsőfokú szervezői bizonyítványt is szerzett.

— A jelenleg 376 főt foglalkoztató intézményt mindössze 26 fős műszaki és ügyviteli személyzet fogja össze, amely annak is tulajdonítható, hogy a

könyvelés és a bérelszámolás számítógépes rendszerrel végzi tevékenységét — mondta bevezetőben az igazgató, majd rátért a fizikai munkaterületek felsorolására.

A 110 fő nódolgozott foglalkoztató Terv utcai varrodában a munka- és védőruhák szinte teljes skáláját állítják elő, de gyártanak itt lakástextíliákat, ágyneműket, törülközőket és egyéb kellékeket (zászlókat, transzparenszeket, temetkezési kellékeket) is. Legnagyobb vásárlójuk az URÁNIA Nagykereskedelmi Vállalat helyi lerakata, a Pécsi TRITEX és a Kaposvári SZÁVKER, de számos vállalat is a vevőkörbe tartozik még.

A fénycsőgyűjtő összeszerelő részleg 45 fős személyzetéből 16 fő házi bedolgozó. Idei tervük 6 millió darab gyűjtő összeszerelése, a TUNGSRAM Rt. kaposvári gyárának.

A lámpafej válogató részleg 20 fős kollektívája évente 60—70 millió darab lámpafej válogatását végzi a TUNGSRAM Rt. zalaegerszegi gyára a kanizsai fényforrásgyárba történő átszállítással.

A cipőfelsőrész-készítő részleg átlag 16—20 fővel végzi tevékenységét, s a helyi Pannónia Cipőipari Szövetkezet-

tel állnak kooperációs kapcsolatban. A szandáltól a csizmaig kitűnő minőségben gyártanak lábbeli felsőrészeket.

A rehabilitációs részlegben mintegy 26 fő szellemi fogyatékos fiatal végez egyszerű manuális munkát. Így papírdobozok és borítékok készítése, papírszakcsók válogatása, lábtörölők előállításai mellett fémviszonyterési tevékenységet is folytatnak.

A 20 fős vegyes részleg elsősorban borítékok, fóliazacskók, reklámszatyrok, sporthengerek készítésével foglalkozik, de folyik itt dobozgyártás és válogatás is.

Az intézménynek néhány külső munkaterülete is van.

Az 1976 óta üzemelő nyomda 1989 októberében az I. Bolgár Hadserg út/10/C-be — az átalakított Bölcsőde helyére — költözött át, ahol már korszerűsített és bővített formában folyik a munka. Megváltozott technikával, számítógépes szerkesztéssel, fotóműveletekkel ügyviteli nyomtatványok, tömbök, irattartók, dobozok, tasakok stb. mellett szórólapok, könyvek, sőt újságok is készülnek itt, egyelőre A/3-as méretben.

A Fő út 4. sz. alatt, az udvarban üzemelő Szolid boltban elsősorban saját termékeiket — munka- és védőruhákat

— árúsítanak, de fonalak, bőrvégek, kesztyűk mellett több tucat egyéb cikk is vásárolható, viszonylag olcsó áron.

A TUNGSRAM Rt helyi gyárában 16—18 éves rászoruló fiatalokból álló 30 fős kihelyezett részlegük van, s az itt dolgozók a technológiai folyamatokban csomagolási tevékenységet végeznek.

A városan kívül, így Zalakomáriban is van munkaterületük: 1989-től itt a kihelyezett varroda 26 dolgozója munka- és védőruhákat, főleg vatakabátokat készít.

A Szociális Foglalkoztató vezetése nem híve az egy helyben topogásnak. A fejlesztés állandó velejárója munkájuknak, amelynek gyümölcset a közelmúltban élvezhették is.

— 1989-ben az új nyomda és a zalakomári varroda létesítésére nyújtottunk be pályázatot, fejlesztési támogatásra — tájékoztat az igazgató. — A Szociális- és Egészségügyi Minisztérium kedvezően bírálta bennünket, s a 11,3 millió forintba kerülő fejlesztésünkhöz 4 millió forint vissza nem térítendő támogatást és 1,7 millió forint kamatmentes hitelt nyújtott. Idén a meglévő tevékenységek — főleg a nyomda, a varrodai szabászat — 11,2 milliós fejlesztésével kapcsolatban pályáztunk,

Faluház- avató

Miklósfán

Meghitt ünnepség színhelye volt a miklósfai városrész. Az itteni embereknek a zömmel társadalmi munkában felépített faluház-avató ünnepség jelentette október 23-án a kiemelkedő eseményt. Az időjárás is kegyeibe fogadta az egész napos ünnepséget, s bár hűvös volt, a tűző napfény mindenért kárpótolta. Szinte egész Miklósfán megélt az élet, mert a falu apraja-nagyja ott volt az avatási ceremónián. Az egész napos programban azán mindenki megtalálhatta a kedvére való szórakozást.

Az impozáns épületet 10 órákor misével szentelték fel. A nagyterem 250 személy részére biztosít helyet, de az ünnepen ugyancsak szűknek bizonyult. Nagyon sokan a fogadóteremben szorongtak, de a faluház előtti téren is sokan rekedtek. Számukra hangszórókon közvetítették a misét.

Röviddel 11 óra előtt *Dömötörffy Sándor* a Miklósfai Városszéptő Egyesület elnöke és a nagykanizsai képviselő-testület tagja mondott köszönetet az itt lakóknak azért a nagy munkáért, amely lehetővé tette a szép épület felépítését. Kívánta a környék lakosságának, hogy használják szeretettel, szolgálja a köz javát. A kultúrház építésében kiemelkedően sok munkát végzőknek okleve-

leket adott át, majd felavatta a faluházat és átadta a községnek.

Ezután elkezdődött a késő éjszakába nyúló program. A Dél-zalai Tánc-együttes színvonalas műsora és a helyi kisiskolások, óvodások színes műsora aratott nagy sikert. Az Igrické a kisebb igényeit is megpróbálták kielégíteni. Játshóház, video, sok-sok mesefilmmel, szórakoztatta a gyerekeket. A faluház előtti téren búcsúsok színes sokadalma kavargott az emeleti galérián pedig fafaragó-művészek kiállítása vonzott sok érdeklődőt.

— Este igazi falusi hangulatot jelentett a disznótoros vacsora, amelyhez kétnagy hízót vágtak.

Az avató bál este kilenckor kezdődött, és éjfél utánig tartott. A talpalávalót a Nosztalgia zenekar szolgáltatta.

A sokadalomban sikerült az intézmény új igazgatójával, *Györfy György*vel néhány szót váltani.

— Számított-e ekkora érdeklődésre?

— Hát ekkorra nem — mondja láthatóan boldogan az igazgató. Több mint 500 vendégünk volt, és ez az érdeklődés sikere lehet az elkövetkezendő nagy és hasznos munkának.

— Milyen programokkal várják az érdeklődőket?

— Bábszakosztályunk már van. Hamarosan gyermekszínházi körstívet alakítottunk. Szervezünk kondicionáló tornát fiatalok és idősek részére is. Már régóta működik az idősek klubja és az ifjúsági klub is. Most legalább lesz mindenkinek bőven helye. Szeretnénk szervezni nyelvtanfolyamokat, minden

korosztálynak. Rendezvények, bálók, esküvők megrendezése is szerepel tervünkben. A működési feltételeket az ezekből befolyó összegek, tagdíjak és a tanácsai költségvetés fedezi majd.

— Sok sikert a munkájukhoz.

— Kösönjük a falu nevében is.

V. J.

KELL A JÓ REKLÁM. Tudják ezt a ZALAI PARKER-nél, s ezért a Kanizsa Áruház falán lévő reklámtáblát máris javítják az Általános Szolgáltató Kiszövetkezet szakemberei.

Fotó: Szakonyi Attila

Foglalkoztatásban

amely szintén sikeres volt. A Népjóléti Minisztérium levele augusztusban érkezett meg, s 4 millió vissza nem térítendő támogatást és 2,7 millió forint kamatmentes hitelt tartalmazott.

A most folyó fejlesztés elsősorban az I. Bolgár Hadsereg úti telepre irányul, ahol a nyomda bővítése és számítógépes technikával történő felszerelése mellett a szabászatot kívánják felhelyezni a Terv utcai varrodából, s új kesztyűvarrodát is telepítenek ide. Ugyanakkor a Terv utcai telepen — a szabászat helyén — fejlesztik a varrodát.

— A varroda bővítése és a kesztyűvarroda beindítása új munkaerőket igényel majd, s erre fel kell készülnünk — mondta Mihálkó Lajos. — A napokban 26 fővel négy hónapos betanított varrónői tanfolyamot indítunk 14—16 éves lányok részére, akik a jövő év tavaszán biztos utánpótlást jelentenek majd.

Az igazgató hozzátette még, hogy a Terv utcában még az idén újabb boltot nyitnak, bívva a közeli autóbusszállomás forgalom-vonzó hatásában.

Az intézmény fejlődését egyébként jól érzékelteti a nettó árbevétel alakulása, amely az 1987. évi 16 millióról 1989-ben 48 millióra emelkedett. 1990-ben 75

milliósi árbevételt várnak! 1989. évi nyereségük 4,4 millió Ft volt.

A teljesítménybérben foglalkoztatott fizikai dolgozók átlagos keresete alacsony, s alig haladja meg a 4500 forintot. A vezetés ezért is határozott úgy, hogy idén — a nyereség terhére is — mintegy 25 százalékos bérfeljesztést hajt végre, az év végén pedig 13. havi fizetést utal ki. A jövedelem-szint emelését szolgálta a Semmelweis évfordulóra kifizetett 450 ezer Ft és október 23-a alkalmából kiutalt 800 ezer Ft jutalom.

— Az említett fejlesztésekkel és a házi bedolgozó rendszer növelésével az intézmény létszáma jövőre várhatóan 450 főre emelkedik. Szeretnénk, ha az új önkormányzat támogatásával a pénzügyi, ipari-kereskedelmi és népjóléti kormányzat jóváhagyásá az elgondolásunkat, hogy 1991-ben rehabilitációs célvállalattá alakuljunk át. A Pécssett szerzett tapasztalataink szerint ez a szervezeti forma a kollektíva számára sokkal előnyösebb, s kedvezőbb jövőt teremthetne dolgozóink számára — változta a tervek az igazgató.

Tihanyi István

A meglepett képviselő

Beszélgetés Tarnóczky Attilával

—Hogyan ítéli meg a kanizsai helyi választások eredményét?

—Az MDF kanizsai szervezetének jelöltjei pontosan ugyanazt az eredményt érték el a második fordulón, mint az elsőt. Különösebb meglepetés nem ért bennünket, hiszen tuduk, hogy az ország katasztrófilis helyzete az emberek szemében az MDF bűne, amit én a magam részéről tagadok. Örökségről van szó és ez a jelöltjeink szereplésén meglátszott. Ettől függetlenül azt mondhatom, hogy a kanizsai szervezet nem tűködött rosszabbul, mint korábban. A kampányunkat is megfelelőnek ítélem. Ami számomra meglepetés volt, az a részvétel alacsony száma. Autói félek, hogy az a 70 %, aki nem ment el szavazni, nagyon hamar be fogja nyújtani a számlát a megválasztásra került önkormányzatnak, kívánságok, követelések formájában. Azt gondolom, hogy erre igazán nem lesz erkölcsi alapjuk. Gratulálok elsősorban a Fidesz, a választások nagy nyertesének és a szabad demokratáknak is. Nagy felelősség az övék, többségbe kerülnek. Remélem, hogy a jelöltjeik úgy fognak szerepelni a testületben, ahogyan ők is szeretnék. Az MDF képviselő-testületi tagjai konstruktív módon fognak a kérdésekhez hozzájárulni. Nem szeretnénk, ha a képviselő-testület „kis parlamentként” párharcok színtere lenne. Mindenek előtt a város érdekeit fogjuk szem előtt tartani. Szeretnénk, ha a képviselő-testület illúzián a saját és a városi televízió jelen lenne, hogy a város lakói objektív módon legyenek tájékozottak az ott történtekről. Remélem, hogy a polgármester személye olyan lesz, hogy egyfajta pártokon felüli állással képes lesz összehangolni ezt a nagyon sokféle emberből álló testületet. Amit a képviselő-testület összetételéből hiányolok talán az, hogy kevés be-

ne viszonylag a gazdasági szakember. Ezt azért tartom bajnak, mert a testületnek elsősorban gazdasági problémákkal kell szembenéznie. De ezen is lehet segíteni, a képviselő-testület bizottságaiba megfelelő szakértelemmel bíró embereket meghívni.

—Csüörtökön vetették át a képviselő-testület tagjai megbízólevelüket. Az ünnepélyes aktszon nem vett részt, elfoglaltsága volt?

—Elfoglaltságom is volt, de nem olyan, ami nem elhalasztható. Amennyire értesültem róla, a választási bizottságban jelenlévő küldöttek, megbízottak nagyobb része úgy döntött, hogy nem kell ott lennem, sőt nem kívánatos az ott lételem. Ezen bizonyos mértékig meglepődtem. Ezt hiszem, hogy mindenféle önkormányzati választás eredménye ellenére én négy éve a város képviselője vagyok. Ettől függetlenül megértem, hogy a városi önkormányzat működését figyelemmel fogom kísérni, a lendő polgármesterrel és a testület tagjaival mind jó kapcsolatokat szeretnék kialakítani.

—Úgy gondolja, könnyű lesz?

—Akkor ebben a kérdésben döntöttem, ők nem a képviselő-testület tagjai! Amiben tudok segíteni az, hogy amilyen törvénytervezetekhez, javaslatokhoz hozzájutok az önkormányzati bizottságban azokat azonnal hozom Kanizsára. A parlament most foglalkozik az átmeneti intézkedésekkel, ami az önkormányzatok szempontjából is fontosak. Ami a városi érdekeket illeti — kijáró képviselő ide vagy oda — csak van lehetőségük képviselőként arra, hogy a miniszteriumokban bizonyos módon segítséget nyújtsunk a városi célok megvalósítása érdekében.

—marton—

A vélemény szabad

Választások után

Összeállt tehát az új szenátus, és minden párt felvázolta terveit elképzeléseit. Haad fűzőn, most az újságíró is néhány gondolatot az elmúlt heti nyilatkozatokhoz, annál is inkább, mert egy független állampolgár néhány kérdésben másképpen látja azt a helyzetet, amely a legtöbb ember számára Nagykanizsán cseppet vigasztaló.

Meglepett, hogy minden párt milyen ügyesen próbálja a másokra hárítani a felelősséget a várható nehézségekért. Legszembetűnőbb az MDF állásfoglalása, mert ha (mondják ők) az SZDSZ képviselői többségnek nem sikerül a várost kiemelni a jelenlegi állóvízből, akkor „ugye mi megmondtuk” alapján mossák a kezüket. Ezt a legkönnyebb csinálni. Az MDF produkáljon a kormányban valamit (ideje lenne!), az SZDSZ pedig bizonyítson helyhatósági szinten. Amelyiknek nem sikerül, az lehet majd kritizálni, mert a cinizmus most mindenkinek árt.

Az SZDSZ nyilatkozat szűkszavú volt. Nem mondott semmi konkrétat, de január 1-jétől, az új gazdálkodási rend elfogadásakor ígérte a merőben új költségvetést, amely alapja lehet a város fejlődésének. Olyan sokan várnak erre a jó hírre, hogy el sem hiszik.

A 29 fő képviselő-testület fele orvos és tanár, és ezzel bizony gondjaim vannak. Természetesen, ha aggályaim reklamátosnak bizonyulnak, meg fogom követni akit illet, de addig joggal aggódhatom azért, hogy egy orvos vajon meggyógyíthatja-e a beteg várost és a beteg gazdaságot? Ehhez az injekció nem elég.

Az orvosok és a tanárok sokat panaszkodnak, hogy túl vannak terhelve, mégis vállalják a plusz munkával járó közéleti tevékenységet. Tiszteletem ezért, ha tiszta szívből vállalják (melyet nincs jogom megkérdőjelezni), de egy képviselő-testületet csak akkor tudok egészségesnek elképzelni, ha ott minden párt, szervezet és szakma kiválósága együtt van. Nem kéilem, hogy ilyen felállásban, mint a mostani, tőkletes egészségügyi és oktatási hálózatot valószínűleg meg, hisz ehhez értenek, csak hát ne felejtjük: van itt egyéb gond is. Közlekedés, munkanélküliség, ifjúságpolitika, munkahelyteremtés, sport, tudomány, művészet, közbiztonság. Hatalmas feladatokat hagytak ránk a régi apparátus, és ezeket meg kell oldani. Részfeladatokat kiemelni nem lehet. Ha ezekre nem lesz pénz, idő és szakértelem, felesleges minden erőlködés.

Végül amiről mindig elfelejtkezünk: a felelősség kérdése. Tudomásul kell venni, hogy amíg nem mindenkit vannak felelősségre hibáért, addig nem lehet lelkiismeretes munkát kívánni az egyszerű emberektől. A törvények vagy mindenkire vonatkoznak, vagy ne is fogjuk semminek. Új kritériumok vannak, új feladatok. Amennyiben az új polgármesteri hivatal és az új képviselő-testület ezeknek eleget tesz, Nagykanizsának egyedülállóan jó lehetőségei nyílnak a fejlődésre.

Vizvári József

Éz örület!

Galamb-terror a Zrínyi utcában

Lapun 41. számának Pf.: 74 rovatában közöltük András József helyi lakos levelét, melyben a sok bosszúságot, kellemetlenséget okozó Zrínyi utcai galambokról írt. Kié a sok galamb? Van-e megoldás eltávolításukra? E kérdéseknak jártunk utána.

— Patthelyzetben vagyunk — tájékoztat *dr. Kelemen Otóné*, a Zrínyi Úti Általános Iskola igazgatója. — Körülbelül 3 éve kezdődött máig is megoldatlan gondunk. Több levelet, telefonhívást is kaptunk már ez ügyben. A galambok kitűnő helyet találtak maguknak az iskola padlásán. Amikor a padlásablakokat lezártuk, az állatbarátok küldtek szemrehányó leveleket. A galambok időközben átmentek a szomszédos ház épületére, de sajnos annak felújításakor ismét visszatértek hozzánk. Ülnek a párkányokon, piszkítják az épületet, a járdát. Problémánkra a Madártani Intézet máig sem válaszolt, így hát a gond szakmailag megoldatlan. Ötleteket persze kaptunk másoktól. Puska, mérgezés, egyebek. Amikor a gyermekeket az állatok, madarak szeretetére, védelmére neveljük, ez nálunk szóba sem jöhet. Humánusabb, kíméletesebb megoldást várunk, de sürgősen. A gyermekek már megszokták, a takarítók, akiknek a legtöbb gondot okoz a jelenlegi állapot, nem panaszkodnak. A levél nyomán talán a nyilvánosság hoz valamilyen megoldást — mondja némi reménnyel az igazgatónő.

— *Kié a sok galamb?*

— Most már az iskolával közös — válaszol a kérdésre Ernszt Katalin, a Helyőrségi Művelődési Öthon igazgatója. — A levélírónak igaza van, de a gond továbbra is a miénk. Egy veszprémi ga-

lambriasztó gmk. ajánlott nekünk egy Nagykanizsán, pontosabban a bank épületén már eredményesen alkalmazott módszert: vékony, lentről nem látható fémszálok kifeszítése az épület — galambok által oly kedvelt — kiugró részlein, párkányain. A megoldás úgy 700 ezer forintba kerülne. A nemrégiben befejezett 3,6 milliós felújítás után ennyi pénzünk már nincs.

— *Mégis mit lehetne tenni?*

— Ebben talán a véletlen segít. A Megyei Madárvédő Egyesület ugyanis gyakran tartja nálunk összejövetelét. Gondunkat szívükön viselve ajánlottak egy megoldást. A nálunk is lezárt padlásablakok közül csak egyet hagyjunk szabadon. A padlástéren belül dróthálóval elzárt kisebb teret kell biztosítani a galambok részére, gondoskodva közben az etetésükről is. A módszert néhány hónapja alkalmazzuk. De ez örület! Várjuk és etetjük őket, de még csak 10-15 galamb talált rá a nyitott ablakra. Úgy látszik, a felkínált lehetőséget nem közlik egymással. Ez azonban csak a kezdet. Ha már mind bejött a számukra elkülönített padlástérbe, alátóval kezelt eleséget kapnak. Az alvó galambokat így szállítanák el az egyesület egy távolabbi, az életfeltételeknek éppolyan megfelelő, nem lakott területre. A megoldással félúton vagyunk, etetünk, várunk türelmesen és persze takarítunk — ha kell naponta kétszer is söprünk, járdát mosunk. A megoldás sikeréig kérjük az olvasó és a többi járőkelő szíves türelmét.

De hogy erről az oly izgalmas és könnyen kivitelezhető módszerről miért nem tud az iskola, az az újságíró számára rejtély marad.

Tóth Ferenc

Elavult erőművek — Az „egylábon állás” következményei — Pazarló ágazatok — Termelés-növelés külföldi koncessziókkal — Benzinár-emelés — Átmeneti zavar a földgáz-ellátásban

Borotvaélen az

A Kanizsai Műszaki Napok rendezőinek jóvoltából úgy esett, hogy energia iparunk két fontos ágazatának — villamos energia, szénhidrogénipar — vezérigazgatója is tartott előadást Nagykanizsán, s vázolta az ágazat helyzetét és jövőjét. A két előadásban azonos volt az, hogy egyikük sem tudott derűs képet festeni energia vonatkozásában a jövőnkrol.

*Hatvani György*ről, a Magyar Villamos Művek Tröszt vezérigazgatójától megtudtuk, hogy villamosenergia-ellátásukban 28 %-ot képvisel az import és ez európai viszonylatban páratlanul magas. Ebből 1850 megawattot a Szovjetuniótól vásárolunk, s jelenleg ez a tény az, ami aggodalomra ad okot. 1100 megawattot vonatközön van kormányközi megegyezésünk, a fennmaradó részre azonban nincs. Ez azt jelenti, hogy a szovjet partner a szállítást bármikor beszüntetheti. Az is igaz, mondta a vezérigazgató, hogy ekkora mennyiség kiesése nem okozna komoly zavart az ország villamosenergia-ellátásában, ezt tudjuk pótolni. A nagyobb probléma az, hogy a szovjet belső viszonyok a kormányközi megállapodásban lefixált villamosenergia-szállítást is bizonytalanná tehetik. Eddig korrekt partnerek bizonyultak a szovjetek, de hogyan hozza a jövő, egyelőre nem lehet világosan látni. Ha valami okból megszűnne a szállítás, a magyar gazdaság kritikusi helyzetbe kerülne.

Elmondta *Hatvani György* azt is, hogy a villamosenergia-iparnak van hosszú távú koncepciója. Ez ebben az ágazatban nagyon fontos, hiszen a tervek megvalósításának hossza az átfutá-

si ideje. Egy erőmű-letételest az elhatározástól az üzembe helyezésig 7-10 évig is tarthat. A koncepció kidolgozását nehezítette az is, hogy ma, a változó gazdasági viszonyok között majdnem lehetetlen a gazdaság következő évekre vonatkozó villamosenergia-igényét felmérni. Problémát jelent, hogy erőműveink nagy része elavult, felújításra szorul. A teendők sorában elsőként a fogyasztás csökkentését említette a vezérigazgató. Érdekelte kell tenni a fogyasztót abban, hogy különösen csúcsidőben takarékoskodjék az árammal. Ez nehéz feladat, hozzávetőlegesen csak tíz éves folyamattal végeztethető eredményt felmutatni. El kell érni azt is, hogy az ország villamosenergia-ellátása két lábon álljon, ami azt jelenti, hogy — fenntartva a keleti kapcsolatot — továbbra is vásárolni kell villamos energiát a Szovjetuniótól, de ki kell építeni az összeköttetést a nyugat-európai hálózattal is. Szükség van a régi erőművek korszerűsítésére, illetve új erőművek építésére. Ezt elsősorban külföldi tőke bevonásával lehet megvalósítani.

Hatvani György úgy ítélte meg, hogy a hazai villamosenergia-ellátás színvonala nemzetközi mércével mérve is jó, ezért a cél ennek a színvonalnak a megtartása.

Zsengellér István az OKGT elnök-vezérigazgatója többek között a kormány általános energiapolitikájáról beszélt. Elmondta, hogy az a törekvés, amely az energiagigényes, pazarló ágazatok visszashozását célozza, kevés sikerrel járt. Ennek oka a gazdasági környezet, amely nem ösztönözté meg a takarításra. Az árak és a szabályozók nem

energiaellátás

voltak összhangban a ráfordításokkal. A nemzetgazdaság az alacsonyan tartott árakkal jelentős támogatást nyújtott az energia felhasználóknak. Ennek ellenére az elmúlt években csökkent az ország energiafogyasztása, de a mérséklődés oka a magyar gazdaság stagnálása, illetve az utóbbi években tapasztalt visszaesés volt. A fajlagos energiafelhasználás csökkenése csak kis mértékben játszott szerepet ebben a folyamatban. A szénhidrogén ágazatról szólva kiemelte, hogy a 80-as évek közepén csúcson volt termelés, mára csökkenőtendenciát mutat, annak ellenére, hogy jelentős erőfeszítéseket fordítottak a kutatásra. A jövőben a termelést külföldi koncessziók útján kívánják növelni. A kormány elhatározott szándéka, hogy be fog engedni külföldi vállalatokat Magyarországra szénhidrogénkutatás és termelés céljából.

Az ezredfordulóig előreláthatóan az olajtermelés a mai 1,9 millió tonnáról 1,4 millió tonnára, a földgáztermelés pedig a jelenlegi 5,5 milliárd köbméter/évről 4 milliárd köbméterre vagy akár az alá esik. A gazdaság viszont növekvő igényeket támaszt a szénhidrogén iparral szemben. Ma az importra utaltság összenergia hordozókból 63—65 %. Ezen belül a szénhidrogének 60 százalékot képviselnek, s ez a szám már hosszú évek óta tartja magát. Ma 12 milliárd köbméter az ország földgáz felhasználása, aminek több mint fele importból származik. Az elkövetkezendő években hozzávetőlegesen három milliárd köbméterrel fog növekedni a felhasználás, a kőolajból pedig a mostani 8—8,5 millió tonna körüli fogyasztás 10 millió fölé fog emelkedni. Ez azt is jelenti, hogy növekedni fog az importra utaltság. Jelenleg ebből a szempontból majdnem teljes mértékben a Szovjetunióra szorunk, s mint ismeretes, ezen a téren gondok

vannak. Tehát a magyar gazdaság alapvető feladata megteremteni azt a lehetőséget, hogy más forrásból is hozzájuthasson a szénhidrogénekhez. A szovjetekkel 6 millió 480 ezer tonna szállításra magánjogi szerződés ugyan van, de a legutóbbi Katusev—Kádár Béla tárgyaláson kiderült, hogy ennek a mennyiségnek csak 70 %-át fogják szállítani. A hiányok pótlására az idén 210 ezer tonna iraki olajat vetünk, és újra 243 ezer tonnát és 450 ezer tonnára van még szerződésünk. Ez nem fedezi a szovjet kérését. A küszöbönálló és valószínűleg nagyarányú benzinár-emelés ugyan csökkenheti a fogyasztást, de így is borotvaélen táncol a benzinellátás, hiszen csupán néhány napi mobilizálható készletünk van. Az arab forrásokból származó kőolaj ideszállításában nagy szerepe van az Adria kőolajvezetékeknek, mert ez az egyetlen olyan vezetékvonal, amely 100 %-os biztonságot nyújt a Barátság kőolajvezetékekkel szemben. Az itt szállítandó olaj természetesen többé fog kerülni, minősége és a szállítási költsége miatt. De drágább lesz a szovjet import is, hiszen dollárelszámolásra térünk át. Valószínűleg a köztársaságoknál kell kapcsolatba lépniük, de nem tudjuk, hogy ezeknek a dollárelszámolás viszonyai között, milyen magyar árakra lesz szükségük.

Földgáz vonatkozásában kizárólag a szovjet importra vagyunk utalva. A legutóbbi időkhöz nem is volt probléma, hiszen túlnálattal találkoztunk a szovjet piacon. Néhány nappal ezelőtt azonban jött a kellemetlen hír, hogy a szovjet fél csökkenteni kívánja a földgáz szállítást. Egyelőre nem nagytételről van szó, de éves viszonylatban, ha ez a tendencia folytatódik, komoly zavarokat okozhat. Pótlása nagyon nehéz, hiszen nincs kiépített rendszer az ideszállításra, és létesítése rendkívül költséges. Tehát bekövetkezhet egy átmeneti földgázellátási zavar, és ebben az esetben növelni kell a kőolajimportot. A probléma itt az, hogy kétséges, a feldolgozó kapacitás képes-e a fogadásra. Ha nem, akkor kétszermékeket kell importálnunk, s ennek anyagi vonzatai nagyon súlyosak.

A két vezérigazgató által felrajzolt energia helyzetkép tehát nem rózsás. Az elkövetkezendő években, de lehet, hogy már ennek az éveknek a végén is szűkös idők elé nézünk. A kormány energiaipolitikai koncepciójának lényeges része az energiaárak emelése. Belátva ennek szükségességét, úgy gondoljuk, hogy az alapvető problémákat ezzel nem lehet megoldani.

Z. T. I.

Fotó: Szakony Attila

Novemberben indul!

Biztos út a tulajdonhoz

Az E-Alap olyan vadonatúj hitelforma, amely magánszemélyeket támogat abban, hogy részt vegyenek a privatizációs folyamatban. Rendkívül előnye, hogy a mindenkori pénzügyi kamatnál alacsonyabb kamatterheket garantál. A hitelézés kockázatát fele-fele arányban az E-Alap és a lebonyolító bankok vállalják. A leendő vállalkozók az adósok általános kockázatát viselik.

A kedvezményes hitelt kizárólag a privatizációba bevont állami és önkormányzati tulajdonban lévő eszközök megvásárlására fordíthatják az érintettek. Az Egzisztencia Alapból nyújtott hitel személyre szól, s mindenki csak egyszer kaphatja meg. Komoly pénzalapról van szó, mert az E-Bank tőkéje az induláskor 8 milliárd forint. Ebből kaphat pénzt minden nagykorú állampolgár vagy tartós letelepedési engedéllyel rendelkező külföldi személy. Az egyéni vállalkozóknál feltétel, hogy vállalkozói igazolvánnyal rendelkezzenek, és vállalják, hogy az értékesítendő állami tulajdon megvásárlása után személyes közreműködésükkel működtek. Ha egyéni vállalkozók csoportja kéri a hitelt, a csoport vállalkozói igazolvánnyal rendelkező tagjai közjegyző által hitelesített magánokiratot nyújtanak be a bankhoz, amelyben kijelentik, hogy együttesen vásárolnak állami tulajdon, s azt személyes közreműködésükkel üzemeltetik. Elengedhetetlen az igénylők nyilatkozata arról, hogy a hitelszerződés megkötésekor a „saját erő” befizetésére kötelezettséget vállalnak és állják a tulajdonszerzéssel járó költségeket, illetékeket is. (A szerződéskötés kiadásait azonban az értékesítő szerv és a lebonyolító bank viseli. Ez a bank ellenőrzi azt is, hogy a hitelkérő ígéretet megfelelő-e a valószínűség.) S végül: az új vállalkozónak a tulajdonszerzést követő 30 napon belül kezdeményeznie kell cégének nyilvántartását.

PéNZ nem üti senkinek a markát, mert a bank a szükséges papírok birtokában a tulajdon elidegenítő állami vagy önkormányzati szerv számára a szerződésben foglalt összeget átutalja, s ezzel a hitelkérő számláját megterheli. Azaz a vállalkozó végössorón egy jeltálgal terhelte, illetve zálogban lévő vagyontárgy birtokába jut. Ahhoz azonban, hogy egy kedvező üzletről vagy versenyfárgyalásról a szükséges jogi procedúra miatt le ne maradjon a reménybeli új tulajdonos, a benyújtott igazolásai ellenében rövid úton kap egy igényvényt a banktól, hogy az egzisztencia alap a megállapodott összegig kedvezményes kamatozású hitelt nyújt a számára. Így nyugodtan tárgyalhat, komoly bevételt számít. Ez az igényvény személyre szól, másra át nem ruházható, nem forgatható, hat hónap után lejár, de ezt az időt a kibocsátó bank meghosszabbíthatja.

Egy ember maximum 50 millió forint kedvezményes hitelt vehet fel. A hitel lejárata 5 millió forintig legfeljebb 6 év, 5—10 millió forint között 8 év, 10—50 millió forint között 10 év. A hitel kamata nem lehet több a mindenkori jegybanki hosszú lejáratú kamat kétharmadával — ezt az E-Bank garantálja!

Abban az esetben, ha az adós nem képes a felvett hitelt törleszteni, az E-Alap dönthet az esetleges meghosszabbításról, vagy kezdeményezheti a zálogjog érvényesítését. A vállalkozáshoz szükséges saját erő 5 millió forintig 20 százalék, 5—10 millió forint között 15 százalék, 10—50 millió forint között pedig 25 százalék. Magánszemélyek együttes vállalkozása során az előírt saját tőke összeghatártól függetlenül mindig 25 százalék.

A kormány úgy döntött, hogy az E-Bank működtetésére egy kilenc tagú kuratóriumnak alárendelt irodát hoz létre, melynek vezetőjét az ipari- és kereskedelmi miniszter nevezi ki.

Már csak egy kérdés maradt: mikor lesz az ígéretes tervből valami? Kormánykörökből megtudtuk, hogy október végére minden kész az indulásra. Adtágra tisztázódik, hogy mely bankok vállalják a lebonyolítást, és kikhez lehet fordulni a konkrét hitelkérelmekkel. A Klsvállalkozási Iroda addig is minden felvilágosítást megad (címe: Budapest, V., Vigadó u. 6. IV. em. 456. sz. telefon: 118-54-27 a déliúti árkán).

„A szerelem ajándék”

Másfél óra Major-Zala Lajossal, a göcseji költővel

Tanárok és diákok, barátok és érdeklődők várták, hogy megismerkedhessenek (vagy ismét találkozhassanak) Major-Zala Lajos Svájcban élő magyar költővel.

Az 1930-ban született, volt piarista növendék, több mint 40 éve él külföldön. Évek óta hazajár, hogy a soha nem felejtendő göcseji kultúrával, tájnyelvvél feltöltődve térhesen vissza otthonába.

Major-Zala Lajost nem ismertük, mert nem ismerhettük. Első és eddig egyetlen köteté tavaly jelent meg Kecskeméten „Átsszunk szerelmet” címmel. Ezzel szemben külföldön már tíz magyar, valamint öt francia nyelvű könyve áll az olvasók rendelkezésére.

Az elmúlt év és — feltétlenül — a mostani bemutatkozások, szereplések (a Bathányi-ünnepen) itthon is átörézt kell, hogy hozzanak a kerkateskándi születésű költőnek.

A HSMK-ban megtartott irodalmi délután a Nagykanizsai Fűvösötös zenéje vezette be, majd *Harkány László* tanár köszöntötte Major-Zala Lajost, s indította a beszélgetést. Megtudtuk, hogy a költő 60. születésnapját Mexikóban ünnepelte, hogy francia és magyar nyelven egyaránt ír, és Párizsban is otthon érzi magát. Mesélt az emigráció első éveiről, visszaemlékezett a kezdeti nehézségekre, a társatlanságra. Magyarországra 17 év után térhetett vissza, ettől kezdve ír magyarul verseket.

Munkásságának kisebb részét egy nagyon érdekes és eredeti témakör alkotja. Major-Zala az Erdélyi Zsuzsa által gyűjtött népi imádságokat formálta át. Szerinte az imák egy kultúra meghatározó részét képezik, különösen archaikus nyelvük miatt érdemelnek figyelmet. Az „Imátlán ima” című kötet (München, 1971), melyből a költő a dél-

utánon idézett, tartalmazza az eredeti imádságokat, s velük párhuzamosan az átdolgozásokat is.

Az irodalmi találkozás második felében — ezt Galambos Livia Mozart-dala vezette be — ismerkedtünk meg a szerelmi-erotikus versekkel, melyek Major-Zala Lajos munkásságának döntő részét adják. Ezek a költemények a testi szerelmet „éneklük meg”, de mindegyikben megjelenik a halál is, mert „minden élvezet-átélés voltaképpen a halál gyakorlása” — valjia a költő. — „A szerelemben halált játszani, vagy a halál vizsgájában szerelmet, lényegében az egyik legreménytelenebb megnyilatkozása életünknek, de a reménynek alkalmasint ez az egyetlen hiteles kifejezője, mert végül is feltámadunk belőle.” A bölcsőtől a koporsóig egy az út — hallottuk —, s közben örömet szerzünk egymásnak. „Mert a szerelem ajándék — mint az élet is —, s azzal megajándékozni valakit, nemcsak a legemberibb cselekedetünk megnyilvánulása, hanem méltóságunk fokmérője is a megajándékozás módjában.” Major-Zala a férfi-nő kapcsolatot, a testi szerelem rejtelmét idézi soha nem látott merészséggel, szokatlan (és mindennapi...) szóhasználattal eleveníti meg.

Úgy gondolom, „jót tett”, Major-Zala Lajosnak, hogy láthatok, hallhattok. Szükséges volt megismerni őt, nézeteit, mert versei első olvasásra félreérthetőek (sőt egyszemélyes számra biztosan megbotránkoztatóak is).

Az előadásról úgy jöttünk ki, hogy a költő meggyőzött bennünket. Major-Zala Lajos személyében különleges és színes egyéniséget ismerünk meg, egy olyan európai embert, aki nemcsak Európa, hanem — elsősorban — az „ősi föld”, Göcsej fia, költője.

Horváth Ilona

Filmjegyzet

Szörnyecskek II.

Steven Spielberg E.T.-je óta tudjuk, hogy nemcsak veszedelmes és vérgörög szörnyek élnek a (film)világban, hanem léteznek egy úgynevezett „ronda, de aranyos” kategória is.

Joe Dante 1984-ben elkövette azt a „hibát”, hogy Spielberggel karöltve filmvászonra álmolta a Szörnyecskéket. Amint az kasszasikert hozó produkciók esetében már rég bevált gyakorlat, a folytatás nem maradhatott el. Tavaly elkészült a Szörnyecskek II. — és gyanítom, nincs vége!

Az első részben megismert fiatal pár New York-ba, egy szuper technikával felszerelt irodaházba tette át a székhelyét. Ugyanerre a felhőkarcolóba került Gizmó is, mint kísérleti „nyúl”. A bájos guruló plüssmacihoz mellékelt használati utasítást (ne érje napfény és víz; éjjel után ne kapjon enni), egy elromlott vízcspajnos nem ismeri, és így okozója lesz a hibbant és vérszomjas fennevadak elszaporodásának. A féktelen szörny-partynak persze csak a Gizmó-tulaj vehet véget.

Azt hiszem, minden elismerést megérdemel a rendező, hiszen több száz Szörnyecskéket úgy tudott megalkotni, hogy minden egyes

figura tipikusan egy-egy ember paródiája. Van itt utcalány-szörny, professzor-szörny, az Operaház fantom-szörnye, sőt még Liszt Ferenc (-szörnye) is játszik nekünk egy rövid részletet repertoárjából. Ezt a szörnytömeget pedig úgy tudja irányítani Joe Dante, hogy az embernek kiszárad a torka a nevetéstől. (A Szörnyecskeké is, csak ők szomjoltónak megelégszenek egy kémcső agykészítménnyel vagy pók-kivonattal.)

A két főszereplő, Zach Calligan és Phoebe Cates, az eltelt öt esztendő alatt nem nagyon villogott a filmvászonon; igaz, Cates New York-i színházakban viszont óriási sikereket ért el.

Úgy gondolom, mégér másfél órát ez a néhány száz ragacsosképpű szörnyecske. Igazán jól szórakozhatunk anélkül, hogy egy perig is komolyan vennénk őket. Egy valamire azonban figyelmeztetnem kell a Tisztelt Nézőket. Ne ijedjenek meg, ha a film véletlenül elszakad!

Inkább vararják ki a vetítőből a garázdalkodó Szörnyecskéket, mert hogy a gépész lenne a hibás?! Ugyan már!

Lendvai Béla

Látta már...?

A Deák tér

Mivel a téren gyalogosan közlekedni igencsak nehéz, hívom olvasóimat a rózsaliget közepére, egy padra. Mögöttünk a felsővárosi Jézus Szíve templom, balról parkírozó autók hada, elöttünk a szobor. A tölcserszerűen kiszélesedő, enyhén emelkedő tér északi oldalán az idegen alig tud eligazodni. Ez a Pő út, avagy a Deák tér? Ki tudja!

A hajdani Suszter-allén csizmadiaik, cipészek, kalaposok árulták pontékaikat. Ma ugyanott taxisok várnak a rüka forintra. A déli oldalon végig a hajdani polgári jólétet tükröző házak sora. Többségük a múlt század 70-es éveitől épült, amikor a megánépítkezés igencsak fellendült. Egészséges nyújtózkodás volt ez az időszak, hiszen a város népesedett, fejlődött. Másutt a szegény nép számára épültek a nedves istállóalakú helyek bérházak, itt a kereskedő házak bizonyították az iparosodó Kanizsa új arculatát. Ekkor már nem élt az a hűbérres időkre emlékeztető megkötöttség, hogy ha valaki ingatlanát el akarta adni, először a szomszédját kellett megkínálni vele.

Innen, ahol ülünk, jól látható, hogy milyen szép a 2-es számú ház. Könnyen

megkülönböztethető a többiől, hiszen homlokzata alul szalagdiszes, emeletét pedig áttört és állatalagos kőfaragás, vasrács díszíti. Ha egyszer arra járnak, menjenek be udvarába is! A vasalt kapuzaton át vasok pillérek tartotta kapualja érkezik, s melázzhat, hogy az egykori tulajdonos, Grünhut Alfréd, a gabonakereskedésből meggazdagodott bankár miért is gyűjtött érmeket, metseteket. Talán azért, mert tudta, hogy az élet múlandó, s utódaink abból félnek, amit rájuk hagynak. Grünhut Alfréd tárgyai ma félve örömtű kincsei múzeumunknak.

A tér régebben is, ma is ünnepségeknek ad otthont. 1934 óta az 1848—49-es forradalom és szabadságharc ünnepelésének színhelye, hiszen ekkor került ide a török-kút helyett Kisaludytöröki Zsigmond bronzszobra. A 48-as gyalogezred harcosait idéző kompozíció egyik alakja Petőfi, mint sárgapitykés, zöld hajtókás közlegény.

A térre nemrég került vissza a turulmadár. Szembenbe a várossal, kitárt szárnyaival szinte mindnyájunkat szárnyalásra hív...

„Néha kell a romantika”

Zorán a Nosztalgia Kávéházban

Kellemes orgánium, dísztyútvált előadásmód, biztos zenei tudás, igényes szövegű, jól megírt dalok. Ez jellemzi Zoránt, a Liszt-díjas előadóművészt. Talán ezért népszerű ma is. Nem ült fel mindenféle új divatnak. Zenei irányzatok jöttek és múltak ő megmaradt eredeti stílusánál. Jól tette. Ez illik egyéniségéhez.

Egyszál maga, egyszál gitárral lép a közönség elé. Nem sokkolja a hallgatóságot, nem őrjög a színpadon. Megjelenít. Egyénien, szugesztíven, magával ragadóan. Most is ezt tette. Műsorában néhány újabb dal mellett elsősorban régebbi slágereit énekelte korszerű zenei kísérettel, ám az eredetihez hű felfogásban.

Az Egészen egyszerű dal-lal kezdett. Amikor elénekelte a Romantikát, felidézve szülőházaja tengerpartjának varázslatos hangulatát, már együtt lélegzett vele a közönség. A Ne várd a májust, és az Így is jót néhányan már vele dúdolgatták. Aztán egy José. Feliciáno dallamot játszott akusztikus gitáron. Kitűnt, hogy mindent tud, amit ezen a hangszeren tudni lehet.

Háromszor tapsolták vissza, s előadás közben is szólt az ütemes taps. Valódi siker volt Kanizsán.

A fellépés előtt beszélgettünk. — Általában, milyen közönségnek énekel?

— Nagyon szívesen megyek főiskolások és egyetemisták közé, kellemes hangulatú bulikat csapunk együtt. Értik a dalaim szövegét... Krikkusok, mégis azonnal befognak. Hívnak középiskolások is, de hozzá hasonló korúaknak is énekelek, tehát széles a skála.

— Sokfelé hívják?

— Azok közé tartozom, akik elégedettek. Annak ellenére, hogy az utóbbi időben csökkent az emberek szórakozási kedve, elég meghívásom van, nem panaszodom.

— Meddig szeretne énekelni?

— Addig, amíg olyan tudok produkálni, amire igény van, amire az emberek rezonálnak.

— És ha nem énekel? Mit csinál?

— Kérdezze meg a szétől, mit csinál, amikor éppen nem fúj... Minden, amit csinálók a zenével kapcsolatos. Ha van időm, a kompjüteremmel bütykölök, barkácsolok, de valamilyen formában ez is a zenével van összefüggésben.

— A családja hogyan éli meg a sok távollétet, a rendszertelenséget?

— Hála istennek, jól. Csak egészséges aggodalom van a feleségemben, hogy épségben hazaérjek. Hétfő este Szandra lánnyal együtt várnak otthon a fellépésem után.

— Mit tart a mai zenéről, zenészekről, énekesekről?

— Nem szívesen beszélek másokról... Mostanában soktehetőségünk fel, villámgyorsan, de sokuk ugyanolyan gyorsan el is tűnik. A mai zenészeknek nehéz a dolguk, mert óriási a konkurencia. Mi annak idején a hatvanas években, amikor indultunk, előnyösebb helyzetben voltunk, mert csak három együttes volt: az Illés, az Omega, és a Metró. A mai zenészeknek könnyebbésséget jelent viszont az, hogy kitaposott úton járnak, több a kiadó, a lemezgyár, és jó hangszerek vannak. Az a véleményem, hogy az értékes zene megmarad, és a tehetséges előadó is talpon marad. Sok nagy név évtizedek óta tartja magát.

Hogy a maiak közül ki tetszik? Talán a Rózsaszín Bombázók. Igényes hangszerelésű, jó fülészű zenéjük van — mondja, és siet a színpadra.

Zorán nem változik. Zenéje és szava ösztinte és mértéktartó. Állócsillag a popzene égboltján.

H. M.

Olvasta...?

Lázár Ervin (1936)

A Franka Cirkusz: Hangjátékok

Lázár Ervin felnőttek olvasóknak szánt hangjátékait az íróra oly jellemző mesei világ és valóság összeolvadása, egyidejűsége jellemzi. A *Krimi* meszerző szerelmi történetét a valóság sivársága ellenpontozza, ahol az önzés, féltékenység, durvaság uralkodik, míg a *Capriccio* álomvilága a hajdani gyermekkor idézi az alkoholistává züllő tanár számára. A *Len a kútban* öregasszonya is a révedés világába húzódik a férjét betemető kút körül, a tanyáján, ahonnan már csak a halott állandóan jelenlévő emléke miatt sem mozdul. A Nőki paraszduvaron két magányos nő, akemény, erőszakos természetével a családját önkéntevő nagymama és a család elől a városba menekülő unoka találkozásának története, akik büszkeségükkel végül is elvágnak az utat egymás megértése előtt. A hanghőse az automatizált gépek közepén egyszer csak rádöbben végtelen és sivár magányára, de ekkor felfigyel a szíve dobogására, „a hangra”, amely megzavarja az automatika egyhangú zakatolását. Az *Ó, be szép az élet s minden más madár* író hősnőnél váratlanul megjelenik fantáziájának alakjai — követelve, hogy örökösse meg őket. S mi más is tehet erre egy író, mint hogy leül a írógéphez. Az *Utazás a vörös lovon* családjában pedig megjelenik a férj ifjúkori barátja, és a szolid, megbízható, pedánsan rendes házasságból előbújik a gyermek, a felesége legnagyobb megdöbbenésére. A *Pushkin utcai mesterségek* egy rádió pályázatra készült. A feladat mind a négy felkért író számára azonos volt: két nő és két férfi szereplőre kellett darabot írniuk, akiket a műfolyamán el kellett tüntetni. Lázár Ervin a felkérés, a felkészülés percét öröktitkelt meg. A *Rendhagyó baleset* című játékban egy kicsit boldonfi halálát követő munkahelyi vizsgálat során bontakozik ki a kollektíva élete, az emberek egymásra utaltságának, szolidaritásának fontossága. Végül a *Hol van Amarilla?* megint a fantázia birodalmába vezet. Három fiú elindul, hogy kiderítse, mi van a titokzatos köfal mögött, ahová Amarillát is elhurcolták kislány korában, de a fal túloldaláról láthatatlan alakok lövöldöznek rájuk, így a rejtelmet megfejtetlen marad.

A könyv jól illeszkedik Lázár Ervin életművébe, s a gyermekvilág után éles fényvilágot világít a felnőttek kuszáltabb, gyakran megfejhetetlen titkaiba.

A KANIZSA olvasóközönségnek ajánlom
Szerző: Lázár Ervin

A Batthyány-gimnázium

**Október 20.
szombat**

Jubilálók — közelről

A három ifjú hölgygel a gimnázium aulájában találkoztam. Frissen, az örökszép diákünnepelőben, matrózzblúzban, üdítős ládákat fuvaroztak. *Koronczai Erzsé, Pásztor Kati és Andor Mária* a 4/E osztályból egy pillanatra megállt, hogy a riporter kérdésére válaszoljanak.

— Már májusban körvonalozódott a jubileumi rendezvények programja. Tudtuk, hogy az egykori híres tanítványok közül kiket látunk vendégül. Mindnyájunkra nagy hatással volt a délelőti ünnepély, az öregdiák *Takács János* elfogódottsága. Biztos, hogy szívünkben megőrizzük ezeknek a napoknak az emlékét — mondta Erzsé.

Kicsit vitatkoznak azon, hogy mi volt a legérdekesebb, aztán közösen megállapodnak, hogy a „4.c.62 alapítvány”. Érdeklődő tekintetemre meg is magyarázzák, hogy az 1962-ben végzett 4/C osztály alapítványt tett a kiemelkedő tanulmányi eredményt elért iskolatársak részére.

Egy lesőtűtített tereméből kihallatszik, hogy az elégedett ifjak éppen az előadó humorát nyugtázzák. *Juhász Roland*, a 3/B-ből fülig pirosan lelkesedik az öregdiák viccein, amiket a lézerszike használatának vetütközés előadása közben bőven hallhat.

— A lézerhasználat a fizika érdekes része — közli a fiú —, s engem ez nagyon érdekel. A Szegedről érkezett egyetemi tanár előadó a diszkók világának bemutatása után most éppen az orvostudomány rejtelmese, a fizikához szorosan kapcsolható területeiről tart élvezetes előadást.

Nevetés hallatszik a szomszéd teremből is, ahol *Berke Szilárd*, a 3/C-ből és kis társasága éppen videót néz. Mivel szívélyesen invitálnak, néhány percet elidőzők közöttük. Eppen a norwichi High School diákjainak dixiland muzsikáját hallgatják. Angol diákok ők, akik a nyugati nyelv oktatását szolgáló nemzetközi kapcsolatok révén már jártak a gimnáziumban. A két iskola között egyébként az együttműködés egyre gyümölcsözőbb.

A lépcsőfordulóban futok össze *Balázsovits Lajos* színművészzel. Fiatalosan, éppen több lépcsőt átélve haladna el mellettem, de kérésre megtorpanik.

— A „50-es évek első felében tanultam ebben az iskolában — mondja. — Akkor, amikor az egész ország elzárt, szellemiségét illetően pedig bezárt volt. A beszorítottság érzését oldották fel tanáraink, akik az emberséget, az átvészelt tudást éppen úgy átadták, akárcsak Szophoklész gondolatait. Én elmondtam, hogy örömteli diákéletet éltem. Hogy milyen most az iskola? Leginkább a 15 éves leányom után tudom: mint egy nagyüzem. Nem jó ez, nem jó, ha a bensőséges, vidám diákélet üzemszerűvé válik. Egyébként örülök, hogy szülővárosomnak van egy hetilapja. Küldjön néhány példányt belőle, hadd ismerkedjek a mai kanizsai élettel, problémákkal egy kicsit!

A „felvállal” és az „elvállal” szó megértésének kérdése vitt a 2. szekció színhelyére. *Büky László* szegedi egyetemi docens előadásában a nyelvi minták követésének hátrányait sok-sok példával és éppen egy szemléletes rajzzal illusztrálta. A népes ifjú és idősebb hallgatóság respektálta a hajdani diákból leu tanzékevezető nyelvész, eszmeifuttatását, tételesen azt, ha egyszer egy szó divatos lesz, mint felfüggesztett kolonc kileng a helyéből, s hosszú idő telik el, míg helyrebillenik. Ilyen szó a „felvállal” manapság.

Ez valóban

Nagyszabású ünnepségsorozattal emlékezett meg fennállása 225. évfordulójáról a nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola. Október 20-tól 22-ig 3 napon át találkozhattak, közösen ünnepelhetek, emlékezhetek az öregdiákok, a tanulóifjúság és a város lakói.

Bizonyára minden résztvevőnek emlékezetes marad a HSMK-ban tartott jubileumi iskolai ünnepély, az intézmény énekkarának gyertyagyújtása, az öregdiák *Takács János* meghatottságtól elcsukló hangja. *Zsoldos Ferenc* tanácselnök — egykori tanár és iskolaigazgató — méltán és joggal szólt az 776 tanulóhoz, hogy ápolják az értéket, és tisztelettel forduljanak az ősök felé, reménységgel tekintve a jövőbe.

Október 20-a óta a nagyműtű intézmény aulájában mindenki elhalad majd az új névadó, az iskolaalapító gróf Batthyány Lajos nádor mellszobra előtt. Rétfalvi Sándor Munkácsi-díjas szobrászművész fehérmárvány alkotása egy köztisztelőnek örvendő kiváló férfiút állít elénk, aki a kortárs szavai szerint a hatalomnak és az erőszaknak nem volt híve, s nemcsak címerében, szívében is hordta az oltságot és az irgalmat.

Batthyány Lajos az utolsó

választott magyar nádor nemcsak cselekedett, amikor 1765-ben „nyilvános iskolát” alapított, s a tanítást a piarista kegyesrendre bízta. Sokat jelentett akkor ez a gimnázium, hiszen három megye, Vas, Zala és Somogy küldte ide tanulni vágyó ifjait. Búszke komolysággal tekinthet a gróf az utódokra, hiszen Deák Ferenc útmutatása örökérvényűvel él e falak között: „Nem elég a gyermeket gépileg tanítani a kiszabott tanulmányokra, lelkét, szívét is ki kell művelni, mert csak így lehet derék, értelmes, nemesen érző, jellemteljes férfiú, s honpolgár. A nevelést, sőt még a tanítást is a gyermekeknek testi és lelki erejéhez, tehetségéhez, s hajlamaihoz, egyszerűen egész egyéniségéhez kell alkalmazni”; A piarista gimnázium ezt tette.

A 225 év egy iskola történetében jelentős idő. Az intézmény helye, szerepe, arculata, sőt neve is többször változott. Az aulában elhelyezett kiállításból megtudhatja, ki betér, hogy az intézmény 1765-től Nagykanizsai Kegyesrendi Római Katolikus Gimnázium, 1948-tól Általános Gimnázium, 1950-től Irányi Dániel Gimnázium, 1957-től 1990-ig pedig Landler Jenő Gimnázium néven működött. A kemény követelményeket állító és hagyományosan liberális szellemű intézmény olyan tanítványokat nevelt, mint Fejtő Ferenc író, Ágoston György és Tüskés Tibor író.

Neves öregdiákok adtak egymásnak és a tanulóifjúságnak randevút az első nap délutánján és a második nap estején. Az első napon azért, hogy tudományos előadásaikkal, visszaemlékezéseikkel perspektívát adjanak a mai tanulóifjúságnak, hangoztatva, hogy önmegvalósulásukat nem gátolja, inkább segítheti a hajdani piarista gimnáziumban honos szigorú rend, fegyelem és magas követelményrendszer.

A második nap estején, a banketten, egy szabadelvtű ka-

Takács János beszédét mondja.

Ünnepén

történelemnyi idő

valkásban, jóízű beszélgetések közepette emlékezett ifjú korára, életpályájára polgárfiú és parasztyerek, zsidó, keresztény, katolikus és református, hiszen együtt jártak 40—30 vagy 20 éve, s így vagy úgy, nyomot hagytak rajtuk az intézmény falain belül eltöltött idő.

A jubileumi ünnepek adtak othont, keretet az éppen aktuális érettségi találkozóknak, az iskola baráti köre ünnepi ülésnek, de sor került koncelebrációs misére is a felsővárosi templomban, és megemlékezésre a városi köztemetőben, ahol a hajdani tanárok alusszák örök álmukat.

A HSMK-ban tartott két gálaműsor nagyszerűen érzékeltette, hogy mennyi tehetséges fiatal tanul ma is az intézményben, s milyen sok szülő igényelte, hogy gyermekével együtt részese legyen a felemelő napoknak.

Az évforduló tiszteletére a Bathányi-gimnázium jubileumi érmét, Ördög Ferenc és Szebenyi Mária szerkesztésében pedig Emlékkönyvet adott ki. Sajnos 1967-től napjainkig nem folytatódott az a egyszerű, minden neves iskolára jellemző hagyomány, hogy évkönyv, iskolai értesítő készült volna. Így az Emlékkönyvben a nagy kihagyás miatt a krónikaírást a történetírói váltja fel, s két jeles zalai kutató

tollából ismerkedhetünk az iskolatörténettel. Degré Alajos a 200. évfordulóra írta: „A nagykanizsai piarista gimnázium története (1765—1919)” című tanulmányát, ezt folytatta kortársunk, Kotnyek István, aki 1920—48-ig helyezte el az intézményrészint a katolikus, részint az egész magyar oktatásügyben. Az utolsó 25 év krónikája színes, eleven stílusban tárja elénk a jogelőd Landler-gimnázium életét. Ez azonban nem pótolhatja az utóbbi 42 év iskolatörténetét. Ennek megírása még vár magára.

Az Emlékkönyv szerkesztői, írói, a jubileumi ünnepség rendezői őszintén vállalták és igyekeztek továbbadni több emberöltő hagyományait és továbbvitelének igényét. A XX. század végének diákja itt Nagykanizsán, nagy tanárok és nagy tanítványok sokaságának példájával erősítheti iskolájához, városához, nemzetéhez való tartozásának érzését. Faludi Ferenc Bathányit köszöntő verssorai a jubileum utáni hétköznapiakon mindnyájunkhoz szólnak. Az igazi diák

Tudja, akarja is használni hazájának,

Előmenetelét tartja sajátjának.

Büki Pálné

**Október 21.
vasárnap**

O. Univ.-Prof. Dr. Károly Rédei úr asztalszomszédom volt az öregdiákok számára szervezett banketten. Egyenesen Bécsből érkezett haza, hogy részt vegyen a jubileumi ünnepeken.

—*Professzor Úr! Elmondaná, hogy mi hozta vissza?* — kérdeztem.

— Szívesen. 1951-ben itt érettségiztem. 1948-ig mint piarista diák szigor és szeretet között nevelkedtem. Ez kihatott az egész életemre, emberi tartásomra. Nézzon körül! Ez az asztaltársaság negyediként találkozik egymással, nem feledek az együtt eltöltött diákéveket. Tudja, milyen volt a piarista kegyesrend? Demokratikus szellemű, nyitott, végtelen hazaszeretetre nevelő. Magas erkölcsiséget sugároztak. Írja meg, a hála és a tartás hozott vissza Nagykanizsára! — hangzott a válasz.

— *Jelenleg milyen tudományos tevékenységet folytat?*

— 1974-ben meghívtak kaptam Bécsbe, hogy hozzam létre a finn-ugor tanszéket az ottani egyetemen. Akkor én már itthon az MTA tudományos főmunkatársa voltam. Mint tanszékvezető egyetemi tanár finn-ugor nyelvészetet és magyar irodalmat tanított. Lehetőségem van arra is, hogy a tudomány eszközeivel közvetítsek a burgenlandi magyar kisebbség, Magyarország és Ausztria között. Természetesen állampolgárságomat nem adtam fel, kettős állampolgárságú professzor vagyok. Azt adom tovább, amit ebben az intézményben kaptam: szakmai igényességet, önfegyelmet, hazafiságot és emberszeretetet. Milyenek szeretném a jövő iskoláját? Szellemben feleljen meg a régi piarista gimnáziumnak, tartalmában pedig alkalmazkodjon a modern kor igényeire.

Baloghné Békési Beáta tanítványból lett tanár. A vasárnap esti bankett zsiabongó forgatagában alig találunk beszélgetésre nyugalmas sarkot.

— *Kedves Beáta!* — szólok végre. — *Szeretném veled zární riportomat. A Te személyed összefoghatja azt az örök folyamatot, aminek meg-megújuló szakasza az ugyanabban az intézetben tanuló, majd ott tanító fiatal helyzete.*

— Igen, pályakezdő vagyok. Szeptembertől volt iskolában fizikát és matematikát tanított. Először kutató szerettem volna lenni, de aztán úgy éreztem, hogy talán jobb lenne a tanítás. Emberileg egyre közeledtem hozzá. Néhány hét van csak mögöttem, de máris úgy hiszem, hogy jól döntöttem. Nekem nagyon kellemes diákéletem volt, jó szellemű osztályközösségben töltöttem el itt a négy évet. Volt osztályfőnököm most szemben ül velem a tanári szobában, s a segítség mindig adott. Elégedett embernek tartom magam. Azt csinálom, amit szeretek, s abban az iskolában, amit nagyon jó tanítázzatnak tartok. Számomra ez valódi alma mater.

*

Nézem a bankett hullámzó tömegét. Huszonevesektől a hetvenesekig minden életkor képviselve van. Közös vonásuk, hogy a múlton merengenek, a maguk élményei szerint emlékeznek az iskolára. A történelmi szelek erre-arra sodorták őket, de most visszatértek, egy-két napra megálltak, kezét szorították, fényképeket, névjegyeket adtak tovább. Büszkék, hiszen kevés olyan oktatási intézménye van hazánknak, amelyek több mint két évszázadot megélt. S ők diákjai lehettek.

A gimnázium nagykórusa.

A förténelem sodrában

Miklósfától Vancouverig

A II. világháború már a vége felé közeledett. Miklósfán, akkor még Somogysszentmiklóson *Mátés János* családjában nap mint nap figyelték a frontról érkező híreket.

A hat gyermek közül a három leány otthon volt, a két nagyobb fiú — *István és József* — az „orosz” fronton harcolta II. magyar hadsereg katonájaként. A legfiatalabbat — Jánost — több falubeli fiatalal együtt behívták leventének. Nemsokára bevagonírozták őket, és elindították nyugat felé.

A Don-kanyart kétszer megjárt István megelégedte a kilátástalan helyzetet, hazaszöktött, és bűjdokolva várta a háború végét. József orosz fogságba esett, majd a Dálnoki Miklós Béla által a foglyokból szervezett új magyar hadsereg tagja lett a szovjetek oldalán. Egészen 1945 novemberéig, amikor leszerelték és hazatérhetett.

A legkisebb fiú, akárcsak a mesében — ha akarta, ha nem — világgá indult leventetársaival. Később ő is fogságba esett — igaz, amerikaiba — és néhány keserves év után Anglia, majd Kanada lett az otthona. Szeretettel, családtagjaival csak a napokban, több mint 45 év után találkozott újra.

— *Minu a legkisebb gyerek, a család kedvence volt. Miért nem igyekezett haza a háború végétével?* — kérdeztem Jánost, miután sikerült néhány percre kiragadnom a rokonok, ismerősök sokaságából.

— Nem volt az olyan egyszerű, kérem. Falubeli levente társaimmal együtt bevagonírozta, és elindították Németország felé. Német egyenruhába öltöztettek. Első „bevetésünk” Bajorországban, Regensburg mellett volt, ahol leporították velünk a repülőteret, hogy a német repülőket fel tudjanak szállni. Később Köln közelébe vittek és a Luftwaffe légelhárító útegeihez osztottak be bennünket, miklósfai leventéket. Aztán, mikor jött az amerikai és angol hadsereg, persze szétosztottunk, minden irányba elindultunk, azt se tudtuk, hová. Én észak felé mentem a többiekkel, s a holland határ közelében, Oldenburgban estem amerikai fogságba. Franciaországba vittek, tizenegy helyen voltam fogság alatt, alig kaptunk emmi, a franciáknak is alig volt életünk, szóval éhezünk.

Marseille mellett 3 hónapig a szabad ég alatt voltunk, nagyon

megfáztam. Az enniavalónk itt a sósal volt, amit ha az ember nem eszik meg, éhenhal, ha igen, kimarja a gyomrát. Énmég mindig érzem a sósal ízet ennyi év után is.

— *Mikor szabadult a fogságból?*

— Mint említettem, felfáztam, legyengültem, kórházba kellett vinni. 1946 nyarán így szabadultam a fogságból, és kerültem kórházba, Németországba. 1948 tavaszáig voltam kórházban a Fekete erdőben, közel a Duna forrásához. Innen kikérülve Angliába mentem, ahol szénbányában dolgoztam, több évig.

— *Családjával tartotta a kapcsolatot? Leveleztek?*

— Igen, leveleket, még fényképeket is küldtem, sőt csomagot is. Csak aztán a Józsi bátyámék írtak 49-ben, vagy 50-ben, hogy ne írjak, mert zavart keltek a leveleimmel.

— *Az úgy volt — kapcsolódik a beszélgetésbe a bátyja — hogy a párttitkár mondta, hogy ne írjon nekünk a Jani Angliából, mert még kulákként vesznek minket. Hát ezért írtuk neki ezt. Aztán mikor már enyhült a helyzet, újból írtunk neki. Írtam Angliába, az utolsó munkahelyére, de mindig visszajött a levél, hogy ismeretlen, ismeretlen. Írtam Pestre is a Vöröskeresztnek, Svájcba a Nemzetközi Vöröskeresztnek, de nem találták. Leveleztem egy Amerikában élő földinikkel is, aki megígérte, hogy megkeresi, de eredménytelen maradt.*

— *Angliában 1954-ig éltem, de levelet, értesítést itthonról nem kaptam — veszi vissza a szót Mátés János. — Összegyűlt egy kis pénzem, elmentem Kanadába. Vásároltam földet, amelyeken fenyőfák voltak, majd vettem egy fűrészmalmot, és el kezdtem deszkát vágni. '57-ben, amikor a magyarok jöttek Kanadába a forradalom után, természetesen a magyaroknak adtam munkát, ha csak tehettem, mindig magyart fogadtam föl.*

— *Megtartottam a fűrészmalmot, amíg volt fa, aztán mikor kifogytam a fából, megnéztem az üzleti helyzetet, és '72-ben elcseréltem a fűrészmalmot marhákért, azután marhakkal kezdtem foglalkozni.*

— *Azok a magyarok, akik '57-ben, s utána is még odamentek, mit meséltek Magyarországról, az itteni helyzetről?* — kértem.

— *Szinte semmit. Inkább a rádióból, a tv-ből, meg az újságokból tudtam meg, mi történik Magyarországon.*

— *Józsi bácsiék nem adták fel a reményt, és tovább kutattak.*

— *Mikor következett be fordulat, és gyorsultak fel az események?*

— *Tavaly márciusban itthon volt Kanizsán egy egyetemi tanár, akinek háza van Torontóban. Vele találkoztam, és elmondtam a problémánkat. Mikor visszament Kanadába, betette a hirdetést egy magyar nyelvű lapba, amelyik megjelenik mindenütt, ahol magyarok élnek. Egy-két hónap múlva kaptunk levelet egy ottani magyartól, aki megírta az öcsénk címét. Mindjárt írtam is neki, és tavaly augusztus 22-én meg is érkezett a válasz. Negyven év után az első híradás. Micsoda öröm volt. Él a Jani!*

— *Amikor tavaly megkaptam a bátyám levelét, először nem hittem a szememnek. Majd egy óráig csak néztem, néztem a borítékot, nem mertem felbontani se. Nem hittem a*

szemeimnek. Emlékeztem arra, hogy annakidején azt írta, ne írjal, mert csak zavarodást okozol a leveleddel. Nagyon meg voltam lepődve. Megismertem az írását a borítékon, és nem akartam hinni a szemeimnek, hogy talált meg ennyi év után. Mindjárt írtam, hogy amint tudok megyek haza.

— *Eltelt egy év és Mátés János repülőgépre szállt, és október 22-én megérkezett Ferihegyre, ahol testvérei és rokonai várták.*

— *A tizenéves fiatalemberből kopaszodó öregúr lett, bátyjai a tömegben nem ismerték fel, mígnem Mátés József unokaöccse meglátva egy — a csomagváronál integető férfit megszólalt: „Nézze már bátyja, ez az ember olyan mint maga!”*

— *Közél fél évszázad múltán ismét együtt a Mátés testvérek, az évtizedeken át eltűntnek hitt Jánoska rövid időre is — hazatért.*

BacsKay Zoltán

Benzináremelés után...

Törvénysértő tüntetés

Már október 25-én érzékeltetni lehetett a városban, hogy benzináremelés lesz. A Vár úti és Balatoni úti benzinkutaknál napközben egyaránt többszáz méteres autópálya sorakozott tankolásra várva...

— *Este aztán robbant a „bomba”: a rádió és a tévé országáig harsogta, hogy október 26-án 0 órától az október 26-ától 6 óráig 56—62 forintra emelkedik a benzín ára! Erre Budapesti villámgyorsan reagáltak a magántaxisok. A törvényhatóságban láthatunk, hogy hosszú sorokban vonulnak az Országúthoz a tiltakozni...*

— *Az esti, sőt éjszakai kitaró tiltakozás mássnap, október 26-án reggelre országos tüntetéssé duzzadt, amely nem került el Nagykanizsát sem. Reggel 8.30 óra tájban egy-két kivétellel valamennyi városba vezető illetve kivezető utat eltorlaszolták a kanizsai taxisok.*

— *Délelőti 10.30 óra tájban személyes tanúja voltam a Béke úti „barikádnak”. Egy teherkocsi és egy személyzeti a vasúti sorompó északi oldalán keresztbe fordulva békította meg a forgalmat. Az útszakasz mindkét oldalán a különböző típusú járművek tucatjai veszegettek tehetetlenül. A csoportba verődött gépjárművezetők idegállapota rendkívül feszült volt. Az egyik a bajok gyökereit okozó Kádár-rendszer száda; a másik a tehetetlen, az eseményekkel sodródó Antall-kormányt korholta; s volt, aki a kormányhivatalokban lévő és taktikázó*

szabaddemokratákat és reformkommunistákat gyanúsította...

— *11 óra: a Deák-téri taxiállomások kihaltak. Egyetlen taxi sem áll a „plasztoron”...*

— *11 óra 30 perc: a szerkesztőségből társaságom a 11-111-es telefonszámat, a Gábrriel-taxi központját. Az ügyeletben lévő Tóth Péter diszpécser készséggel tájékoztat:*

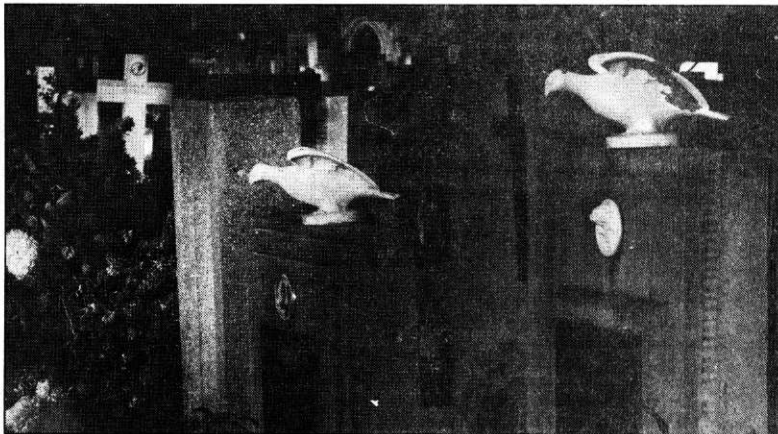
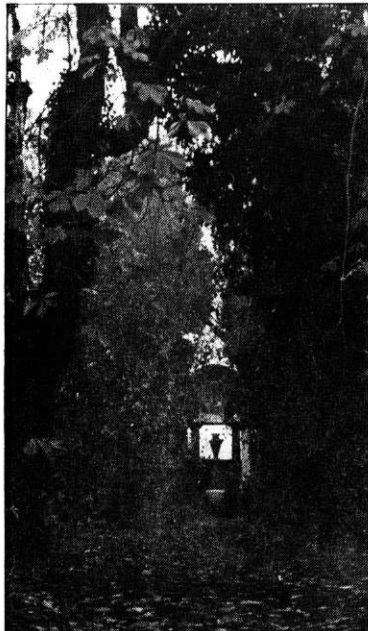
— *Városunkban valamennyi taxis egységesen szolidaritást vállalati a fővárosiak akciójával. Mintegy 80 gépjármű torlaszolta el a forgalmat a város peremrésesein. A drasztikus benzináremelés nemcsak bennünket érint, hanem a lakosságot is. Hőgyakcióknékeddig tart, azt most nem tudom megmondani...*

— *Déli 12 óra: A haragszó után Déli Krónika a Kossuth Rádióban. Dr. Horváth Balázs belügyminiszter közlése, hogy az 1990. évi III. Törvény alapján a taxisok tiltatása törvényellenes, ugyanis az akció szervezők 72 órával korábban nem jelentették be akciójukat, és súlyosan megsértették a közúti közlekedés rendjét. A kormány álláspontja: nem függesztik fel, illetve nem változtatják meg a benzináremeléssel kapcsolatos határozatot! A rendőrség nem kíván erőszakot alkalmazni, viszont eljárást indít az országoszerte rengeteg zavart szervezők ellen...*

— *A további fejleményekre következő lapszámunkban visszatérünk.*

(tth-f)

HOLTAK KERTJE

Mindenszentek estéjén felemelően szép a temető. Megszámlálhatatlan gyertyaláng viággt, méltósággal hömpölyög a tömeg, csendes az áhítat...

Ez a nap az emlékezésé, amikor az élők lélekben találkoznak az üdvözültekkel. Aki csak teheti, kimegy a temetőbe, és a feldíszított sírokon gyertyát gyújt elhunyt hozzátartozói, barátai, ismerősei emlékére. Azokért pedig, akik valahol ismeretlen helyen, jeltelen sírban nyugsznak, vagy sírjuk sincsen, mert kegyetlen halállal haltak, a temető keresztjénél, vagy a közös emlékműnél gyújtunk gyertyát, mondunk fohászt.

A keresztény egyházak az I. évezred 835. esztendejétől november elsején, mindenszentek napján a halottakra emlékeznek. Eredetileg azoknak a halott lelkeknek az ünnepe volt ez, akikről a naptár név szerint nem emlékezik meg. Nem tudjuk, hogy az ünnep népi szokásai mikor alakultak ki, de a sírok megtisztítása, virágokkal díszítése és a gyertyagyújtás általánosan elterjedt. Szokássá vált az esti otthoni gyertyagyújtás is. A lakásokban annyi gyertya fénye lángol, ahány halottja van a családnak.

November második halottak napja, a katolikus egyház tanítása szerint a tisztító tűzben szenvedő lelkek emléknapja.

Mindenszentek és halottak napja azonban élőké is, akik a gyertyalángos temető kertben is hiszik, hogy az „életet hátra tekintve lehet megérteni, de élni előre nézve kell”.

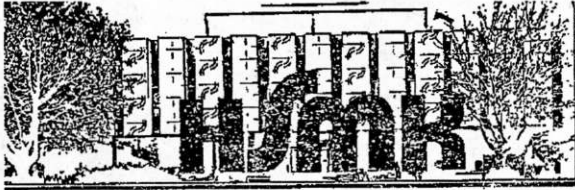
H. M.

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési Központ

November 3: Műv-ház-buli, 18—23 óráig.

November 6: Börzsönyi Kollarits Frenc festőművész kiállítása (a kiállítás nov. 25-ig tekinthető meg a kiállítóteremben). Megnyitő: 11 órakor.

November 8: Az agykontroll kritikája a jóga tükrében címmel tanfolyam indul.

November 7: Kezdj el élni! Stressz. Melyik az Isten igazi egyháza? Előadás a felnőttek klubban 18 órakor.

Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház

November 3, 18 óra: MOBY DICK koncert.

November 4, 10—12 óra: Számítógépes játék és video, gyerekeknek.

November 8, 17 óra: Ifjúsági Zenei Klub.

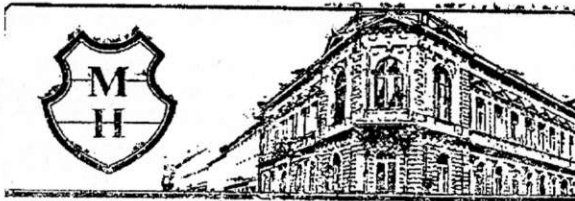
Kodály Zoltán Művelődési Ház

November 7, 17 óra: Nyugdíjas Klub. „Távoli világok, távoli emberek” sorozat: I. Etiópia (videofilmes barangolás).

Ifjúsági Ház

November 8, 14,30 óra: MESEBÉRLLET előadás: „A fekete cilinder” címmel. A pécsi Bóbita-együttes mesejátéka.

Helyőrségi Klub

November 6, 17,30 óra: Kálovicsné Molnár Zsuzsanna nagykanizsai népi díszítőművész HÍMZÉS és GYÖNGY c. kiállításának megnyitója a Mini-Galériában (a kiállítás december 6-ig tekinthető meg vasárnap kivételével naponta 15—20 óráig).

November 6, 17,30 óra: Fejlett piacgazdaság — képzett menedzser c. előadás a társalgóban, fővárosi előadóval.

Apollo Filmcentrum:

Apollo mozi:

Előadások kezdete: 16, 18 és 20 óra.

November 2—4: Magányos erő (amerikai). November 2-án 10 órakor is!

November 3—4, 14 óra: Robotzsarú 2. (amerikai).

November 5—7: Rendőrsztori folytatódik (amerikai). November 7-én 10 órakor is!

November 8: Hajszál híján (amerikai).

Stúdiómozi:

Előadások kezdete: 17 és 19 óra. Csütörtök: Filmbejártok napja.

November 2: Herkules (amerikai, video).

November 3: Vörös Szonja (amerikai, video).

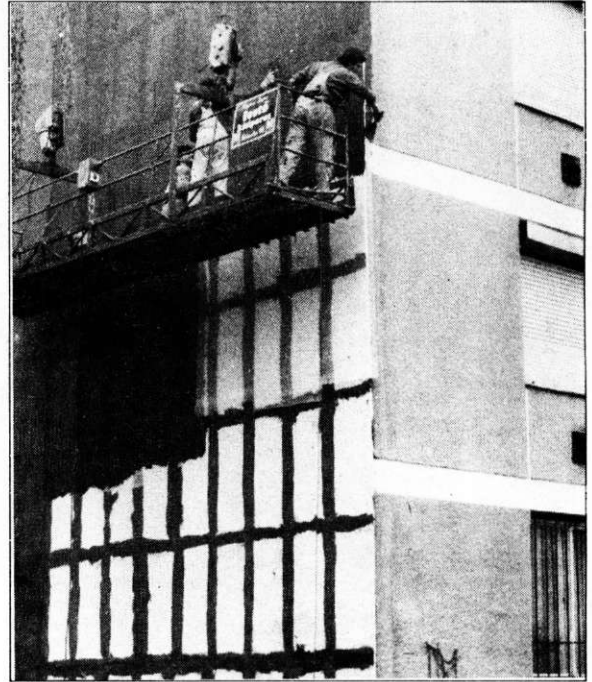
November 4: Szakaszevezető (amerikai, video).

November 5—7: Erik, a viking (amerikai).

Matiné:

November 4, 14 óra: A dzsungel könyve (amerikai).

Jönnek a hideg napok!

A keleti városrészben sorra készülnek az utólagos falszigetelések. A baj csupán az, hogy az eredeti építési terv a francia Rivierára szólt, a jelenlegi eljárás ezért aligha pótolja a szigetelés hiányosságait. A felhasznált vegyi anyag „megemésztí” a betont, s így a fal jövőendő állaga is veszélybe kerül.

Fotó: Szakony Attila

Kinizsi utcai helyzetkép

Szeptember 15-én a tervezett gázvezeték-rekonstrukció még sehol, a táblák viszont állnak. Meddig?

Fotó: Szakony Attila

Futószalagon

Asztalitenisz

Az újonc és serdülő versenyzők megyei bajnokságát Nagykanizsán bonyolították le, amelyen a kanizsai versenyzők a négy bajnoki címből hármat szereztek.

A kanizsai dobogós-helyezettek:
Leányok. Újonc: 1. Csesztregi Eszter, 2. Mátés Eszter, 3. Szabó Melinda és Mátrai Mónika (mind Bütörgyár). Serdülő: 2. Gyimes Magdolna, 3. Mátés Eszter és Bagladi Zsófia (mind Bütörgyár).

Fiúk. Újonc: 1. Lakics László (Üveggyár), 2. Kárász László (Tungsram), 3. Radics Bálint (Tungsram) és Sipos Norbert (Miháld). Serdülő: 1. Heim Krisztián (Tungsram), 2. Horváth András (Tungsram), 3. Bicsák Attila és Lakics László (Üveggyár).

Vívás

A Róza úti csarnokban országos minősítő versenyt rendezett a megyei szakszövetség, amelyen népes mezőnyök vettek részt és szívnálvaló döntőkre került sor. A MÁV NTE vívói nagyszerűen szerepeltek és eredményeikkel jelentős gyarapították minősítő pontjaik számát. A női törzöknél *Tersztenyák Tünde*, míg a férfiaknál a győztes Horváth András, valamint *Pataki Zoltán* külön is rászólgal a kiemelésre.

Az országos versenyek győztesei, s a jobb kanizsai helyezettek.

Újonc női tör (8 szakosztály, 52 versenyző): 1. Kara Gabriella (BVSC), ...11. Tersztenyák Tünde, ...18. Lencse Beáta.

III. osztályú férfi tör (6 szakosztály, 52 induló, 4-es sorozójú, erős verseny): 1. Horváth András (a kanizsai fiú újravívás után, 5:1-re verte az MTK-s Kenesit), ...6. Pataki Zoltán, 19. Balázs Endre, ...28. Palotás Csongor, ...31. Kricsfalussy Ákos, 32. Bárczi Miklós.

A végig kitűnően vívó Horváth 140 minősítő pontot kapott, ám a 32. helyen végzett kanizsai fiú is 6 pontot szerzett a nívós versenyen.

Úszás

Nemzetközi versenyen, Csehszlovákiában szerepeltek a Vízum SE legtehetségesebb fiatal versenyzői. A Znojmban sorakerült versenyen a kanizsaiak 2 első, 2 második, 6 harmadik, 7 negyedik, 9 ötödik és 14 hatodik helyezést szereztek.

Aranyérmes lett Szabó Dénes (100 m pillangó, 1:13,5) és Holló Adrienn (100 m mell, 1:26,3), ezüstérmet szerzett a 4x100 m fiú és leány vegyes-váltó, míg bronzérmes helyen végzett Horváth Ágnes (200 m vegyes), Szabó Dénes (200 m vegyes), Nagy Tünde (100 m gyors), Orbán Krisztina (100 m mell), Horváth Ágnes (100 m pillangó) és Szabó Dénes (100 m mell).

Teke

Az NB II. Nyugati csoportjában szereplő Sörgyár női együttese az őszi idényben elszenvedte második meglepő vereségét. A Majoros Istvánné játékos-edző vezette társaság legutóbb Pécsset, a PBTC ellen bukott el 6:2 (2251:2233) arányban. A versenyzők közül csak *Némethné* (405 fa) és *Majorosné* (401 fa) tűnt ki, míg a többiek tudásuk alatt teljesítettek.

Az NB III. Nyugati csoportjában a kanizsai sportot az Üveggyár és a Sörgyár férfi gárdája képviseli. A csapatok a legutóbbi fordulóban győzelemmel vettek az akadályokat, amelyek hazai környezetben szerepeltek.

Sörgyár—Szombathelyi Építők 6:2 (2417:2367). *Legjobb dobók:* Tóth B. 423, Sziklai 417, Lukvár 406, Bende Zs. 405 fa.

Üveggyár—Veszprémi Dózsa 5:3 (2439:2371). *Ld.: Szerdahelyi* 420, Ilés 419, Magyar 418 fa.

Győrűt bonyolították le a korszortos területi egyéni bajnokságot, amelyen nagyszerűen szerepelt *Bende Zsolt*, aki az ifjúsági mezőnyében 826 fát ért el, s ezzel bejutott a vidék-bajnokság döntőjébe.

A városi tekezők szövetsége, élén Bende József vezetővel és lelkes segítőitársaival, nagy léptékekkel dolgozik a jubileumi, 30. Olaj Kupa nemzetközi verseny előkészítésével kapcsolatban. A minden bizomnyal záró Olaj Kupára mintegy 30 csapatot hívtak meg a szervezők, akik december 15—16-án a Sörgyári csarnokban rendezik meg a kétnapos kupaversenyt. Nevezési idő (november 9.) lejártá után készítik el a forgatókönyvet, s amennyiben népes mezőny gyűl össze, akkor a kanizsai csapatok már december 14-én megkezdik az Olaj Kupát.

Kosárlabda

Az NB II. Nyugati csoportjában szereplő MÁV NTE csapatai a legutóbbi fordulóban egyaránt vereséget szenvedtek, idegen környezetben.

Szombathelyi TK—MÁV NTE
66:65 (33:37). **Férfiak.**

Változatos és küzdelmes mérkőzésen a vasutasok 39 percen át vezettek, akik ellen az utolsó mp-ben dobott kosárral kerekedett felül a főiskolások. *Ld.: Hartai* 22, *Kalóvics* 15, *Simon* 14. **ZTE—Ságvári DSK—MÁV NTE II.**
63:31 (23:18). **Nők.**

A két fiatal együttes találkozáján a II. félidőben biztosan húzott el az egyszerű csapat. *Ld.: Domján* 11, *Csorad* 10.

A MÁV NTE ennek tesz a női utánpótlás érdekében. Ennek egyik bizonyítéka, hogy a leány serdülő csapat, első alkalommal, bekapcsolódott a Budapest serdülő bajnokságba (játéklehetőség kell, más megoldás nem volt, mint a fővárosi sorozat), ahol rendszeres és folyamatos versenyzetést biztosított.

A kanizsai lányok jól mutatkoztak be, az 1-4. fordulóban valamennyi ellenfeleket legyőzték:

MÁV NTE—EGIS-OSC 76:43 (36:22). *Ld.: Mayer* 19, *Pintér* 14. **MÁV NTE—MTK-VM C-csapat** 53:49 (29:25). *Ld.: Pintér* 18, *Mayer* 12. **MÁV NTE—Tungsram SC** 72:37 (38:13). *Ld.:*

Fácán 18, *Mayer* 14, *Hajdó* 14. **MÁV NTE—BSE** 55:31 (28:19). *Ld.: Hajdó* 18, *Mayer* 14.

A városi mini-bajnokság eredményei a leányok mezőnyében: *Rozgonyi* II.—*Zrínyi* 43:38 (17:24). **MÁV NTE** vegyes — *Hunyadi* 52:42 (16:26). **Tanácsköztársaság téri** — *Andrejka* 31:31 (16:16).

Ülőróplabda

Nemzetközi Kanizsa Kupa

A nagykanizsai Hamburger SK vezetése november 3-án (szombaton) rendezte meg hagyományos versenyt, a III. Ülőróplabda Nemzetközi Kanizsa Kupa küzdelmeit.

A nagyszabású nemzetközi tornán várhatóan 10 csapat szerepel, köztük holland, finn, észt és jugoszláv együttesek. Természetesen itt lesznek a magyar élcapatok, a bajnok Nyíregyháza is.

A résztvevő csapatok holnap 8,30 órakor kezdenek a Cserhúti SZKI sportcsarnokban, ahol két pályát alakítanak ki. A csapatok két csoportban körmérkőzéses rendszerben mérkőznek, majd helyosztókra kerül sor.

A kanizsai „házigazdák” mintaszerelem felkészültek a nívós versenyre, akik számos segítséget kaptak a torna megrendezéséhez.

Rajt az OB I-ben

A nemzetközi Kanizsa Kupára és az OB I. osztályú csapatbajnokságra ké-

szülő Nk. Hamburger SK több mint 1 hónappal ezelőtt látott munkához.

A bajnokságban és a kupában is ezüstérmes kanizsaiak változatlan kerettel és Szvetkó Tamás edző irányításával dolgoznak. Heti edzéseiket az új „otthonban”, az Andrejka általános iskolában tartják.

Az új bajnokság esélyese a kitűnő erőkből álló Nyíregyházi Piremon csapata, amely mögött három csapat is nagy küzdelmet folytat az ezüstéremért. A zalaiki várhatóan a Vásárosnamény és a Pécs csapataival vívnak nagy harcot, de a kanizsaiak bizakodnak, hogy ebben az új bajnokságban is meglesz az ezüstérem.

Az ezüstérem kiharcolását a következők várják: *Balogh, Czimmernann, Pölcz, Pöcze, Földi J., Földi B., Varga, Kardos, Szomszáné, Perneckzi.*

A csapat a fővárosban kezdi meg bajnoki szereplését, majd ősszel Tata-bányán és Pécsset is tartanak fordulóit. A kanizsai versenynapra majd a jövő év tavaszán kerül sor.

Sakk

Sziva vezet a városi egyéni bajnokságon

A városi sakk szakszövetség rendezésében megkezdődött a 9 fordulos, svájci rendszerű egyéni nyílt bajnokság küzdelemssorozat, amelyet a Somogyi B. úti Dédász étteremben bonyolítanak le.

A mintegy 10 ezer forint összdíjazású bajnokságon a Tungsram és a MÁV NTE versenyzői vesznek részt. Ez utóbbiak színében versenyez Csorba és Kovács K., míg a többiek a lámpagyáriak.

Eredmények:

1. forduló: Bellán—Domsa Valéria 1:0, Sziva—Csorba 1:0, Papp—Simon 1:0, Kassai—Kovács K. 1:0, Kercsmarics—Tamás 1:0, Lenkei—Sipos 1:0, Vellák—Horváth 1:0, Vlasics—Hegedűs 1:0.

2. forduló: Sziva—Vlasics 1:0, Kassai—Vellák 1:0, Kercsmarics—Lenkei 1:0, Simon—Bellán 0:1, Dom-

sa—Papp 0:1, Csorba—Hegedűs 0:1, Tamás—Sipos 1:0, Kovács—Horváth 1:0.

3. forduló: Papp—Kercsmarics 0:1, Simon—Sziva 0:1, Bellán—Kassai 0:1, Vellák—Vlasics 1:0, Lenkei—Kovács 1:0, Sipos—Csorba döntetlen, Horváth—Domsa 0:1.

4. forduló: Sziva—Vellák döntetlen, Lenkei—Papp 0:1, Hegedűs—Bellán 0:1, Vlasics—Kovács 1:0, Domsa—Tamás 1:0, Sipos—Simon 0:1.

5. forduló: Kercsmarics—Sziva döntetlen, Papp—Kassai döntetlen, Bellán—Vellák 1:0, Vlasics—Lenkei 0:1, Domsa—Hegedűs 1:0, Tamás—Csorba döntetlen, Horváth—Sipos 0:1.

Az élcsoport állása az 5. forduló után: 1. Sziva és Bellán 4-4, 3. Kercsmarics (1 függő), Kassai (1) és Papp 3-3, 5. pont.

Román labdarúgókkal erősít a MÁV NTE?

Emlékezetes egy hét Romániában

A MÁV NTE labdarúgó csapata az elmúlt hetek egyikén Romániában járt Kovászna város vendégeként. A nyár folyamán Nagykanizsára látogatott romániai csapat vendégszeretettel élvezték a vasutas focisták, akik egy hetet töltöttek a kellemes városban. A meleg hangulatú, baráti találkozó kellemes fogadtatásban volt részük a kanizsai focistáknak, akik ott tartózkodásuk ideje alatt két alkalommal pályára is léptek. A házigazda Kovászna III. osztályú csapatával 0-0-ás döntetlent érték el, míg a szomszédságban lévő Zágón — Mikes Kelemen szülőfalujában — 4-4 volt az eredmény.

A csapat edzője, Szalai Zoltán:

— Október 10-én indultunk utunk és a magyarországi kilométerek megtétele után Arad—Déva—Nagyszében—Brassó és Kovászna útvonalon értünk célba. Kellemes fogadtatásban volt részünk, igazán nem panaszkodhatunk, a vendéglátók mindenben akedvünkben jártak. Úgy reméljük, hogy a kapcsolat to-

vábbra is fennmarad, sőt reményünk van arra is, hogy Kovásznáról két vendégjátékos még a télen hozzánk kerül. Már voltak próbajátékok és ha az engedélyt megkapjuk a román szövetségtől, akkor mindkét fiút leigazoljuk.

—Nagyon kellemes egy hetet töltöttünk Romániában — mondta Kiszelák István szakosztályelnök, majd így folytatta. — Vendéglátóink a városi programon kívül kirándulásokat is szerveztek részünkre, így voltunk Kézdivásárhelyen, Brassóban és kirándultunk a Szentkozma-tóhoz is. Az ottani viszonyokhoz képest kitűnő volt a szállás, el látás, így például a fürdőhely egyik patinás szállodájában kaptunk helyet. Kanizsa város testvérvárosával, Kovásznával továbbra is fenn kívánjuk tartani a kapcsolatot, hiszen ez mindkét fél szándéka. Ennek megfelelően a kovásznai labdarúgó csapat jövő év tavaszán ismét Kanizsára látogat, melynek során szeretnénk viszonzni azt a barátságot, amelyben ők részesítettek bennünket.

— kz —

A gyönyörű helyek egyike, ahol a vasutas focisták jártak: Brassó—Pojana s Paradiseom.

Úszás

Kanizsán maradt a Kanizsa Kupa

A Vízfm SE vezetése első alkalommal, hagyományteremtőként rendezte meg a Nemzetközi Kanizsa Kupa úszóviadalt.

A fedett uszodában sorakerült kupaversenyen 7 egyesület közel 200 versenyzővel képviseltette magát. A kanizsai fiatalok remekül szerepeltek, akik 6 első, 4 második és 4 harmadik helyet szereztek, s ezzel megnyerték az összesített pontversenyt és a győztesnek kijáró Kanizsa Kupát.

A legjobb helyezést elért kanizsai versenyzők.

100 m úttörő leány pillangó (18 induló): 1. Horváth Ágnes (1979-es születésű) 1:17,25, 2. Holló Adrienn (1979) 1:17,93, 3. Révész Katalin (1980) 1:21,56 mp. 100 m úttörő fiú pillangó (26 induló): 1. Tompa Dávid (Szeged) 1:09,62, ...4. Révész Tamás (1977) 1:12,84, ...6. Szabó Dénes (1978) 1:14,34 mp. 100 m gyermek leány gyors (16 induló): 1. Nagy Tünde (1977) 1:05,85, ...5. Ruzsinszky Edina (1977) 1:11,70 mp. 200 m gyermek fiú gyors (28 induló): 1. Szabó Szilárd (1975) 2:13,50 mp. 100 m delfin leány vegyes (14 induló): 1. Sulyok Melinda (1981, Pécsi TÁSI) 1:31,66, ...4. Süle Orsolya (1982) 1:40,24 mp.

200 m úttörő leány mell (18 induló): 1. Holló Adrienn (1979) 2:59,20, ...3. Horváth Ágnes (1979) 3:20,56, 6. Tóth Krisztina (1980) 3:25,86 mp. 200 m úttörő fiú mell (29 induló): 1. G. Jurak (Celje, Jugoszlávia, 1977) 2:44,23, ...3. Révész Tamás (1977) 2:53,96, 4. Ludvig Viktor (1977) 2:59,36 mp. 200 m delfin fiú vegyes (20 induló): 1. Jakab Norbert (P. TÁSI, 1979) 2:56,43, ...4. Karácsony Tibor (1979) 3:05,02, 5. Wittman Gábor (1979) 3:05,76 mp.

100 m gyermek leány hát (14 induló): 1. Óvári Ágnes (Pécsi NK, 1977) 1:14,50, 2. Nagy Tünde (1977) 1:18,33, ...5. Simon Timea (1977) 1:22,57 mp. 100 m béka fiú mell (18

induló): 1. Takács Gábor (ÉVSE, 1981) 1:40,86 (új megyei béka-csúcs), ...6. Révész Viktor (1981) 1:50,73 mp. 200 m úttörő leány vegyes (17 induló): 1. Holló Adrienn (1979) 2:48,88, 2. Horváth Ágnes (1979) 2:52,05, ...5. Révész Katalin (1980) 3:01,50 mp. 100 m serdülő leány mell (15 induló): 1. Heréb Mariann (P. TÁSI, 1975) 1:20,40, 2. Orbán Krisztina (1976) 1:21,26 mp.

4x100 m fiú gyorsváltó (béka-delfin-úttörő-gyermek), 12 csapat: 1. Pécsi TÁSI 4:36,39, ...3. K. Vízfm „A” (Révész Viktor, Karácsony Tibor, Révész Tamás, Szabó Szilárd) 4:49,66 mp. 4x100 m leány gyorsváltó (delfin-úttörő-gyermek-serdülő), 7 csapat: 1. K. Vízfm „A” (Süle Orsolya, Horváth Ágnes, Nagy Tünde, Orbán Krisztina) 4:55,77, ...4. K. Vízfm „B” (Major Zsófia, Holló Adrienn, Ruzsinszky Edina, Simon Timea) 5:29,31 mp.

(-gh)

Diáksport

Pályán az utánpótlás

A városi diáksport bizottság szervezésében sorozatban zajlanak a városi döntők, az iskolák több sportágban mérik össze tudásukat. Az atlétika városi ötpótlás döntőjére 11 fiú csapat és kilenc női nevezett. A fiúknál az Andrejka iskola bizonyult a legjobbnak, megelőzve a Péterfy és a Hevesi iskolát. A lányok mezőnyében viszont a Péterfyek voltak az elsők, őket a Hevesi és a Palin követték.

Eredmények. Egyéni. Lányok: 1. Koszoru Szilvia (Palin), 2. Bocskai Katalin (Hevesi), 3. Lehota Judit (Péterfy), 4. Szabó Krisztina (Palin) 5. Sági Krisztina (Hevesi). *Fiúk:* 1. Boa Csaba (Andrejka), 2. Kandár Zoltán (Péterfy), 3. Muzsi Gábor (Hevesi), 4. Ramocsa Krisztián (Hevesi), 5. Árkus Krisztián (Andrejka).

Csapat. Lányok: 1. Péterfy 1910, 2. Hevesi 1743, 3. Palin 1630, 4. Hunyadi 1598, 5. Rozgonyi 1519 pont. *Fiúk:* 1. Andrejka 2126, 2. Péterfy 2004, 3. Hevesi 1998, 4. Tanácsköztársaság 1799, 5. Zrínyi 1632 pont.

Kanizsa — várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Szerkesztő: Pék Pál. Terjesztés: Kerkai Szilárd.

Szerkesztőség: 8801 Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Pf. 74. Telefon: 06/93/12-305. A szerkesztőbizottság tagjai: Horváth Mária, Kápolnás Zoltán, Marton Györgyi, Tihanyi István. Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felsőfokú kiadó: Jakab Vilmos. Komputertechnika: Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nyszt: B/PIH/266/Z/1989. Terjesztés: Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőkénél.

Szeplők a városon

„Az út baloldalán elhanyagolt terület égig érő bozótossal, egyre magasodó, terebélyesedő szemétheggyel. Íme, a nulladik hegyhát! Jó lenne tudni kik, mikor, miért ide hordják a hulladékot...?”

(Cikkünk a 11. oldalon.)

II. évfolyam. 45. szám 1990. november 9. Ára 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Koszorúzás a hősi emlékműveknél

A Nagykanizsai Thury György Gépesített Lövészdandár hivatásos- és sorállománya Halottak Napján koszorúzott a II. világháborúban elesett hősi Emlékművénel és a Szovjet—Bolgár Hősi Temetőben.

A Hősi Emlékmű és a temető helyreállításában, valamint rendben tartásában a katonák részt vettek, s ezt a jövőben is vállalják.

Vállaljuk továbbá a helyőrségben és a városkörnyéki községekben lévő I-II. világháborúban elesett magyar hősök emlékműveinek felkutatását, részt veszünk azok rendben tartásában, szükséges felújításában, továbbá — igények szerint — biztosítjuk a katonai tiszteletadással történő megemlékezéseket, koszorúzásokat.

**Magyar Honvédség
Thury György Gépesített Lövészdandár
Parancsnoksága**

A taxisok egyelőre nem emelik a tarifát

Az üzemanyag árának liberalizálásáról szóló törvény hatályba lépéséig a szervezett magántaxi vállalkozások résztvevői nem változtatnak a jelenlegi tarifákon — közölte az MTI munkatársával Peredi Péter, a Magánfuvarozók Országos Ipartestületének titkára, cáfolva ezzel a Kurírban megjelent, a tarifaáremeléssel kapcsolatos hírt. Hozzáfűzte, hogy a tarifák módosítása — felemelése — elkerülhetlenné válik az új üzemanyagárak életbe lépésekor, egyelőre azonban ennek mértéke nem ismeretes.

(MTI)

Régi helyén a kiskanizsai könyvtár

Miután a MórícZ Zsigmond Művelődési Ház felújítása megtörtént, újra eredeti helyén fogadja látogatóit a kiskanizsai fiókkönyvtár, amely 17 ezer kötettel és 44 folyóirattal hétfőn és szerdán 13-18, kedden és csütörtökön 10-18, szombaton pedig 8-12 óra között áll az érdeklődők rendelkezésére.

Útra kel egy „kismagyar”

TARTALOMBÓL

Kanizsai barikádok

(3. oldal)

Jönnek a jugoszlávok

(4-5. oldal)

Megemlékezés halottak napján

A Családi és Társadalmi Ünnepeket Szervező Iroda november 1-jén kora este a városi köztemető ravatalozójában halottak napi emlékműsort adott. A zenés-verses rendezvényben közreműködtek a Hevesi Sándor versmondókör tagjai.

Egy év a Kanizsával

Az újságíró visszanez

Emlékszem arra a szeptemberi délutánra — elmúlt egy esztendője — amikor a Városháza termében összegyűltünk. Láttam, hogy sok a meghívott, kevés lesz a választott. Az újságírás választotta. Pénz, meg akarát az volt a működéshez, de kik fogják írni a lapot? Kevéske vita támadt a funkciók elosztásánál, de nem volt nagy a tolongás! Technikai kérdésekről is szó esett, hogy hol nyomják a Kanizsát, ki tördéli, meghogy a 9.60 az ugye 10 forint. Aztán elindultunk.

Most pedig számvetésre kétszülök, mint újságíró, és rá kell döbennem, hogy amit túlrögzítetni próbáltam, azt ügyetlenül, néha rosszul csináltam. Senki sem kérdezett vissza például arra, hogy iskolások történelmi játékaikán aprópénzért a városunkban „járt” Mátyás király valóban azt tapasztalta-e, hogy a királyi (mit nem mondanak?) tanács körül csak a fecsegés és a semmitmondás kapott lábra? Vagy miután a mozgóképek kisparosokkal találkoztam, őszintén hittem-e amiről írok, amit az anyag, a szerszám és az ember örök kapcsolatának jövőjéről, s főként a nyereségadó-ról szóló törvény újratárgyalásáról mondtam, jól tudom-e.

Azt ugyan mondták az ismerősök, hogy sokat politizál a lap,

mások meg épp az ellenkezőjét, de hát én azt úgy sem vállaltam fel. Szerkesztőm szerint csak azt írom meg, amit akarok, viszont azt hosszan, ezért gyakran meg is húzza a cikket. Ha meghúzza, lelke rajta, marad gondolatom eléig. Így aztán írtam a munkanélküliségről, a beiskolázásról, a nyaralásról, a női szépségről, a színházzal, sok más egyébéről is. De keveset foglalkoztam azokkal a kapcsolódóan pedagógusokról és a gyerekekről. Az előbbiekről azért, mert túlrögzítettem, az utóbbiekről meg azért, mert túlságosan szerettem őket. Legszívesebben mégis a gyerekekről szólnék, a romániai iskolatársaknak könyvet csomagoló kis tanítványaimról. Lám, nem akartam, mégis megdicsértem magam. Egyszer szabad, hiszen a szerkesztő ezt úgyis ritkán teszi.

Újságíró lettem hát botcsinálta, ugyan, meg nem tanultam, de hogy mit tartok a sajtó feladatának, azt tudom: közreadni minden érdekes hírt, elmondani az emberek vágyait, meglátni mindent, feljegyezni nemcsak az eseményeket, azok indító okait is. Beszélni a közvélemény nevében,

és beszélni a közvéleménynek. Munkámat a cenzúra nem akadályozta, nem is találkoztam vele. De olyan riportalannyal igen (háromszor is), aki „magvas” gondolatait a kinyomtatás előtt látni akarta. Helyes, gondoltam, így hát lapzártá előtt találkoztam a tanácsi osztályvezetővel. Megértte, mert segített. A másik eset azonban riportkodásom tévedése volt. A kétszeres találkozó ellenére a gyári fő-főember becsapott. Meg is érkezett válaszként az olvasói levél, bizonyítva, hogy környezetvédelmi ügyben nincs igazam. A harmadik kérelmezőnek, az ifjú pedagógusnak már nem engedtem.

Nagyon vártam újságíró igazolványomat. Nem azért, hogy átlátszó tokjában el-elgönyöröködjem benne, a biztonságot akartam: ha az állampolgár kérdőre von, igazoljam magam. Itt aztán nagy meglepetés ért. Egy év alatt senkit nem érdekelt, hogy ki a kérdező, jogos-e az érdeklődés. Az igazolványt senki nem kérte. Most vagy sok embernek vagyok jó ismerőse, vagy bizalomgerjesztő módon kérdeztetek. Ezt nem hiszem. Inkább

azt, hogy az emberek néha könnyelműen beszélnek, kitarulkoznak, és az újságot és íróját, ha nem is hatalomnak, de bajaikra egyféle megoldásnak tartják. Ehhez sokszor elég a beszélgetés lehetősége. Az igazolványaim már nem hitelcsit semmit.

Mert a sajtószabadságot úgy értette sok városlakó, hogy minden elmesélt, csak a nevét nem adta. Így aztán sok a névtelen hős írásaimban. Ugyan ki tudná megmagyarázni, hogy a szép szöke kozmetikus asszony, miért nem engedte felfedni kilétét? Vagy a diákány, színházra várva? Az osztálytársaitól tartott? Ki tudja? Mindenesetre az embert megilleti inkognitójának szabadsága.

Volt, akit egyáltalán nem az érdekelt, amit most Irányi János szavaival tudok legjobban érzékeltni: „...a hírlapok bírálati jegyzetei, pártédek által lévén sugallva, csak a közönség elcsábítására szolgálnak”. Ezt az úriembert csak a honorárium izgatta. De válaszolni neki, meg másoknak is tudok. Először is kívánom, hogy mint velem „hasonló jókban” neki is legyen része, de eszembe jut a japán modern mese, melyben felismerték, hogy attól, hogy valakinek a zsebében piros könyvecske vagy

Szóvivők nyilatkoznak

Választás — tervek nélkül

MDF Nem voltunk sem jobbak, sem rosszabbak a szeptemberi választásoknál. Követtünk el kisebb hibákat, és a politikai környezet változott, de ez nem kedvezett számunkra. Nem kell

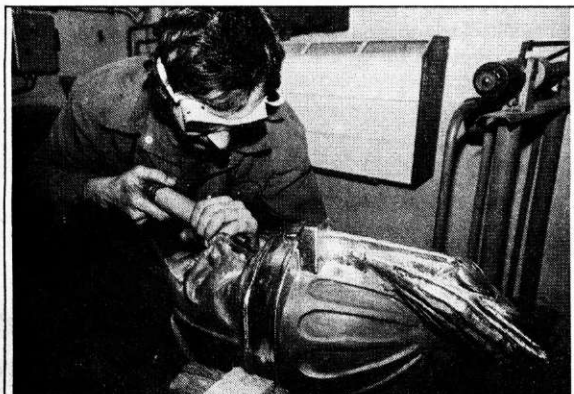
kudarcként értékelni a választás eredményét. Le kell vonni a tanulságokat, túl kell tennünk magunkat a „flaskón”. A tagság véleménye azonban megosztott.

Vannak, akik egyenesen katasztrófálisnak nevezik ezt a szereplést. Meggyőződésünk, hogy a hibát nem a programban, a lakosság növekvő elégedetlenségében kell keresni. Mert valljuk be, a kormány eddig még nem sok ígértét tudta beváltani. Helyhatósági szinten ellenzékbe vonulunk. Most megláthatjuk, mit tud tenni a győztes párt egy olyan helyzetben, ami most Nagykanizsán pénzügyi és gazdasági téren kialakult. Egyedül az MDF az a párt, amely folyamatosan és állandóan kezdeményezi a párbeszédet más pártokkal, de eddig eredmény nélkül és ezt nagyon sajnáljuk. Véleményünk szerint ez a képviselő-testület most gyengére sikerült. De nem kíván párt-harcokat a városban az MDF. Véleményünk szerint igencsak népszerűtlen határozatok elé kell néznünk. Az MDF ragaszkodik ahhoz, hogy a VTV és a sajtó is rendszeresen jelen legyen a sze-

nátus ülésén, hogy mindenki láthassa az ott folyó munkát.

MSZP Egyértelműen sikernek nevezzük a választást, mert szeptember 30-i választás óta 5 százalékkal növelni tudtuk a rák voksolók számát, és akkor, amikor általános 10 százalékkal csökkent a szavazók száma. A szocialisták állásfoglalása az új képviselőtestületről az, hogy nem szerencsés az összetétele. Kevés a gazdasági szakember, pedig most rájuk lesz leginkább szükség, ezért szerencsésnek tartjuk, hogy a Szocialisták két gazdasági szakembert is be tudtak juttatni a képviselőtestületbe. Mindent el fognak követni, hogy a választásokon tett ígéreteknek megfeleljenek. Megnőtt a szakemberek árszija, mert közülük kevés jutott be a szenátusba.

FNM (Független Nemzeti Mozgalom) az FNM örömmel tapasztalta, hogy a program felületes ismerete ellenére (sajtó, szórólapp, TV, pénzbeli segítség

Készül a DKG-ban a Thury György laktanya névadójának szobra.

(Fotó: Szakonyi Attila)

ezer dollár van, még nem fog jobban úszni. Japánban az egész társadalom arra fordítja a legnagyobb gondot, hogy minden polgára tudjon úszni. Aki nem tud, azt a folyó közelébe sem engedik. Úgy ám!

Aszámvetést készítő újságírónak az is vigasz lehet, hogy hányféle emberrel ismerkedett meg, s hogy érdekes megfigyeléseket tehetett. Hányszor volt kénytelen ismereteit bővíteni, ha helyt akart állni, közgazdaságtól város-gazdálkodáson át környezetvédelemig. Így kényszerültem betekinteni a tözsdei ügymenetbe, a szakszervezeti önállósodás útvesztőibe, az egyházi működésbe, az S.O.S. lelki segélyszolgálat ügyeibe, de a „fagylalt történelembel” is. Beszélgettem népművelővel, taxissal, üzemi közönség-szervezővel, vallásos szülővel, gyémánt diplomás pedagógussal, gyárigazgatóval, tanulóval, egyszerűen az emberrel, azokkal akik velünk élnek. Szavuk a közvélemény volt, s hogy csak egyszerű kerültem a félreértések, szokásos magyar világába. Nem kellett résztvennem sűketek párbeszédében, nem kellett átvennem a vakok látásmódját, s az ízeknek is ritkán éreztem mellékiézt. Igaz, hogy az emberek gyakran kedvetlenek és indulatosak voltak, de akarván, hogy valaki napi gondjairól, is írjon. Ezt vállaltam én a Kanizsai hetilapban, ezt pró-

bálom becsülettel teljesíteni.

Legmesszebbre — szó szerint is értve — az Eszperantó forrásához, a puchheimi cserkész-táborba jutottam. Nem is az újságíróknak, inkább a pedagógusoknak volt élmény és tanulság. S ha már a tanulóskorhoz érkeztünk, akkor talán felvethetem a hasznosság kérdését is. Hasznosnak tartja-e egy év után az újságíró, hogy csatlakozott azok elszánt csapatához, akik hittek abban, hogy ez a város életben tud tartani, történelmi hagyományaihoz híven egy hetilapot. Mert mi használni akartunk, s Kanizsán, a 90-es évek fordulóján éppen ezzel a lappal tudunk szolgálni. A Kanizsa egyéves jubileuma a magam csendes jubileuma is, s mint illik, ajándékot is készítettem. A „Látta már?...” sorozat egy egyszerű városlakó szemével néz szét, nem bocsájtóközli művészet-történeti, építészeti vagy történelmi eszme-futtatásokba, láttatni akar. Most ezen dolgozom.

Napoleon szerint a sajtó a hatodik a nagyhatalmak sorában. A helyi sajtó nem igen akart nagyhatalom lenni, de felvállalta a tárgyilagosságot, a segítőszándékot, az információnyújtást. A kezdő újságíró csak azt kívánhatja újságjának, kollegáinak, és magának, hogy elkötelezetten, tiszta hittel dolgozhasson tovább.

Büki Pálné

nélkül is) jelentős számú választópolgárt nyert meg. Feladatunk programunk népszerűsítése és az önkormányzati munkát kritikusán figyelő és elemző tevékenység, valamint a lakosság tájékoztatása. A most felálló képviselőtestületet személyi összetételében nem tartjuk mindenben megfelelőnek. Bebizonyosodott, hogy nem az egyénekre, hanem a pártokra szavazott a lakosság. Az embereket a gazdasági bajok megoldása érdekli, megcsömörlöttek a politikától. Az FNM a legfontosabbnak tartja azok érdekében fellépni, akik most nem mentek el szavazni. Vállaljuk a valóban független jelöltek támogatását. Viszont szkeptikusok vagyunk a tekintetben, hogy közszolgálati alkalmazottak (orvosok, tanárok) önkormányzati feladatokat lássanak el. Ezt munkájukkal összeegyeztethetetlennek tartjuk.

FKG P Nincsenek meg közöttünk azok az intellektuelek, akik az embereket meggyőzhetnék volna. Mi nem kerestünk párt-külső független jelölteket. Elmulasztottuk a kapcsolattelvételeket az MDF-el és a KDNP-vel. Mi csak támogatók lehetünk volna, minket senki nem támo-

gatott. Ennek ellenére nem tartjuk vereségnek a választást és gyorsan rendezni kívánjuk a sorainkat. Ilyen eredmény után csak felemelkedés jöhet. A földtörvény elfogadása után mindenki tisztán lát majd, akkor bizonyíthatunk. Sajnos csak a földdel foglalkoztunk és elfeledtük a polgárokról, pedig a kettő szervesen összefügg.

SZDSZ A helyi sikert a jól megválasztott jelölteknek, polgármesterjelöltünknek és pozitív választási kampányunknak köszönhetjük. Jökor és jó partnerekkel léptünk szövetségre a FIDESZ-szel. Nagyon jónak minősítjük a helyi sajtónkat is. El kell érünk, hogy Kanizsa megyei jogú város legyen, s hogy az új önkormányzat az általa működtetett intézmények működésének feltételeit maximálisan biztosítsa. Feladat Kanizsa vagyonai helyzetének felmérése. Ígérni csak a jövő évi költségvetési tervek után tudunk. Lényegében az fogja eldönteni lehetőségeinket és terveinket. (Az újságíró véleményét következő számunkban közöljük.)

* A 43. számban, technikai okokból kimaradt anyag újraközlése.

Időgép

Kanizsai barikádok

A benzínáremelés úgy jött, mint derült égből a villámcsapás. Magam is váratlanul csöppentem a blokádba úgy, hogy nem tudtam célomhoz érkezni. De ami volt, az véglegesen rögzült.

11 óra. Magyar út és a 7-es főút elkerülő szakaszának csomópontja. Teljes a dugó, de egy kamion mögött tangóhármónikaszó hallatszik. Egy német turistabusz is foglya a blokádnak; a turisták kiszállnak a buszból és a tangóhármónika muzsikájára táncolni kezdenek. Invitálják bámészködő hazánkfiait is. Sörösüvegeket bontanak és sűrűn kattognak a fényképezőgépek. Így is lehet a nehézségeken felülkerekedni.

Délután négy óra. Várkonyi úti vasúti felüljáró. Délégett kilencórától senkit sem engednek át a taxikok, bár többször is ígéretet tesznek arra, hogy néhány percre megnyitják az utat. A hangulat feszült, mert a Gyékényes felé eső településeket csak ezen az egy úton lehet elérni.

A Béke úti sorompónál akkora a barikád, hogy ott, ha akarnák sem tudnák megnyitani az utat. Van, aki reggel kilenc

óra óta várja, hogy hazamehessen, eredménytelenül. Valaki „leadja a drótot”, hogy a Szentgyörgyvári hegy felé kerüljön lehet. Nosza, a taxisok CB-én utasítják a traktorosokat, hogy szánták be a földút elejét. Gyönyörűl Szidnak is mindenkit, komunistákat, MDF-et. (Ez utóbbit mindenki másnál jobban.) Egy férfi csak a komunistákat „ciklizi”.

Tetőfokára hág a felhaborodottan. Lehet, hogy provokátor az illető? Pánikszertien el is „kotor”. Az egyik taxissal azonban nekem is nézeteltérésem támad. Kedves barátomnak szölitottam és kértém, hogy engedjen át, mert 15 kilométerre lakom és a család vár. A válasza az volt, hogy nem enged át, mert ő értem is harcol, tehát várjak. Mellesleg megjegyezte, hogy a mentőktájaratban állok, és ha jön a mentő egy haldoklóval, akkor a beteg miattam halhat meg. Nem érti, hogy a mentőállomásról nem jön haldoklóval a mentő, érte viszont mehet. És ha mégis meghalna, az inkább a barikádok őrzőinek a bűne lesz, nem az enyém. Nem én torlaszok el a felüljárót.

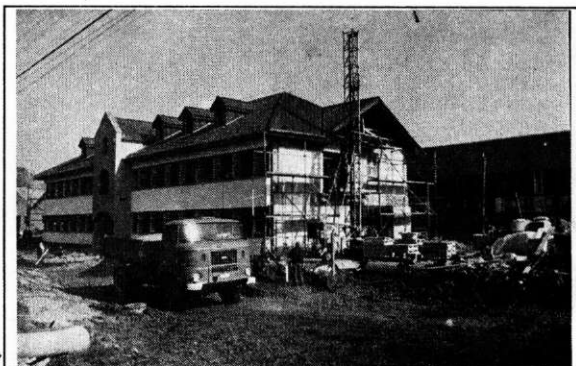
Egy több kilónyi festéket viselő hölgy

felhaborodottan adja mindenki tudtára, hogy kiskutyáját nem tudja a harmadik oltásra az állatkórházba vinni. Amikor közlik vele, hogy a kutyuska a legkevésbé fontos, sértődötten úgy vonul el a helyszínről, hogy „fűj, micsoda emberek élnek itt!”

Akárhogy is a demonstráció ilyen módja antihumánus eszelekedet. Azokat büntetik a fuvarosok, akik tulajdonképpen sorsársaik. Azok, akik a rendelkezéseket hozták, ebből semmit nem éreznek. Nem mondom, hogy nem izzadnak bele saját áremelési ötletükbe, de ők ezután sem aggódnak majd, hogy ki tudják-e fizetni az üzemenyagot.

Mindenesetre ez még nem demokrácia! Hiszen az áremelés stílus a igencsak emleketzet arra, amit nagyon sokan szeretnének már elfelejteni. És ez megkérdőjelezi, hogy története Magyarországon rendszerváltás!

— Vizvári —

Az év utolsó hónapjában adják át a Kanizsa Bútorgyár Béke úti telephelyét. Képtünkön a befejező munkálatok folynak.

(Fotó: Szakonyi Attila)

Kanizsa Puchheimben

Puchheim alig húszezer lakosú kisváros Bajorországban München közelében. A hatvanas években még háromezeröttszáz fős falu volt, de a hetvenes évekre duplájára duzzadt. Lakóinak száma folyamatosan emelkedik, bár az utóbbi időben apróbb megtorpanás tapasztalható a magasra szökött telekárak miatt. Ipari és adminisztratív jellegű város ez, önálló közigazgatással.

A hajdani falu családiházias település, az új rész emeletes- és toronyházakkal tűzdelt ipari város, melynek egyik csúcskében épültek a gyárak, többek között a gépgyár, filmgyár, felfeldolgozó üzem. Feltűnő, hogy az ipari övezet levegője is kristálytisza, s egyáltalán az egész városban fontos a környezetvédelem. A bevásárlóközpont is zöldövezetbe épült. A széles, virággyakkal szegélyezett utak nem egyenes vonalvezetésűek, hanem kanyargósak, hogy ne csábítsanak gyorshajításra. A várost kerékpárutak hálózata be, mert a felnőttek a munkahelyükre — beleértve a polgármestert is — a gyerekek pedig az iskolába kerékpárral járnak.

A három alsótagozatos iskola harminchárom, a felsőtagozatos iskola tizenhat tanulócsoporthal működik, és van még a városnak egy általános és egy reál gimnáziuma is.

Puchheim polgárai nyolcvankilenc tavaszán elhatározták, hogy partnerváros keresnek Magyarországon. Azóta Zalakarossal és Kanizsával már formálódik az együttműködés. A vezetők megállapodtak abban, hogy a két települést bemutatják Puchheimben, mégpedig művészek alkotásain keresztül.

Mindezt Gerencsér Tibortól tudtuk meg, aki a kanizsai tanács részéről koordinálja a munkát.

— Úgy tapasztaltam — mondja —, hogy a németek részéről erős a szándék, hogy partnervárosi kapcsolatra lépjenek velünk. Kanizsa és Karos megnyerte tetszésüket, ezért minél előbb szeretnék realizálni elképzeléseiket. Együttműködők, segítőkészek, öltésgazdagok.

Meghívásuknak eleget téve október negyediké és nyolcadiká között Zsoldos Ferenc vezetésével kulturális delegáció utazott Puchheimbe, Szekeres Emil, Ludwig Zoltán, dr. Straub Boldizsár, Kopszándi Szilvia, Szilágyi Istvánné, Béli Józsefné, dr. Standl László, valamint a Kanizsa Táncegyüttes és egy karosi táncsoport részvételével.

Miután a vendéglátók nem protokolláris, hanem emberi kapcsolatteremtési szándékkal fogadtak, családoknál szállásoltak el bennünket. Rendkívüli előzőekenek, udvariasak, vendégszeretőek voltak. Másnap került sor a Kanizsáról és Karosról szóló film bemutatására, és a képzőművészeti kiállítás megnyitására. Az érdeklődés elkesztő volt. Művészeink: Járásí Ildikó, Orvos Katalin, Farkas Zsuzsa, Kusár Zsuzsa, Ludwig Zoltán, Erdős László, Szekeres Emil, Lichtenwalter Zoltán alkotásai nagy sikert arattak, a filmet háromszor kellett levetíteni. A következő napon a két táncsoport aratott nagy sikert. Lehetőségünk volt megismerkedni a várossal, kirándultunk Münchenbe, és egy közeli búcsújáró helyre, ahol véletlen szerencse ért bennünket. Találkoztunk dr. Habsburg Ottóval, aki hálaadó istentiszteleten vett részt. Készséggel beszélgetett velünk.

Kintartózkodásunk alatt többen kerestek kapcsolatteremtő szándékkal, például a sakkbarátok köre, a Népfőiskola vezetője, a férfikórus vezetője. Úgy mondták, szívesen vesznek minden tőlünk induló kezdeményezést is, elsősorban egyletekre, klubokra, öntevékeny csoportokra gondolva. Örömmel számoltak be arról, hogy megalakították a puchheimi Német—Magyar Egyesületet, melynek vezetője a magyar származású Koppányi Csaba. A tagok között kint élő magyarok és németek egyaránt találhatók. Ösztönöznek bennünket hasonló egyesület létrehozására. Úgy érzem, a puchheimiek közelsége nagy lehetőség számunkra, kár volna elszalasztani. Feltett szándékom az új önkormányzatot ösztönözni a kapcsolat hivatalossá tételére. Partnereinkkel egyetértve, elsősorban baráti, emberi, s ezeken keresztül kulturális, gazdasági kapcsolatok kiépítését szeretnénk. Bizom benne, hogy az új önkormányzat támogatni fogja törekvéseinket — mondta befejezésül Gerencsér Tibor.

H. M.

Jönnek a

- Válogatás nélkül mindent
- A nagy méret sem akadály.
- Magyar csak mutatóba

A kanizsai Dél-zalai Áruház most már ki tudja hányadszor ismét déli szomszédaink rohamait nyögi. A lakosság türelme úgy látszik, végtelen, de azért hallatszanak már elégedetlenkedő hangok is. Annyian hívták fel a figyelmet a Skála-beli áldatlan állapotra, kíváncsian bemelegszkedtem. No, nem vásárolni, mert ahhoz pénz is kellene, inkább megnézni, hogy tulajdonképpen mit is vásárolnak déli szomszédaink.

Már az áruház környéke áruködő. A parkoló tele külföldi autókkal, szinte csak idegen szót hallani.

Először az élelmiszerosztályra néztem be. Az eladók fáradtak, de mosolyogva teljesítenek minden kívánságot. Déli

szomszédaink nyelve már nem okoz megértési problémákat.

Egy negyven év körüli házaspárt szemelek ki, hogy megtudjam, mi az, ami érdekli őket. Mindkettőjüknél két-két kosár, tele áruval. Miután fizettek egy nagy háti-zsákszerű pakkba kerül minden, de a feleség a két kosárral ismét visszamegy a polcok közé. A férj addig vigyáz a szerzeményre. A feleség tíz perc múlva ismét fizet, és csomagolnak.

Meglepetéssel konstatalom, hogy az asszony harmadszor is visszamegy, és újra tele kosarakkal érkezik. A hatalmas csomag tucatszám nyeli el a száraztésztaikat, fűszereket, mosóporokat, a fűszerpaprikát, az étolajat, a csomag tetejére

Ez a reklám helye?

Járom a várost és az jut eszembe, hogy úgy ki van tapétázva, mint a Rugocsainé fizetésnapon.

Ha jól emlékszem, valamikor béke időben külön engedély szükségeltett a reklámok, plakátok elhelyezéséhez. Jöhetett ide a fővárosi nagycirkusz, ha külön engedéllyel nem rendelkezett, nem rakhatott ki semmi bővült, ami a város képét a főtér egységét megbontotta volna.

És most? Boldog boldogtalan ragasztotta a plakátot falra, kerítésre, villanyoszlopra, fára, fémre, fűre, telefonfülke üvegére. Szórták hajnalban a reggelihez, délben az ebédhez, este a vacsorához. Jól is laktunk vele, nem is kérjük többé.

A kihajigált milliók most ott éktelenkednek, ahová ragasz-

tották őket. S én napok óta várom a percert, amikor végre eltűnnek. De aki ragasztott, rég elfeledte, hogy hová, mikor és mennyit, egyébként sem kapott ö megbízást arra, hogy el is tűntesse a fecniket.

No, ezt is tanulni kell, gondolom.

Mivel a polgár már nem kér az idejétmúlt reklámból helyenként lép egy-egy darabot és eldobja.

S ha nem, átírja, át rajzolja, cifrázza, s ha külföldi jön, elcsodálkozik és ennyit mond: „A magyarok gazdag emberek. Humoruk is van, pénzük is.”

Csak azt nem tudják, hogy kinunkban nevetünk, és örömmünkben sírunk.

—Cserny—

jugoszlávok!

pedig legalább két tucat vaj kerül!

A villamossági osztályra is benézek. Azok a polcok, amelyeken a világítótestek voltak, szinte üresek. Az egyik eladót megkérdezem, hogy magyart mikor szolgált ki. Érti a tréfát, mert így válaszol: Néha.

Aruhaosztályon megvárom, míg a két eladó kiszolgál egy kuncaftot, aztán megkérdem.

— Mit vásárolnak a külföldiek?

— Tulajdonképpen mindent! A cipőtől a konfekcióig, a farmertől a zoknikig, ami előttük van, mindent, válogatás nélkül, és sokszor mindenből többet.

— Birják a nagy rohamot?

— Most már megszoktuk, s így legalább van forgalmunk. Ha csak magyarok vásárolnának, nem igen lenne munkánk.

— A fizetésükön ez a nagy forgalom meglátszik?

— Nemrégiben kap-

tunk fizetésemelést, de a pénz így is körülbelül 6000 forint bruttóban, és ez nem valami sok.

Benézek a bútorosztályra is azzal, hogy a bútorvásár azért sokkal nagyobb dolog, így biztosan kisebb a forgalom. Tévedek, mert az osztályvezető kérdésemre azt a választ adja, hogy a bútort is szépen vásárolják. És az ő fizetése vajon mennyi? 10 000 forint nettóban, de ez fix, nem függ a forgalomtól.

Az áruház kijárata felé veszem az utamat, de az ördög nem alszik, a járműosztályon is megtorpanok:

— Amit el tud képzelni visznek mindent, válogatás nélkül — mondja az eladó. — Csak győzzük..!

Az utcán kifújom magam: Úgy látszik, a mi boltjaink nem nekünk vannak tele áruval. A külföldiek zsebében a pénz, mi meg nézhetjük, hogyan fosztják ki üzleteinket nap mint nap.

Vizvári József

Kiskirályok öröksége

Régebben már többször foglalkoztunk a surdi tanácsnál tapasztalható visszaélésekkel. Nos, a helyhatósági választások után a régi vezetés eltűnt. Nem keltett meglepetést, hogy a régi tanácsi vezetők közül senki sem kapott bizalmat.

Az új polgármester sokak nem kis meglepetésére Pápai Ferenc lett. A kíváncsiság is ösztönzött, hogy ismét elmenjek Surdra, és megtudjam, milyen tervekkel indul abban a faluban, ahol eddig a „kiskirályok” voltak az urak. A futballpályán találtam rá. Eppen a Surd—Belezna futballmeccs zajlott.

— Polgármester úr! Számított-e arra, hogy megválasztják? Mit kíván abban a községben tenni, ahol az utóbbi időben ugyancsak

rossz vélemény alakult ki a tanácsról?

— Öszinte leszek — mondja Pápai Ferenc. — Az előzetes esélylatolgatás után számítottam a sikerre. Hadd mondjam el, hogy máris új jelzót tettek a nevem elé, az „öregek” polgármestere lettem. Gondolom, azért, mert először az idősökért szeretnék tenni. Ez persze nem jelenti azt, hogy a fiatalokkal nem akarok törődni. Van ebben a faluban bőven tennivaló. Maximálisan megértem a fiatalok gondjait és nehézségeit, de lehetőségeink annyira szűkösek, hogy csak közösen tudunk cselekedni. Ezt a falut is vonzóvá kell tenni az itt lakóknak, és azoknak is, akik vissza kívánnak térni.

(Folyt. a 12. oldalon)

Olajosok rendezvénye

Az Olajipari Galéria őszi megnyitó rendezvényére került sor október 9-én az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Házban. Vágó Marianna amatőr festő alkotásaiból készült kiállítást Rajnai Miklós nyitotta meg. A rendezvény — október 19-től november 9-ig látható — az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház, a Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalat, a DKG, valamint a Rotary Fúrás Kft. közös rendezésében valósult meg.

A megnyitót után (Vágó Marianna és Rajnai Miklós).

Tóth Ferenc

Tükrök kávéháza

Október 15-én a Hevesi Sándor Művelődési Központtal szembes valódi kávéház nyitotta meg kapuit, a Tükrök Kávéház. Rákhely Árpád üzletvezető fogad.

— Ön a Fortuna tulajdonosa. A városban az a hír járja, hogy ez a kávéház annak az üzletnek a „gyermeké”.

— A hír nem fedí a valóságot. Az üzlet az ÉPÁSZ Kft. tulajdonosa, s mint sokan tudják ez a szepetneki tsz vállalkozása. Az ügyvezető igazgató Németh Zoltán. Ő volt az, aki egy ilyen kávéház létesítésének gondolatával keresett meg engem, hogy szakmai segítségemet kérje. Nagykanizsán hiányzik az a szolgáltatás, amelyet mi most nyújtani tudunk. Vissza szeretnénk hozni a régi idők kávéházaiknak varázsát, mert hisszük, hogy a nosztalgia igényelni fogja ezt újra. Aki betéved hozzánk, az egy exkluzív, minden igényt kielégítő egységet talál. En egyébként másodállásban dolgozom itt, alkalmazottként.

— Már a berendezés is remek. Otthonos, vendégmarasztaló. Mít tudnak nyújtani vendégeiknek?

— Első osztályú szolgáltatást és ehhez képest mérsékelt árakat. Mindenféle italokkal és étellel várjuk a hozzánk betérőket. Jelszavunk: a vendég érezze jól magát. A berendezés pedig újítás. Be szeretnénk bizonyítani, hogy lehet szépét és jót teremteni Nagykanizsán is.

— Közvetlen szomszédjuk a Non Stop presszó. Nem tart attól, hogy konkurenciát jelent önöknek?

— Nem félünk a konkurenciától. Aki kulturált környezetben szeretne kikapcsolódní, az ügyis hozzánk tér be. Halk zene szól itt, és sokfajta friss újság fogadja a vendégeket, reggel 7-től este 10-ig.

V.J.

Magánparkoló?!

A Dél-zalai Áruház és a Zrinyi utca közötti szakaszon van egy parkoló. Talán 20-25 gépkocsi fér el benne. A piacon szerettem volna vásárolni, és miután máshol nem volt hely, odaálltam a kocsimmal. Hallom ám, hogy valaki kiabál: Fizetni ki fog? Ez nem fizető parkoló, mutatam a táblára, mire ő egy hevenyészett táblát rántott elő, hogy nem oda Buda, fizető! Már nyúltam a zsebembe, hogy fizessek, de azért megkérdeztem, hogy mióta és ki a felügyeleti szerv, mert a hivatkozást nem látom. Magánparkoló — mondta az úriember, egy csomó bilétát lobogtatva. A meglepetéstől kövé váltam. Ha magánparkoló, akkor inkább megyek. Nagyon

helyes mondta a férfiú, hiszen ezért ő 10.000 ft-ot fizetett, és én csak fenn tartom a többi autóst. De hogy kinek szurkolta le a pénzt, azt nem mondta az istennek se.

Azóta azon morfondírozok, hogy kibérek egy utcát, és csak az áthajtási díj lefizetése után engedem át az autósokat. Kinevezem az utat magánútnak, és a sápot kizárólag én zsebelem be. Csak az a kérdés, ha minden „magán” lesz, akkor löttek a gazdasági átalakulásnak. Sőt! A verseny harácsolásának egy új undorító formája kerül a köztudatba, és az majd új fejezetet nyit az országot tönkretételére.

Nos, nem kellene az ügyeskedőket megfőkezni? (— vári)

Pulykanevelés helyett dobozgyártás

A Nagykanizsa városához tartozó Bagola település határában, „isten háta mögött” található a Nagykanizsai „Alkotmány” MGT SZ dobozüzeme.

Az élelmes „sáskák” még 1987-ben profil váltottak itt, s jó érzékkel ipari melléküzemágot hoztak létre. A hajdani majornban a hizómarha- majd később pulykanevelő telepet alakították át dobozüzemmé, s építettek hozzá egy 500 négyzetméteres raktárt is.

— A helyi üvegyárral történt kooperáció folytán az ottani kis dobozüzem áttelepített — az azóta is bérelt — gépi felszerelésével 1987 nyarán indult a termelés 14 fővel. Ekkor még havi 400 ezer forint körüli termelési értéket állítottunk elő. A későbbi műszaki fejlesztések hatására a 32 főre felhúzott létszám jelenleg már közel 2,5 millió forint termelési értéket produkál havonta — mondta Horváth György üzletvezető, aki kezdetől fogva nagy úgyszeretettel irányítja az üzemet.

A termelés 5 tűzőgéppel, 3 réskivágógéppel, 3 kórollal, 1 rekeszbetétkészítővel, 4 vágógéppel, 3 fóliahegesztővel, 1

targoncával és 1 emelővillás traktorral folyik, két műszakban.

— Az alapanyag — az öt féle minőségben szállított hullámkarton és hullámlemez — a Csepeli Papírgyár által folyamatosan biztosított. Ezekből évente kezdetben 800, jelenleg már 1400 féle méretes dobozt készítenek dolgozóink, mintegy 50 vállalatnak és szövetkezetnek, valamint 60 kisiparosnak és magánkereskedőnek — tájékoztatott az üzletvezető.

A széles skálájú felvevőpiac

élén a helyi üvegyár áll, közel 50 százalékos hányaddal. A megrendelők között található többek között a TUNGSRAM Rt. kanizsai és zalaegerszegi gyára, a KÖGÁZ, a Celldömölki „Sághegyalja” MGT SZ festéküzeme, a ZALÁTEJ, a KAPOSTEJ, a Csurgói Nyomda, a Kanizsa Bútorgyár TREND Kft., sőt újabbban zágrábi és grazi vevők is vannak.

— Igyekszünk jó minőségű termékeket gyártani, s nem játszunk a vállalt határidőkkel sem. Sok ügyfelet hódítottunk meg

azzal, hogy sürgős, illetve kisebb tételek esetében még a megrendelés napján vagy rövid időn belül elkészítettük a kívánt mértékű dobozokat — mondta Horváth György.

Közül három hónapja bővítették tevékenységüket. Négy fővel kis asztalosrészleget hoztak létre, ahol egyedi megrendelésre számítógéppasztolókat és irodabútorokat gyártanak, a páorkártyák pedig rakodólappal javítanak.

— Munkánk bőven van, néha túlórázunk, s szabadszombaton is dolgozunk. Nagy gondot fordítunk a takarékos anyaggazdálkodásra, a költséggazdálkodásra, a hulladékok hasznosítására, s ennek is tudható be, hogy 1989-ben közel 4 millió forint tiszta nyereséget könyvelhettünk el, illetve tehetünk az mgt sz „nagykalapjába”. Az eredmény idei kilátásai még ennél is jobbabbak. A dolgozók zöme egyébként teljesítményében van foglalkoztatva, a bruttó átlagkeresetük megközelíti a havi 8000 forintot — informált végezetül az üzletvezető.

Makó Péterné és Kránicz Lászlóné betanított munkások doboztűzés közben.

(X)

VÁLLALKOZÓK FIGYELEM!

Pontosság és fegyelem!

Felelősséggel és adótanáccsal vállaljuk PÉNZTÁRKÖNYV és NAPLÓFŐKÖNYV VEZETÉSÉT.

Év végén ADÓBEVALLÁS és SZEMÉLYI JÖVEDELEMBEVALLÁS készítését.

VÁLLALJUK KFT.-k RÉSZÉRE

egyszerűsített kettős könyvvitel vezetését, adóelszámolását, pénzforgalom kezelését, bérelszámolás és társadalombiztosítás ügyintézését, munkaügyi szerződések megkötését, nyilvántartások vezetését, költségvetés, árajánlat készítését, számlázását, műszaki ellenőrzést.

**MINDEZ ÖNNÉL KÖLTSÉGGÉNT
ELSZÁMOLHATÓ.**

Áraink olcsók, munkánk megbízható!

**SZOLGÁLTATÁSAINK AJÁNLJUK:
RENDELÉSÉT SZÍVESEN VÁLLALJUK!**

Tervezés, kivitelezés:

- építészeti, víz-gázszerelés,
- lapburkolás, tapétázás, festés,
- mázolás, lakkozás,
- villanszerelés, üvegezés,
- bádogozás, tetőfedés.

**ASZTALOSIPARI TERMÉKEINK
KÖSZÖNTIK VENDÉGEINK:**

Ajtó, ablak készítés egyedi! Bútor gyártását megrendelheti.

Ipari csomagoló ládák, hétfévi házak csinosítását olcsó áron vállaljuk.

**SZOLGÁLTATÁSUNK AJÁNLJUK!
ÁLTALÁNOS SZOLGÁLTATÓ
KISSZÖVETKEZET**

Nagykanizsa, Ady Endre út 17-19. sz.

A „KANIZSA” Ruhaipari Szövetkezet

eladásra
felkínálja

a Nagykanizsa,
Árpád u. 5. sz.
alatti
233

négyszögöl
területen lévő
ingatlanát.

Érdeklődni:

13-206

telefonon

**főkönyvelőnél,
vagy**

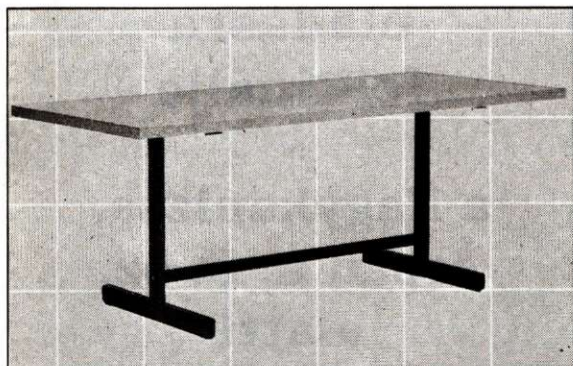
11-536

telefonon

az elnöknél.

**AJÁNLATUNK
VÁLLALKOZÓK,
KÖZÜLETEK
RÉSZÉRE NÁLUNK MEGVÁSÁROLHATJA
AZ ALÁBBI BÚTOROKAT**

Pilis tárgyalóasztal

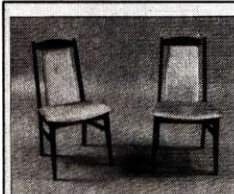
KONRÁD FOTEL
ülék magasság: 42 cm
hátizlés magasság: 82 cm
bárány mélység: 45 cm
ülék szélesség: 45 cm

KONRÁD KANAPÉ
ülék magasság: 42 cm
hátizlés magasság: 82 cm
bárány mélység: 45 cm
ülék szélesség: 70 cm

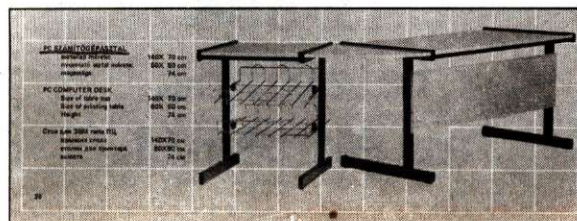

SALGÓ SZÉK, festett v. krómozott

**várjuk kedves
vásárlóinkat!**

Elisabeth
GARNITŰRA • GARNITUR
SUITE

PC GARNITŰRA/ASZTAL

szélesség: 1600 mm

magasság: 800 mm

szélesség: 74 cm

PC COMPUTER DESK

Size of table top: 1600 mm

Size of sitting table: 800 mm

Width: 74 cm

Chair set: 2000 mm x 800 mm

Chair set: 2000 mm x 800 mm

Chair set: 2000 mm x 800 mm

Chair set: 2000 mm x 800 mm

8800 Nagykanizsa

Városkapu körút 10/b.

Postacím: 8801 Nagykanizsa, Pf. 136.

NAVOTEX

Mint a „VOSZK” NAVOTEX Munkaruházati Leányvállalat 1986. január hó 1-jével jelentkeztünk a nagykanizsai termelők között. Béke u. 113/a. szám alatt korszerű üzemet létesítettünk.

Célunk volt a helybeli varrónő dolgozók foglalkoztatásán kívül a környékbeliek részére is munkalehetőséget biztosítani.

Megszerveztük a bedolgozó hálózatot.

Profilunk munka- és védőruházat gyártása, amit nagy választékban, garantált minőségben, termelői áron ajánlunk vevőinknek.

Termékeink:

- női és férfi divatköpenyek
- kétrészes munkaruhák, overallok
- lángálló és savvédő munkaruhák
- esőköpenyek
- téliesített munkaruhák
- műbőr és bőr munkavédelmi kesztyűk
- férfi flanelledek.

Éves árbevételünk 150-180 millió Ft nagyságrendű.

Kapacitás kihasználással, a hagyományos termékstruktúrán felül, árváltozás hatása nélkül tovább emelhető. Termelésünket jelenleg aktív tőkés bér munka vállalással egészítjük ki.

A felsorolt termékekből raktárunkat feltöltöttük.

Vevőink igényét esetenként azonnal, gyors kiszolgálással tudjuk kielégíteni.

Mintadarabjaink, készletünk megtekinthető személyesen, vagy megrendeléseiket küldjék: 8800

Nagykanizsa, Béke u. 113/a. címre.

Telefon: 12-341, 13-157; Telex: 12-702; Fax: 13-095

Navotex®

**A Kodály Zoltán Vasutas
Művelődési Ház
Nagykanizsa, Béke út 67.
Telefon: 93/11-195.**

**A művelődési ház
bére adja büfét.**

Vállaljuk:

**értekezletek, lakodalmak,
családi események
színelvonalas megrendezését
a Véndiófa vendéglővel
közösen.**

ZALA VOLÁN

**Falreklám Nagykanizsán
az 7 főútvonal mellett**

**Kedvező ár, gyors
kivitelezés!**

Érdeklődni lehet:

**Zalaegerszeg, Gasparich u.
16.**

Tel.: 92/12-131

ZALA VOLÁN

ZALA VOLÁN

**Műszaki üzeme
rövid határidőre vállalja**

— IKARUS, IFA, VOZIFA, DIZIL,
KAMAZ, SKODA, LIAZ, TÁTRA, RÁBA,
CSEPEL, SZTÁR, AVIA, ROBUR, BARKAS, ZUK,
ARO, LATVIA
gyártmányú gépjárművek, valamint nehéz
pótkocsik

**VIZSGÁRA VALÓ FELKÉSZÍTÉSÉT
ÉS VIZSGÁZTATÁSÁT**

— I-es szemlék elvégzését
— gépjárművek fogyasztásmérését
— alkatrész felújítást

Érdeklődni lehet:

ZALA VOLÁN Nagykanizsai
Műszaki Üzeme
Nagykanizsa, Virág B. u. 4.
Tel.: 93/14-100, 93/12-089

**Nagykanizsai Autójavító
Vállalat**

Nagykanizsa, Balatoni út

Telefon: 12-220

Telex: 33-249

**Vegye igénybe
szolgáltatásainkat**

Személyi-, kisteher- és tehergépkocsik
II. szemléje, vizsgára előkészítése,
vizsgáztatása, rövid határidővel

OTP — hitellel

Egyéb gyors futójavítások minden
típusra, gumi szerelés, centírozás
Autósboltunkat keresse fel és
vásároljon!

**Bő választék áll rendelkezésére!
Továbbá: Jó kereseti lehetőséggel
felveszünk autófényező
szakmunkásokat.**

Szeplők a városon

A „Látta már?” sorozat nyomán tette fel a kérdést több olvasónk levélben, telefonon, vagy éppen személyesen a lap munkatársainak. Utánajártunk, íme az „élmény”:

A Nagykanizsától pár kilométerre lévő Szentgyörgyvári-hegy sok család pihenését, megélhetését szolgálja, emellett kellemes kirándulóhely gyalogosoknak, autósoknak. A KÖGÁZ Oswald úti telepe mellett makadámúton haladunk a hegy felé. Az úttól pár száz méterre, mielőtt még feltűnének a hegyhátakat takaró kis pincék, mást is láthat az arrajáró. Az út baloldalán elhanyagolt terület égit érő bozótossal, egyre magasodó, terebélyesedő szeméthegycl. (1. képünk) Ime, a nulladik hegyhát! — ahogy egy kiránduló tréfásan megjegyezte. Jó lenne tudni; kik, mikor, miért ide hordják a hulladékot, elcsúfítva az amúgy is kevés kirándulóhelyek egyikét?

A közel 100 éves, azóta egyre

kisebbedő Sétakert még mindig kellemes pihenést ígér. Jól esik a séta a jó levegőn, az árnyas fák alatt, s a gyerekek is megtalálják a maguk elfoglaltságát. A park talán egyetlen ékessége Rétfalvi Sándor Táncoslányok című alkotása. A szökőkút medrében azonban posvány, bedobált mindenféle hulladékkal. A víz tükreben aligha látják magukat a táncoló lányok, de az arra sétáló sem. (2. képünk)

Az 1. sz. Postahivatalt elhagyva haladunk tovább a Zrinyi úton, a piac felé. A kenyérből és a zöldségből plakátokkal elcsúfított pirosfélgáz-épülete előtt két szemetes konténer állja útunkat — immáron több éve. (3. képünk) Mielőtt, melletük óvatosan elmegyünk, vegyünk nagy lélegzetet, fogjuk be orrunkat és olvassuk a feliratot: Szeresse városát, óvja tisztaságát!

A Lenin utat, majd a Szabadság teret elhagyva kezdődik, illetve 53-as számú végződik a

Somogyi Béla út. Itt a NELKA felújításra váró épülete csúfítja a belváros képét.

A hírhedt „lépcsős vendéglő” helyén ma a Bizományi Áruház bútorboltja található. Ami a múltból itt megmaradt az az átalakított, alkalmatlan lépcső; akadályozza a gyalogosok forgalmát.

Az új jobboldalán, a Vár út felé haladva, beton vályúk szegélyezik az úttestet. Valaha virágok pompáztak bennük, ma szépen zöldell a gaz. Sajnos, sem az ottlakók, sem más nem törődik vele. Kárl

A szemét lerakása tilos! — olvasható világosan az Árpád, a Rákóczi és a Sikátor utca kereszteződésénél kialakított zöld terület közepén elhelyezett táblán. Talán éppen a tábla ingerli a környezetet semmibevevő embertársainkat. A közelben lakók ugyanis nem tudják, miért éppen ide került az illegális szemétkerakó. Talán azért, mert az említett utak által határolt terület maga is elhanyagolt, nem szakszerűen kialakított? Legyen így vagy úgy, a külváros is a miénk. Irta és fényképezte:

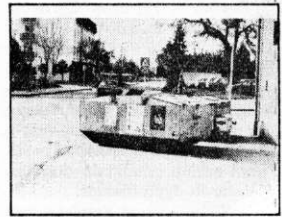
Tóth Ferenc

1

2

3

Olvasta...?

Szabó Lőrinc Bírákhoz és barátokhoz

Szabó Lőrinc Naplója és kétrészes „védőbeszédje” került a nyilvánosság elé — teljes terjedelmében. A Kabdebó Lőrinc által szerkesztett és jegyzetelt kötet a hagyatékából ránkmaradt 1945-ös Napló, és a több változatban fennmaradt Bírákhoz és barátokhoz védőbeszéd szövegét adja.

A Napló ínyegében egy önéletrajz részletének tekinthető. Abban az időszakban íródott, amikor a költőnek igazolnia kellett magát a Magyar Írószövetség és az Íjságírók Országos Szövetsége igazolóbizottsága előtt. A vádak: ronkszenve a hitlerizmusmal és antiszemitizmussal. „Ilyen világban én nem akarok élni!” — írja mintegy válaszul feljegyzéseiben, amelyek híven tükrözik benált, dobtott állapotát. Barátai ítéliknek fölötté, akiknek „féltárást” legalább annyira bántja, mint ellenségeinek „gonoszsága”. Szíkhözben hivatalos „védőbeszédjét” szerkeszté, szabad perceiben legbensőbb érzéseit írja meg naplójában. Így az egykori Napló csak egy önmaga tisztázásával elfoglalt emberről ad képet, ám a mostani teljes szövegkiadás már nem csupán önvédő.

„Kicsinyes” dokumentum, hanem egészen egy katarctikus emberi nyavizsgálat. Műhely, amelyben a költő végleg tisztázza a világhoz való viszonyát; hasonlítja a korábban dicsőített erőt az erőszakkal és alszakkal tőle, látva, hogy a hitleri — szatáni észetofagától remélt új Európa nem hozhat kiteljesedést az ember számára. A Napló ugyanakkor egy korának sajátos tanúja is. Az egész régi közepesztály fölött benn a politikai és pártbarokk színtérén. Dokumentálja azt a folyamatot is, amelyben a költő a magányos hullonállástól eljut az irodalom új letéteményesével való kapcsolatfelvételhez (Kardos László, Hlyes Gyula). Négyezer viték vizsgálatai fogásába, kétээр volt igazolási tárgyalása, míg végre 1945. szeptember 23-én a szakmai bizottság — íjságírói tevékenysége miatt csak feddésel — igazolta. A Napló ekkor lezárul, és Szabó Lőrinc visszatérhet az alkotáshoz. Az ezután íródó Tűsöknéze jelzi, hogy költészet megújult.

Kabdebó Lőrinc összegyűjtött minden eredeti írást, amelyre a naplójában hivatkozás történik. Gondos jegyzetei és értelmező zárolatnánnya kiegészítik Szabó Lőrinc írásait, így hatékony érdekesítő, forrásértékű dokumentum juthat el az olvasókhöz.

(Új Könyvek)

„Próza” megjegyzések egy hangversenyhez

Igazán jól sikerült koncerttel ünnepelte Nagykanizsa híres szülötének és diszpolgárának, Farkas Ferenc zeneszerzőnek nyolcvanötödik születésnapját, és emlékezett meg egyúttal Kanizsa vára török uralom alóli felszabadulásának háromszázadik évfordulójáról.

Korrektteljesítményt nyújtott az ezúttal Gellért Zoltán pálcája nyomán először megszólalt kanizsai Szimfonikus Zenekar, s az ösbemutató rangjához méltón szerepelt a HSMK vegyeskara Farkas Ferenc városunknak ajánlott Cantio Militaris című művével.

Ezúttal nem is a zenei teljesítményekről kívánok szólni, hanem egy olyan kísérőjelenségről, ami — koncert utáni ruhátl beszéletekesebből itélve — számos nézőnek okozott bosszúságot és sokat rontott a hangverseny egészének légkörén. Bedő Csaba műsorvezetői közreműködéséről van szó, ami sajnos sok kívánnivalót hagyott maga után.

Először is örültünk volna, ha Ludwig van Beethoven nevét helyesen ejtette volna ki. Farkas Ferenc művetnek konferálásakor pedig illetet volna a zeneszerző teljes nevét közölni. Cantio Militaris című művének közremű-

ködőt is rossz értelmezéssel olvasta fel, mert Ambrus Akos nem második karigazgató volt, mint ahogy azt a konferálás nyomán gondolhattuk volna, hanem a mű bariton szólistája. De ezek még kisebb és szakmai jellegű hibák voltak, a jövőben — a karmesterral előzetesen konzultálva — javíthatók. Az a fajta „jópofáskodni” akaró hangnem azonban, ami szinte minden megszólalását jellemezte, esetleg illik egy kötetlenebb, szórakoztató jellegű programhoz, semmiképpen sem komolyzenei hangversenyhez. Zsoldos Ferenc komoly, tiszteletet sugárzó rövid megnyitója után, ami méltó hangulati megalapozása volt az estnek, kirívó volt a műsorvezető megszólalása, mondván: a tanácselnök úr „kilötte” beszédével az ő mandonivalóját. A zenekarnak sines szüksége arra, hogy nevükben megköszönje a „lekkésítő tapsokat”. Ez hangverseny volt és nem sportesemény, ott lehet indokolt az ilyen megjegyzés.

Bedő Csaba kitűnő versmondó, ezt most is igazolta a Cantio Militaris eredeti szövegének előadásával. Ezért kellene igényesebbnek lennie magával szemben, műsorvezetői szerepében is.

Kocsis Katalin

Történelmi falvak

Korpavár

Korpavári házak az 1960-as évekből.

Egyike a Kanizsa környéki legfiatalabb falvaknak. Tréfiás hangzású neve — első említése csak az 1750-53-as évekből való — arra utal, hogy az 1690-ben Kanizsát ostromló császári sereg egy része az Eggerszege vezető postaút mellett, a kanizsai berek itteni szélén emelkedő dombon építette ki ágyúállásait.

A XVIII. század derekán gróf Baththyány Lajos boronafalu uradalmi kocsmát építtetett e helyre, melyet 1767-ben Schulke-necht János és József serfözömesterek vettek bérbe. Ez ugyan csak jól jövedelmezett, mivel a bérők csakhamar megszerezték a környező legelőket is.

A vendégfogadó mellé hamarosan néhány Koblenz környékéről származó sváb családot telepített a gróf, s a születő falucska ettől kezdve a homokkomáromi uradalom tartozéka lett. A jobbágyok a csárda körüli erdőből először mintegy 70 hold szántót irtottak ki, melyet ötödében műveltek. A szomszédos legelő-

erdőben — melyben szarvasmarhák legeltek — akkor még látható volt egy, a török időkben elpusztult falucska maradványa is.

Korpavár határa szűkös és homokos volt, azért a szántók gyengén teremtek. A parasztok fő jövedelme a homokkomáromi, főrhénci és a cserfői hegyen művelt szőlőkből és gyümölcsösökből származott. 1778-ban a egész jobbágytelken még csak 74-en laktak, ám 1848-ra a népesség 149-re gyarapodott. Ők akkor 6 és fél jobbágytelken gazdálkodtak. A falucska határába ekkor 134 hold szántó és 54 kaszás rét tartozott. (1 kaszás rétnek számított, amit egy felnőtt egy nap alatt tudott lekaszálni.)

A jobbágyok terhei ugyanazok voltak, mint az egyidejűleg telepített többi falué. 1778-ban pl. 194 kézirobottal szolgáltak az uraságnak s 12 Ft adót fizettek. Természetben kellett adniuk 4 öl tűzfát, 5 kappant, 18 csirkét, 113 tojást, valamint másfél font vaját,

Követelt tőlük az uraság 19 és fél font kenderfonalat is, melyet a házlag termelt kenderből rokkán fontak meg az asszonyok.

A XIX. század első felében szolgáltatásukat jelentősen növelték, ráadásul a bérők a megmaradt legelőktől is megfosztották a parasztokat. Nem csoda, hogy ilyen kedvezőtlen körülmények között a település alig fejlődött.

A falu kezdetől a homokkomáromi plébániához tartozott, ahol német anyanyelvű papjuk volt. Az egyházi összeírások alkalmaival az itteni parasztokat szorgalmasként és békés természetűként jellemezték, akik szoros kapcsolatot tartanak fenn az anyaegyház többi fiókjával: Hosszúvölgy, Fűzvölgy és Magyarszentmiklós ugyancsak sváb jobbágyfaluk.

A faluban a századfordulón még csaknem minden öreg beszélt valamennyire németül, s élénken élt bennük a szomszédos sváb telepfalvak iránti összefüggés tudata. Egykori kultúrájuknak, népszokásaiknak azonban mára szinte semmi emléke sem maradt. Mivel nagyon szorgalmasak voltak, vagyonkájukat a szomszédos falvak határában vett szántóföldekké s eladásra nevelt szarvasmarhák és sertések értékesítésével növelték.

1894-ben Korpavárhoz csatolták a hozzá képest tágas határú Palint, Főrhénc-hegyet és Laz-

nakpusztát, fejlődését azonban már ez sem segítette elő.

Az I. világháború után a közigazgatásilag még mindig Korpavárhoz tartozó Palin gyors fejlődésnek indult s egyre szorosabb szálakkal kötődött Kanizsához. Házhelyeket parcelláztak, melynek következtében Palin Kanizsa kapuja lett, s ez a folyamat az 1960-as években csak fokozódott. A családők sőt a családtagok is többnyire kanizsai üzemekben vállaltak munkát, s a polgárosodás hatására a nők is elhagyták bősöknyári viseletüket. Mivel sajátosan kétféle életet éltek — hisz közben földjeiket is művelték —, anyagi jólétük nőtt, kulturális színvonaluk emelkedett.

Külön kell szólnunk az egykor Palinhoz tartozó, XVIII. századi telepítésű szőlőhegyről: Főrhénc-hegyről, melynek egykori évszázados borona — és sövényfalú hegyi pincét, a népi építészet értékes alkotásait, sajnos, nagyrészt már elbontották.

Jelentős barokk műemlékünk a lazsnakpusztai Inkey-sírbolt is, melynek építéséhez számos monda fűződik. Pompás, egy fából faragott feszülete a Thury György Múzeum gyűjteményét gazdagítja.

Korpavár 1970-ig volt önálló tanácsú község. Akkor lakott helyként Nagykanizsához csatolták. Az 1970-es népszámlálás alkalmával Korpaváron 31 házban 131, Palinban 210 házban 1129 lakos élt.

dr. Kerecsényi Edit
néprajzkutató

Kiskirályok öröksége

(Folyt. az 5. oldalról)

Most a legnagyobb kérdés, hogyan tovább, mert a társközsegekben is elemi erővel telt fel az önállósodás vágya.

Sajnos, ez így van. A sűrű homöniából elégünk van a környékbelieknek, de ez az előző vezetési hibája. Meggyőződésünk, hogy felelni is fognak. A köztetesítés miatt itt van Súrton egy nagy művelődési ház, egy hatalmas iskola, amely ha a környékbeli falvakból nem vonzza ide a gyerekeket, kongani fog az ürességtől. Ezeknek a létesítményeknek a fenntartási gondoljai nyomasztóan terhelnek majd. Ezért a társközsegeknek egyezséget kínálok. Használjuk ki az itt levő létesítményeket, mert ezek közbeékel. Elvünk ki mennyit tesz a közös tányérjába, annyit vehet ki. Ha sikerül meggyőzőnő a társközsegeket, hogy új úton kívánjuk az egyenlőség elvét megvalósítani, akkor mindnyájunknak jó lesz. Ha nem sikerül, akkor a nagy önállóságra bele fogunk sütni.

— Kikre gondolni, amikor a feltevésekre gondolunk?

— Azért a helyzetet, amelybe most Súrton került, és a környező falvak, egyértelműen a régi vezetési felelősök. Ők, mint a választásokon kiderült, nem rúgtak labdába. Számítalan rossz döntést és határozatot hoztak, amelyek azonnal vissza kell vonni. Ilyen az állattartási határozat is. Én falupárti vagyok, és azt mondom, ha a faluban nem lehet állatot tartani, akkor hol. Akinek nem teszük, költözzön a városba. Természetesen kirívó szabálytalanságok senki nem tűrhet el, de a falu mindig is ez volt. Földművelés és állattartás. Elég baj, hogy mára elfogyott az állattartási kedv. Ennek jövőre súlyos következményei lesznek. A falvak lezüllesztését pedig egyértelműen a kommunizmus hibáinak tartom.

— Ha már említette a kommunizmust, mi a véleménye róluk és a polgármesterek pártállásáról?

— Soha többet kommunizmust! Soha többet kommunizmust! Soha többet kommunizmust! Itt okozták a legnagyobb károkat az országban. Ezek most az új lépéseiket próbáló falusi önkormányzatokra nehezdednek. Félre ne érten, nem gyűlölöm a kommunizmust, mert ma gyűlölni nem szabad senkit, de soha nem kívánjuk őket vissza. Remélem azt is eszmét örökre eltemettük. A régi diktatórikus határozatok azonnal megszüntetjük, nem fellívészgéljük.

Volt itt régen szeszfőzdé, hentesbolt, és más üzlet is. Ezeket mind vissza akarjuk szerezni, hogy az itt lakók helyben kaphassanak meg mindent.

Most tiszta tálal indulunk. Én kisgazdapárti voltam. Amikor megválasztottak polgármestemnek, azonnal fellívészgettünk a tagságomat. Csak függetlenként tudom ezt a funkciót elképzelni. Othon kisgazda vagyok és lehetek, de a hivatalban nem tűrök meg pártzsemek. Ott a köz érdeke az első és a legfontosabb.

Szeretném a hősök terét is rendbehozni. Itt olyan katonáink nyugosznak, akik a szovjetek ellen harcoltak és haltak meg. Eddig tilos volt rájuk emlékezni, sírjaikra virágot tenni.

— Az előző által felvázoltatott bürokratikus létszámot meg kívánja-e tartani? Vár-e visszatérőket?

— Szükség lesz létszámcsökkentésre, mert az itteni feladatokat kevesebb emberrel is meg lehet oldani, de természetesen ez is a mi szövegünk meg. Nem tudunk ennyi embert fizetni a költségvetésükből. Szerintem vissza fognak jönni a faluba az emberek. Először azok, akik elköltöztek, mert olyan feltételeket akarnak biztosítani, hogy érdemes legyen visszatérni és számítani olyan emberekre is, akik városiak, hiszen a megélhetés egyre nehezebbé válik sokuknak. Itt a föld és az állattartás révén legalább az élelemre nem kell majd annyit költeni, mint a városban. Tudomásul kell venni, hogy a megélhetés minden évben drágább lesz. Biztos megélhetést kínálunk azoknak, akik vállalják ezt az életet és munkát. Én ígérem, hogy amit emberileg lehet, mindent megteszek értek.

Közben gölt lótt az ellenfél, a belezni csapat. A sűrű polgármester ezt így kommentálta: Ezt bizony a mi csapatunk kapta. De az igazság az, hogy nagyon szép gölt volt, s legalább nem öngölt.

Ez a jelképes mondatot izleltem, amikor sok sikert kívánok Pápai Ferencnek.

Vizvári József

Fotók Keresztényi Edit

Filmjegyzet

Hóbortos hétvége

Mit kezdjen az ember egy frissen lőtt hullával, ha az ráadásul fel akarja borítani a hétfélt programot?

A [képv]választ Ted Kotcheff 1989-es vígjátékából tudjuk meg; tegyük úgy, mintha még élne!

Két főhősünk (Andrew McCarthy, Jonathan Silverman) buzdok alkalmazottja egy biztosító cégnek, aholis felfedeznek egy kétmillió dolláros csalást. Rögön jelentik főnököiknek, csak azt nem tudják, hogy éppen a csalóval közölték a „jó” hírt. A „hálás” cégvezető maffiakapcsolatait akarja igénybe venni likvidálásukra, csak hogy a maffiának pont a főnök van útban, őt nevezik ki áldozatnak. A két jóhiszemű beosztott pedig mindent elkövet, hogy a nyaralóvendégekkel elhitessék, Bernie él és virul.

A sétáló élő halottak után — akik nem bírnak nyugton feküdni sírjaikban — most olyan hullával van dolgunk, akit nem hagynak békésen szenderegni. Ezt ugyebár csak egy jól sikerült vígjátékban lehet „éltetni”, a poénhoz pedig egy Robert Klane által írt történet is kell. A szokásos alapanyagok — mint megszokhattuk — most is a napfény, a tengerpart, a gömbölyű popsik és keblek, és néhány pazar autó. Dicséretes, hogy a rendező mindezeket úgy tudta összehozni, hogy nézhető és nem utolsó sorban szórakoztató filmet kapjon a néző. (Ted Kotcheff korábbi alkotásai közül az 1978-ban készült *Ki öli meg Európa nagy konyhafőnökeit* című filme lehet ismerős még a hazai nézőknek.) Néhány peggel most is jókora nevetést vált ki a nézőtérben, de — sajnos — ő is rájött arra, hogy a trágár szavakat is nagyszerűen fel lehet használni rohejkeltésre. Itt szerencsére a tűrhető határon belül marad az egy órára jutó obszcén kifejezések száma. (Nem úgy, mint az általam nemrég megtekintett *A szakács, a tolvaj, a feleség és a szeretője* című fomedvényben, amelyről azért nem írok bővebben mert kritikán aluli.)

Kár, hogy ez a mozi nem a nagy nyaralások idején került a nézők elé, hiszen tipikusan nyári filmvígjáték. Hulló jó!

Lendvai Béla

Vásár mindenütt

Élelmes kereskedők — fittyet hányva az előírásoknak — megszállták a közterületet. A Skála Áruház mellett, a Fő utcán, a Széchenyi téren gyakran lépni sem lehet. De hol vannak még az ünnepek?! Akkor majd ki tart rendet?

(Szakonyi Áttila felvétele)

Ismétlő iskola?

Egyre nagyobb gond az általános iskolát végzett gyerekek továbbtanulása. Még a jó tanulóké is, hát azoké, akiknek tanulmányi eredménye hármastól alatt van! Valamit az ő érdekükben is ki kellene találni, hiszen nem lehet cél, hogy az utcán ténferegjenek. Ilyen és hasonló gondolatok kavarghattak a Nagyrác utcai iskola igazgatónőjének a fejében, mikor áprilisban meglátta a Népjóléti Minisztérium pályázatát.

— Három éve, amióta az iskola igazgatója vagyok — kezdli a beszélgetést Dömötör Műkősné — foglalkoztat a kérdés, hogy mi lesz azoknak a gyerekeknek a sorsa, akik közepesen jól tanulnak. Nem nyernek felvételt sem a szakközépiskolába, sem az ipari iskolába. A városban nincs olyan lehetőség, ahol továbbtanulhatnának, munkalehetőség pedig vétképp nincs. Különösen a lányok helyzete aggasztó. Aztán a Művelődési Közlönyben meglátam a Népjóléti Minisztérium pályázatát, amely a hátrányos, veszélyeztetett környezetben élő gyerekek segítésére irányult. Gondoltam egy merészet és megírtuk a „Fiatalokkal a fiatalokért, az életért” című pályázatot a kollégáimmal együtt.

— Mit takar a cím?

— A régi ismétlő iskolára gondoltunk, ez adta elképzeléseink vázát.

— Mennyi pénzt nyertek?

— Egyszeri támogatásként 200 ezer forintot. Ezután lehetett elkezdni a gondolkodást, hogy kik lesznek azok, akiket be tudunk vonni. Természetesen ki kellett lépni a saját iskolánkból, mert nálunk elég szűk az a kör, akiket nem vettek fel, ezért úgy gondoltuk, az akciót kiterjesztjük városi szintre. A Megyei Pályaválasztási Intézet pályaválasztási csoportjától kaptunk meg annak az 54 gyereknek a nevét, akiket ez a probléma érint. Szüleikkel együtt levélben hívtuk őket az első találkozóra, és huszonnégyen jöttek el. Ebből csak két fiú van, a többi leány.

— Kitaláltuk már az a tematika amellyel segítséget adnak a gyerekeknek?

— Igen. Felmértük, hogy kik akarnak újra jelentkezni valamelyik középfokú tanintézetbe. Nekik magyart és matematikát tanítunk — mint alapot tárgyakat. Akik nem akarnak továbbtanulni, azokat gyakorlati képzés keretében szabásvarrásra, illetve háztartási ismeretekre tanítjuk. Hetente kétszer találkoznak, szerdán vannak az elméleti, pénteken a gyakorlati tárgyak.

— A pályázaton nyert 200 ezer forint mire elég?

— Számításaink szerint az idei évre szűkösen, ezért mindenképpen szponzorokra lenne szükség. Az Üvegyvár már felajánlotta segítségét.

— S mi lesz jövőre?

— ... Nem tudom... — mondja elgondolkodva az igazgatónő —, de szeretnénk mindenféleképpen megoldást találni.

- marton -

Kettős ünnep

A Vécsey Zsigmond Általános Iskolában

A Vécsey Zsigmond Általános Iskola tanintézete által kiadott meghívó kettős ünnepségre invitált a tanintézet falai közé: az egyik ünnep-ok az iskola nevének Kun Béláról az eredeti Vécsey Zsigmondra történő megváltoztatása, a másik a tanintézet fennállásának 60. évfordulója volt.

A kettős ünnep alkalmából beszélgettünk Bozsoki Imréné igazgatóval, aki már 15 esztendője megszokás nélkül irányítja a tanintézetet, s — pályázat alapján — nemrég újabb öt évre kapott igazgatói megbízást.

A beszélgetés fonalát az iskola eredeti névadójának idézésével kezdjük.

— Az 1865-ben a bánsági Nagybacsokereken született Vécsey Zsigmond viszonylag fiatalon, 48 éves korában, 1913-ban, egy vakbélműtétet követően halt meg. Rokona volt annak a Vécsey Károly honvéd tábornoknak, akit az 1848/49-es szabadságharc leverése után Aradon kivégeztek. Vécsey Zsigmond 1893-ban került Nagykanizsára, városi rendőrkapitánynak. Már akkor feltűnt nagy munkabírása, embersége, igazságérzete. A város polgárai nagyon megszerették, és 1896-ban — mint az ellenzékben lévő városi Reformpárt képviselőjét — óriási szavazattöbbséggel polgármesterré választották. Ezután közel két évtizeden át rengeteget tett a városért: támogatta a szegényeket, építkezésekkel, utcák-terek létrehozásával, iparosítással és a kereskedelem fellendítésével a lakosságnak munkalehetőséget biztosított. Neve aranybetűkkel íródott Nagykanizsa történelmébe — tájékoztatott az igazgatónő.

Ami a tanintézet múltját illeti: az

egykori kefégyárral — most a városi uszodával — szemben, a sétatér, majd a később épült impozáns olajipari lakótelep szomszédságában létesített Vécsey Zsigmond Állami Elemi Iskolát 1930. szeptember 28-án adták át rendeltetésének. A nyolc tanteremből álló négy alsó tagozatos osztályt kezdetben 9 fős tantestület vezette. A lányok a földszinti, a fiúk pedig az emeleti tantermekbe jártak, majd fiúiskola lett a tanintézetből, ahol a gazdag és szegény családok gyermekei egyaránt helyet kaptak. A II. világháború végén rövid ideig hadikórháznak rendezték be, majd a békes napokban újra megindult a tanítás.

A népesség szaporodása és a 8 osztályos rendszer kialakulása szükségessé tette a Kun Béla nevére „átkeresztelt” iskola bővítését. Az 50-es években a déli szárnyon öt új tanteremmel, majd tornateremmel bővítették, a későbbi évtizedekben pedig kisebb-nagyobb felújítások — közte a melegítő konyha és ebédlő kialakítása, új kerítés építése, az udvar átrendezése — tették szinte tökéletessé a tanintézetet, amelynek énekkara és sportolója az évek során sok dícsőséget szerzett. Kiváló tanulói közül pedig később sokan váltak kutatóvá, íróvá, tanárrá.

A jelent és a közeljövő terveit így vázolta Bozsoki Imréné:

— Az évről-évre szépített, jelenleg 280 tanulót befogadó iskolánkat — amely színes tévével, videoval, számítógépes programmal is rendelkezik — szeretnénk még otthonosabbá tenni. A 24 fős tantestület és a 10 fős ügyviteli-kiscsigítő személyzet a régi jó

hírnév visszaállítására mellett a minőségi oktatást, s a gyermekek maximális ellátását tűzte ki célul. A két idgcgen — a már bevezetett német és angol — nyelv oktatása mellett nagyon szeretnénk a városi önkormányzatot segítségével éncz-zenei tagozatos, valamint a kulturált testmozgást népi táncgal, gyermek balettel, ritmikus sportgimnasztikával szolgáló osztályokat kialakítani és működtetni.

A kettős ünnep műsorát egyébként Vécsey Zsigmond városi köztemetőben lévő sírjának megkoszorúzása és a 60 év visszaemlékezésekkel tarkított programja tette színessé és emlékezetessé, amelyeken részt vesz a névadó unokája, a Svájcban élő Vécsey András, aki zászlót adományozott az intézménynek.

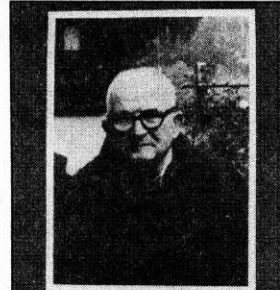
Tihanyi István

Fotó: Szakonyi Attila

Kamill testvér kalandozásai a XX. században

A több mint 200 oldalas — önéletrajzi tárgyú — fenti címlapú könyv a Pannonhalmán (9090 Vár 1. Szociális Otthon) élő 81 éves béna és járóképtelen Kovács Kamill ferences szerzetes szerzeménye. Az érdekes, színes, helyenként lebilincselő olvasmányt mindenkinek — főleg a fiataloknak — ajánjuk.

A 123 forintba kerülő könyv utánvétellel megrendelhető: Szent István Társulat, 1053 Budapest, Kossuth Lajos u. 1.

**KAMILL
TESTVÉR**

**KALANDOZÁSAI
A XX. SZÁZADBAN**

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési Központ

November 9: Ifjúsági táncest 18-23 óráig.

November 12. 17 óra: „Antik bölcsek, gondolatok, aforizmák”. A TIT-tel közösen szervezett előadássorozat: Isteni és emberi teremtés.

November 13. 19 óra: Népzenei sorozat, a TÉKA együttes koncertje.
November 15. 19 óra: Halló, itt jóbarát. Záray Márta és Vámosi János műsora.

Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház

November 15. 18 óra: LORD Együttes koncertje.

Kodály Zoltán Művelődési Ház

November 13. 18 óra: Táncház, a Banda népzenei együttes közreműködésével.

November 14. 17 óra: Kertbarát Klub: A nyári időjárás elemzése, a betakarítás alatt előfordult gondok és problémák.

Móricz Zsigmond Művelődési Ház

November 10. 19 óra: Nyugdíjasok bálja (zártkörű).

Helyőrségi Klub

November 13. 13 óra: Reformkörti Irodalmi Kávészék, a Zrínyi Általános Iskola felsőtagozatosainak, a színházteremben.

Apolló Filmcentrum

Apolló Mozi:

Előadások kezdete: 16, 18 és 20 óra.

November 9-11. Hajszál hiján (amerikai), nov. 9-én 10 órakor is.

November 10-11. 14 óra: Vörös zсарu (amerikai).

November 12-14: Papa, én nő vagyok (amerikai). Nov. 14-én 10 órakor is.

November 15: Megint 48 óra (amerikai).

Stúdiómozi:

Előadások kezdete: 17 és 19 óra. Csütörtök: Filmbarátok napja.

November 9-11: A gyanúsított (amerikai).

November 12-13: Útközben eltűnt (amerikai, video).

November 14: Dühöngő majom.

Matiné:

November 11. 14 óra: Mici mackó (amerikai).

Külföldre került az ülőröplabdázók Kanizsa Kupája

Hat évvel ezelőtt indult útjára a Nemzetközi Kanizsa Kupa, amelyet az ülőröplabda dunántúli fellejvárában nagy alapos-sággal, felelősséggel s jelentős összefogással készítettek elő és rendeztek meg.

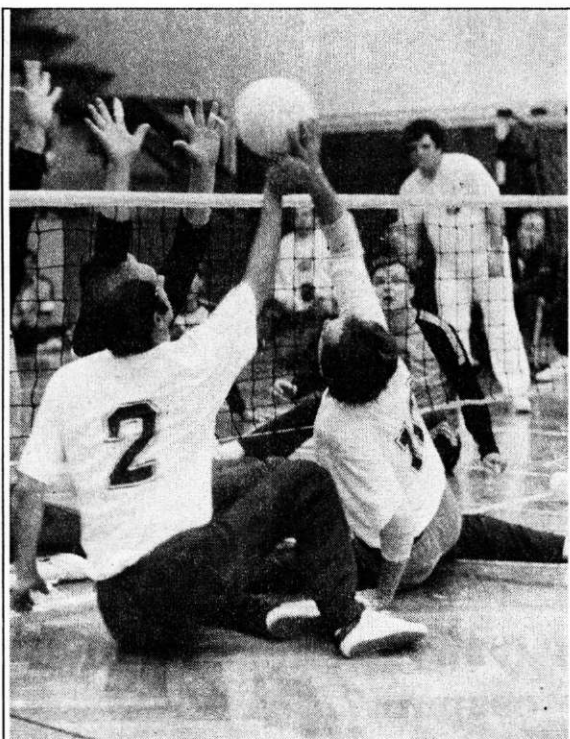
— Hagyományos versenyün-
ket 2 évente szervezzük, mely-
nek nagyszerűségét jelzi, hogy a
III. Nemzetközi Kanizsa Kupán
már 4 külföldi csapat vett részt:
a holland GSV Hoensbroek, a
jugoszláv Subotica, az első al-
kalommal rajtolt Kotka Seudun
(finn) és az E.V.O Kalev (észti)
együttese. Természetesen itt
voltak a legjobb I. osztályú csa-
patok, köztük a bajnok Nyiregy-
házi Piremon, a Pécs, továbbá a
II. osztályú Veszprém, no és mi,
a magyar bajnokság ezüstérme-
sei — mondta Balogh Imre, az
Nk. Hamburger SKJ elnöke, a
csapat válogatott játékos.

A Cserháti SZKI
sportesarmokában ünnepélyes
külsőségek mellett tartották meg
a megnyitót, majd azt követően
elkezdődtek a küzdelmek. A
részvevő 8 csapatot két 4-es
csoportba sorsolták, ott kör-
mérkőzéses rendszerben ven-
sengeték a csapatok, majd he-
lyosztókra került sor.

— A csoportmérkőzések ál-
talában a várakozásnak meg-
felelő eredményeket hozták. A
csapatok két szettet vívtak s
azokra jobbára a küzdőjelleg volt
a jellemző. A finnek nagyon jó
benyomást keltenek, jól haszná-
lalták ki a többségében egész-
séges, volt válogatottak és I.
osztályú játékosokat is fel-
vonulató előnyüket. A bajnok
ezúttal erősen tartalékos volt, 4
válogatott játékos a most hiány-
zott s ez meglátszott játéku-
kon is — hangoztatta Czvetkó Tamás,
a kanizsaiak edzője.

A csoportmérkőzések ered-
ményei.

„A” csoport: Nyiregyháza—
Pécs 2:0 (6, 13), Kotkan Seudun—
Subotica 2:0 (3, 11), Subotica—
Nyiregyháza 1:1 (-10, 12), Kotkan Seudun—Pécs 2:0
(3, 0), Subotica—Pécs 2:0 (3, 10),
Kotkan Seudun—Nyiregyháza
2:0 (7, 6). Végeredmény: 1. Kot-
kan Seudun 6, 2. Nyiregyháza 3,
3. Subotica 3, 4. Pécs 0 pont.

Fotó: Szakony Attila

Visszapillantó MÁV DAC—Bútor- gyár 10:15

NB I-es női asztalitenisz mér-
kőzés. Kanizsai győztesek: Gazsi,
Szabó és Bizó (4-4), Mausz (3).

Tavasszal meglepő vereséget
szenvetkez Győrött a kanizsaiak,
akik megkülönböztetett figyelmet
fordítottak a mostani
vendégszereplésre. Nos, a terv
sikerült, hiszen már az első
„körben” elhúztak 4:1-re. Ezt
követően szoros játék alakult ki.
Előbb a kanizsaiak hozták 3:2-re
a második fordulót, majd egy kis
megtörpanás történt s azt nyom-
ban kihasználták a hazaiak, akik
a harmadik körben 3:2-re ke-
rekedtek felül. A befejező két
fordulóban is nagy volt a küz-
delem, de jobb egységesebb bű-
torosok bebiztosították a meg-
érdemelt győzelmet.

Szabóné Boldizsár Gabriella
technikai vezető: — A csapat
minden dicsőreget megérdemelt,
hisz viszontagságos utazás után
is biztosan hozták csapatunk 4.
győzelmét.

Ferencvárosi Vasutas—MÁV
NTE 52:69 (33:34)

NB I-es női kosárlabda mérk-
őzés. A kanizsaiak legjobb dobói:
Simonné (36), Ácsné (14), Bogyai
(9).

— Az egyik meghatározó já-
tékosunk, a műtéten átesett
Szabó is kivált az együttesből. Így
aztán, ha nem lesz változás, akkor
talán még a kezdő ötösünk sem
lesz meg. Nos, a szűkös csapat, a
6 szerepeltetett játékos érezte
a felelősséget. Tény, hogy nagy
teher nehezedett rájuk, ám az első
10 perc után szakvezetőnknek
sikerült rendezni a „sorokat”, a
lányok megnyugodtak, össze-
szedték magukat. A változatos
első 20 perc után egyre jobban
belelendültek, mind a két palánk
alatt feltalálták magukat. Fe-
gyelmezten, okosan játszottak,
az előnyt fokozatosan növelték,
sőt a befejező 5 percben helyen-
ként már látványos akciókból
érték el a „gólokat”. Az őszi első
idegenbeli győzelmet arattuk,
amelyért legtöbbet a csa-
patkapitány Simonné tette, aki a
mezőny legjobbjá volt — össze-
gezett Csögör József technikai
vezető.

(b-h)

„B” csoport: GSV Hoensbro-
ck—EVO Kalev 1:1 (6, -12), Nk.
Hamburger SK—Veszprém 2:0 (5,
1), Nk. Hamburger SK—EVO
Kalev 2:0 (13, 7), GSV Hoensb-
rock—Veszprém 2:0 (2, 12), EVO
Kalev—Veszprém 2:0 (6, 0), Nk.
Hamburger SK—GSV Hoensb-
rock 1:1 (12, -14). Végeredmény:
1. Nk. Hamburger SK 5, 2. GSV
Hoensbrock 4, 3. EVO Kalev 3, 4.
Veszprém 0 pont.

A helyosztók eredményei (a
lebonyolítás sorrendjében):

7-8. helyért: Pécs—Veszprém
2:0 (4, 5).

5-6 helyért: Subotica—EVO
Kalev 2:0 (14, 11)

3-4. helyért: GSV Hoens-
brock—Nyiregyháza 2:1 (12, -5,
12) Jv.: Horváth, Karádi. Érdekes,
változatos játék jellemezte a
bronzos találkozót, amelyen a
kelles hollandok jobb hajrával
kerekedtek felül.

1-2. helyért: Kotkan Seudun—
Nk. Hamburger SK 3:0 (7, 11, 9)

Jv.: Benkő, Bukodi.

Nk. Hamburger: Czimmer-
mann, Balogh, Pöcze, Földi J.,
Földi B., Pölcz. Csere: Varga,
Taródi, Kardos, Pernecki. Edző:
Czvetkó Tamás.

A finn-csapat folytatta jó sze-
replését, amely nagy küz-
delemben verte a fáradt
kanizsaiakat.

Élcsoport végeredménye: 1.
Kotkan Seudun, 2. Nk. Ham-
burger, 3. GSV Hoensbrock.
Legjobb mezőnyjátékos: Olavi
Venalain (finn). Legjobb ütőjáté-
kos: Czimmermann (Nk. Ham-
burger).

A 8 órán át tartó kupaverseny
után Cser György, a HSK titkára
így összegezte: — Köszönetet
mondunk mindazoknak, akik
lehetővé tették ezt a nagyszerű
nemzetközi tornát. A csapatok,
játékosok jelesre vizsgáltak. Jó
hozzaállást, nagy küzdelmet foly-
tattak. Várjuk a további tá-
mogatást, hiszen ezek a moz-
gásszerűlték nagyobb odafigyelést
érdemelnek.

(b-h)

Visszapillantó

Kiss veszélyezteti az ellenfél kapuját.

Olajbányász—Dorog 1-2 (0-1)
NB II-es labdarúgó mérkőzés.
Kanizsai góllövő: Futsz a 47. percben 20 méteres nagy lövésből.

A piros-kékek az elmúlt hetek jó sorozata után abban reménykedtek, hogy sikerült megszerezniük második győzelmüket. A rossz idő ellenére is kilátogató szurkolók is ebben bíztak, tegyük hozzá teljesen jogosan. Az elvárásoknak az Olajbányász ezúttal nem tudott megfelelni, a vendégek az utolsó percekben lőtt góllal még az egyik pontot sem hagyták Kanizsán. A találkozó jelentős részében ugyan a piros-kékek játszottak fölényben, de játékuk végig körülményes volt, és kevés veszélyt jelentett a dorogiak kapujára. A vendégek valahogy gyorsabbnak, frissebbnek tündek, különösen a labdáért vívott harcban volt mindez szembeötölő. Így küzdött, hajtott a piros-kék együttes, de a Dorog ellen mindez kevés volt az üdvösséghez. A betervezett két pont helyett mínusz jel került a leckönyvbe, és persze a prémium is a pénztárban maradt.

Vélemények a mérkőzésről:

Horváth Zoltán, aki begipszelt lábbal nézte végig a mérkőzést: — Az első félidő jelentős részében mi voltunk fölényben, de sajnos a befejezésekkel adósok maradtunk. A kapott gól után megpróbálták a fiúk újítani, de a csatárok nem kaptak kellő támogatást a középpályásoktól, így nehéz volt a dolguk. Szünet után komoly erőtartalékokat mozgattak meg a srákok, aminek aztán még is lett az eredménye. Bár a második félidő első 30 percében győzelmi esélyeink is voltak, mégis azt kell mondanom, hogy a talajhoz jobban alkalmazkodó vendégek megérdemelten nyertek.

Reszeli Soós István, a vendégek tréneré:

— Végrel Végrel! A csapat őríási lelkesedése, megszolgált győzelmet hozott.

Németh Lajos, a hazaiak mestere:

— A körülményekhez jobban alkalmazkodó Dorog három helyzetéből kettőt értékesített, és ezzel megnyerte a találkozót.

— kázé —

— kápolnás —

Erősít-e az Olajbányász női kézilabda csapata?

Az Olajbányász NB I-es női kézilabda csapata — újoncként — már a bajnokság kezdetekor sem táplált túl nagy reményt arra nézve, hogy felhőtlen lesz a társaság meneteleése az első vonalban. Nem sikerült a nyáron megfelelő képességű játékoszt igazolni, és a közben lezajlott edzőcsere sem tett jót a csapatnak.

A „tizenéves” gárda szorgalmas, lelkes munkával igyekezett pótolni tudásbell hiányosságát. Persze meghatározó és hiányzó játékosokat semmilyen lelkesedéssel nem lehet pótolni. Az egyébként is súlyos gondokat még növelte, hogy a meghatározó poszton szereplő és kimagasló teljesítményre képes Skrach kapus, majd az utánpótlás válogatott Sítit is kidőlt a sorból. Így nem csoda, hogy jó néhány fordulónak el kellett telnie ahhoz, hogy ponthoz jusson a csapat. A játék szépsége, hogy éppen a sokszoros bajnok Vasas volt kénytelen tudomásul venni, az Olajbányász még korántsem adta fel.

Most közel egy hónapos szünetet követnek a bajnokságban. Ezt az időszakot igyekeznek kihasználni nemcsak a játékosok, de a szakosztály vezetői is.

Erősít-e az Olajbányász?

Erről kérdeztük Szloboda Józsefet, a csapat technikai vezetőjét?

— Természetesen szeretnénk, de meg kell mondanom őszintén, hogy erre jelenleg kevés az esélyünk.

— Információink szerint szó volt szovjet sportolók igazolásáról. Ki bonyolította volna le a szerződéskötést, és miért nem jött létre?

— Veszprémben működik egy Sportmenedzser Iroda, akik Deregi edző kérésére kezdtek puhatolózó tárgyalásokat két ukrán kislány Kanizsára kerülése ügyében. Nem olyan régen kaptuk az értesítést, hogy tárgytalan a dolog, de a konkrét okokat nem ismerjük.

— Mi a helyzet a sérültekkel?

— Sítit Beátát szalagszakadással megoperálták, ő jelenleg lábadozik. Jobb a helyzet kapusunkkal, aki már edzésben van és remélhetőleg a következő bajnokin már számíthatunk a játékára.

— A közel egy hónapos szünet lehetőségét ad a szakosztálynak, hogy újra körülnézzen a játékos „börzén”. Lesz-e új játékos az Olajbányásznak?

— Erre konkrét választ nem tudok adni. Aki jó játékos és mozdítható is lenne, annak minimum állás és lakás igénye van. Ennek pénzügyi fedezete jelenleg nem áll rendelkezésre. Így más megoldáson gondolkodunk, de erről még korai lenne bármit is mondani. Az egy hónap múlva folytatódó bajnokság első mérkőzésén remélem meglepetéssel tudunk majd szolgálni.

A CÉG ÁRULÓJA?

„...békés átmenet helyett inkább békés átmentés folyt. ...Őrlődtem munkatársaim között...
Döntöttem: leleplezem a „cég” alkotmányellenes tevékenységét... A Grafiti moziban robbant a botrány... Magányos farkas voltam az oroszlánbarlangban...”

EGY ÓRA VÉGVÁRI JÓZSEFFEL (Cikkünk a 2. és a 6. oldalon!)

II. évfolyam. 46. szám 1990 november 16. Ára 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Családi demonstráció a Hungária Biztosító Rt. székháza előtt

November 5-én reggel nyolc órakor szabályosan bejelentett és engedélyezett tüntetésre vonult fel Nagykanizsán, a Hungária Biztosító Rt. Petőfi u. 1. sz. alatti székháza elé Péter Csabáné és két gyermeke, a 14 éves Csaba és a 10 esztendő Tünde. Végző elkeseredésükben választották ezt az eszközt, hiszen az anya ez év áprilisában elszenvedett autóbaleset miatt — utasként tartózko-

dott a gépkocsiban — megrendült a család anyagi helyzete. A Hungária Biztosító fizetett ugyan, de a maradandó egészség károsodásáért járó nagyobb összeget a jogszabályok szerint csak orvosi felülvizsgálat után, a balesetet követő első év végén adhatják át.

Am Péteréknek most kellene adóságaikat rendezni, ezért aztán nem vagyoni, esztétikai kár címén követelnek

félmillió forintot. Véleményük szerint ennek megállapításához nem kell egy évet várni; a forradás, a két és fél centiméterrel rövidebb váll ténye már most is megállapítható.

Mivel erre nézve semmiféle fizetési hajlandóságot nem mutatott a Hungária, kénytelenek voltak a biztosító székházához vonulni transzparensekkel. Szerencsére nem sokáig, hiszen a nyitás után

röviddel Finta Sándor, a gépjármű kárrendezési részleg vezetője harminctól ötvenezer forintig terjedő előleg kifizetésére tett javaslatot. Ezt Pétemé nem fogadta el. Ezután Bobay Jenővel, a Hungária Biztosító Rt. Zala megyei igazgatójával kezdték tárgyalások — sikerrel. Pétemé ugyan százezer forint előleget tartott volna méltányosnak, de elfogadta a biztosító hetvenezer forint ajánlatát. Az összeget a délelőtti folyamán fel is vette.

(-r6)

Diszkont Áruház az Eötvös téren

Közel 240 négyzetméteren, négy millió forintos árukészlettel Diszkont Áruház nyílt november 5-

én Nagykanizsán. A Zala megyei Élelmiszerkereskedelmi Vállalat új boltja nagykereskedelmi áron for-

A tartalomról:

Kiszolgáltatottság 2. oldal

Patika-történet 5. oldal

Vadnyugati kocsmázás 13. oldal

galmaz különböző árufelvételeket.

A nyitónap érdekessége volt, hogy az első napi vásárlók edényfógo kendőt és a svéd ÁHUS cég fagyaltját kapták ajándékba.

Az átadáson részt vettek a megvalósításban közreműködő szervek képviselői is. Pataki Károly, a ZÉKV új igazgatója beszédében először nekik mondott köszönetet, majd szólt az áruház létrejöttéről. Eredetileg ugyanis AGROKER márkaboltnak indult a beruházás, de tapasztalva az igényt — amely az üzemekben és az eseti sátras nagykereskedelmi áras értékesítéskor jelentkezett — a vállalat vezetése úgy határozott, hogy módosít elkép-

zelésén. Mint az igazgató mondta — látva az infláció növekedését és a fizetőképes kereslet csökkenését — egyre jobban a diszkont áruházi üzemetelési forma kristályosodik ki.

Céljuk, hogy a viszonteladókon kívül elsősorban a kis jövedelmű dolgozók, nyugdíjasok, fiatal házasok egyre gyarapodó tömegét nyerkék meg vásárlóként. Úgy gondolják, hogy hosszú távon így is nyereséggé válik az üzlet.

Lapunk pedig reméli, hogy ezentúl senkinek sem kell péntekenként az MDF-piacon sorban állni...

Végvári József a tárgyaláson.

(Fotós: Erdel Katalin)

November 2-án 15 óra tájban csengett a szerkesztőség telefon. A vonal másik végén egy ismeretlen férfit halltam:

— Elnézést a zavarásért, de közölni valóm lenne. A Halottak Napja alkalmából hazajött szeretteihez Végvári József, aki hajlandó nyilatkozni szülővárosa lapjának, a Kanizsa újságnak. Ha érdeklőnek, keressék fel feleségénél — és letette a kagylót.

Először beugratásnak véltem az értesítést, aztán hívtam felelős szerkesztőt, aki azonnal mozgósított. Másnap délelőtt már a jelzett címen voltam. A szomszédban kopogtattam, ahol Végvári József nővére csakhamar előkerítette az órnagyot. Nyílt volt és őszinte.

Az életút

— Nagykanizsán születtem 1943. április 6-án — kezdte —, szegény parasztcsaládban. Tanulmányaimat az akkori Templom téri elemi iskolában kezdtem. A négy osztály elvégzése után a Nagyrác utcai általános iskolában töltöttem el újabb négy tanévet. 1957-ben szüleim beírtak a Zsigmond Vilmos Kőolajbányászati és Mélyfú-

gyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy pártállam. Hosszú évek, évtizedek során hatalmi eszközei igénybevételével, fő- és alközpontokon keresztül irányította a társadalmi alap és felépítmény valamennyi elemét, szereplőjét. Ideológiájának hamis fátylába burkolózva ez a pártállam elhítte, hogy nálunk lét- és vagyonbiztonság, folyamatos életszínvonal-emelkedés, általános foglalkoztatottság van, s hogy arra hivatott szervek védik a dolgozó ember érdekeit.

Ma már tudjuk, hogy a büvészmutatvány a hosszú gyakorlat ellenére sem sikerült, a kollektívizált társadalom felépítése kudarcba fulladt. Hiába, az ember márcsak ilyen: szeret maga rendelkezni önmagával és környezetével.

A felismerést tetek követték. Globálisan ez volt a pártállam lebontása. Minden bontás porral, piszokkal, rendtelenséggel jár, az állambontás is. A régi már, az új még nincs. Sajnos a „romok” között fel-fel bukkannak az ország érdekeit soha figyelembe nem vevő ügyeskedők, a zavarosban halászók, a joghézagokat kihasználók, a nehézségekből tőkét kovácsolók. Be kell látnunk, hogy

tam itt különböző munkakörökben. Voltam kútkeszelő, szeparátorkeszelő, olajátadó, műszakvezető. 1963. októberében első tényleges katonai szolgálatra vonultam be Zalaegerszegrre, a Petőfi laktanyába. Itt rádiós-távírász kiképzést kaptam. Később feletteseim tiszti iskolára akartak küldeni, én azonban visszavágytam a civil életbe, s két év elteltése után szakaszvezetői rangban szereltem le. Ezután visszatértem korábbi munkahelyemre. Néhány hét eltelte után — meglepetésemre — egy levelet kaptam a Belügyminisztériumtól, hogy 1965. december 1-jén jelentkezzen egy megadott címen. A BM illetékes szervénél „megfőztek”, s rádiófelderítő távírászként őrmesteri rangban foglalkoztattak. Kezdő fizetésem az olajiparban kapott 2700-3000 forintról 1950 forintra csökkent... Egy év próbaidő után véglegesítettek, mivel szakmai és politikai vizsgáimat kiválóan teljesítettem. Soron kívül alhadnagyá léptettek elő, és felvettek az MSZMP tagjai sorába.

— Egy titkos objektumban dolgoztam 1975 májusáig, majd felvételt nyertem a rendőrtiszti

Hős vagy áruló?

Egy óra

róipari Technikumba, ahol 1961-ben érettségiztem. Ezután a Nagyalföldi Kőolajtermelő Vállalathoz kerültem, a szolnok — pusztaföldvári üzembe. Két évig dolgoz-

főiskola biztonsági szakának nappali tagozatára. Három év múltán 1978-ban államvizsgáztam. Osztályfőnököm javaslatára 1978. július 1-jén kineveztek a BM III/III. Csoportfőnökség 5. osztályának D-alosztályára, zenei és művészeti elhárítási területre. Itt dolgoztam 1989. február 1-jéig, majd — saját kérésemre — ennek a csoportfőnökségnek állandó ügyeleti osztályára kerültem, a lehallgatási botrány kipattanásáig, 1990. január 19-ig. Az idén március 31-én órnagyi rendfokozattal nyugállományba helyeztek, s azóta nyugdíjasként élek, havi 11.219 forint nyugdíjjal. Családommal — feleségemmel, 23 éves leánnyommal és 17 éves fiammal — Budapesten, családi házában lakom.

Nem találtam ellenséget...

A BM-nél csoportfőnökségem belső elhárítással foglalkozott — folytatta Végvári József. Én olyan potenciális, a „szocialista” társadalomra veszélyes személyek operatív ellenőrzését végeztem, akik tetteik és gondolkodásuk alapján veszélyt jelenthettek a rendszernek. Ezt a munkát titkos utasítások és parancsok szabályozták. Alapul szolgált erre egy 1974. évi MSZMP Politikai Bizottsági határozat, amely soha nem lett nyilvánosságra hozva! Ennek alapján a belügyminiszter — az állambiztonsági helyettes révén — olyan belső utasításokat adott ki, amelyek alapján az úgynevezett máséknt gondolkodókat, a belső ellenzégi személyeket és csoportokat állandó megfigyelés alatt kellett tartani, titkos módszerekkel és eszközökkel.

Kiszolgáltatottság

a minőségi ugrás állva hagyta az érdekvédelmet. E tekintetben zavaros pont a magánszféra és a munkavállalók viszonya. Hiszen a munkaerő-piac tisztességnek nem lehet reprezentánsa ez a példa.

Böröczné Kónya Katalin munkáltatói joga gyakorlása során a Munka Törvénykönyv rá vonatkozó számos paragrafusát sutba dobta. Ő így értelmezte a demokráciát és a piacgazdaság alulgarantálásának lehetőségét. Szerinte joga, hatalma annak van, aki pénzzel, vagyonnal rendelkezik. Csak egyet ismer: a gazdagodás szentségét, kihasználva a növekvő munkanélküliség kiszolgáltatottjait.

1990. júliusában Kónya Katalin nyitott egy fagyfalatozót, két fiatal alkalmazottal. Munkaszerveződést egyik lányal sem kötött, így minden ügy zajlott a munka frontján, ahogy őhajtotta. A törvényes heti 40 munkára helyett 50 óra felett dolgoztatott, heti egy munkaszüneti nappal. Burkolt kifizetés-megtakarítást ért el a napi üz-

lettakarítás megkövetelésével az eladóktól. Erre azt mondaná a tájékozatlan ember: biztos jó pénzért kívánna mindezt. Hát nem. Szabó Orsolya alkalma-

zott júliusban 4000, augusztusban 5000, szeptember 7000 forintot (ekkor már csak egyedül dolgozott) vett fel. Természetesen a foglalkoztatás szociális követelményei még ennyire sem érdekelték Kónya Katalint. Szeptembertől még ebéd-időt sem biztosított. A munkaidő beosztásával, a munkaviszony megszüntetésével csak a saját álláspontját szolgálta, s a túlfoglalkoztatást nem kompenzálta, me a munkakönyv kiadásakor is önkényeskedett.

Gondolom, egyetért az olvasó, hogy nem ez a privatizáció, nem ez a vállalkozás-serkentés, amit szeretnénk, hiszen — mint a halak között — köztünk is vannak ragadozók. A régi rend lebontásának „porfelhőjében” felbukkanó Kónya Katalinnal szemben a törvény szigorával kell fellépni, és a munkavállalók érdekében. Az elve-szett érdekképviseletet pedig meg kell találni, mert a kiszolgáltatottság elkeseredést szül.

Szabó Vince

Végyvári Józseffel

— Munkámat feletteseim részéről sok kritika érte, passzívnak minősítettek, mert nem találtam ellenséget. Túl voltunk már a hazától elűződött filozófusok — Heller, Hegedűs, Fekete, stb. — ügyén, amikor ellenségnek tartott olyan személyeket kellett intenzív megfigyelés alatt tartanunk, mint a később MDF-be tömörült Csoóri Sándor, Csurka István, Für Lajos, Lezsák Sándor és társaik. Volt ezeken kívül az úgynevezett nemzeti nacionalista ellenzéki mag, s ott volt az ősellenzék a Lukács-iskolából, az egykori ultraradikális, úgy baloldalból kinőtt személyek csoportja, mint Bayer Tamás, Demszky Gábor, Haraszti Mikós, Kis János, Tamás Gáspár Miklós, Konrád György, Kőszeg Ferenc, Radnóti Sándor, ifj. Rajk László, Solt Otfília, és sorolhatnám tovább. Voltak még az MSZMP-n belül is olyan személyek, akik reform-kommunista érzelmeikkel szuverénul gondolkodtak, mint Bíró Zoltán, Bihari Mihály, Gazsó Ferenc, Király Zoltán, Lengyel László, Pozsgay Imre és a többiek.

Kitérő — Pozsgay Imréről

Pozsgay Imrérre külön ki akarok térni, hiszen a Kurírban tett nyilatkozatom alapján megvédtem őt a támadásoktól, mégpedig azért, mert Pozsgay már akkoriban merete mondani, hogy a szocializmus nem reformálható meg. Pozsgayt egyébként alaposan lejáratták Kádárék. Miniszteri megbízása után a Hazafias Népfronthoz helyezték, és „rászózták” az összes alternatív dolgot is. Volt azonban annyi ereje, hogy résztvevett mindkét lakiteleki ellenzéki összefogásban, annak ellen-

re, hogy egyes magas beosztású személyek megfenyegették. Ő azonban vállalta, hogy a támadások célpontja legyen, s csak egyet akart, azt, hogy az ország — amely szinte minden területen mélypontra került — radikális változtatásokon menjen keresztül. Ezért nagyra becslöm, s rendkívül sajnálom, hogy elszülte a politikai élet kegyetlen útvesztőiben.

Alkotmányellenes megfigyelések

— Visszatérve a titkos utasításokra alapozott állambiztonsági operatív munkára — mondja rövid hallgatás után —, a köztársaság kikiáltása után, amikor már a pluralista társadalmat hirdették és készültünk a többpártrendszerre, a békés átmenet helyett inkább békés átmentés folyt. A párt és állami vezetés körében éles politikai küzdelem dúlt, és tovább folytak az alkotmány- és törvényellenes megfigyelések a radikális változásokat követelő személyek és csoportok felderítésére — bomlasztásra, lejáratására. Ezek főleg a munkahelyi és otthoni telefonbeszélgetések lehallgatásában, levelek felbontásában, besúgók működtetésében nyilvánultak meg. Örömdtem munkatársaim között, akiknek ellenségmítosza nem apadt, inkább nőtt. Ilyen volt dr. I. A. is, aki például be akarta „betonoztatni” két jól ismert színművészt, Sinkovits Imrét, és Bubik Istvánt, 1989. július 16-i tevékenységükért. Nagy hiba volt, hogy évtizedeken át olyan személyeket üldöztek hazánkban, akik kiálltak egy nézet, egy eszme mellett.

(Folytatás a 6. oldalon)

A Magyar Agrárkamara állásfoglalása a termőföld tulajdoni rendezéséhez kapcsolódó egyes kérdésekről

A Magyar Agrárkamara Elnöksége megtárgyalta a termőföld tulajdon rendezésének egyes kérdéseiről szóló FM-IM törvényjavaslatot. Az Elnökség hangsúlyozni kívánja, hogy az eddig készült törvénytervezetek POLITIKAI megfontolásúak. Tudatában van a kormányzó pártok és a parlament ezirányú felelősségével és jogaival, s azt tiszteletben tartja. A Kamara, mint hangsúlyozottan szakmai szervezet, kizárólag ökonomiai megfontolások alapján támogatja általában a privatizációt, a paraszti rehabilitációt, a termőföld gazdaságos és a környezetvédelmet is szem előtt tartó hasznosítását az ehhez szükséges feltételek biztosításával. A szakmai megfontolású privatizációhoz olyan törvényi szabályozás szükséges, amelyel csökkenthető a gazdasági rendszerváltás kockázata, költségvetési bevételt eredményez és forrást teremt a privatizációt ösztönző kedvezményekre. Ennek végrehajtásához a következő elvek és intézkedések tartoznak:

A termőföld tulajdonjogának rendezésére a kormánynak meg kell találnia azt a megoldást, amely elvi alapjában, rendszerében szervesen illeszkedik az általános privatizáció gyakorlati megvalósításához és így egyetlen magyar állampolgárt, vagy létező és lehetséges tulajdonost sem hoz hátrányos helyzetbe.

Az elmúlt 40 év gazdasági, politikai sérelmének orvoslását, minden tulajdonosra kiterjedő, köztelherviselésen alapuló, az ország anyagi lehetőségeit is figyelembe véve a magántulajdon erősítő módon kell megoldani, belevetve a parasztság rehabilitációját a földek államosításából, erőszakos elvételéből eredő hátrányok kiküszöbölését.

Alapvető a mezőgazdaság működőképességének megőrzése, ökonomiai környezetének javításával teljesítményeinek növelése, ezért a privatizációt a mezőgazdaság sajátosságai figyelembevételével kell ösztönözni olyan piacokon form eszközökkel, mint például az adó és kamatkedvezmény, elismerve aszövetkezeti tagok, állami gazdasági dolgozók és magántermelők egyenlőségét az ellenérték fejében történő tulajdonhoz jutás jogát.

Szükséges a törvényi lehetőségen alapuló földtulajdon szerzés társadalmi ellenőrzése, de az semmilyen körülmények között se járjon a hatóság feladatok átvételével, sem pedig politikai kényszerrel, ráhatással vagy ezekhez kapcsolódó jogosulatlan előnyökkel.

A Magyar Agrárkamara Elnöksége a fentiekben rögzíti állásponjtát.

Amennyiben a jogalkotásra illetékes szervek politikai megfontolású földtulajdon rendezés mellett döntenek, a Kamara akkor is feladatának tartja az ágazat működőképességének fenntartásáért munkálkodni, és a tulajdoni váltást e formában elősegíteni.

Magyar Agrárkamara Elnöksége

Original Schweden Bitter

Főhíborodott olvasó kopogtatott be minap szerkesztőségünk ajtaján. Először csak a címben szereplő svéd cseppkört, annak csomagolási módjáról mondta el véleményét, később azonban nem kímélte jelzőivel a Cella-dam árusítási módját sem. Mint kiderült, gazdag tapasztalattal bír ez ügyben, hiszen a gyógyhatású szerek beszerzése során bejárta „Tolnát—Baranyát”. Arránéve viszont bizonyítékot nem szolgáltatott, hogy a csodaszerek némelyikét lejárt szavatossági idővel árusítanak. Visszatérve a szót a svéd cseppkört, megállapodtunk abban, hogy mégis csak furcsa, hogy Béres József találmányának nyugati forgalmazását az akadályozta, hogy üvegcseit hiteles zárás nélkül nem fogadták odakint, míg itthon ez a követelmény „nyugati testvére” nem áll. Igaz — ha dugó nem is —, pecsét a kifogásolt szer üvegén legalább a címkén szerepel.

A „hiteles zárás” ügyében Gulyás Ferencről, a kanizsai Szabadság téri gyógyszerész vezetőjétől érdeklődtünk. — Huzsonnegyes gyűjtőcsomagolásban az egerszegi gyógyszerészeti központból kapjuk az Original Schweden Bittert. Gyógyszernem minősülő gyógyhatású termékről van szó, ami annyit tesz, szabadalom védi, de összetételét nem kell megadni. Nálunk körülbelül két hónapja van forgalomban. Azelőtt a vevők Ausztriából, NSZK-ból és Svájból szereztek be. Ott is ugyanilyen kiszerelésben árusítják.

A panaszt ismerem, hiszen az úr nálunk is reklámlát. Valóban nincs semmiféle ellenőrző címke vagy hasonló a kupakon, de előfordul ez más általunk forgalmazott terméknl is. Ha most mi tennénk rá, az gyanút keltene. Végül is, aki úgy véli, hogy az üveg tartalmával manipuláltak, annak bebizonyítani nem lehet az ellenkezőjét. De higgyék el a gyógyszerészeknek, erre nemcsak szándékuk, idejük sincs.

A beszélgetést követően egyébként megpróbáltunk magunk is „csapra ütni egy flakát”. Végül is nem sikerült. Ha látható hiteles zárás nincs is az üvegen, úgy tűnt, hasonlóan a magyar csavasor tetejű üdítgölgökhöz, eszköz nélkül nem lehet felbontani. Hát ennyit az ügyről. Azaz még valamit. Nyilván a borsos ezerkét száz forintot árért elvárják a vevők a precízebb, látványosabb csomagolást is. De aki el a cseppkört, feltehetően a tartalma miatt veszi. Az pedig Maria Treben könyve szerint is „csak” harmincegyhárom bajra jó. Kupakolásra nem.

—dőrö—

Egy utazó hajléktalan

Hajnalodik. A nagykanizsai vasútállomászkokásoknapja kezdődik. Egyre többen érkeznek a buszokkal, megrohanják a pénztárt, jegyet vesznek, ki-ki megy a saját útjára. A vasúti restiben bűz és füst van, tollászkodó éjszakai. A szag elviselhetetlen. Cipő kerül a pucér lábra, a kabát alól borostás, kialvatlan arc néz.

— Itt éjszakai? — tudakolom.

— Itt! Mért, maga kicsoda, talán zsarú?

— Nem! Hová utazik?

— Nem mindegy az magának? Ahová akarok. Világos, aranyfoga? — és váratlanul hatalmasat kóp a cementlapra. — Adj egy cigit, és elmesélem utazásom történetét!

Megkínálom, de tartaléknak kivessz még harmat.

— Tudod, öt-hat éve az asszony lelépett egy olyan jól öltözött ficsurral, mint te. Bánatos lettem, a gyerekeket nevelőintézetbe vitték, én meg, ami kevés volt, mind leengedtem a torkomon.

— Itt lakott Kanizsán, vagy a környéken? — érdeklődöm.

— Nem! Most vagyok itt először — válaszol egykedvűen. — Most akkora a macera Pesten a keletiben, hogy... Hirtelen mindenki segíteni akar, hogy hanyatt ne vágjam magam. Addig kellett volna, amíg az ember nincs nyakig a sz...ban. Most már mindegy. Azt akarják, hogy menjünk kórházba, adnak szállást, meg munkát. Évekig nem tudtam elhelyezkedni, mert priuszos voltam. Felnyomtam egy boltot, valamit csak kellett inni! Érted? Akkor segítettek volna, amikor kiszabadultam. De azért fordult a világ. Eddig csavargó voltam, most utazó hajléktalan.

— A személytíz mi van belvra?

— Az még létezik? Tudod, amikor szabadultam és nem tudtam elhelyezkedni, úgy döntöttem, nincs rá szükségem, eldobtam. Mért hordjam a bélyeget a hátamon. Nincs nevem, nincs munkahelyem, lakásom akkor, mi a p...nak legyen az is. A túlélésnek ezer lehetősége van, csak élni kell vele. Amikor szigorúbb volt minden, meghúztam magam a budai hegyekben. Régen is voltunk ennyien, talán egy kicsit kevesebben, csak mindenki jobban meghúzza magát. Most demokrácia van, vagy mi a fene.

— Az előbb azt mondta, hogy utazó hajléktalan. Ez mit jelent?

— Nem balhéznunk, a maradékot megesszük, megisszuk. Régebben, nem volt ajánlatos sokáig egy helyen lenni. Hamar feltűnt az ember a szerveknek. Felültünk a vonatra. Nyáron a Balaton védett, télen a főváros. Időnként Pécs, Szeged, Debrecen, Győr.

— Ehhez rengeteg pénz kell!

— Nem — rázza a fejét. — Nem pénz, ész kell hozzá. Először is megfigyelek hány kalauz száll fel a kiszemelt vonatra, és ami a legfontosabb, hová. Általában a kocsi elején és a végén száll fel egy-egy személy. Akkor kényelmesen elhelyezkedhetsz a szerelvény közepén. Amikor érzed, hogy szorul a gyűrű a legközelebbi állomáson felszálls és az utolsó kocsiha felszállsz. Ezután kell igazán figyelmesnek lenni, mert nem tudni, hogy a későbbiek folyamán, hogy alakul a játszma.

— És mi van ha elkapnak valakit?

— A legközelebbi állomáson lependertik. Kezdődik minden előről. A legjobb sztori az volt, amikor Dombóváron leszállítottak a vonatról. Megkerültem a szerelvényt, a másik oldalra felszálltam. Pesten, a végállomáson megköszöntem a vasutasnak, hogy rendes volt hozzám. Azt hittem, gutaütést kap szégyén szerencsétlen. Egy-két éve mehetett nyugdíjba, mert mostanában nem látom.

— Hogy lehet így élni?

— Csak el ne kezd, hogy a lelkemre beszélsz, mert mindjárt elszám magam. Mért nem kérdeztétek pár évvel ezelőt, hogy mi van velünk. Csak ránk küldték a zsarukat. Most mondd, hogy nem így volt! Akkor nem kérdezte senki, mit eszek, iszok, hol mosakszom. Én mindig mosakodtam a Balatonnál, de még meg is fürödtem. Ne haragud, most nem mosakszom, nagyon hideg van, a kozs is melegit. De kinyitott a sötét, fizethetnél valamit.

— Innét hová megy?

— Még nem egészen kristálytisza. Lehet, hogy vissza Pestre, vagy lemegek Pécsre.

— Szakmája volt?

— Festő! — ezt olyan büszkén mondja, mintha a világ legrágább festményét ő készítette volna.

— És evvel nem tudott elhelyezkedni?

— Hol élsz te? Nekem akkor is enyves a kezem a tíz szemetekben, ha olyan száraz mint a tavalyi szén. Hol vesznek fel olyan embert, aki betörésért ült? Ha nem akarták, hogy jó útra térjek, most viseljen el a társadalom, a vasút, a rendőrség, a boltosok, akiknek leltárhányt okozok. Rád azért nem haragszom, te rendes pofa vagy.

— Még a nevést sem tudom!

— Mondtam, nincs személyem, nincs nevem. De várjál csak írd le Kanizsá, de „Y”-nal! — Nagyt nevet és elrohan.

Megyek utána, nem látom sehol. A pesti személy elindul, figyelem a ruhanó ablakokat. Az egyikből valaki kiszól:

— Figyél! Ha Pesten jársz, keress a keletiben.

Még mond valamit, de a szél elviszi a hangját. Lehet, hogy mégis volt neved?

Csorny József

A vélemény szabad

Vallástörténet- oktatást!

Igaz, hogy jócskán túl vagyunk az iskolai tanév kezdetén, lassan bejáródnak a nyári szünetben kissé megrozsdásodott diákgyagyak, amelyekre váratlanul nem ismert kényeserhelyzet zúdult. A kérdés tanuljanak-e hittant vagy ne tanuljanak. Igaz, eleinte még szóba-szóbajött a vallástörténet-oktatás, de ezt hamarosan túlharsogták a csakis hittant akarók. Gondolnivalóan azok, akiknek érdeke fűződik hozzá, s ezek nem diákok. Magukot ilyet ki nem aghalának.

Vizont szívesen befogadnánk egyetemes emberi értékeket. S ha már a vallás(ok)nál vagyunk, akkor azt kell mondanunk, hogy nyilván készségesen tanulmányoznák a vallás(ok) történetét, mert enélkül nehezen vagy sehogy sem érthető meg a művészet. Sem Európa, sem Ázsia, sem a ma latinnak nevezett, valójában indián-amerikai művészet, ugyanígy a közel-közép-és távolkelet irodalma, zenéje, népművészete sem. Mindez át meg át van szöve vallásos elemekkel. Junvan Sesztalovtől — nyelvrokonantól — jelent meg tavaly a Medvetűnnepp című elbűvölő könyv, Bede Anna fordításában. Néprajzi jelentőségű, de telis tele van a sátnakít — a magyarok ősi vallási — mozzanataival.

Megint a lényegnél tartunk. A művészetek és a vallások elválaszt-

hatatlanok egymástól, alighanem ősidőktől. Ezért kell hittan helyett vallástörténetet oktatni. Alkalmas anyag is található.

Van, ugye, a Biblia, a korán, de megjelent a Popol Vuh, a maja-kicsé indiánok szent könyve a teremtés egyik változatáról, Boglár Lajos és Kuczka Péter fordításában és eligazító kiegészítésével 1984-ben a Helikon Kiadónál, a Kötés lét könyve a tibeti lámahitű buddhizmusról Kara György és az Európa Könyvkiadó jóvoltából 1986-ban, Miklós Páltól a Zenés a művészet a Magvető Gyorsuló idő sorozatában, 1978-ban. Segíthet az oktatásban Pais István Ember és vallás című munkája is, amelyet az Akadémiai Kiadó adott közre szintén 1978-ban. A minisztérium által szabadelvűnek meghirdetett oktatásban bizonyára minden iskola módot találhat, hogy e segédletek felhasználásával hozzászáljon a vallástörténet megismeréséhez.

A hittan pedig legyen az egyház(ak) dolga, és iskolán kívül; ne az iskolai erszény megcsapásával, ne az adófizetők pénzén oktatassák. Hanem a vatikáni bankén.

Így talán eggyel kevesebb lenne az iskolákban a lelki kényszer és a kizárólagosság, amelyből az utóbbi időben lassan több van az elviselhetőtől.

Ferencz Győző

bizonytalan szerződések miatt aki tud, szabadul az állattartástól. Csak saját szükségleteit igyekszik kielégíteni. Késve fizet a tej- és húspiar, és a csökkenő kereslet miatt egyenetlen az értékesítés. A huszonkettes csapdaja!

Vajon, eszébe jutott-e valakinek; ha a jól tejlő teheneket levágják, kevesebb tej, tejtermék jut az átlagember asztalára, s hogy óriási áremelkedés várható? Vajon, végig gondolták-e a következők: A mai plusz, a holnap mínusz. Mit hozhat a magyar mezőgazdaságnak? A ma levágott tehenet holnap nem lehet megfejteni!

Sürget az idő! Asztalhoz kéne ülni hát, amíg nem késő. A mai bizonytalanság a holnap bizonytalanságát szülheti.

(sery)

Csapda

Vannak panaszkodók, vannak vádaskodók. Aggasztó a kép. Fogynak a munkahelyek, egyre több embert fenyeget a létbizonytalanság. Megnövekedett energiaárak, növekvő költségek, átalakuló szövetkezetek, nagyüzemek, létminimum alatt tengődő emberek. Szakadéklék szélén táncoló gazdaság.

Sürget az idő! Nincsenek szerződések, csak egymásra mutogatás. Már most kéne tudni a jövőképet, mire van szükség és mennyire, mit érdemes termelni, mi várható az önkormányzatoktól?

Hallgatok a rádiót. Veszélyben a sertés- és szarvasmarha-tartás. A jelenlegi takarmányárak mellett, a

A Fekete Sas officina

Patika-történet

A XVIII. században Magyarországon keserves egészségügyi állapotok uralkodtak. A szakképzés hiányos volt. Ebben az időben a gyógyszerképzés ügy történt, hogy a jelölt bizonyos ideig egy mestermel tanult, majd ugyanitt vizsgát tett és a szerzett bizonyítvánnyal önállósítást nyithatott. Változás következett a század közepén, amikor a gyógyszerárak alapítási engedélyét a Helytartótanács adományozta, a gyógyszerészeknek pedig a megyei orvos előtt vizsgát kellett tenniük. Újabb szigorítás következett az ezérhszázhatvenben, Mária Terézia úgynevezett Normatívum Generalieja ugyanis előírta, hogy patikát csak okleveles, diplomás gyógyszerész nyithat.

Zala megyében a XVIII. század elejétől voltak patikák. Először szerzetesrendi, illetve uradalmi alapításúak, majd a század második felétől polgáriak.

A megye első gyógyszerárát 1714-ben Nagykanizsán alapították a ferencesek. A következőt harminc év múlva Keszthelyen ugyancsak a ferencesek hozták létre, rá húsz évre Zalaegerszegen nyílt egy polgári alapítású, aztán még két helyen, Sümegen és Csáktornyán. A tizenkilencedik század elejére a megyében tizenkét patika volt.

A kanizsai ferencesek patikája nemcsak házipatikaként, hanem nyilvánosként is működött a ferences kolostorban, az Alsótemplom mellett. Szép formájú, színes gyógyszeresüvegeiből néhánnyal őriz a múzeum. A patikát ezérhszázhatvan kilencben áthelyezték a Somogy megyei Segesdre, bútorzatát elszállították, a gyógyszereszközöket gyógyszeralapanyagokat pedig eladták. A ferencesek ezután csak házipatikát működtek, melyben polgári alkalmazottak is dolgoztak.

Az első kanizsai polgári gyógyszerész Reiner Antal volt. Az ezermolycszás évek elején gyógyszerárát a Lovák család vette át és saját házában, a mai OTP helyén működött. Lovák Ferdinánd 1837-ben a fiának, Károlynak adta át, s valószinű, hogy az ő idejében nyerte el a FEKETE SAS nevet, és ekkor rendezték be a gyönyörű empire stílusú bútorzatot.

A patika többször költözött. Először a Babóchay-házba, ahol ma édességbolt

működik, onnan a Bazár udvarba, majd a Fő út hatba, az izraelita hitközség épületébe, a mai teázó helyére. Ezen az épületen a portálé melletti két ovális embléma ma is őriz emléket.

A Fekete Sas patikát 1954-ben államosították, a különleges értékű berendezését pedig — modernizálás címén — Zalaövrre vitték. Itt egészen nyolcvanháromig megtűrték, akkor a modernizálás szele innen is kisöpörte. Így került a kanizsai múzeumba, ahol ma is őriz.

A különleges értékű bútor faanyaga és különleges megmunkálása miatt a Művelődésügyi Minisztérium védelme alatt áll.

A Fekete Sas patika egykori berendezése egy táraasztalból, egy kicsi fizezőasztalból, és állványzatból áll. Az állványzatot feketére festett, aranyozott tagoló oszlopok teszik széppé. A berendezés legértékesebb része a táraasztal, mely tujafagyökér borítású, ezért márványos hatású. Az asztal közepén egy ovális bemélyedésben fekete alapon farozetta látható. (1. képünk)

A múzeum a teljes berendezésen kívül őriz néhánnyal a patika edényeiből, és a cégér festményét, amely egy ismeretlen festő XIX. század eleji műve, János apostolt ábrázolja. (2. képünk)

A megye három múzeuma — mivel a gyógyszerészet történetéből értékes, gazdag gyűjteményük van — kiállítás-sorozatot szervezett, ahol a múzeumok anyagát magángyűjtők kincseivel kiegészítve mutatják be. Az első bemutatás már le is zajlott Zalaegerszegen. „Az patikáros mesterségnek szolgálataja” címet viselő időszakos kiállítást Béres Katalin múzeológus rendezte be. A tervek szerint jövőre Keszthelyen és Nagykanizsán is bemutatásra kerül, Kanizsán a patika teljes berendezését látni fogják az érdeklődők.

A bútorzat sajnos rossz állapotban van, alapos restaurálásra szorul, ám ennek anyagi feltételei nem biztosítottak. Dokumentált levelezés bizonyítja, hogy a tanács vezetése erre ígéretet tett, de a mai napig nem került rá sor. 1983-ban, amikor a bútorzat a múzeum raktárába került, Zsoldos Ferenc levelemben ígéretet tett a Semmelweis Orvostörténeti Múzeumnak, hogy megteremtül... „a bútorzat restaurálásának és bemutatásának feltételeit a Zala Megyei Múze-

A János evangélistát ábrázoló cégér-festmény.

(Szakonyi Attila felvétele)

um Igazgatóságával együttműködve... legkésőbb az 1986-90-es tervidőszakban.” Az ígéret, ígéret maradt. Így a jelenlegi körülmények között a múzeum csak egy időszakos kiállítás keretei között történő bemutatásra vállalkozhat.

*

A páratlan értékű, különleges szépségű, hányattatott sorsú berendezés többet érdemelne. Vajon előfordulhat-e

olyan csoda, hogy valaki, vagy valakik segíteni fognak, hogy méltó helyre kerüljön, hogy ne csak néhány hónapig legyen látható mindenki számára, hanem állandóan? Talán egy városi patika-múzeumban, vagy netalán működő patika berendezési tárgyaként.

Kunics Zsuzsa muzeológus szavait lejegyezte: H. M.

Kommentár nélkül

ZALAI HÍRLAP: „Október 23-án alkalmából a helyettes államtitkár, az államtitkár, a miniszterek kéthavi bruttó fizetésüknek megfelelő összeget kaptak jutalomként.” — „A jutalmak bruttó összege 21 millió forintot tett ki, ám ennek csak negyedrészt fizették ki.”

NÉPSZAVA: „Berkiné felszámolta kevése tyúkállományát, mert már az eleségre sem futja. Az égig érő árak lassan megszoktatták vele a nélkülözést. Egyetlen társa a kutyája, akivel megosztja egyre szerényebb étékét.”

MAGYARNÖK: „Harcos munkahelyen kerestem állást, de sehol sem kellek. Belefáradtam és megalázónak tartom a kiléncselést. Azok a funkcionáriusok pedig, akik az MSZMP vezető pozícióiban voltak, és abból ilyen-olyan hasznot, előnyt húztak, most megint ott vannak a hűsösfazék mellett, a jól fizető vezetői állásokban.”

KANIZSA: „Élénk vita alakult ki a megválasztásra kerülő polgármester bruttó alapfizetése tekintetében, melyet végül is 18 szavazattal 50 ezer forintban hagyták jóvá. (Ez nettóban — a kötele-

ző levonások után — mintegy 30 ezer forintot jelent.)”

CSALÁDI LAP: „Négy kiskorú gyermekünk van, férjem fizetéséből élünk. Gyermekünk 12, 10, 7 és 4 évesek. Szeretnék könyveket, játékokat kérni, mert megvenni nem tudom.”

ORSZÁG-VILÁG: „Hivatalosan ma Magyarországon mintegy egymillióan élnek a létminimum alatt, s csaknem kétszer ennyien a társadalmilag még elfogadhatónak tartott határon. Kár szépitni a dolgot: a magyar lakosság nagy átlaga ma egyértelműen szegény.”

MAGYAR NEMZET: „A szakemberek biztosan találnak magyarázatot arra is, hogy miért került a tervezett 191.5 millió helyett 221.5 millió forintba a választások második fordulójára, és a személyi kiadásokra miért kellett csaknem 30 millióval többet kifizetni, mint a 66.3 milliós előirányzat?”

NÉPSZABADSÁG: „Mint látjuk, hogy a puszta szociális feszültségek sokasodnak, krízissel fenyegetve. Valami nagy megoldás kellene!”

KANIZSA: Valóban!

Tóth Ferenc

A Fekete Sas officina bútora Zalaövrön.

Hős vagy áruló?

Egy óra

Végyvári Józseffel

(Folytatás a 2. oldalról)

A leleplezés

— Hosszú ideig tartó vívódás után elhatároztam, hogy lépem kell — néz rám az örmagy. — Mégpedig azért, hogy a törvénytelen lehallgatások megszűnjenek, másrészt, hogy a szabad választások manipulálása — mert ez is cél volt — ne sikerülhessen. Szembetűnő volt, hogy a belügynél nem mentek végbe a változások úgy, mint a hadsereg tiszti karánál. Amikor a múlt év decemberében Raffai képviselő úr országgyűlési interpellációja során feltett kérdéseire Horváth István akkori belügyminiszter hazug választ adott, a BM-nél sebtiben megkezdődtek az irat- és dosszié megsemmisítések, hogy az utóknak semmi se maradjon a pártállam sötét nyegén évéből. Ekkor cselekedtem. Döntöttem, hogy dokumentumokat szerzek, és leleplezem a „cég” alkotmány-, törvény- és személyellenes, jogokat sértő tevékenységét. Kutattam azokat a személyeket, akik terveimben szerepelhettek. Tervem 1989. december 10-re készült el, s ezután különböző helyekre, összejövetelekre jártam. Így fedeztem fel Roszik tiszteletet egy okumenikus istentiszteleten, s azonnal cselekedtem. Beszéltem vele, s vázoltam, hogy mire van szükségem. Összehozta a „Fekete

doboz” két munkatársával, akiket háromszoros gyűrdűben bevittem a szigorúan titkos objektumba, s ők videóval dokumentálták azt, ami később nyilvánosságra is került. Mivel kevés volt a felvett anyag, számos eredeti dokumentumot is megszereztem, amelyeket december 30-án átadtam az SZDSZ egyik vezetőjének, akitől azt kértem, hogy távollétemben — ugyanis kimentem a szobából — írjon egy olyan nyilatkozatot, amely azt tartalmazza, hogy mindent az anyagi követelés nélkül csinálom, s hogy kinek ajánlom, kik nézhetik meg. Az SZDSZ-t én arra kértem, segítsenek abban, hogy a széles nyilvánosság ismerje meg a „cég” alkotmányellenes tevékenységét. Ez 1990. január 5-én meg is történt.

— Az SZDSZ és a Fidesz a Ferenc körúti Grafitu moziban robbantotta ki a botrányt, amely Dunagate néven vált ismeretessé. A „cég” egyébként májdon mindent megsemmisített. Csak az maradt meg az utóknak, amit átadtam a Parlament független vizsgálóbizottságának. Ott bontottam fel azt a levelet is, amelyet Kószegi Ferenc írt annak idején a nyilatkozat ellenében, és átadtam az eredeti dokumentumokat. Ezután mondt el Horváth István belügyminiszter, a miniszterhelyettes, és az államtitkár. Magányos farkas voltam az

„oroszlánbarlangban”. Január 18-án tartottam utolsó ügyeleti szolgálatomat. Másnap a Grafitu moziban levetítették a Fekete dobozzal közösen készített 40 perces video-filmet. Ezt követően több országos napilapnak, és számos külföldi rádió- és televíziós tudósítójának nyilatkoztam. A TV2 Napzárta műsorában is szerepeltem, többek között Orbán Viktor, Demszky Gábor, Roszik Gábor társaságában.

A nyugdíjazás

Végyvári József szeme megrebbenik: — Kérem az SZDSZ és a Fidesz vezetőit, hogy bójtassanak el mindaddig, amíg a „cégnél” az indulatok csillapodnak. Közél három hetet töltöttem különböző konspiratív lakásokban, majd tanúként megjelentem a katonai bíróságon, ahol volt főnökeim ellen indítottak nyomozást, az SZDSZ és a Fidesz feljelentése alapján. Rá egy hétre gyanúsítottként történt egésznapos kihallgatásom következett a katonai főügyészségen. Márciusban dr. Szijjártó Károly legfőbb ügyész — politikai kompromisszum következményeként — lezárta a pert, és „megrovás” büntést írt ki. A „cégnél” viszont állásomból felfüggesztettek, leszereltek, és a fegyelmi vizsgálat lezárása után közzölték velem, hogy március 31-i hatállyal nyug-

állományba helyeznek. Az MSZMP-be egyébként nem léptem vissza, jelenleg pártunkívüli vagyok, s az is kívánok maradni.

„A cég árulója”

— Ez év második negyedében a Havas Henrikkel közösen írt és szerkesztett A cég árulója című könyvem kiadásán fáradoztam. A titkosszolgálat „árméke” azonban megakadályozta megjelentését. Pedig könyvkiadóm 1,7 millió forintra szerződött velem! Ezután egy kft.-vel léptem kapcsolatba, amely 400 ezer forint szerzői díj ellenében vállalta a napokban megjelent könyv kiadását. Hála nékik, hogy az igazság publikálásra került. A négy év alatt kifizetésre kerülő összeget egyébként édesanyám házában és lakberendezésének felújítására fordítottam.

— Időközben én és családom sok zaklatásnak voltunk kitéve, de nagyon jól esett, amikor az ország minden részéből érkezők hozzám a lakosság együttérző levelei. Az állandó fenyegettség, s idegeskedés következtében egészségi állapotom megromlott, s három héten át Sopronban kaptam gondos, felerősítő szanatóriumi kezelést. Ezután dr. Györgyi Kálmán, az új legfőbb ügyész márciusi „megrovás” büntésemet július 27-én hatályon kívül helyez-

Csendes forradalom

Az a címet is adhattam volna frásomnak, hogy „szomorú forradalom”... mert forradalmi időköt élnék át, de úgy látom nem örülünk eléggé.

Mint egyszerű állampolgár (nem a Ceausescu perből kölcsönöztem a megnevezést) néztem a tv-t, hallgatom a rádiót, olvasom az újságot (közük a KANIZSA-t), és olyan érzésem támad, hogy nem örülünk eléggé a változásoknak...

Pedig kicsoda egyszerű dolog, hogy egy békés átlagembernek vagyunk részesei, tanúi... Vagy talán jobb lett volna ha utcai harcok árán jutottunk volna a rendszerváltásig? Jobban meg-

becsültük volna az átmenetet, ezt a rendszerváltást, ha a barikád egyik, vagy másik oldalán álltunk volna? De hiszen van barikád: a munkahelyeken, a lakótelepeken, a parlamentben, csak szabad szemmel nem lehet látni azokat.

A gyűlölködés, a megnevezés, a másként gondolkodás állítja közénk a láthatatlan barikádokat... Folyanak a harcok a parlamentben, folyik a harc a sajtóban. A pártállam nem adja meg könnyen magát... De ellenzéke lett az ellenzékek volt szövetsége is. A keresztszal tárgyalásokon, amit még a pártállammal vívott az ellenzék, még együtt volt látható: az MDF, az SZDSZ,

és a Fidesz és ma mintha ezek a képviselők nem egy nemzet fia lennének, mindegyik más akar...

Az isten se érti, mondják az emberek, mert amíg a volt ellenzéki pártok viaskodnak egymással, s ahol lehet, lejárják egymást, addig jó nevet az igazi ellenzék, az MSZP, meg azt MSZMP! Ki érti ezt!

A parlamentben mit lát a néző: sokan és sokat hiányoznak, nem veszik komolyan az úlések rendjét, nevetgelnek, bekiabálnak, van aki „szundizik”, van aki újságot olvas.

A Fidesz-esek meg néha gyerekesen viselkednek, csak azért is mindent ellenznek, ők a „kis okosok”, még a II. világháború dolgaihoz is hozzászólnak, pedig akik nem éltek meg a „remélték utolsó világháborút”, azok nem nagyon tudnak érdemben hozzászólni a témához.

Sokan megkérdőjelezik, kell-e hogy a tévé-közvetítése az országgyűlés üléseit, nem lenne elegendő, ha csak a rádió közvetítene azokat. Egyesek azt gondolják sok pénz emésztenek fel a közvetítések, mind az energiaköltség, mind a nagyszámú stáb gázsija.

A sajtó nagyon türelmetlen a kormányval szemben, támadja ahol lehet, és ahogy lehet. Vajon ha SZDSZ, vagy MSZP kormány lenne hatalmon, akkor 20 forint lenne egy kiló kukor, vagy 10 forint lenne egy liter benzín? Ki kell várni az időt türelmesebben, mint eddig...! Majd talán az önkormányzatok, azok meghozzák a változást, mondják az emberek, mert eddig nem történt érdembeli változás. A munkahelyeken, az otthonokban, a vonatokon mindenütt politizálnak az emberek, most divat politizálni, ki az egyik, ki a másik párt mellett tör lándzsát, s ez nem is baj. Jó

dolog, hogy most már legalább „szabadon” lehet beszélni, mindenki elmondhatja véleményét dolgokról...

Mi meg csak szomorkodunk, hogy nem magasabb az életszínvonal, mint Ausztriában...

Mégis azt mondom, bízzunk a jelenlegi kormányban, ne akadályozzuk, ahol lehet segítünk munkájában... Tudom, hogy nehézségeknek másképpen gondolkodni, akiknek nagyon jó életük volt a pártállam ideje alatt, akik a felsőtízezhez (százezerhez) tartoztak, de nem bántja őket senki, egy úgy ilyen forradalom, csendes, békés átmenet... Nem mint 1948 után, és 1956-ban! Akkor, aki másként gondolkodott vagy csak feltételezte róla, hogy másként gondolkodik, azt száműzték, letartóztatták, sokszor és sok esetben koholt vádak alapján „kivégezték”. Én bízom benne, hogy ilyenlét most senkinek nem kell félnie ebben az országban...

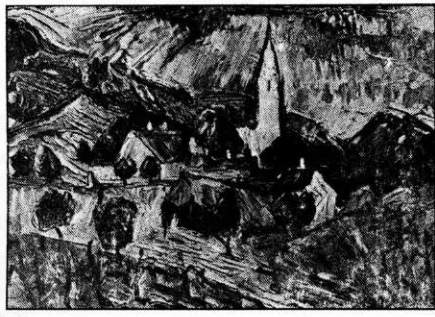
Jó most a volt megalázottaknak, az eddig üldözötteknek, a volt megbizhatatlannak, ők, ha mást nem, erkölcsi elégtételt kapnak. Jó a nemrégben politikai hovatartozásuk miatt börtönből szabadultaknak, ők most úgy érzik, szenvedésük nem volt hiábavaló... Végül, kegyelet a jó ügyért elhunytak, a mártiroknak... Legyen hát megbékélés és béke ebben az országban, ne bántsa a testvér a testvért, fogjunk össze és munkálkodjunk egy boldogabb, szebb jövő érdekében...

És ne feledkezzünk meg a határainkon túl élő magyar testvéreinkről sem, bárhol is élnek a nagyvilágban, ha mást nem legalább erkölcsi segítségét, biztatást kapjanak az anyaországától...

Ne bántsa a magyar a magyart!

Balogh László

Kiállítás

A HSMK kiállítótérmeiben november 25-éig tekinthető meg Börszónyi Kolláris Ferenc emlékkiállítása. A kiállítást Tóth Antal művészettörténetész nyitotta meg.

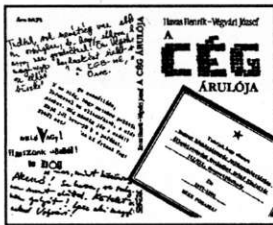

te, s az új eljárás lefolytatására a fővárosi katonai bíróságot jelölte ki.

Egy nap a tehervagonban — Elérkezett október 18-a, a tárgyalás napja. Reggel megjelent a lakásomon a már említett dr. I. A., volt munkatársam. „Élj még?” — mondta, aztán megfenyegetett, majd családomra tett sértő megjegyzést. Ennek föltanúja volt a Kurfr című lap egyik tudósítója, ugyanis ennek a lapnak 50 ezer forint honoráriumért vállaltam olyan részletek sorozatos közlését, amelyek könyvemben nem kerültek napvilágra. A zaklatás rendkívül idegesztő volt, s ez rányomta bélyegét a hosszú tárgyalás menetére is. Amikor este hazacéltam, megvacsoráztam, majd kedvelt italomat, colával kevert vörösbort ittam, s a tévé-híradó megtekintése után, az esti gyógyszeradagom bevitelét követően rendkívül fáradtan nyugovóra tértem. Nemsokára csendesre riadtunk. Az ajtóban egy másik, de jóindulatúnak ismert volt munkatársam állt, aki közölte, hogy bizalmas beszélni akar velem. Felöltöztem és kíváncsián követtem. A vörösbort és a gyógyszer hatása, valamint a kimerültség következtében önkívületi állapotba kerülhettem, s máig sem tudom, hogy az útjésem —rákospalotai vasútállomás vakvágányán miként jutottam egy gabonaszállító tehervagonba, ahol közel egy napon át aludtam. Amikor felébredtem, kísérőmet kerestem, de sehol nem találtam. Ezután rendbehoztam magam, s az est folyamán visszatértem otthonomba. 23 óra tájban telefonon értesítettem a rendőrséget. Értem jöttek, és elmondásom alapján vizsgálónk vezették a történetet, majd hajnali 3 órakor hazavitték gépkocsival.

„Nem vagyok elmebeteg!”

— Október 29-én újabb tárgyaláson

A napokban megjelent A cég árulója című könyv borítólapja.

vettem részt, amelyet elnapoltak, mert elmorvoszakkértői vizsgálatnak vetettek alá. Fel vagyok haborodva, megálázok tartom, nem vagyok elmebeteg! Ezt beszélgetésünk során Ön is tapasztalhatta. Ennek ellenére alávetem magam a vizsgálatnak, amelyre egy fővárosi katonai kórházban november 6-án kerül sor. Elhatároztam, hogy ott élel és italt nem fogyasztok és vért sem engedek venni! A vizsgálatra az a fotóporteret kísér majd el, aki hazakísért ide, édesanyómmal. A hadbíró egyébként november 20-ára tűzte ki az újabb tárgyalás időpontját. Erre a tárgyalásra nagyon készülök, ugyanis emelt fővel, tiszta lelkiismerettel akarok a bíróságon a nemzet, a kollégák és a család előtt megjelenni. Be akarom bizonyítani, hogy amit elkövettem, az nem bűn, az nem volt öncélú tett, mert az ország jövőbeni sorsára lehet meghatározó hatással. Remélem, hogy ezt a bíróság majd mérlegeli és felment a vád alól, elismerve azt, hogy cselekedetemre a hazáért, a demokratikus Magyarország talpraállításáért követtem el.

Tihanyi István

Filmjegyzet

Magányos erő

Ahogy azt Olvasóink megszokhatták, ismét egy amerikai film került elhét területekre (vagy inkább boncaszatra). Az ok egyszerűen az, hogy más nemzetiségű filmet szinte nem is találni a mozik műsorán, kevés kivételtől eltekintve. Az a kisebbik baj, hogy a filmek többsége amerikai, a nagyobb inkább az, hogy nyolcvan százaléku zsarukról szól. Akárcsak a Dale Trevillion által még a Reagan-i időkben rendezett Magányos erő című zöngeműny.

Nem is tudom, szükséges-e leírnom a film szövegét, hiszen annyira sablonos, hogy tíz hasonló mű megtekintése után bárki képes lenne egy illet összehozni.

Színhelynek vegyük Los Angeles (közel van a mexikói határhoz, ideális csempészcsomópont), a főszereplő legyen két zsaru (az egyik csigavérű, ebbe persze bele is hal, a másik hirtelenharagú, erőszakos fráter, ezért fel is függesztük), bűnügynek tálaljunk egy kis kábítószer-csempészt, lehetőleg rendőrgyil-

kosággal összekutyulva. A forgatókönyv szerint szükség van még néhány korrupt rendőrré, multimilliomos gazemberre és ártatlan túszokra.

Már csak a párbeszédeket kell kiötlenni, amelyeknek mély mondanivalót kell hordozniuk. Például a ronda nagy erőszakos rendőr fenyegetse meg életszakosan a bűnbánda ügyvédjét (Te csunya adócsaló!), esetleg mutakozzon be egy úrihölgynek (Nekem minden testrészem méretarányos!).

Séhez a nyolcvan perces bugyutasághoz olyan világcégek dobnak össze néhány millió dollárt, mint az Adidas és a Pepsi! Reklámozzák is őket rendszeren!

Aki mindezek ellenére hajlandó öven forintot áldozni a mozijegyre, annak azt javasolom, nézze úgy a filmet, mintha őnmaga paródija lenne.

Garantált, hogy még így is fárszót lesz!

Lendvai Béla

Újdonságok a Cserhátiban

A közelmúltban ünnepelte a Cserhát Szakközépiskola fennállásának 50. évfordulóját. Ünneplőbe öltözött diákok és tanárok, volt növendékek és vendégek köszöntötték a jubiláló intézményt.

Az igazi ünnep azonban egy iskola életében mindig az, ha valamilyen új, tanítást segítő eszközzel gazdagodik. A Cserhát számára a szeptember 28-a kettős örömet hozott. Nagy Ferenc József miniszter e napon avatta fel az új tanügyi épületet, amelyet már tanévkezdéskor birtokba vehettek a diákok. Az impozáns ház tan- és szaktermeket, nyelvi laborot és szertárat rejt magában. Itt található a gyakorlati oktatást szolgáló modern CNC (Computer Numerical Control) — terem is, amelyet Valu Gyula tanár — a terem vezetője — mutat be:

— A teremben 7 XT- és 7 AT-számítógép, 6 Unimat-PC számítógéppel vezérelt oktatóeszköz, egy-egy számítógépezérlésű eszterga- és marógép, valamint októrobotot és vezérlésszimulátor található.

— Kik és mit tanulnak ezeken a gépeken?

— Az iskola valamennyi diákja tanul vagy tanulni fog itt szakfői függetlenül, de különböző szinten. E tanévben a hagyományos képzésben részt vevő mezőgazdasági gépészek, valamint a gép- és készülékeszerkesztők V. éven számítás-, NC-technikát tanulnak.

A számítástechnika-gyártástechnológia szakosok III. osztályában az NC-technika alapjaival ismerkednek. Meg-

tanulják, mi a számítógépezérlés, azaz milyen módon lehet az adatokat számkombinációkkal helyettesíteni, hogyan történik a számítógépek programozása. A IV. év anyaga a számítógéppel segített tervezés (CAD-rendszer). A diákok a számítógép segítségével munkadarabokat terveznek, és elsajátítják a technológiát, a munkavégzési menetet. Az utolsó tanévben a rugalmas gyártósor működésével, a munkadarab-adagoló rendszerrel ismerkednek meg, valamint a robotprogramozást tanulják diájkaink.

— Mi tart különösen jelentősnek ebben az oktatási rendszerben?

— Talán azt, hogy az itt végzettek nemcsak a számítógépek kezelésére lesznek alkalmasak, hanem munkadarabokat is tudnak tervezni. Egyébként az iskolából kikerülők nem számítógépprogramozókká válnak — ez tény — hanem felhasználókká. A számítógép számukra segédeszköz lesz, amely a hatékonyabb munkát teszi lehetővé.

— Mennyire fejlett ez a technika?

— Ez pillanatnyilag a legmodernebb, az országban csak hét iskolában van. Hozzáteszem, nálunk az egész technika működésének megértését segíti az automatika-szakteremben folyó oktatás is, ahol a gépek mechanikáját; külföldről kapott videofilmekkel támasztjuk alá.

A CNC és robottechnika e tanévől kezdve működik az oktatásban (korábban szakfői keretben „élt”). A közép-fokú iskola már felsőfokú technikával dolgozik.

H. I.

Ha látta, vegye!

Történt, hogy a tanév elején az egyik kanizsai iskola énektanára annak rendje-módja szerint tájékoztatta a tanulókat, szüleiket azokról az igen fontos felszerelésekről, amelyek tanítárgya tanításához elengedhetetlenül fontosak. Így került sor Kodály: Ötfokú zene I. című művére is. Eltelt egy hét, eltelt sok hét, néhány tanuló nem szerezte be a kottát. Arra hivatkoztak, hogy nem kapható. Bár volt 8. osztályosoktól is megvehetők volna, féláron, hiszen ők már ügysem használják.

Elérkezett november eleje. A tanármó ekkor pillantotta meg valamelyik könyvesboltban a keresett füzetecskét. Nosza, írt a szülőknék. Néhányan úgy reagáltak, hogy pénz adtak csemetéjüknek és meglett a Kodály-mű; mások oda sem figyeltek, egy szülő azonban tollat ragadott és a címbe feltett kérdéssel üzen az iskolába:

— Kedves Tanárnő! Ha valóban

látta, miért nem vette meg? Hogy nem munkaköri kötelessége? Az aztán nem kérdés! Az iskolában úgyis betölti a köznevelés szervezői, védőnői, köznevelései, és még a magasságos és tudja, hányféle szerepet. Ezt is megtehetné! — szölt az üzenet.

Kedves Szülők! Ugye el sem tudják képzelni, ha építkeznek, a tervező mérnök vásárolja meg a falazóblokkokat; ha fagyókúrás tanfolyamra járnak, a gyógytornász az otthoni kondicionáláshoz a magnó-kazettát; ha ruhát varratnak, a varrónó az anyagot venné meg?

Tudom, hogy ez az ország a félreértések országa. Itt senki nem sért meg senkit, de van zavar, tétetlenség, félreértés, fenyegetettség. Pedig jó lenne végre a krónikus identitás-zavart feloldani, s mindenkinek hitelt és feladatát megtalálni.

Bné

Tegnapelőtt (1938)

Kisgömöri bíró a

A hegyoldalra rakott falatka faluból be lehetett látni a városba; a hegy lábáig darab az út; onnan meg kőhajításra van a város, ahonnan Vöncöl József bíró napok óta várta az új jegyzőt. Az idők minden régi helyett újat hoztak; a régi jegyző helyett még nincs itt az új; Vöncöl bíró most a jegyző; nyakába szakadt a fél világ. Az öreg iskola fedelének keresztgerendája meghajolt; oylan, mint a rongyás lovának a hullámos háta; a tanteremben meg a padok, a padok: ki, az utcára, meg fel, az egekbe kiáltak. Tetejüket összevissza vették, faragták; nyíllal átvért kis szíveket lehet látni; a „hüje” felíróknak alig jutott hely; bölcső-kénynt nyikorognak a padok, mintha bölcső ringana. Az ablakon beszél a szél, ajtó alatt kintlódik, nyí a vihar hangja. Beballagott Vöncöl bíró úr a városba; szót, segítséget, pénzt kért.

Régen sok helyen nem volt jegyző, de minden faluban, községben volt bíró; aratásidőben is fekete mellény, másképp puzlik volt rajta; ez volt a címere és a névjegye. Vöncöl bíró úr falujában nincs jegyző — most a bíró a jegyző, mondják neki a városban. Nem is a legjobb,

hanem a legeslegjobb, ha, igen, ha levelet írt a miniszter úrnak; abban a levélben benne lesznek a hintázó padok, meg a félre füttyent tető. A bíró írta, meg is írta a levelet; már ballag is vele a városba, a postára, ahol most kevesen vannak. A postáskisasszony balkezevel maga elé húzta a ma feladott leveleket jobb-jával elővette rúzsát, ajkát hullámos nyílalakra pirosította.

„Tessék. Ajánlottan küldi a levelet?” — kérdezte a kisasszony, s elvette a levelet Vöncöltől. Nézte, forgatta a borítékot; hátratólta magát a széken, s a borítékot ellenőrizve beszél Vöncölhöz.

„...maga, kérem, a miniszter úrnak írt levelet...” „Egen”. — „Hogy hívják a miniszter urat?” — „Haumann Bálint; így írta nevét az újság.” — „Maga meg Haumannt ír”. „Egen. A leírt Hómant mi Haumannnak mondjuk... itt Kisgömrőben, kéremszépén... úgy írják: kulcs; mi azt kuócs-nakejjük. Erre jár aszánk; tehát... az a Haumann — Hóman”. — „A miniszter úr egy „n”-el írja a nevét...és...Egek! Maga a név elé odaírta a megisztelését...mármit a lehetetlen T.c. betűket. Magaszerint mit jelent a T.c.?” — „Tisztelet cím!”

— „Á! bíró úr még nem tudja, hogy más országba került? A megszólitás, címzés... minden, minden másképpen van”. „Tudom. Falubeli embe-reim ajánlották, hogy azt írjam: „Tisztelet”, de Ollé János a Tek., azaz a Tekintetes megszólitás mellett volt...magam se tudtam, mit írjak...ami a kisasszony szavát illeti: tudom, hogy Nős országba kerültünk...mindenki „anyaországot” mond...az én embe-reim meg azt mondják maguk közt: „anyaország?” Nem. „Apaország”. Ezt mondják az én embereim”. — „Miert apaország? — kérdezte a kisasszony”. „Apaország, mert mindig az adóval birizgál minket”.

A postáskisasszony zsebkendőjébe nevetett, azzal előhúzott egy cédulát, s miközben írta a betűket — mondta is Vöncölnek: ... a Tc, vagy T.c., a „Tisztelet”, a „Tek.”; a „nagyságos”, sőt a „méltóságos” megszólitást sem írhatja a levélre a miniszter úrnak, mert ő „nagyméltóságú”. — Segíték magának. A levelet ne küldje el. Menjen fel, Budapestre; ideforn a címet, ahová menjen: Magyar Királyi Vállás- és Közoktatásiügyi Minisztérium. Keressem meg. A minisztériumban először a elintézik az ügyét.” — Ollé János

megkérdezte: elment a levél? Az iskola rendben lesz; mire ideér a jegyző, Vöncöl bíró mindent a helyére tett. — „Elment hát a levél?” „Nem ment el; hazahoztam; itt van bal belső zsebemben. Azt...igen, azt láttam a kisasszony szemében, jobban mondva azt olvastam ki a szeméből: „bíró úr, maga még nem tanulta meg, hogyan kell szólitani az embereket... nem úgy, mint eddig...de! De, mondd meg, honnan tudjam, hogyan kell megszólitanom a jegyzőt; a városban, az utcán az embe-reket; a bostolt, az új nagyságákat...mond meg nekem: honnan tudjam, hogy a polgármester úrnak mi a titulusa; a jegyzőnek, segédjegyzőnek mi a címe...nem tudom. Honnan, kitől tanulja meg az ember? És ha a „nagyságosnak”, „tekintetes” mondok? — „Elég baj. Ezt hozták az anyaországiak; de, gondolom, te se hagyta magad.” — „Nem. Megmondtam: anyaország helyett az apaország is a szánkon van”.

Sokáig keresgélte a minisztériumot, nagysokára odaért; bement; a folyosókon nézegette az ajtószámot, de sok helyen csak cédula volt, az is hiányzott. Az öreg, bajcos portás

Egy különleges este

Koncert Kanizsán

Különleges este. Így jellemezte Zsoldos Ferenc azt a vasárnap estét, amikor Gellért Zoltán vezényletével a Nagykanizsai Szimfonikus Zenekar hangversenyére került sor a HSMK-ban. A taxis-sztrájk ellenére a koncertet megtartották, hiszen volt ünnepelnivaló. Az 1990-es év a város életében kiemelkedő, hiszen Nagykanizsa a török uralom alól 300 esztendeje szabadult fel. Az évforduló jegyében nagy sikerű történelmi vetélkedők zajlottak általános és középiskolás diákok között, és felavatták Zrínyi Miklós domborművét is. Az ünnepségsorozat záróakkordja volt ez a koncert.

Beethoven „István király” című művének nyitánya teremtette meg a hangverseny további perceihez az ünnepi hangulatot.

Városunk szülöttét, Farkas Ferenc Kossuth-díjas zeneszerzőt üdvözlöztük. Az idén lett 85 éves. Vártuk a zeneszerzőt, hogy személyes jelenlétével megtiszteljen bennünket, és — mint megtudtuk — nem vállalhatta Budapestről az

utat, mivel másnap már Spanyolországban kellett lennie, ahova egy nemzetközi verseny zsűrielnökének hívták.

Az első megszólatatot Farkas-mű a Bábtaóraltoztó szvit hat tételéből volt, aztán két magyar táncot hallhattuk. Az első táncban egy kecskeméti verbunkos motívumait dolgozta fel a szerző, míg a második pasztörtánc volt. A zenekar jól élt ki a két mű közötti különbséget; a pasztörtánc lágyabb, könnyedebb hangvételével, játékoságával oldotta a verbunkos „feszültségét”.

Ezt követően igazi zenei csomagot hallhatott a közönség. Farkas Ferenc „Cantio Militaris” (Katonaiének) című, ez alkalomra írt kantátáját adta elő a zenekar a művelődési ház vegyeskarával. A megszólatatot mű — s különösen Ambrus Ákos baritonoszólója — méltóan köszöntötte a mestert.

Az ősbemutató sikere és az egész est ünnepi hangulata a zenészek és énekesek mellett köszönhető a lelkes közönségnek is. Ismét jó volt kanizsainak lenni. (Horváth Ilona)

Látta már?...

A Széchenyi és

A terek egymásba fűződő láncolatán keresztül most sétáljunk a Deák térről a Széchenyi térre. Talán ez a város legelegánsabb tere. Nappal elidőzhetünk az

egyszerűen, de igen szépen parkírozott terület nyugati oldalán, s a bologátó nyírfák vagy méltóságteljes tuják között áthaladva Németh János Munkácsy-

Őszi pillanatkép a Széchenyi térről. Előterben Németh János alkotása, a zala népmesék motívumaiból készült trépasztika, háttérben pedig a Hevesi Sándor Művelődési Központ egy része látható.

Fotó: Szakonyi Attila

Minis- teriumban

ment fel hozzá, s odavezette az irodáajtóhoz. — Bekopogott; belülről nem jölt sző. Az ötödik kopogás után lassan lenyomta a kilincset, s benyitott. Most látta: az irodának ajtaja volt. Ott állt a belső ajtó előtt, mert most már az irodába teszi be a lábát. — Levette vidrabőr kucsmáját, letette a két ajtó közti küszöbre; rendbe rántotta zakóját, elsújtotta a víz-eső sургású tömtes bajuszát, azzal benyitott. Nem felejtette el a portás intését az asztalnál ülő úrnak a nagyságos cím jár.

„Jóreggelt így dél felé, nagyméltóságú uram!” — köszönt Vöncöllnek a bírónak. Az asztalnál ülő tisztviselő mosolyogva mondta: „Nekem csak a nagyságos megszólítás jár”; mire Vöncöll kihúzta magát, fejét is megemelte, és így felelt: „Nem nyomorúdvá ömlik a szót, könnyű azt kémondani”. A beosztott mosolygott; megkérdezte, honnan jött; mi a kérése, panasza. Vöncöll bírónak odaadta a levelet. „Elhoztam, nagyméltóságú uram, ezt a levelet; abban van minden: az iskolapadok; akitört ablak; rozoga ajtó... meg minden... rotytant állapotunk”.

A beosztott elvette a levelet; mosolyogva nézte a címzést; a postás kisasszony áthúzásait; mellettük: mit kellett volna írni a borítékra.

Kivette a levelet, a borítékot a papírkosárba hajította. Nevetve kétszerháromszor is kimondatta Vöncölllel Hóman Bálint nevét; a bírónak szájára Haumannt mondott, a beosztott jókedvűen iskoláztatta Vöncöllt: Hó-man az, egy „n”-el, nem Haumann. A bírónak itt is leadta a megát: a kulcs a kuócs, azaz kócs, jobban mondva kulcs. „Bírónak, átvettem tekintetességedtől a levelet... A jegyző úr érkezése után, pénzt utalunk a jegyző úr kezébe. Minden szükségére... nem mondom, hogy bőven kapnak pénzt, mi sem büzlőködni a pénzben...”

A portás fejével Vöncöllnek intett, ami azt jelentette: „Minden rendben van?”. A bírónak a szóltam intésre felelt: „Megadtam neki a megát? nagyméltóságúknak tituláltam...”. A portás öt halk szavát a bírónak már nem hallotta: „Ésszel-mésszel meszelik a falat”. A jegyző úr aztán kioktatta Vöncöllt: „Jó, jó, intézkedtet, bírónak, de „jegyzősködni” mégis én fogok”. Ollé János kiállította Vöncöllnek a bizonyítványt: „megtetted, Józsi; jól tudtat forogtatni magadat. Megtetted. Le a kucsmát előted!”.

És Vöncöll bírónak emberei nevében is levette kucsmáját.

Morvai Gyula

a Kossuth tér

díjas zalai művész kerámia kompozíciójának mellvédjén pihentünk meg. A térlaszitika népi ihletésű, kedves bumfordisága üdítően hat.

Este a város legmodernebb épülete, a Hevesi Sándorral elnevezett művelődési ház plasztikusan kiképzett műanyag burkolatán hangulatos fény- és árnyékjáték hívogat, hogy márványlépcsőjén felhaladva az ünneplőruhás kanizsai polgárok gyakrabban érezzék a kultúra semmivel nem pótolható varázsát. Ugyan ki hinné el, hogy még 40 évvel ezelőt is a téren élére állított „kongó” vagyis klinker téglá kopogott cipőnk talpa alatt, ami ugyan eredeti megoldás volt, s a „téglagyarak hasznosításának” elvét magyszerden bizonyította, de elrontotta a város külső képét, nem is beszélve a közlekedési nehézségekről. Emlékszik még valaki a kipreparált óriásbálnára? Nos, a 70-es években az is éppen itt kapott kiállítási helyet.

Mielőtt továbbhaladnánk madártávlatból is körül kell tekintenünk. Ez a tér elveszítette háromszög alakját; egyes kiemelkedő épületeit, mint a bevásárló központot, helyrajzilag sokan nem is tudják idesorolni.

De induljunk a Kossuth téré! Két nevezetessége közül először az igencsak restaurálásra szoruló Szentháromság-szobrot kellene megnéznünk. Inkey Boldizsár, a kőművek egyik nagyura 1758 körül faragatta, s a grázi mesterek szokatlan megoldást választottak. A barokk stílusú szép szoborcsoportat közepén kecses Mária szobor látható anygalkakkal, körülötte szentek, királyok szobrai. Felettük a szentháromság. A szobor a város központjába, az Erzsébet vagy másképpen Piac térére készült, majd az Eötvös térére került, aztán érdemtelenül egyre kijebb. Pedig ez a város egyik legértékesebb műemléke.

A helyi tűzoltóság laktanyájában nemrég nyílt meg az ország negyedik tűzoltó múzeuma. Ha nem látta még, feltétlenül nézze meg! Bizonyára érdekli, hogy az 1892 utáni években hogyan alakult ki az Önkéntes Tűzoltó Egylet, aztán a város, majd az ország finanszírozásával a hivatásosok tűzoltó tevékenysége. A laktanya mögött egyébként régóta áll egy renbozott kocsi-fecskendő, sok gyerek öröme.

A Kossuth tér mára teljesen beépült, s a szép kis házak melletti emeletes lakóházak ablakaiból este nem látni a kilátástalan Szentháromság-szobrot. Kár! Vajon miért rejtegetjük?

Bükiné

Szoliva János versei

Meditáció

— Részlet —

Ákár az óra is, ha áll,
ami elindul, lejár.
S az út végén mi marad ...?

A kétes semmin át
talán van egy más irány,
mely a végételenbe visz:
keresni mindig ami nincs,
s örököknek hinni ami volt.

Közvélemény

Utcaigyerek a gondolat,
kerítésém írka-fírka:
„nem is hülye a kis pista”;
igazságra ez cáfolat.

Hogy is van, ha nem igaz?
Gyermekbeszéd vagy micsoda,
ostor nélkül bűgőcsiga;
hazugságra nem vilgasz.

Lemezbazár

Taylor Dane — Can't Fight Fate

A lemez eredeti, amerikai kiadása 1989-es, de hozzáink a szokásos késéssel csak az idén jutott el Taylor Dane második nagylemeze.

A három évvel ezelőtt megjelent első albumához képest igazából nem nyújt újat az énekesnő, a tőle akkor megszokott stílus — tipikus amerikai, dallamos rock — jellemzi továbbra is. Sikereit bizonyítja, hogy eddig három számát másolták kislemeze (With Every Beat Of My Heart, I'll Be Your Shelter, Love Will Lead You Back). Csak az érdeklőség kedvéért jegyzem meg, hogy a lemez zenei anyagának szerkesztése akár klasszikusnak is nevezhető, mivel az eleve sikeres szánt felvételek az A és a B oldalra a legelső.

Taylor Dane stílusa — annak ellenére, hogy nagrészt a jó öreg amerikai rock hagyományait követi — eklektikus.

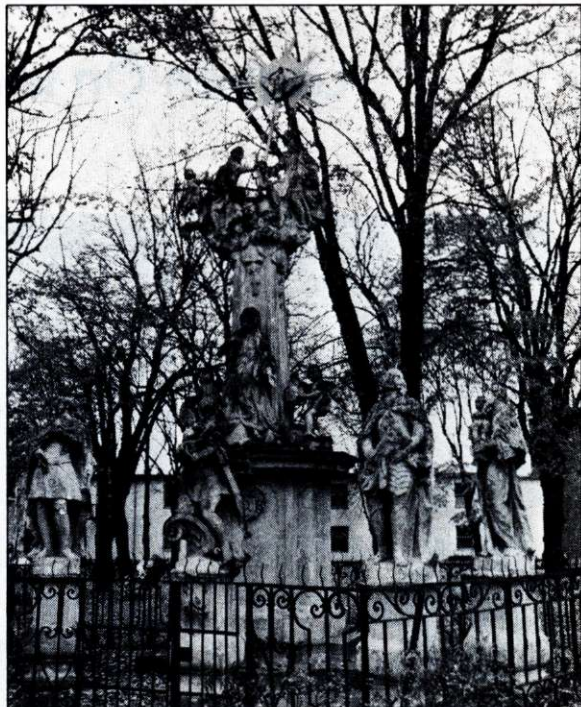
A szerelmi balladától az európai piacra szánt slágereken át egészen a rock-nagyanyó Tina Turner világát idéző felvételekig igen széles a skála.

Az énekesnő furcsa artikulálás jellemzi, amely olyannak tűnik, mintha minden egyes hang kiénekléséhez óriási erőfeszítésre lenne szüksége. Pedig ez a természetes hangképzés, mégis furcsának hat egy-egy lírai dal előadásánál. De éppen ez teszi egyénivé.

Első világsikere után (Tell It To My Heart) azt lehetett gondolni, ez az ifjú hölgy nem más, mint a diszkó éppen aktuális áramlatához alkalmazkodni tudó énekesnő. Második albuma azonban ékesen bizonyítja, hogy ennél jóval többet tud.

Lehet, hogy előbb-utóbb Tina Turner nyomdokaiba lép?

(—end)

Felemelő látvány a Kossuth téri Szentháromság-szobor.

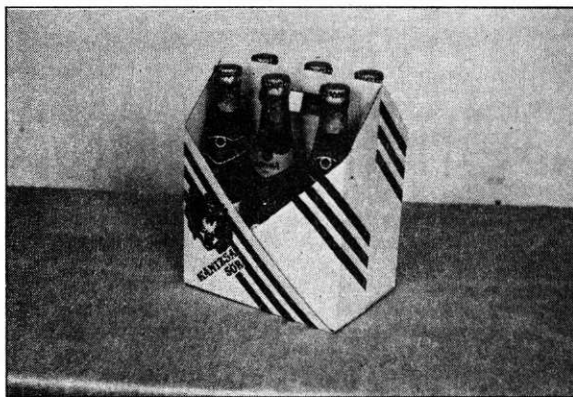
Fotó: Szakonyi Attila

SÖRSAROK

Új név — változatlan
kínálat, magas színvonal.

A Kanizsa Sörgyár Kft.
termékei állják
a versenyt

Kanizsai **Korona sörünk** az 1990. évi Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás díja mellett a különlegességnek számító **Sirály sörrel** együtt a nemzetközi mezőnyben is sikereket arat: a sörök luxemburgi Monde Selection világversenyén aranyéremmel tüntették ki.

Tudja Ön, hogy a Fonyódi Ásványvíz is
a Kanizsa Sörgyár Kft. terméke?

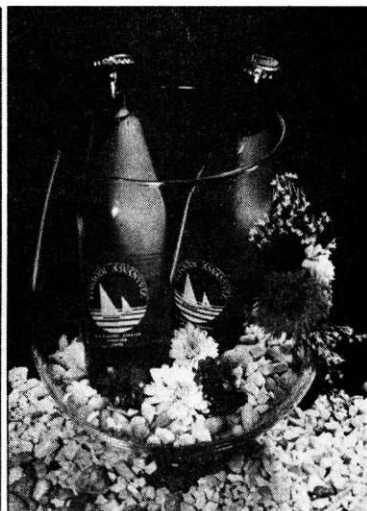
A természetes szénsavtartalmú, szén-dioxiddal dúsított,
kellemes, üdítő hatású, ásványi anyagokban gazdag italt
három féle kiszerezésben,

1 éves minőségmegőrzési idővel forgalmazzuk.

Legyen Ön is a fogyasztónk!

Kanizsa Sörgyár Kft.

A városházán hallottuk

Maratoni ülést tartott az önkormányzati képviselő-testület

A főállású alpolgármester: Farkas Zoltán

November 12-én tartotta második ülését a város önkormányzati képviselő-testülete. A HSMK kamaratermében 14 órakor dr. Kereskai István polgármester köszöntötte a megjelenteket, majd az ezúttal is teljes (29 fő) létszámú képviselők előtt ismertette a napirendi pontokat. Ezek megtárgyalását — hét hozzászólás után — hosszas „tépeldés” vezette be. A képviselők közül egycsek — az ügyek intézésének sürgetése miatt — valamennyi bizottság megalakítását javasolták, mások két söt három alpolgármester megválasztását öhajították, mégpedig — takarékosági elvek szem előtt tartásával — mellékfoglalkozásban. Aztán maradt minden az eredetiben!

A napirend első részében a képviselők — javaslatok alapján — hét tagú ügyrendi és igazgatási bizottságot választottak. Ennek elnöke Balogh György képviselő lett. Tagjai: a képviselők közül Göndör István, Takács Zoltán és Pilczér Éva, valamint három külső szakértő, dr. Tolnai Sándor főoltóparancsnok, dr. Kovács Sándor ÁB-jogtanácsos és dr. Takács Árpád sörgyári jogtanácsos. A bizottság feladatának és hatáskörének ismertetése után úgy döntöttek, hogy a szakapparátussal közösen ez a bizottság készíti majd el legközelebb 1990. január 31-ig a Szervezeti és Működési Szabályzatot.

A főállású alpolgármester bruttó alapbérének megállapításánál egy javaslat hangzott el, mégpedig 32.500 forintra, végül is a polgármester 40.000 forintos előterjesztését fogadta el a testület. Nagy várakozás, s nem kis feszültség előzte meg az alpolgármester megválasztását. Mivel a KDNP korábbi je-

löltje, dr. Andor József, a Zefag nyugdíjas műszaki igazgatója visszalépett, csak két jelölt maradt. Az MDF Mayer Ferenc tanárt, a dr. Mező Ferenc Gimnázium 47 éves igazgatóját (független állampolgár); a Fidesz pedig Farkas Zoltán (a 11. választókerületben megválasztott képviselő) üzememléköt, a Sörgyár 47 esztendő szállítási osztályvezetőjét javasolta a tisztségre. A jelöltek bemutatkozása, elképzeléseik vázolója és a kiegészítő kérdésekre adott válaszok után került sor a titkos szavazásra. A 26 érvényes szavazatból Farkas Zoltán 15, Mayer Ferenc 11 voksot kapott, s így Farkas Zoltán tehetett esküt az alpolgármesteri feladatok ellátására.

A képviselők több kiegészítő kérdést tettek fel az 1990. évi költségvetés alakulásáról szóló — előzetesen írásban kiadott — tájékoztatóval kapcsolatban, annak ellenére, hogy az előterjesztés szerint a város 1990. évi gazdálkodása a tervben megfogalmazott követelményekhez igazodott, kiemelt feladatot kapott az intézmény-üzemeltetés, a városrendezés és a beruházások tervezésére; a finanszírozáshoz szükséges pénzalapok folyamatosan rendelkezésre álltak, a gazdálkodásban fenakadás nem volt, a számlákat ki tudták egyenlíteni, a fizetőképesség pedig az év végéig megőrizhető. A bevételek és kiadások várhatóan 1 milliárd 660 millió forint körül alakulnak, mintegy 25 millió forinttal haladja meg a tervelőirányzatot.

Az apparátus egyes szakosztályvezetői által adott kiegészítő válaszok után Palotás Tibor képviselő előterjesztése alapján hosszas vita alakult ki a szennyvíztisztító kapacitású növelés/beruházás, valamint a városi strandfürdő és fedett

uszdó gazdaságosabb üzemeltetésével, a rászorulóknak növelt összegű karácsonyi segélyezésével kapcsolatban. A testület végző döntése: sebtiben — Marton István képviselő irányításával — öt fős ad hoc bizottságot alakítottak, amely a testület legközelebbi rendes ülésére — figyelemmel a már megkötött szerződésekre — vállalati kötelezettségekre — javaslatot terjeszt elő a szennyvíztisztítóval kapcsolatos beruházási költségek csökkentésére; a fürdő és uszdó vonatkozásában december 31-i határidővel versenypályázatot írnak ki; a rászorulóknak karácsonyi segélyezési összegének megállapítására pedig — megfelelő előkészítés után — a következő rendes ülésen határoznak.

A Zala megyei Munkaügyi Hivatal Nagykanizsai Kirendeltsége vezetőjének, Somos Bélának „Tájékoztató a város munkaerőhelyzetéről” című összeállítását a polgármester olvasta fel. A képviselők ebből megtudhatták, hogy az ügyfélforgalom, az állástanok és a segélyezettek száma hónapról-hónapra emelkedik. Az év végén várható mintegy 400 fővel szemben egy év múlva 1500-3000 fő között becsülik a városi és városkörnyéki munkanélküliek számát.

Az önkormányzattól független, a városházán székelő szervezet szoros kapcsolatot akar tartani a polgármesteri hivatallal és a testülettel.

Az „Egyebek” napirend keretében több téma megtárgyalására került sor, mégpedig:

— A pártközi egyeztető ülés(ek) javaslatainak mérlegelése után a november 26-án tartandó rendkívüli testületi ülésen döntenek a már megválasztott két bizottságon felüli további szükséges bizottságok létrehozására:

— Göndör István képviselő összeférhetetlenségi indítványa alapján az ügyrendi és igazgatási bizottság a legközelebbi rendes ülésre tegyen javaslatot Horváth József OTP főkezelő helyettes pénzügyi ellenőrző bizottsági tagságával kapcsolatban:

— A városi televízió vezetői állásra kiírt pályázat elbírálását elhalasztották azzal, hogy majd a megalakuló, a tárgyban illetékes bizottság tegyen javaslatot a testületnek a tévé-vezető személyére;

— A városi kórház és rendelőintézet két vezetői — gazdasági igazgató, ápolási igazgató — állásának 4 évi időtartamú betöltésére a Népjóléti Közlönyben pályázatot tesznek közzé;

— A Magyar Hitel Bank Rt. Nagykanizsai Igazgatósága igazgatójának és a Lovrencsics Lajosnak kezdeményezésére hozzájárultak ahhoz, hogy a bank homlokzatára — a pénztárczei költségén — egy zenélő városi órát helyezzenek el;

— A képviselőknek egyenként javaslatot kell tenni a legközelebbi rendes ülésre az év hátralévő időszakában és 1991. I. negyedévében kiütésre kerülő napirendekre;

— elfogadták Dömötörfy Sándor miklósfai független képviselő azon javaslatát, hogy a dekorációs táblán a nemzeti és a város címerei közé iktassák be a képviselői eskü teljes szövegét — állandóan emlékeztetve arra, hogy a testület nem pártközi csatározások színhelye;

— Döntés született abban, hogy a legközelebbi rendkívüli ülésre november 26-án, a rendes ülésre pedig december 3-án kerül sor.

A késő estebe hajló, több mint 7 órán át tartó maratoni ülés érdekes színfolttal zárt: dr. Kereskai István polgármester felmutatta a testület tagjainak gróf Szechenyi István keretezett képét, amelyet a helyi Könyvtár Pártoló Egyesület alakuló ülésén adott ajánlókba a Polgármesteri Hivatalnak.

Tihanyi István

MDF-megyegyülés

1990. november 17-én 16 óráról a HSMK-ban megyegyűlést tart a Magyar Demokrata Fórum.

Vendégek: Csóóri Sándor — író, politikus, országos elnökségi tag.

Timkó Iván — országos választmányi tag

Minden érdeklődő szeretettel vár az MDF Nagykanizsai Szervezete.

„...Kanizsa és térsége mindenképpen jól járt az új bankrendszer lehetőségeivel”

Mérlegen a Magyar Hitel Bank Rt. Nagykanizsai Igazgatóságának négy évi tevékenysége

Nagykanizsa, Lenin (Fő) út 16. Itt székel a Magyar Hitel Bank Rt. Nagykanizsai Igazgatósága, amely 1987. január 1-jével a Magyar Nemzeti Bank Fiókja nyomdokaiba lépett. A sok átalakuláson átesett 110 éves pénzintézet legújabb szervezetének négy évi tevékenységét tettük mérlegre *Lovrencsics Lajos* igazgatóval, aki kérdéseinkre készséggel válaszolt.

— *A közel négy éves tevékenységre visszatérítve, mit jelentett a város és térsége számára, hogy önálló kereskedelmi bank lett az MNB korábbi fiókja?*

— Mindenki által ismeretes, hogy a magyar gazdaságban évtizedeken keresztül az egyszintű bankrendszer, az ország Nemzeti Bankja biztosította a termeléshez, forgalmazáshoz szükséges kiegészítő forrásokat, illetve a fejlesztéshez nélkülözhetetlen hitelösszegeket. A kanizsai fiók széles skálán mozgott. Egyedülálló volt az országban, hiszen nagyságrendileg a megyeszékhelyen kívül sem összetételében, sem feladatában hasonló bankfiók nem működött.

— 1987. január 1-jével — a kétszintű bankrendszer megteremtésével — külön vált a jegybanki feladat és elindult útján egy kereskedelmi bankhálózat, amely feladatában, felelősségében, gondolkodásában egy teljesen új helyzetet teremtett. Újat azért, mert megszűnt mint hatóság, a gazdasági partnerekkel egy mára gyakorolt hatása korrektebbé vált, a kockázatvállalás egyértelműen közös lett. Ez két dolgot von maga után: a bankok még közelebb kerültek a gazdasági szférához, és megnőtt a kockázatvállalás, amely már az egyéni felelősség folytán az egyéni érdekeltégi szférát is bizonyos fókig megteremtette. Viszszatérve a kérdés eredetére, egy mondatban úgy fogalmazok, hogy Kanizsa és térsége mindenképpen jól

járt az új bankrendszer lehetőségeivel!

— *Milyen üzletágakkal indult a hitelbank, és hol tart ma?*

— A kereskedelmi bankok megalakulásakor az MNB-től átvett tevékenységi kört folytattuk tovább. Ennek keretében kizárólag gazdálkodó szervezetek számára számlát vezetünk, hitelezési és betétgyűjtési tevékenységet folytattunk. Hagyományos feladatunk volt még a pénzfeldolgozás és a terület készpénzfelvétele.

— A bankrendszer fejlődésével újabb üzletágak kerültek bevezetésre. Így a lakossági valutaellátás, a kisvállalkozási üzletág keretében a vállalkozói kor számlavezetése, hitelleltatása, betétgyűjtése. Majd a későbbiekben értékpapír forgalmazás (letéti jegy, kincstárjegy, kötvény) lakossági körben is. Legújabbban a devizaszámlavezetéssel és gépkocsi letét gyűjtésével bővült tevékenységünk. Emellett új szolgáltatásként bevezettük az értékmegőrzést, széfbérleti rendszert alakítottunk ki, amelyet bárki igénybe vehet. A hatáskör bővülése azt jelenti, hogy ma a bankkapcsolat nemcsak a vállalati és szövetkezeti szektor, hanem a vállalkozni kívánók részére is kiterjed, továbbá a magántőke megtakarításában is nagyon komoly szerepet vállal.

— *A fenntekeltől mit tart leginkább kiemelésre érdemesnek?*

— A Magyar Hitel Bank Rt. — mint az ország legnagyobb kereskedelmi bankja — sok tekintetben új helyzeteket teremtett az ország számára. Ebből csak néhányat emelnék ki, például: évtizedeken keresztül a Merkur-nál befizetett gépkocsik előlege 2-6 százalékos kamattérítést biztosított a befizető számára. 1989-ben a Hitelbank Rt. új alapokra helyezte ezt a kérdést, és más pénzintézeteket is kényszerítette arra, hogy realitáshoz kamatkondíciókkal kerüljön elhelyezésre a befi-

zetett előleg. Oroszlánrészt vállaltunk az értékpapír tekintetében. Elsőként bevezettük az értékpapír letéti jegyet úgy, hogy később más pénzintézetek is követtek bennünket. A mi bankunk volt az, amely a vállalkozásokban való részvételt, a különböző tevékenységek menedzselését kezdeményezte és vállalta. Ma annak köszönhető, hogy partnereink alakosság magánvállalkozói szférájából erősen megnövekedtek, s így igen széleskörű lakossági kapcsolatot alakítottunk ki. Ennek példáját egy-két számadattal is alátámasztanám: jelenleg több mint 600 kisvállalkozónak vezetünk számlát, folyósítunk hitelt, fogadjuk betéteit és segítjük őket a kibontakozásban; komoly harcot folytattunk a lakosság deviza-pénzeinek legalizálása érdekében, míg végre sikerült elérni, hogy közel 3000 számlát nyitottunk eddig, amely komoly összegű megtakarítást igazol, amely megtakarítás az ország vérkeringésében vesz részt...

— Kedvező tapasztalataink vannak a gépkocsi befizetésekkel és más értékpapír-forgalom tekintetében is. Letéti jegy forgalmunk kifejezetten sikeres, ugyanis közel 300 millió forint értékű lakossági megtakarítás jelentkezik nálunk értékpapír formájában. Ezen értékpapír-formánál a kamatkonfidiókon kívül még a szerencse is segít, ugyanis egy év alatt 40 nyeremény talált gazdára térségünkben, amely nemcsak 5-10 ezres letéti jegy nyerevény volt, hanem hifitorony, videomagnó, színes tévé, stb. is.

— *Milyen konstrukciókkal rendelkezik a bank a pénzügyi igények kielégítésére?*

— A térség pénzügyi igényeinek kielégítése a restriktív monetáris politika következtében egyre nehezebb, annak ellenére, hogy partnerkörünk 90-95 százaléka jól prosperál, gazdaságos termelési tevékenységet folytat. A termelési folyama-

tok pénzigényét részben a refinanszírozási keretekkel, részben pedig saját forrásaikkal — melyek értékpapír, gépkocsi, letét, forgalmazás illetve betétgyűjtés kapcsán keletkeznek — elégítjük ki. Speciális konstrukció az export előfinanszírozás, amelynek célja a tőkés exporttermelés elősegítése és fokozása. A szűkös forráslehetőségek közepette nagy lehetőséget tulajdonítunk a különböző pénzkímélő módszerek, a váltó és garancia alkalmazásának. A felsorolaton túl a gazdaság pénzellátásában egyre nagyobb szerepe van a pénzintézetek közötti kapcsolatok erősítésének, a közös finanszírozás érdekében. E vonatkozásban szoros a kapcsolatunk a CIB-bel, a Dunabank Rt.-vel és az OTP-vel.

— Az említett források illetve módszerek partnereink rövidlejáratú pénzigényének kielégítését szolgálják. Az egy éven túli finanszírozási lehetőség egyre inkább szűkül, kizárólag preferált célokra lehet így hitelhez jutni. Ezek a szerkezetátalakítás és vállalkozásélénkítést szolgálják — elsősorban világbanki konstrukciók és exportfejlesztő pályázatok keretében. Néhány speciális forma is lehetséges, így német, francia és finn bankok által nyújtott hitelek igénybevételére.

— Az új vállalkozások számára a felsorolaton kívül új lehetőség a Magyar Vállalkozásfejlesztési Alapítvány, melyből pályázat útján nyerhető el forrás, minimum 30 millió, maximum 80 millió forint összegben. Ide sorolható még a privatizáció elősegítése céljára nyújtható hitel is, amely remélhetőleg rövid időn belül — szabályozott módon — áll majd az érdeklődők rendelkezésére. A szorult helyzetbe került magánszemélyek pályamódsításához újrakezdési kölcsönt adunk, melynek maximális összege 400 ezer forint volt. Ez a hitelkonstrukció megszűnt.

(Folytatás a 14. oldalon.)

Újra húzzák a hálót. A Kanizsa környéki halgazdaságokban megkezdődött a lehalászás és az új állomány telepítése.

(Fotó: Szakonyi Attila)

Névadás, óh!

Lassan közhelynek számít, hogy szóváteszik, milyen neveket adunk gyermekeinknek. Sajnos, egyre gyakoribb, hogy a leglehetségtelenebb külföldi nevek jutnak csemetéinknek. A szülők szövegetek a megmondható, hogy melyek a legújabb divatnevek. Lehet világéveg, földindulás a gyerek csak a legújabb külföldi nevet viselheti. (Hadd pukkadjon meg a szomszéd!)

A Denny, Arnold, Sandy, Eddy és a számtalan megjegyezhetetlen furcsanév mellett a minap egy újabb nevet olvastam: Cynthia. Lehet ilyen neve egy

magyar gyermeknek? Aki ilyen nevet választ magzatjának az tán nem is tartja magát magyarnak. Tudják vagy nem tudják: ez is módja annak, hogy egy nemzet lassan eltűnjön.

Ha utánozni akarnak egy híres embert, akkor nevének átvételével csak szegénységi bizonyítványukat állítják ki a szülők magukról. Én mindenesetre megtartom a magamét. Igaz, nem cseng olyan szépen, mint némelyik híresség neve, de nekem megfelel. Nem szégyellem, hogy magyar vagyok.

V. J.

Távrecsegő

Ments meg uram minket a távrecsegőtől, a gyenge idegzetűeket a szívinfarktustól, az optimistákat a csalódástól, most és mindörökké!

A hitetleneknek add meg azt a lehetőséget, hogy a távrecsegőt a falhoz vágják, hogy büntetlenül szidhassák.

Akinék sikerült a távrecsegőbe lelket lehelni, annak azt ajánlom, hogy a világ legudvariasabb ügyfele legyen. Mert bizonytalan, hogy a távrecsegő főrecsegője a keblére öleli.

Történt, hogy felhívtam a távrecsegő távolsági recsegések bejelentési

központját: Kezeit csókolom! Legyen olyan kedves, hívja meg nekem Baranya megye Y falujában X számot. Megköszönném, ha pontosan 13 órára megkapnám a kért számot. Mégegyszer köszönöm, és elnézést, hogy zavartam.

Mivel udvariasan kértem és többször is sürgettem, csekély két óra alatt a kért szám megérkezett. Bűbájos, recsegő hang utasított: TESSÉK BESZÉLNI!

A nagy kérdés az volt, hogy kit kapcsolnak, mert a pokolból is tisztább lehet a vonal, mint ez és én nem a poklot

Pf.: 74.

Vadnyugati kocsmázás

Tisztelt Szerkesztőség!

Történt, hogy 1990. október 30-án, a minap fogott halacszkát megcsüve paprikás halnak, erősen kívántam a folyadékot. A Béke úti szaküzletben vásároltam írópapírt és 20 darab borítékot. Elállt az eső, és morfondírozva mentem az úton. Azon gondolkodtam, jó lenne egy üveg sör meginni. Ha a posta melletti bisztróba megyek, az körülbelül 38 forint. Boltban a kis posta mellett 1 üveg Balatoni 19 forint. Úta esik a Zrínyi út és Piac tér sarkán a „cigány kocsmá”. Itt kezdődött az én személyes kálváriám. A pultnál egy fehér köpenyes mellett hölgy és egy zömök ember. Senki sem szól semmit. Egy üveg Balatoni sört kértem. Az mondták nincs. Mondom, hogy ott jobbra az fiatalember fogyasztja. Nagy nehezen kaptam. Kérek szépen egy poharat is. A kidobó legényre emlékeztető goromba ember azt válaszolta, még mit ne! A bal kezemben a nejlon táská és a kölcsönkaptott esernyő. Jobb kézzel fogtam a sörös üveget, és kértem a hölgyet, tegye rá a poharat, szájjával lefelé. Még mit nem. Itt kezdődött az inzultálás. Még egy cigánnyal is illedelmesebben illik beszélni. Szidta az anyámat és nyomdafestéket nem tűró szavakat használt. Elismerem, önbíráskodás nincs, de amilyen fogadtatásban részesített a vendéglő főnöke. ! Ezt nem lehe-

tett a fülünk mellett elengedni. Önkéntelenül védekeztem. Majd elvittem a sört, a pohárral és ittam belőle. Annyit hallottam még, hogy 38 forint az üveg sör. Én nem tudtam, hogy azonnal fizetni kell, különben a vendéget megverik. Az asszony mérsékeltebb magatartást tanúsított. Még egy pohár sörre nem volt időm, mert észrevétlenül Görösi Jenő boltvezető (a tulaj), hátulról megtámadott. Elrántott a pulttól és belém boksolt. Én elhárítottam a támadást két balhoroggal. Ez idő alatt a pohár meg a sörösüveg levágódott az asztalról. Már akkor, amikor a támadás ért. Mivel már nem volt mit inni, 40 forintot tettem az asztalra és távozni akartam. Akkor ért egy újabb támadás. Az útés a tarkómat érte. Mire úti akartam, Görösi úr már elszaladt. Nem tudtam, hogy fényes nappal így járhat az ember. Lehet, hogy híre van ennek a „cigány kocsmának”, de, hogy 38 forint egy üveg sör??? A Dél-zalai presszóban ez 31 forint, a Kinizsi 33 forint volt. Szeretném, ha levelém eljutna a nevezett előjáróhoz, mert a személyzet van a vendéget és nem fordítva. Eddig sem voltam a cigány kocsmában, de ezentúl is elkerülöm, hogy inzultus ne érjen. Másoknak is ezt ajánlom. Talán háman voltak az italboltban, akik tanúim lehetnek.

Zlazarovszky András

hívtam. A vonal végén szerelmesek suttognak. Én üvöltök, mert nem hallok semmit. A szomszédok pedig követelik, hogy azonnal vonuljak zárt-osztályra, mert nem lehet kibírni, ahogy én hallózik. Repednek a falak, a képek önálló-sítyják magukat, a szobanővények elsárgulnak. Hiába, kudarcl!

Másnap aztán kezdődik minden előlről. Később mentőorvos, kinyer-

zubbony, de még mindig üvöltöm: „Halló, itt vagyok!”

Igen, itt vagyok! Itt, egy gumiszobában, egy gumi távrecsegővel a kezemben. Hogy nem hallják amit beszélek? Én sem hallok semmit. mennyit kell hát fizetni? Az alapdíjat, három percer?! Köszönöm és hűha! A gumirecsegőn vajon kívül beszélgettem?

(sery)

Megette a fene!

Valaki a söntéspultnál nagy hangon meséli, hogy most jött a bíróságról, a becsületlen esett csorbát kiköszörülte, most mindenki az ő vendége. A csapos a jó üzlet reményében százast tempóra kapcsolt.

— Papa! Magának is itt a fröccs — néz a harsányan mesélő egy hetedik-nyolcadik x-et taposó öregre.

— Köszönöm — szólta aztán csak

ennyit tesz hozzá: — Megette a fene azt a becsületet, amit a bíróságnak kell helyreállítani, édes fiam!

Az öreg feláll, a fröccsöt ott hagyja az asztalon és hajlott háttal távozik. Az ivóban dermedt csend, majd mindenkinék sürgős dolga akad.

Lehet, hogy az elmúlt évtizedek új igazságokra tanítottak?

(sery)

A Városgazdálkodási Vállalat kedvezményes virágvásárt tartott a HSMK előcsarnokában. Több száz cserép örökzöld és különleges vágott virág talált gazdára.

(Fotó: Szakonyi Attila)

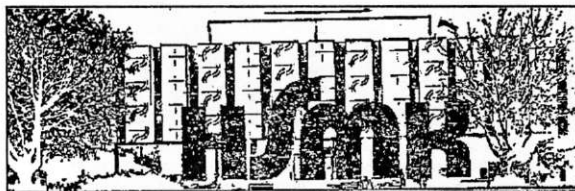

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési Központ

HEVESI SÁNDOR MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
Széchenyi tér 5–9. Pénztár nyitva: 15–19 óráig

Színházi rendezvények:

November 20., 19 óra: Neil Simon: Furcsa pár — komédia. A Hevesi Sándor

Színház (Zalaegerszeg) előadása. Bródy bérlet.

November 21., 19 óra: mint fent. Rátkai bérlet.

November 22., 19 óra: mint fent, Hevesi bérlet.

Ifjúsági rendezvény:

November 17., 16 óra: „Kalap Kaland”. Élő-bábos meseelőadás. Az előadás után Lutra matricák cseréje.

Egyéb rendezvény:

November 16., 19–24 óra: Jazz kocsma — Kurír est. Vendégek: Aczél Endre újságíró, Meruk József újságíró és a Super Trió.

November 19., 17,30 óra: Író-olvasó találkozó, dr. Dobó László: Színházi élet Nagykanizsán c. kötetének bemutatására. Közreműködik: Harkányi László tanár és Debreczeni Tibor.

Kiállítás:

November 16—22.: Börzsönyi Kollaris Ferenc festőművész emlékkiállítás.

Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház

November 16., 18 óra: Rock and roll klub.

November 17., 6–15 óra: „Ne legyen gondja, a művelődési ház megoldja!” Egésznapos program a DKG-ban dolgozó szülők gyermeki részére.

November 18., 10–18 óra: Számítógépes játék és video yerekeknek.

November 22., 17 óra: Ifjúsági Zenei Klub.

Ifjúsági Ház

November 19., 15 óra: „Tudod már mi leszel?”. Pályaválasztási vetélkedő és kiállítás 7-8. osztályosoknak.

November 21., 15 óra: Fogászati vetélkedő.

November 22., 18 óra: A zalaegerszegi Albatrosz táncklub bemutatója — szexuális számokkal, melyet DISCO követ, 21 óráig.

Móricz Zsigmond Művelődési Ház

November 17., 19 óra: Nostalgia bál, a Nostalgia zenekar közreműködésével.

Helyőrségi Klub

November 20., 14,30 óra: Aktuális tájékoztató-fórum a helyőrség hivatásos tiszti és tiszthelyettesi állományának: „Mi lesz veled... Nagykanizsa?”. Találkozás és beszélgetés az új önkormányzati képviselőtestület néhány tagjával, s az új polgármesterrel.

November 16—22.: Kálovicsné Molnár Zsuzsanna nagykanizsai népi díszítőművész Hímezés és Gyöngy kiállítás a Mini-Galériában. Megtekinthető (vasárnap kivételével) naponta 15–20 óráig.

Apolló Filmcentrum

Apolló Filmszínház:

Előadások kezdete: 16, 18 és 20 óra.

November 16—18.: Megint 48 óra (amerikai). Nov. 16-án 10 órakor is!

November 17—18., 14 óra: Aranyfiú (amerikai).

November 19—21.: Halálhozó 3000 (olasz—spanyol). Nov. 21-én 10 órakor is!

November 22.: Vad Orchideák (amerikai, 16 éven f.).

Stúdiómozit:

Előadások kezdete: 17 és 19 óra. Csütörtökön: Filmbarátok napja.

November 16—18.: Szex hazugság (amerikai, video, 16 éven felüli).

November 19—21.: Halálpart (amerikai).

November 22.: Kis tolvajlány (francia).

Matiné:

November 18., 14 óra: Asterix és Cleopátra.

Visszapillantó

Bútorgyár—Fővárosi Vízművek
5:20

NB I-es női asztalitenisz mérkőzés. Kanizsai győztesek: Gazi (3), Szabó és Mausz (1-1).

Mind a kettő csapat a legjobb összeállításban vette fel a küzdelmet. A nagy esélyes az elmúlt évi bajnokság ezüstérmese volt, amely ezúttal is igazolta klassziszát. A bútorgyári együttes, a vidék legjobbjára nagyon nehezen adta meg magát. Ez ugyan a végeredményből nem tűnik ki, de azt bizony érdemes megjegyezni, hogy a két csapat eddigi „legszeszabb” találkozóját vívták. Pontosan 3 óra 25 percig tartott az összecsapás, vagyis alaposan meg kellett küzdeni az egyes győzelmekért a játékosoknak. A 25 egyéni mérkő-

zésből 10-ben három szettben dőltek el a játszmák, ám ezek közül nyolcban a kitűnő erőket felvonultató fővárosiak kerekedtek felül, akik remekül hajráztak.

MÁV NTE—Ganz-Mávag
52:76 (30:48)

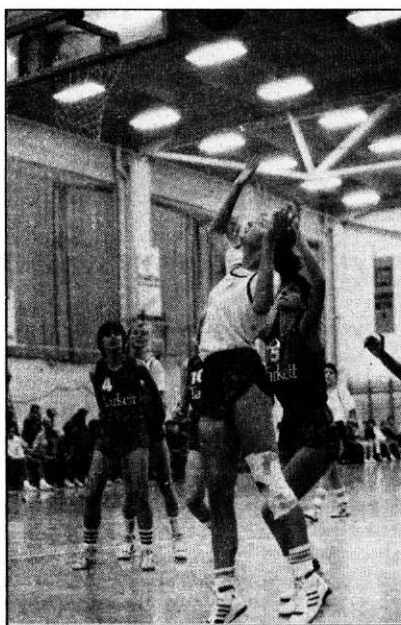
NB I-es női kosárlabda mérkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: Bogyai (15), Ácsné (13), Simonné (10).

Az „elfogyott” kanizsai csapat — amely az utóbbi két fordulóban fontos győzelmeket aratott — ezúttal nem tudott felnőni a feladathoz. Tulajdonképpen csak az első 5 percben volt kiegyenlített játék, amely után a hazaiak nem bírták a tempót. Erőnlételeg, idegileg is egyre jobban

elfáradtak a lányok, akik számos hibát elkövettek. Sorozatban adták el a labdát, előkészítés nélkül „lövöldöztek”.

A találkozó félidéjében dr. Pintér Ferenc, az egykori szakosztályvezető így összegezte: — A fővárosiak magasabbak, gyorsabbak és jobbak. A kanizsaiaknál nagyon sokan hiányoznak s ez meglátszik a játékon is, hiszen az első 20 percben igen gyengélkedtek.

A II. félidőben még jobban visszacsúszott a kanizsai csapat, amely ellen biztosan érték el főlényes győzelmüket a ganzosok.

Németh Rita dob kosárra.

(Fotó: Szakonyi Attila)

(B)

Ajánlatokat kérünk

HARDVER BŐVÍTÉSRE, HÁLÓZAT KIÉPÍTÉSRE, SZERVIZSZOLGÁLTATÁSRA, melyet meglévő informatikai egységeinkre (IBM kompatibilis PC-k) építünk, NOVEL hálózattal, több szerverrel, terminálok telepítésével kívánunk üzemeltetni.

Cím és további információk:

Városi Kórház-Rendelőintézet
8800 Nagykanizsa, Fabik K. u. 2-8.

Dr. Szabó Csaba
orvos-igazgató

Tel.: (93) 11-500. Fax: (93) 12-240.

Kézilabda

Előnyt szerzett az exbajnok Debrecen

Az 1990/91. évi Magyar Kupában bejutott a legjobb 16 közé az N. Tungsram SE NB I B-s férfi csapata, amely a sorsoláskor „kifogta” az egykori magyar bajnok Debreceni Dózsa gárdáját.

A nyolcadöntőt oda-visszavágó rendszerben bonyolítják le, s a pályaválasztói jog felcserélésével az első mérkőzésre Nagykanizsán került sor. Az Olajbányász csarnokban sorra került mérkőzésen.

Debreceni Dózsa — Tungsram
27:25 (14:14)

Legjobb dobók: Török és Áment (8-8), Hideg és Kiss (4-4), illetve Krichenbaum (8), Szopori (4), Szentés és Tiba (3-3).

Változatos játék vezette be a találkozót, ám a kanizsaiak nem tisztelték az NB I középszínyében tanyázó lila-fehéreket. Általában ők vezettek, a Dózsa viszont mindig a nyomukban volt. A 22. percben

elmentek 11:9-re, de az előnyt nem tudták növelni, sőt a féldíó utolsó mp-ében egyenlítették a vendégek.

A második félóra elején Kálóczy kapus megsérült, majd folytatódott a változatos játék. A befejezés előtt negyedórával még döntetlen volt az állás (20:20), de ezután megtorpan-tak a lámpagyáriak, bosszantó hibákat követtek el. Nos, ezeket nyom-ban kihasználta az erőteljes játékot nyújtó vendégek, elhúztak 3 góllal. Ezután rákapcsolt a Tungsram, 1 gólról megközelítették a vendégeket, ám a hajrában ismét a továbbjutásra esélyes lilák voltak pontosabbak.

A kupamérkőzés első találkozója nagyszerű, fordulatokban bővelkedő kemény, de sportszerű játékot hozott. A kanizsai csapat „elkaphatta” volna a vendégeket, de számos ziccert hibáztak s most nem voltak képesek bravúros teljesítményre.

(b-h)

Az egész éves akció programja — rossz időjárási viszonyok miatt — két ízben is elmaradt. Szombaton már kedvező volt az időjárás, így a szervezők két versenyszámot is lebonyolítottak. Összesen 74-en vettek részt az akcióban, elsőként az akadályversenyt bonyolították le, majd a kerékpártúra következett. Mivel az akció ez évi sorozata befejeződött, így a kiírásnak megfelelően a valamennyi próbán résztvevők között a szervezők közel 10 ezer forint értékben jutalmakat sorsoltak ki.

(Fotó: Szakonyi Attila)

Új fiú az Olajbányásznál

Az Olajbányász labdarúgó szakosztálya az elmúlt hetekben több kísérletet tett a csapat megerősítése érdekében. Így

többek között Siófokon és Pécsen próbálkoztak új fiút igazolni, de kísérleteik nem jártak sikerrel. Siófokról két jó játékosal is tárgyaltak, de Borostyán és Bozai egyaránt úgy döntött, hogy nem jön Kanizsára. A pécsi együttes szívesen segített volna az Olajbányászon, abban az esetben, ha a nem kevés anyagi követeléseiket az Olajbányász teljesíti. Két labdarúgóval is tárgyaltak, közülük Hánzs szívesen jött volna, de mivel a Pécs nem engedett a 250 ezer forintból, így a piros-kék vezetése elállt az átigazolástól. Végül egy fiút mégiscsak sikerült leigazolni, Csurgóról Tóth Péter került a csapathoz, vele hároméves szerződést kötött a klub.

—kz—

Kispályás labdarúgás

Nagy küzdelemben alakult ki a végeredmény

A Városi Labdarúgó Szövetség szervezésében az elmúlt héten fejeződött be a városi kispályás labdarúgó bajnokság, melynek során 52 csapat négy osztályban küzdött a bajnoki pontokért. Az első három osztályban 12-12 csapat, míg a negyedikben 16 gárda versengett, és közülük mindössze három fejezte be idő előtt a küzdelmet.

A legjobbak között váltás történt. Több évi sorozatos győzelem után az IKKV kénytelen volt átadni helyét az új trónkövetelőnek, és a TIPTOP hét év után lett megérdemelten újra első. Meglepetés, hogy az évek óta spiccen lévő Bútorgyár ezúttal a dobogóról is leszorult, így a második helyezett IKV mögött az ÁFÉMSZ végzett. Ebből az osztályból a KÖGÁZ és az Igazságügyi volt kénytelen tudomásul venni, hogy jövőre egy osztállyal lejjebb kell bizonyítaniuk.

Nagy volt a küzdelem a második

osztályban is, itt külön csatát vívott egymással a Fekete SAS és a Platán csapata. Végül két pont előnnyel a Fekete Sas-é lett a bajnoki cím, de a Platán is feljutott a legjobbak közé. A bronzérem birtokosa a Dózsa SE lett, kiesett a Pyrover gárdája.

A III. osztály első öt csapata között csak az utolsó forduló döntötték el a helyezések sorsát, végül a Holsten és a Tubifex csapatának sikerült a feljutás, míg harmadik az Autójavító csapat lett. Kiesett a Stop 87. csapata.

A legutolsó, de nem a leggyengébb osztályban a Progresso és a Golf gárdája kiemelkedett a mezőnyből, ketőtőlük csatáját a Progresso nyerte, jobb gólkülönbséggel, míg harmadik a Domus csapat lett.

Kiss Ernő, a szövetség titkára így értékelte a bajnokságot:

— Összesen 636 mérkőzést játszottak a csapatok. Úgy ítélem meg, hogy bizonyos színvonal emelkedés

volt, különösen a negyedik osztály mezőnyének első fele javult fel. Különösebb sportszerűtlenség nem történt az év során, mindössze egy súlyosabb eltiltás (8 hét) volt. A csapatok jó körülmények között vívhatták meg mérkőzéseiket, a Mindenki Sportpályája maximálisan megfelelt az igényeknek. A bajnokság kellemetlen epizódja volt, hogy a II. osztályban szerepelt, majd kizárt Téglalpar csapata az igazolások hamisítva játszott a sportolókat. Közvetlen a bajnokság után a Magyar Demokrata Fórum kanizsai szervezete a bajnokság legeredményesebb csapatának különdíját ajánlott fel, melyet egész évi eredménye alapján a Progresso csapata nyerte el. A győztes, illetve az első három helyezett csapatok az érem és oklevél mellett összesen 24 Adidas Tangó labdát vehettek át jutalomként.

(kápólnás)

APRÓHIRDETÉS

Gyógymassázs. Nagykanizsa, Szemere utcából Hevesi I/C. 2/1. szám alá költözött Salamon Béla gyógymasszőr. Várom régi és új vendégemet naponta 8—20 óráig.

Eladó 1 db vadonatúj 6211-es Zetor, vagy elcserélhető 6245-ösre. Valamint eladó VT 1200 Zsiguli, kombinátor, és 2 db 3,5 tonnás billenc pótkocsi. Grabics Károly Berzence, Diófa u. 10. Palatinus TAROKK tanfolyamot indítunk Nagykanizsán. Jelentkezés a 93/11-384 telefonon.

Kanizsa — várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Szerkesztő: Pék Pál. Tervezőszerkesztő: Molnár Imre.

Szerkesztőség: 8801 Nagykanizsa, Ady u. I. II. em. Pf. 74. Telefon: 06/93/12-305. A szerkesztőbizottság tagjai: Horváth Mária, Kápolnás Zoltán, Marton György, Tihanyi István. Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz: B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknel.

Embernek maradni

...sötétség! — ez a rákfenéje mindennek ...rég nem vagyunk emberek, csak úgy tesszük ...akik idejében köpönyeget fordítottak ...meghalt, de izgi! Ugye?

(Cikkünk a 4. oldalon)

II. évfolyam, 47. szám 1990. november 23., Ára 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

A SUMMATECH Kft. szaküzletet nyitott a Magyar utcában

November 13, 14 és 15-én háromnapos, árusítással egybekötött kiállítást rendezett az 50-50 százalékos osztrák, illetve magyar tulajdonban lévő SUMMATECH Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. Az előhírnöke volt a november 16-án, a Magyar utcai szaküzletben megnyitott számítástechnikai szaküzletnek, amely az országban a hetedik kereskedelmi egysége a kft.-nek.

A meglelenteket Fördös András,

a kft. ügyvezető igazgatója üdvözlölte és ismertette az üzleti tevékenységet. Üzletpolitikájuk célja: kedvező árak mellett jó minőség biztosítása. A kft. a világegyek gyártmányait — a Panasonic, a Maxton, az ICB, a Fujitech, a Star, a Citizen és a Sharp cégek számítási- és irodatechnikai berendezéseit — forgalmazza, a szervizhálózat biztosítása mellett.

(tih—l)

A HSMK-ban tartott kiállításon az érdeklődők próbálják a világszínvonalú berendezéseket.

Fotó: Szakony Attila

Zsolnay márkabolt a Deák téren

November 12-én délelőtt Zsolnay márkabolt nyílt meg a Deák tér 3. szám alatt, s rögtön sok vendéget el az új bolt vásárlóterét. A polcokon, a szekrényekben szebbnél szebb étkészletek, vázák, ezin szobrok, kávé- és teáskészletek, különböző tálak, bonbonierek sorakoztak a szivárvány minden színében — mind a világhírd Zsolnay Porcelángyár termékei. Csak egy „hibájuk” van: eléggé drágák...

A boltban nem kis meglepetésre a helyi Általános Szolgáltató Kiszerveket vezetői sűrűtek-forogtak, akik segítettek a kezdeti lépéseknél a német, szerb és horvát nyelveket jól beszélő boltvezetőt. Ő a Balaton Fűszerétnél korábban betöltött raktáros munkakörét váltotta át az új feladatokra.

— Gazdálkodási okokból néhány hónappal ezelőtt megszüntettük itt az elektromos háztartási berendezéseket árusító boltunkat, ugyanis júniusban jó partneri találunk a pécsi Zsolnay Porcelángyárban, amely a szerződésben többek között folyamatos ellátást helyezett kilátásba. Ezen kereskedelmi egységünkkel a város és a városkörnyék lakosságának, valamint a külföldi turistáknak újdonsággal kívánunk szolgálni a hosszú távon értékálló termékek értékesítésével, gazdaságos és biztos piaci háttérrel — tájékoztatott Róka Ferenc, a kiszerveket vezetője.

(Folytatás a 12. oldalon)

A kedves vásárlót „hódítja” a csodás porcelánváza.

Fotó: Szakony Attila

A tartalomból:

Farkas Zoltán,
az
alpolgármester
(2. oldal)

Jövő
évi
kenyerünkért
(5. oldal)

Találkozás
elégedett
fiatalokkal
(10. oldal)

Ismeretlenül, tiszta lappal

Farkas Zoltán, az alpolgármester

Nagykanizsa város önkormányzati képviselő-testületének november 12-i ülésén a FIDESZ-frakció ajánlása alapján a képviselők nem kis meglepetésre Farkas Zoltánt választották alpolgármesternek.

Az ismeretlenség homályából a városi vezetés második helyére került Farkas Zoltánt most bemutatjuk olvasóinknak.

— *Kérem, hogy vázolja életútját.*

— Nagykanizsán születtem 1950-ben, munkáscsaládban. A Zetkin utcában laktunk, így az általános iskolát a Zrínyiben végeztem. Ma is jó szívvel emlékszem az ott tanító és nevelő sok tisztesség emberre. Zalaegerszegen, a gépipari technikumban tanultam tovább, ahol 1968-ban érettségiztem és kaptam technikus oklevelet. Első munkahelyem a TUNGSRAM Rt. helyi fénnyforrágyára volt, ahol a TMK-üzemben gyakorló technikusként dolgoztam. Két éven át első tényleges katonai szolgálatot teljesítettem, s a leszerelése után a helyi Vasipari Vállalat műszaki osztályán kaptam technikus munkakört. Közben továbbtanultam, s levelező tagozaton a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola Gyártástechnológiai szakán 1978-ban üzemmérnök végzettséget szereztem. A vasipariaknál először megbízott műszaki osztályvezető, aztán norma-technológiai- és árcsoportvezető, majd üzemgazdasági osztályvezető-helyettesi beosztásokat töltöttem be, ez utóbbi kettőt már az ÉPGÉP időszakában. Pályázatom után 1981-ben a SZÓVAUT Vállalat zalakomári autójavító üzemegységének vezetője lettem, majd 1985-től — a Nagykanizsán működő fuvarozási üzemmel történt összevonást köve-

tően — üzemigazgatóként dolgoztam tovább. Mivel 1989-ben a vállalat fővárosi központi vezetésének elképzeléseivel — a helyi érdekek figyelmen kívül hagyása folytán sem szakmai, sem emberi oldalról — nem értem egyet, a kialakult helyzetben a legjobb megoldásnak a változtatást láttam. Így 1989. december 1-től a Sörgyár szállítási osztály-vezetőjeként folytattam munkámat, az alpolgármesteri székfoglalásig.

Nős vagyok, feleségem Bolin Ildikó a Petőfi Általános Iskola gazdasági vezetője, és a Hevesi DSE akrobata edzője. Három gyermekünk van, jelenleg az Attila 12-ben lakunk.

— *Kérem tájékoztatását politikai tevékenységéről.*

— Pártnak nem voltam és ma sem vagyok tagja. Mivel 40 éves vagyok (legutóbbi lapszámunkban tévesen 47 év jelent meg. A Szerk.), a FIDESZ-be márnem léphettem be. Bár fiatal koromtól élénk figyelemmel kísértem a politikai eseményeket, az általam kissé demagógnak és hazugnak tartott rendszerben azonban nem akartam szerepet vállalni. Politikai tevékenységem így tulajdonképpen az önkormányzati választásokkal kezdődött. A 11-es számú választókerületben szereztem mandátumot, mint a FIDESZ által támogatott független jelölt. Mivel mindig a liberális eszmék álltak hozzám közel, más párt felkérését — talán az SZDSZ-ét kivéve — nem fogadtam volna el. A FIDESZ-frakció jelölését az alpolgármesteri tisztségre azért fogadtam el, mert úgy véltük, az adott gazdasági helyzetben szükséges, hogy legalább egy reálképzett ember is legyen hatalmi pozícióban a városban. Úgy gondoltuk, hogy az oktatás, a művelődésügy, az intézmények működésére egyaránt fontos feladat, de ezek az önkormányzat pénzügyi lehetőségeit inkább költségoldalról befolyásolják. Ugyanakkor mi a bevételek növelésének vagy a reálérték megőrzési lehetőségeinek feltárását fontosabbnak és főleg nehezebbnek ítéltük meg.

— *A városban milyen feladatokat megoldását látja most legfontosabbnak?*

— A város problémáit sajnos órákon át lehetne sorolni, Rangsor felállítását nélkül feltétlenül gyors

megoldást követel a belváros környezetszennyezettségének felszámolása. Nagyon fontosnak érzem a létminimum alatt vagy annak közelében élő polgárok szociális helyzetének megvizsgálását is.

— *Milyen elképzelésekkel foglalka az új munkahelyét?*

— A munkával kapcsolatos elképzeléseim sokrétűek. A tőlem várható és az általam elvárt mentalitást így fogalmazom meg: ószinte, kendőzetlen véleményalkotás, megfontolt kinyilvánítás, kritikus szemlélet és ennek elfogadása min-

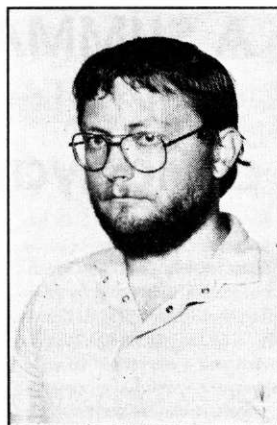
den kérdésben. Szoros munkatársi kapcsolat kiépítése dr. Kereskai István polgármesterrel, a leendő jegyzővel, a polgármesteri hivattal, illetve az apparátussal, és az önkormányzati bizottsággal. Úgy vélem, hogy csak ilyen szellemben dolgozva lehet esélyünk munkánk sikerére.

Farkas Zoltán „tisztá lappal” végnek a nem könnyű feladatnak. A megoldáshoz jó munkát, sok sikert kívánunk!

Tihanyi István

Új vezetőség az MDF városi szervezeténél

Az elnök: Czupi Gyula

Az új elnök Czupi Gyula 32 éves. Egy kis zalai faluban, Dömeföldön nőtt fel. A gimnáziumot Nagykanizsán végezte, majd Szegeden járt egyetemre. Dolgozott a Cserháti-tanintézetnél, jelenleg könyvtáros a Városi Könyvtárban. Nős, felesége tanár. Két gyermekük van. Pártnak korábban nem volt tagja, két éve lépett az MDF tagjai sorába.

— *Hogyan tovább a szervezetenél?* — kérdéztük az új elnököt.

— A politikálást folyamatosan és nem kampányszerűen kell végezni. Az országgyűlési, majd az önkormányzati választások után rendeznünk kell magunkban viszonyunkat az ilyen politizáláshoz. Ha általában elvessz a politizálásba vetett bizalom, akkor a nyugati demokráciák egyik legfontosabb értéke kérdőjeleződik meg. Demokrácia, demokratikus állam, parlament a pártok és a pártokban gyakorolt politizálás nélkül nem létezik. Emelt fővel, nyíltan gyakorolt politizálás ma a cél. Ezért helyben is tehetünk, ezért helyben is felelősek vagyunk — hangzott a válasz.

— *Mint elnök, miként képzeli el a jövőt?*

— Az előbb vázolt cél érdekében végiggondolt munkát képzelek el. Remélem, hogy erre most mód lesz. A politizálás becsületét megnyilvánulásainkkal, működésünkkel tudjuk megteremteni. Például azzal, hogy önkormányzati képviselőinket segítjük, és általában az önkormányzatot is segítjük munkájában. Nagykanizsán az akkor ellenlék MDF helyi szervezete — 1988 őszén — előbb alakult, mint a legtöbb politikai párt az országban. Ez jó erkölcsi háttér a politizálás méltóságához és tisztességéhez.

(Tih - I)

Eszmecsere helyett kifakadás

MDF megyegyűlés

Csoóri Sándorral és dr. Timkó Ivánnal

Az MDF Zala megyei zászlóbon-tásának második évfordulója alkal-mából november 17-én kora este a HSMK kamaratermében összejeve-telt tartottak az MDF zalai szerve-zetei. A gyűlés vendége volt Csoóri Sándor író, az MDF országos elnök-ségének tagja és dr. Timkó Iván jogász, választmányi tag, akiket — a mintegy száz főnyi hallgatóság között helyet foglalt néhány MDF-es zalai országgyűlési képviselővel együtt — Czupi Gyula helyi szerve-zeti elnök üdvözölt.

Csoóri Sándor a kért helyzetér-tékelést azzal kezdte, hogy politikai vítaest helyett eszmecsere-t szeretne folytatni a jelenlévőkkel. Elmond-ta, hogy az országban az emberek szinte mindenben csalódtak, és tafaló volt a „külön-külön még vagyunk valakik, de együtt mintha kevesebben volnánk” hasonlata. Az 1988-89-ben elindult jó folyamatok megszakadtak. Hiba volt, hogy az MDF egy radikális szárnya siettetta a pártosodást, amelyet szinte ráerő-zszakoltak a Fórumra.

— Meg kell határozni az ország igazi arculatát, stílusát. Nem szabad túlcsepelni „Európát” — véleke-dett, hozzátéve, hogy a Jurta szín-házban és Lakitelken megfogalma-zott eszméktől és légkörtől messze eltávolodtak, ami hiba volt.

Dr. Timkó Iván elmondta, hogy a Fórum valahol utat tévesztett. Amíg az ország a világpolitika egyik köz-pontja lett, addig az ország belpoli-tikája kettészakadt. Új eszméket, gondolatokat kell megfogalmazni, hogy az ország elkerülje az össze-omlást.

— Hogy a viharos fordulat után miért jött a korábbinál nehezebb korszak, arról ez MDF nem tehet. A Kádár-rendszer súlyos hibáért kell most és a közeljövőben a népnek szenvedni. A mostani centrális tár-sadalmi vezetésnek federatív építés-re kell átváltani — mondta.

Az eszmecsere-t indító és váró központi szónokok a kanizsai, zalaegerszegi, lenti, zalakarosi, bánok-szentgyörgyi, hévízi és egyéb MDF-csoportok felszólalóitól kifakadást kaptak.

Élezítő az elkecserezett hozzászólásokból: igazságtételre van szük-ség; olyan erők működnek, akiknek célja az ország szétzüllesztése; az országot nem a pártok fogják kihúzni a „gödörből”, hanem a deligozó

emberek, akiket okosan kellene vezetni; az elszámoltatás meghírde-tett programját nem követte végre-hajtás; csak akkor lesz az országban megbékélés, ha a tönkrevetők erköl-csileg és anyagilag egyaránt meg-bűnhődnek; elkéserítő, hogy a tönk-revetők egy része átmenti hatalmát, más része pedig kordedvezménnyel magas összegű nyugdíjba vonzik; a munkahelyeken tovább uralkodnak, sőt erősítik állásaikat a régi, zömében korrupt vezetők, párttitkárok, KISZ-titkárok; az elvett földet és ingatlant vissza kell adni egykori tulajdonosaiknak, és rendezni kell az alacsony nyugdíjakat; a magyar sajtóban, a rádióban és tévében sür-gős és mélyreható tisztogatásra van

szükség; a parlament „lusta” a tör-vényhozásban; a FÓRUM és a kor-mány tehetetlenségén sürgősen vál-toztatni kell; a további megszorítá-sok tömeghisztériát válthatnak; a felső vezetés elszakad a néptől, amely tükröződött az önkormányzati választásoknál.

A fővárosi vendégek válaszádu-sukban többek között elmondták, hogy „az igazság bonyolult dolog, de sokszor igazságtalan is”, s nehéz igazságot tenni az elmúlt 45 év ba-jaiért. Leszögezték, hogy az MDF-nek meg kell újulnia, s ehhez ifjú-sági szervezetre, saját napilapra, új szellemre és lelkületre van szükség!

(tíhanyi)

A Foltányi-ügy maradjára

Cserbenhagyás

A november 4-től 11-ig terjedő hét országos „ügye” Foltányi Árpád MDF-aktivista cserbenhagyásos gázolása volt. S hogy a parlamenti ülésre is bekerült, az Podor Géza Fidesz-képviselőnek köszönhető. Ő tette fel ugyanis az erre vonatkozó kérdést Boross Péter tárca-nélküli miniszternek.

A miniszter út, majd más MDF-vezetők válasza után lapunk kíváncsi volt Tarnóczy Attila, városunk ország-gyűlési képviselőjének (MDF) véleményére is. Ugyanis a cselekedet kísérte-tiesen hasonlít az elmúlt rendszer egyes vezetőinek aljárjeire, adódik a kérdés is.

— Erre azt mondhatom, hogy én nem jurikáztam még állami gépkocsival Budapesten. Ilyen szívességet nem ké-rek ismerőseimtől. Az esetet elítélem — mondta a képviselő.

— A volán átvétele, a cserbenhagyás ténye sok régi pletyka felélesztője lehet.

A történet a régi, csak a név változott. Rádásul egy orvos is ült a kocsi-ban. Mi a véleménye erről? — kérdeztük.

— Amennyire én tudom, Foltányi Árpád nem visel tisztetséget az MDF-en belül. A sajnálatos eseménykor nem a Fórum ügyében járt el. Azt pedig magam sem értem igazán, hogy milyen módon került be a gépkocsiba. Azért, hogy a gépkocsivezető átadta neki a kormányt, a járművezető is felelős. Nem kellett volna megnéznie. Az eset számomra ellenszenves és érthetetlen. Sajnos ezek-ben a napokban — amikor a kormány részéről a lakosságot megterhelő és sok esetben szerencsétlenné nevezhető in-tézkedések is történnek — egy ilyen ügy nem hiányzott sem a kormány-nak, sem pedig a Magyar Demokrata Fórumnak — hangzott Tamóczy Attila válasza. — doró —

1991 nyara. Az utolsó szovjet harcokci távozásakor:

— Mit gondol szomszéd, valóban elromlott?

Vizvári József rajza

Párt-hinták

Úgy tűnik, a stratégiai helyváltoztatások ideje következik a parlamentben. Most derül ki, hogy rossz frakció-ba kerültek egyesek a választások után? Vagy már akkor sem tudták, hogy hova léptek be, csak jussanak be a szépen kivilágított Parlamentbe és ott megmutathatják az egész országnak, hogy mit tudnak.

Úgy tűnik, hogy most sem tudják eldönteni a magyar emberek, hogy melyik párt a jó nekik. Akkor pedig ássák el magukat! Egyébként kíváncsi lennék arra is, hogy ezeknek a képviselőknek a választól mit szólnak az ilyen „helycsérés” tanadásokhoz? Ők is követik talán választott-juk pártváltzásait? Mert akkor belátható ideig ne is számítsunk előrelépésre. Keressük tehát tovább azt a pártot, amely a legmegfelelőbb lesz nekünk!

Kezdte Király Béla. Ő az MDF támogatásával került be a parlamentbe s lett végül független, majd most az SZDSZ tagja. Pozsgay Imre a szocialistáktól vett búcsút a minap, s lett független. Órá ügy tekintettem, mint a kommunista eszmék első magyarországi legyőzőjére. Mekkora válság idézhetné elő az ő pártállásában való meg-igényesítést? Lehet, hogy tud valamit, amelyet most még nem akar a nyilvánosság elé tárni? A legfrissebb: Bíró Zoltán kilépett az MDF-ből!

Egy szocialista-párti barátom mondotta egyszer: „A politika a legmocskosabb dolog a világon.” Ehhez pedig semmit nem lehet hozzáfűz-ni. Azt viszont tudom, hogy politikával nem lehet gazdag országot teremteni, szegénységet annál inkább! Sajná-lom, hogy ezt pontosan min-díig Magyarországon mutat-ják be...

(v-1)

Közlemény

Közöljük olvasóinkkal, hogy lapunk november 9-én megjelent „Szóvivők nyilatkoznak. Választás tervek nélkül” című cikkünk első részében nem az MDF szóvi-vőjének nyilatkozata lett közölve, hanem munkatársunk egyéni véleménye volt az MDF szokásos, egyik szerda esti összejevetelen tapasztalatról.

Szerkesztőség

Remény és jutalom

A remény az a legszebb magyar szó, amelyet kormányunk manapság a leggyakrabban használ. Gazdaságprogramjuk magyarzatai után a miniszterek és szóvivők mindig hozzátesszik, hogy reményeink szerint ez a program 2-3 év múlva eredményt hozhat. A szó az gyönyörű, sőt költői, de reményekre feltenni egy 10 milliós nép eddigi szenvedését és ráigérni még 2-3 évi nélkülözést, amely a „remény” szerint sajnos nagyon is valószerű lesz, mindenképpen antihumánus cselekedet.

Kívánom a kormánynak, hogy sikerüljön, de azoknak, akiknek elfogyott mára a reményük is, azoknak mit üzennek? Ugyanis reményből nagyon sokan tele a padlás, de attól még éhezhetünk és fázhatunk (akkor is, ha munkahelyünk megmarad).

A kormányreménykedik és tagjai a jól végzett munka eredményeképpen két havi munkabért vehettek fel jutalomként. Még a kormánykoalíció tagjai közül is egyre többen elégedetlenek az eddig végzett munkával, és minősítik elégtelennek. Az ezek után is felvett jutalmak nemcsak számomra érthetetlenek. Vajon a munkások és a parasztok is kapnak majd év végén két havi jutalmat? Pedig ők legalább nap mint naptesznek is azért, hogy holnap is legyen mit elosztani. Most is igaz a mondás: „aki sokat dolgozik, az nem ér rá pénzt keresni.” Csak ne hogy ragadós legyen a „jó” példa és egyre kevesebben álljanak neki dolgozni.

Egyedül Antall miniszterelnök úr nem vette fel a jutalmat! Szép és nemes gesztus, de semmit sem ér, ha a kabinetje másképpen gondolkodik és azonnal kapott az alkalmon. Mottóként így értekelem az esetet: *Én kaptam a reményt és ők a pénzt. Ez így igazságos, elvégre demokrácia van!?*

Vizvári József

...sötétség! — ez a rákfeneje mindennek... rég nem vagyunk emberek, csak úgy teszünk... akik idejében köpönyeget fordítottak... —...meghalt, de izgi! Ugye?

Embernek maradni

A léteért való küzdelem, a holnapotól való félelem, a szegénység ámyéka úgy ül ránk, mint a sötétség.

Igen, a sötétség! — ez a rákfeneje mindennek, amikor mindent és mindenkit igyekszünk a lehető leggyorsabban befektetíteni, ismert és ismeretlen személyek előtt a húsfaszék reményében. Amikor úgy rácsálódunk a lerágott csonton, mint a legfenségebb libacombon, csak azt felejtjük, hogy magunk választotta törvények szerint mi is lehetünk csontok.

Egy középkori férfi távozott az élők sorából.

Ami utána maradt, az a család, de elvitte magával a legnagyobb titkot, a napi fájdalmat. Ó volt a lerágott csont, ó volt az, akinek ki lehetett osztani a soros és soronkülvüi fegyelmet, aki nyelt és hallgatott. Meddig? Addig a reggelig, amikor eljött érte a halál, egy szívinfarkus képeben.

Hónapokkal ezelőtt találkoztunk. Fáradt öregember benyomását kellette. Zaklatott, beesett tekintetek. Nem járult hozzá az interjú közléséhez. „Elég az én bajom enélkül is, de jó kibeszélni magam” — hártotta el a nyilvánosságot. Hogy mégis megtettem, ennek oka: mindannyiunk számára tanulságokat tartalmaz.

Nem lényeges, hogy ki volt a személy. Ő már nem tud védekezni. Az élők azt mondanak amit akarnak, mert a sötétség olyan mély és nagy, hogy azt is elfeledjük gyakran: „holtakról jót vagy semmit.”

„Ember maradtam!” — ez volt az utolsó szava, amikor lefordult a székről. „Nem, már nem volt segítség” — mesélte utólag a feleség.

Az első találkozás:

— Mióta dolgozol? — indítottam a beszélgetést.

— Huszonöt éve! — választott keserűen.

— Ne haragudj, beteg vagy? Olyan beesetted a szemeid!

— Sok a munka, kevés a fizetség! Aztán... — hadarta el a mondatot.

— Aztán? Mi az, hogy aztán?

— Nem tudsz valamilyen jó munkahelyet a szakmában.

El akarok innét menni! Rossz, nagyon rossz nekem itt!

— Ne lelkizz! Hiszed, hogy máshol jobb?

— Nem tudom, de a főnököknél a munkatársaim rámdumálnak. Ilyen légkörben nem lehet dolgozni! Még évekkkel ezelőtt volt egy munkaügyi pérem. Megnyertem. Ez lett a vesztém! A főnök úgy néz rám azóta, mintha leprás lennék. A legrosszabb munkát én kapom. Most már nem is az a baj, hogy néhány törtető van, hanem mindenki mindenkit tapos, mint reggeli csúcsforgalomban. Egymás lábára lépnek, és hanyatt lökik. Már rég nem vagyunk emberek, csak úgy tesszük. Megértem, egyre nehezebben mennek a dolgok, csak azt nem értem, ezért miért kell egymást bemocskolni. Miért nevezik egyesek embernek magukat, amikor a hiénánál, sakálnál is rosszabbak. Nézd, ha már az iskolázottságnál tartunk, a főnök ezt a munkakört be sem tölthetné. Az én végzettségem magasabb, és a főcsoporthoz több fizetést kap mint én, a főiskolai végzettségemmel.

— Gyakori probléma amit most feszegetsz — vágtam közbe.

— Gyakori? Itt és most csak azok érvényesülnek, akik idejében köpönyeget fordítottak, akiknek nem volt mit fordítani, az maradt ott... Hittem a nagytakarításban. Ennek egyszer hangot is adtam, most iszom a levét. Látod, itt van

elásva a kutya. Ezek az emberek nagyon gyorsan észrevették, hogy nem is olyan mérges, és főképp nem is harap. Gyorsan előbújtak az odúból, és most azt csinálnak, amit akarnak. Ha úgy gondolják, mint felesleges munkaerőt eltávolíthatnak a munkahelyemről.

— Nem láthatod ilyen sötétben a jövőt!

— Miért, szerinted mi változik. Hidd el, addig semmi változásra nem lehet számítani, amíg olyan emberek ülnek a bársónyszékben, akik csak a lábukat lógatják. Nézz körül az országban, hogy nem törődnek semmivel és mindenki stütögeti a maga kis pecsenyéjét. És ezt tudomásul kell venni! Lehet, hogy nem látom kristálytiszta a dolgok menetét, de egyre kevesebb jut az asztalra. Lassan mindenről lemondok. A feleségemem időelőtt vissza kellett menni dolgozni, mert nem jöttünk ki a pénzből. Mi lesz ezebből a gyerekekből? Amikor az értelmük nyiladozik, se apjuk se anyjuk, mert mind a kettő látástól vakulásig dolgozik. A gyerek az első nap úgy nézett az anyjára az óvodában — amikor mentünk érte — mint egy idegenre. A feleségem úgy zokogott, mintha halott lenne a háznál. A lányom valamit megéreztetett a dologból, mert azóta az istennek nem akar ovisa menni.

— Vállalkozásra nem gondoltál? — igyekeztem más vizekre evezni a beszélgetésben.

— Gondoltam. Több minden jutott eszembe, mások meg közben megvalósították. Pénz kérdése minden! Csak azt tudnám, hogy merre megyünk? Azt hallani, hogy előre. Ez ami relatív. Most itt ülünk egymással szemben, és ha elindulunk külön-külön jobbra és balra, mindegyikünk előre megy. Vajon melyikünk megy előre? Te vagy én? Igazán jó lenne tudni! A feszültség ott lóg minden család ágya felett, már egymásnak nem tudnak örülni az emberek. Csak azt tudnám miért tanulom? Kinek? Eddig szinte semmi hasznát nem vettem. Ez a legkisebb baj, a nagyobb az, hogy a családom nem profitál belőle. Jól tudok, a főiskolát levelezőn végeztem, mindenről lemondottam, ezért született végzősra a gyerek. Tudod, ha az embernek nincs protektor, nincs semmi. Ne haragudj, de el kell mennem, olyan rosszul érzem magam — felállt és köszönés nélkül távozott.

Lassan, bizonytalan léptekkel indult „előre”.

Másnap telefonon hívtam munkahelyét, szerettem volna a beszélgetést befejezni, az engedélyt megszerezni, hogy nyilvánosságra hozzam a gondolatait. Egy női hang csi-csergett a telefonba:

— Nincs bent, biztos másnapos, már a főnök is kereste, megkapja a magáét! Na várjon, most mondják meghalt, de izgi! Ugye!?

Dermedten álltam telefonnal a kezemben, és arra gondoltam, mit is mondtok? „...rég nem vagyunk emberek, csak úgy tesszük”. Ő elment „előre”, és ha mi nem vagyunk egymásra, elmegyünk utána. És akik itt maradtak, kinek kézbesítik a soros vagy soron kívüli fegyelmet? Vajon a kollégái, akik napról-napra látják tönkremenni, elgondolkodtak-e, hogy mit tettek?

A második találkozás:

I. G. élt negyvenkettő évet. Most virágok borítják a tegnapi szenvedő sírját...

Csorny József

Jövő évi kenyérünkért

A városkönyékről „ingázók” körében nagy kelete van a Volán-pályaudvar közelében felállított mozgó kenyérboltnak.

Fotó: Szakonyi Attila

A kenyér mércé, nekünk magyarnak. Ha kenyérünk van, jöhet bármi, mindent ki lehet bírni. Legutóbb a taxisblokádnál láthatták a tévénezők milliói, hogy a kenyérért sorbanállók, miként „verekedtek” érte, amikor egy kis késéssel meghozták a boltokba. Pedig mindenki tudta, hogy kenyér van, de az esetleges 1-2 napot sem akarták kibírni. Politikai változás, gazdasági pangás, a mezőgazdaság körüli kérdőjelek, és az aszály mind megannyi kérdés, hogy feltegyük: lesz-e jövőre is kenyérünk?

A nagykanizsai kenyérgyár gyáregység igazgató-helyettesével dr. Berlinger Henriknével beszélgettem.

— Megnyugtatóként rögtön az elején elmondhatom, hogy a gabonaipar el van látva a jövő évi kenyérhez szükséges gabonamennyiséggel. Kenyér lesz!

— *Kérem mondjon el a ZALACON Sütő- és Édesipari Vállalat Nagykanizsai Gyáregységéről néhány jellegzetességet.*

— Az összlétszámunk 262 fő. Ezzel a létszámmal majd a megye felét kell ellátunk pékáruval. Azon üzemek közé tartozunk, ahol nem volt létszámleépítés és ezután sem tervezünk elbocsátani senkit. Igaz felvétel sincs nálunk. Két műszakban dolgozunk. A legnagyobb „hajtás” természetesen a hajnali és a reggeli órákban van, mert ekkor kell a boltokat feltölteni áruval. A napközbeni sütés — az utórendelés kiszolgálására — igény szerint történik. Mert délutáni sütés is van nálunk el szeretnénk kerülni, hogy sok kenyér eladatlanul veszendőbe menjen.

— *A nyugati országokban tucat-szám lehet válogatni a kenyérfajták közül. Milyen a választék most Önöknél, és milyen terveik vannak a további termékbővítésre?*

— Hát ott még nem tartunk, mint nyugati szomszédainknál, de elmondhatom, hogy ma már nálunk is 10 féle kenyeret és 28-30 féle péksüteményt készítenek. Törékvésztünk a választék további bővítése, szem előtt tartva az egészséges táplálkozásnak a mai kor követelményeire és igényeire történő igazítását. Egyik legújabb termékünk az úgynevezett készthelyi rozskenyér, amely 70 % rozslisztből készül az osztrák ANKER cég receptje szerint. Termékbővítésre további gépeket és újabb gépsorokat szándékozunk vásárolni, amellyel a dolgozók munkáját is könnyíteni tudjuk és jobb minőségű termékekkel kívánjuk a kedves vásárlókat ellátni. Nemrégiben valósítottuk meg a korszerű lisztátrolást is.

— *Egyéb terveikről is hallhatnánk valamit?*

— A saját bolthálózat fejlesztése van folyamatban. Ezenkívül mozgó boltot helyeztünk üzembe november 12-től, a nagykanizsai buszpályaudvar közvetlen közelében. Ha a lakossági fogadatlanság kedvező lesz, akkor további ilyen egységeket kívánunk üzembe helyezni a város különböző pontjain. Több saját boltunkon kívül még újabbakat is tervezünk. Célunk, hogy a lakosság minden nap és napszakban friss pékárut vásárolhasson.

— *A mai kenyérek szelésekor már nem morzsolódnak szét, mint régen. Mi a titka az új kenyérnek?*

— A citopános kenyérvélesztősről

— ha szabad úgy mondanom — visszaálltunk a régi kovászos kenyérvélesztési módra. Azt hiszem mindenki érzi a különbséget. Valóban jobbak és tovább eltarthatók lettek termékeink.

— *Bizonyos problémákat jelent egyetávolabbi falvakban, hogy oda később érnek ki a kenyérszállító járművek. Mi az ok, és mit tudnak tenni ennek kiküszöbölésére?*

— Az ok egyszerű. A szállítójár-

művek útközben feltöltik az útbaeső boltokat, és amikor elfogy a árujuk visszafordulnak a következő szállítómányért. Ez okozza a késedelmes kiszállítást a távolabbi falvakba. Arra törekszünk, hogy a megszokott időre mindig ott legyen az áru. Ezt a távolabbi falvak lakói így szokták meg. Egyelőre ezen a gondon még nem tudunk segíteni.

Vizvári József

Legfontosabb a lakosság ellátása!

Felújítás után a tejüzemben

Végetért egy rekonstrukciós beruházás a kanizsai tejüzemben. Valamivel több mint egy évig okozott kellemetlenségeket a tejüzem amúgy is kicsi udvarán az építkezéssel járó felfordulás. A termelőktől továbbra is fel kellett vásárolni a tejet, és a késztermékeket is a boltokba kellett szállítani nap mint nap.

Zabó László üzemigazgatóval beszélgettem a teljesen átépített üzemben.

— Számunkra az a legfontosabb, hogy időre és költséghatáron belül készült el az üzem felújítása. Nagy szükség volt rá, mert a hetvenes években történt felújításkor bauxitbeton felhasználásával történt a födémek készítése. Közismert lett azóta, hogy a bauxitokra nem alkalmas építési feladatokra, főleg nem a tejüzemben, mert a túrósavó erős korróziót okoz benne, és így idő előtt tönkremegy, sőt életveszélyessé válhat az épület. Itt is ez történt. A teljesen átépített tőrőüzem, és az átvétel most megfelelő munkakörülményeket biztosít dolgozóinknak — mutat körbe Zabó László üzemigazgató. Új helyre került a laboratórium és az átépítéssel nagyobb teret nyertünk. Ide szeretnénk most új gépsort is beállítani. Az üzem műszaki átadása már megtörtént, most a hiánypótlás van folyamatban.

— *Hallhatnánk az új gépsorról is valamit?*

— Újdonságnak számjuk a papírdobozos tejsomagolást. Az ehhez szükséges gépsort várjuk most. A zacskós tejjel kapcsolatos gyakori reklamációkat szeretnénk ezzel kiküszöbölni. Ezenkívül a túrógyártásban kívánunk újdonságokkal a vásárlók elé lépni, de ez csak a jövő évi terveinkben szerepel.

— *Milyen újdonságokra gondolnak?*

— Ízesített túrókészmények gyár-

tását tervezünk. A kanizsai túró országosan is elismert minőségű. Hamarosan budapesti körzetek ellátását is tervezünk, és valószínűleg rendszeresen szállíthatunk a fővárosba. Úgy gondolom, hogy ennél nagyobb elismerést termékeink minőségéről nem is kaphatnánk. Ez eddigig is jobb munkára kötelez ez most bennünket, de a megjavult körülmények miatt örömmel vállalkuk.

— *Annyi hír kelt szárnyra mostanában, hogy drasztikusan fogy a szarvasmarha-állomány. Lesz-e elég tej a feldolgozáshoz?*

— Tapasztalataink szerint a kistermelőknel valóban csökkenőben van az állomány, de a téveszék és az állami gazdaságok emelni tudták a létszámot. Az asztalomon van a harmadik negyedévi mutatók összesítője. Ebből az látszik, hogy ha egy százalékkal is, de több tejet vásároltunk fel a tavalyi év hasonló időszakához képest. Ez a jövőre nézve mindenképpen biztató.

— *Zalaegerszegben a ZALATEJ-nél vezetőségváltás folyik, elég nagy zajjal. Befolyásolja-e a kanizsai tejüzem munkáját ez a tény?*

— Nem! Megmondom azt is, hogy miért. Minisztériumi állásfoglalás szerint a kisebb tejüzemek is bizonyos önállóságot kapnak, valószínűleg már jövőre. Így Zala megyében a zalaegerszegi mellett a kanizsai és a zalaszentgróti tejüzem is. A nagyobb önállóság nagyobb lehetőségeket jelenthet majd a piacgazdaságban. Ez a terv, és természetesen addig még sok minden változhat. Egy dolgot azonban megmarad: a lakossági ellátás. A tejüzemnek mindig ez lesz a legfontosabb feladata!

— *További jó munkát!*

A hús igazsága

- Nem kell senkinek az anyakoca!
- A megyében már nincs anyni, amennyi kellene
- A banki rendszer most kötél a nyakunkra
- Az utolsó tartalékokat keressük

Annyi ellentmondó hír jelent meg mostanában a magyarországi sertésállományról, hogy ember legyen a talpán, aki eligazodik rajuk. Egyszer azt halljuk, hogy a kritikus szint alá csökkent az ország sertésállománya, most pedig az, hogy több van, mint eddig bármikor.

Sok embert valóban nem érdekel a kérdés, mert az 6 pénztárcájuk számára a hús már utópia, de összességében mindenki számára létfontosságú ez a kérdés, mert ha a befélt gazdasági fellendülés végre beindul, arra talán nem is lesz sértés. Ez újrainduláshoz pedig legalább két év kell, hogy egy malacból koca, majd a szaporulatból hizó legyen. És az akkor elvesztett két év a végelszámolókor sokba fog kerülni mindenkinek!

*Pintér Lajos*sal, a Zala Megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat nagykanizsai kirendeltségvezetőjével beszélgettem ezekről a gondokról.

— A megyei vállalat négy egységből áll. Ebben az évben még tudtuk növelni a felvásárlások számát, de ez is egyre nagyobb erőfeszítéseket követel tőlünk. Egyre távolabbi megyékből is kell állatot felvásárolnunk, hogy a zalai szükségleteket ki tudjuk elégíteni. Az országos adatokat nem ismerem, csak a helyi viszonyokat. Ez viszont ellentmond az illetékesek legfrissebb adatainak, miszerint nőtt az ország sertésállománya. Azt el tudom képzelni, hogy nőtt a sertések száma a magánszemélyeknél, mert egy-két sertést sokkal többen tartanak családi szükségletre, mint eddig, de

ez a sokmilliárdos beruházással készült hűsokkombinátok nem fogja ellátni egy darab sertésel sem. Ha ezek az üzemek csökkentett kapacitással dolgoznak, az újabb veszteségek forrása lesz. A kereskedelmi egységeket és a boltokat is ezek az üzemek látják el húsrával, nem a magánszemélyek. Véleményem szerint most azért nincs húshiány, mert a fizezőképes kereslet erősen lecsökkent. Látszólag nincs semmi baj, de az én tapasztalataim merőben mások.

— *Hallhatnánk erről?*

— A kocaledások száma egyre emelkedik a régebbi időkhez képest. A legnagyobb baj az, hogy most senkinek nem kell. Szerződésben állunk több tésszel és állami gazdasággal tenyészkoca előállításra, de nincs igény a fogadásra. Magyarán nem kell senkinek. Partnereink sorra jelentik, hogy van 50-70-100 szállításra váró kész anyakoca, és nem tudjuk elhozni tőlük. Ilyen a körzetünkben még nem fordult elő, és ez sejtet valamit. Akkor itt vannak a hízófelvásárlási szerződéseink. Eddig mi adtuk a pénzt a tésszek a takarmányt, a vállalkozó pedig a munkáját. A tésszek most sorra jelentik be, hogy elállnak a szerződésköteztől, mert nincs anyni takarmányuk, hogy a kisvállalkozók

állatainak elég legyen. Nem tudnak tápot készíteni. És akkor még itt jön a banki kölcsönök ördögi köre. Egy kiló élő sertés felvásárlási ára 67 forint. Ennyi pénzből ma nem lehet nyereségesen sertést hizlalni, és a magas kamat a vállalkozók nyakára teszi a „kötelet”. A vállalkozók nem látják a jövőjüket, és sorban dobják be a „törölközőket”. Az egyre fogyó haszonból nem lehet fejleszetre fordítani semmit. És akkor még nem beszéltem a helyi bürokrácia gáncsokkolásairól, amellyel nagyon sok vállalkozónak veszik el a kedvét ettől a nehéz munkától.

— *Most, hogy új önkormányzatok alakultak, milyen tervek vannak a kapcsolataifelvételre?*

— Valóban szeretnénk velük felvenni a kapcsolatokat, mert meg kell találnunk a közös nevezőt. Enélkül baj lesz!

— *Tudomásomra jutott, hogy a nyáron szállítási nehézségeik voltak és ez miatt sok helyen túlsúlyosak lettek a s-riések, ami újabb anyagi veszteséget okozott nekik. Mi volt ennek az oka?*

— Bizonyos körzetekben járványos sertésmegbetegedés volt a nyáron. Hatósági értesítést kaptunk, hogy mely körzetekből nem lehet szállítani addig, amíg fel nem oldják a zárlatot. Így való-

ban sok helyen túlsúlyosak lettek az állatok. Amikor úgy látszott, hogy szállíthatnánk, az állategészségügy csak a vállalt vonogatta.

— *Ki fizette meg a termelők kárát?*

— Nem nekünk kellett megfizetnünk, mert mi időben szállíthattunk volna. Az állategészségügy válasza pedig az volt, hogy ez a termelő kockázata. Ehhez — úgy gondolom — nem kell hozzáfűződni semmit. Ez magáért beszél. Sok mindenen kellene változtatni ebben az országban, de elsősorban a szemléleten. A mezőgazdaságban dolgozó vállalkozók kedvét csak egyszer lehet elvinni, és ezt a határt elértük. Hadd soroljam még egyszer: bürokratikus túlkapások, aszály okozta nehézségek, emelkedő energiaárak, egyre csökkenő jövedelmesség, s a kör itt bezárult. A válság öröklék nem fog tartani, és mire a piacgazdaság beindulna, jövétlen károkát szenved a sertéságazat is.

— *Az Ön véleménye a jövőről tehát nem egészen rózsás?*

— Nem hiszem, hogy sokat tévedek, mert régóta dolgozom ebben a szakmában, de egy biztos: az utolsó tartalékokat most kutatjuk fel, s ezután nincs tovább! Nagyon szeretném már látni, hogy végre elinduljon valami az országban, mert a mostani állóvíz senkinek sem jó!

Ezzel bizonyára sokan egyetértenek.

Vizvári József

Bütorszalon a Kodályban

Új utakon az ORIGÓ-TREND

Ismeretes, hogy a nyár folyamán az „ORIGÓ-TREND” Építési és Vállalkozási Iroda Egyéni Cég jó minőségben és a vállalt határidőre készítette el a Kisfaludy utcában lévő volt munkásörög épületét oktatási célra, a Thury György Kereskedelmi Szakközépiskola részére.

A cég ezzel hírnevet szerzett magának, s nem csoda, hogy a fővállalkozó Szövetkezeti Műszaki Szolgáltató Vállalat 7 pályázó közül — a 8,2 millió forintra történt végső licitár kialakulása után — az ORIGÓ-Trendet bízta meg a szomszédos Ady úton lévő volt MSZMP-székház átalakításával kapcsolatos építési munkák kivitelezésével, szintén a Thury-tanintézet céljaira.

— *Az épületben már végeztünk kisebb bontási munkákat, a munkák zömét azonban 1991 januárban indítjuk. A garázs főzőkonyhává és étteremmé, a főépület helyiségeit tanteremmé, illetve a földszinti tanácskozóterem tornateremmé történő átalakítását május 15-re kell befejeznünk* — mondta Czobor Zoltán vállalkozó.

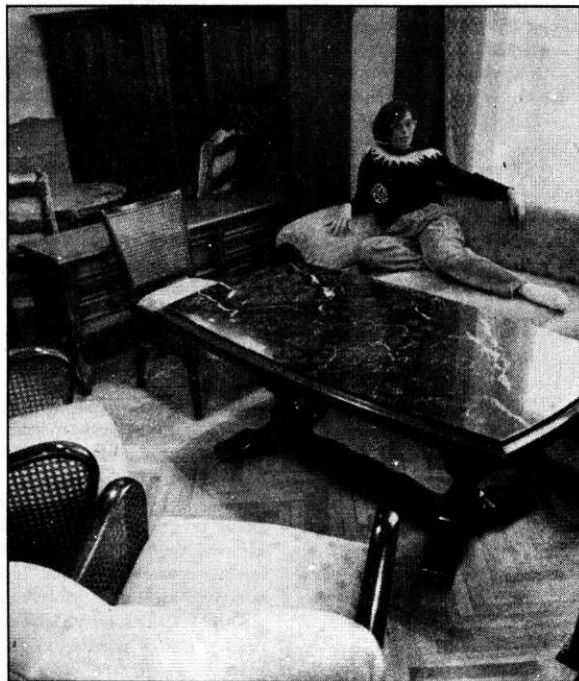
A cég nemrégiben az eddigi profilját elhagyó új vállalkozásba kezdett.

— *Auer Péter és Pankasz Imre társ-vállalkozókkal november 3-án székhe-*

lyünkön, a Béke út 67. szám alatt lévő Kodály Zoltán MÁV Művelődési Házban bérelt helyiségekben nyitotuk meg az ORIGÓ Bütorszalonot. Itt az igényes rétegek részére alig használt stíl és olcsóbb árfekvésű bútoranyagimport — nyugatnémet — bútorokat, prospektus alapján történő rendelésre új bútorokat, pamut alapanyagú méterárúkat és különkénti 350 forintos áron nyugati bálás ruhaneműket értékesítünk. Vállaljuk lakások, irodák és szállodák teljes beburkolását, s hamarosan bútorszövetek értékesítésével is foglalkozunk. A bútorszalon jelenlegi elhelyezése ideiglenes, ugyanis már folyik a tervezés és végleges üzlethelyiség és raktár kialakítására a Béke út 31. szám alatt lévő volt borospincében, amelyet elgondolásaink szerint jövő év áprilisában nyitunk meg a vásárlóközönség számára — tájékoztatót a cégvezető.

Az eredményesen gazdálkodó, építésmű tervezési tevékenységet is folytató ORIGÓ-TREND egyébként jelenleg Palin városrészen három családi ház építését végzi és elvállalta az Inkey-kápolna karbantartását is.

Tihanyi István

„Csendélet” az ideiglenes bútorszalonból. Előtérben egy nappaliba való Tonett-garnitúra látható márványlappal asztallal, a háttérben pedig egy ónmet tálalószekrény.

Fotó: Szakonyi Attila

A Blumenschein-csárda története

Zalaegerszeg felé utazva, a magyar-szerdahelyi elágazónál, az út baloldalán egy műemlék jellegű épület áll. Falain, ajtaján, ablakain látható nyomokat hagyott az idő múlása; udvara, környezete gondos gazda keze munkáját várja. A hajdan szép napokat megélt híres csárda valamikor a kilenc gyermekes Blumenschein Lajos tulajdona volt.

Az egyik unoka B.V., aki életének egy tragikus szakaszáról már mesélt nekünk, sok érdekességre emlékszik a csárdával kapcsolatban.

— Nagyapámtól tudom, hogy a csárda építőanyagát a Habsburgok, az építészeket és építőmunkásokat pedig báró Inkey Kázmír adta, aki széles e határ földesura volt. A csárda udvarán hatalmas pajta, gémeskút, istálló állt és áll ma is. Az utóbbi a postalovak pihentetésére, cserélésére szolgált. A dragonyospostások már a kapuban kürszóval jelezték jövetelüket, akik mellett mindig akadtak utasai is a postakocsinak.

A híres, jónévű csárdát a környéken tartózkodó betyárok is gyakran felkeresték, nagyszüleimet tisztelték és becsülték. A csárda az 1780-as években kiadott térképen már „Gasthaus” megjelöléssel található. Igen forgalmas hely volt. Vásári napokon, szerdán és pénteken hosszú sorban álltak a lovaskocsik, még a postaúton is, mert a nagy udvar nem volt nekik elég.

Nagyapám — az ott lakók elmondása szerint — népszerű, ügyes ember volt, a környék kedves Lajos ura. Jó

módban tartotta népes családját, akiket nagyon szeretett. 1898-ban halt meg. Móríc Feri bácsi édesapja, idős Móríc Ferenc ásta meg a sírját a magyar-szerdahelyi temetőben. A sír ma is gondozott, s rendbentartásában néhány jólétkü bocsikai lakos segít nekem. Hálás vagyok érte.

Nagyapám 1893-ban eladta a csárdát Németh Istvánnak. Az épületben 1977-ben felmérést végzett az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola, ugyanis a népi építészlet legrégebbi illetve legszebb emlékeit kutatták. Néhány évközvetlen közelében dr. Horváth László régész vezetésével ásások folytak, melyek során egy kelta temető tártak fel. A leleteket — edényeket, ékszerket — a Thury György Múzeum őrzi.

Az épület az idő múlásával nagyon elhasználódott, udvara, környezete elhanyagoltnak látszik, mindenképpen felújításra szorul. Szívesen vennék, ha valamilyen intézmény gondozása alá venné.

Bücsűzól egy régi betyámóta-szöveget is kaptunk B.V.-tól, aki ezt már az édesapjától tanulta. Íme:

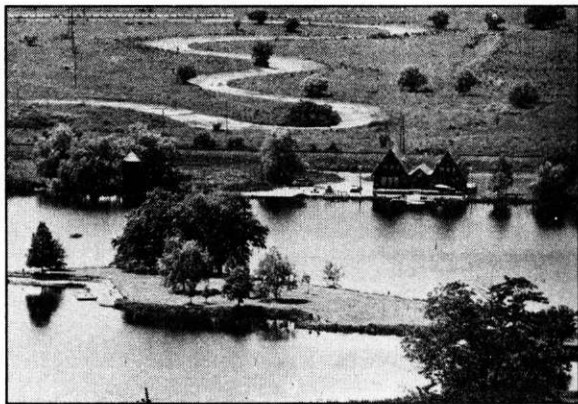
Rongyos csárda kívülről, belül fakó Odaugrat paripáján Patkó.

— *Kocsmárosné! — így adja fele a szót*

*Látott-e már egy lovon hét patkót?
Ha nem látott, figyeljen, most láthat
Négy patkót hord ez a nemes állat
Az öökdi magam vagyok, nemde
Kettő meg a csizmáma van verve.*
H. M.

Teljes a bizonytalanság...

A Csónakázó-tó jövője

Részletkép a Csónakázó-tóról — madártávlatból.

Fotó: Szakonyi Áttila

A kanizsai csónakázó-tavi halpusztulásra még sokan emlékeznek. Egy kellően át nem gondolt vízgazdálkodási, vízügyi, környezetvédelmi beruházás következménye lett. Abban az időben, amikor a látványos tervek születtek, gyorsan meg kellett csinálni, így kevés gondot fordítottak olyan részletekre, amely később anyagiakban is súlyos károkat okozott a városnak. Az elpusztult haltelepek mázsaszám, vagy helyesebben tonnaszám kerültek megsemmisítésre, egy eliszaposodott és szinte minden oxigéntartalomtól megfosztott tó pusztulása miatt.

A tó úgy látszik idén ismét a régi, de csak látszólag. Haltelepítés is történt, bízza abban, hogy talán nem történik ismét biológiai katasztrófa a tóban. A helyi Városgazdálkodási Kommunális és Szolgáltató Vállalat a Csónakázó-tó üzemtartója. Az ez ügyben egyik illetékes, *Makrai Mártonnéval* beszélgettem a tó jövőjéről, gondjairól és feladataikról.

— Furcsának tűnhet, de a tóról semmi érdemlegeset nem tudok mondani — kezdi Makraíné. — Volt nemrégiben egy tanácskozás a tó jövőjéről, de semmi konkrét elképzelés nem került napirendre.

— *Egy-két hete láttam a tó vizét. Hihetetlenül zavarosnak találtam. Nem kell-e egy újabb halpusztulástól tartani?*

— Rendszeresen küldünk vízmintákat ellenőrzésre, sőt gyakrabban, mint a rendelkezés azt előírja számunkra, de nem tudunk egyelőre semmit. Én magam is úgy látom, hogy a tisztasága hagy kívánni valót maga után. Csónakázásra jó lesz jelenlegi állapotában, de fürdésre és haltartásra nem biztos. Kár, hogy most senki nem foglalkozik lelkiismeretesen a tó sorsával.

— *És a Városgazdálkodási Vállalat?*

— A vállalat jövője is nyitott. Még senki nem tud semmit. Azt sem tudjuk, hogy az új polgármesteri hivatal hogyan képzei el a tó jövőjét. Talán kérdezze meg dr. Kereskai István polgármester urat. A tó fenntartása komoly összegekbe kerül. Hogy lesz-e rá jövőre is fedezet, ma nem tudom megmondani.

A Csónakázó-tó jövője mindannyiunkat érinti. Ha már elkészült, szolgálja a pihenést és a kikapcsolódást kereső nagykanizsaiakat. Ebben reméljük partner lesz az új polgármester is, akivel erről a kérdéstről hamarosan beszélni szeretnénk. Így a Csónakázó-tó kérésére megvisszatérünk.

— ri jó —

Az egykori Blumenschein-csárda a 74-es út mentén — tíz évvel ezelőtt.

A kisnyugdijasok mentsvára

Magyarország a nyugdíjasok országa. Két és fél millió nyugdíjas él közöttünk, és a növekvő infláció vagy mondhatnám vágatató infláció miatt hónapról-hónapra többen kerülnek a szegénység legalsó fokára, a létminimum küszöbére, sőt alá is. A társadalombiztosítási kirendeltséget látogattam meg, hogy megtudjam, mit lehet tenni a kisnyugdijasokért.

A Megyei Társadalombiztosítási Tanács nagykanizsai albizottságának tagjaival beszéltem.

— A társadalombiztosítási albizottság nyugdíjazási és segélyezési bizottságból áll — kezdi **Takács Sándorné** albizottság vezetője. — Feladatunk, hogy a hozzánk beérkező kérvényeket elbíráljuk. Ehhez tudni kell azt, hogy jelenleg a 7.000 Ft alatti nyugdíjból megélők kérhetik nyugdíjuk kiegészítését. Átlag havi 300 Ft-t tudunk adni a rászorulóknak. Természetesen elbírálás után, mert a feltételek hosszabb munkaviszonyt követelnek meg. Ezenkívül rossz szociális helyzetűeknek kell lenniük. Előnyben részesítjük a megromlott egészségi állapotúakat. Sajnos, ezt a kedvezményt csak 3 évenként lehet kérni.

— *Nem hosszú-e az intervallum?*

— De igen. Nagynak tartjuk mi is a 3 éves időtartamot, de anyagi lehetőségeink egyre korlátozottabbak. Ha rám lenne bízva, én mindenkinek megadnám a 7.000 Ft-ot, annyira sajnálom a szegény embereket — folytatja tovább a gondolatot **Szekeres Jánosné** szakbizottsági tag. — Nagyon nehéz feladat a miénk. Látni az egyre több szegényedő embert, torokszorító érzés.

— *Említette, hogy ha Önre lenne bízva, mindenkinek adna. Azért gondolom megnézik, hogy valóban rászoruló kapja-e az emelést?*

— Természetesen megvizsgáljuk a körülményeket, környezetanulmányt is készíttünk, és csak utána tudunk intézkedni.

— *Biztosan voltak kirívó eseteik is. Mondana egyet?*

— Most nem is olyan régen volt egy kérelmezőnk, aki olyan megható kérelmet írt hozzánk, hogy azonnal ki is mentem a helyszínre, hogy

azonnal segítsék. Az eredmény meglepő volt. A nyugdíja valóban kevés volt, de két balatoni villával is rendelkezik, amelyekből tekintélyes plusz jövedelme származik. Egy rokkantkocsit szeretett volna kapni, hogy a bérlőtől minden hónapban pontosan behajthassa a követelését. Természetesen ez egyáltalán nem általánosítható eset, de néha ilyen is előfordul.

— *Amikor környezetanulmányt készítenek, szegyezzük-e a kérvényezőket szegénységük miatt?*

— Általában nem — kapcsolódik a beszélgetésbe **Szaller Józsefné** bizottsági tag. — Úgy vettük észre, hogy sokan, és egyre többen már nem szegyezzük, mint mondják szegyezzük azokat, akik miatt erre kényeszerülnek. Ennek ellenére biztosan állíthatom, hogy szép számmal vannak olyanok, akik szegyezzük kérni. A mi feladatunk, hogy ezeket felkutassuk és segítsünk rajtuk a lehetőségeinkben belül. Mindenesetre őket is megértjük.

— *Naívnak tűnhet a kérdés, politikai szempontok ugye nem mérveadók Önöknek az elbírálásoknál?*

— Nem! Mi politika-mentesek vagyunk. A rászorultakon segítenünk kell. A szegénységben nincs politika, csak gondok vannak, de azok viszont egyre bővebben akadnak.

— *Említette még a segélyezési bizottságot. Mi a feladatuk?*

— A segélyezési bizottság főleg a betegségek esetén ad anyagi segítséget. Sokan nem tudják, de ezt is kérvényezni lehet.

— *A polgármesteri hivattal milyen a kapcsolatuk?*

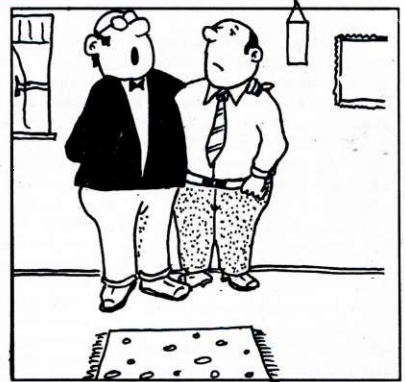
— Konzultatív kapcsolatban vagyunk — mondja **Dömötör László**. — Ott is lehet segítyt kérni, de a konzultatív kapcsolat kizárja azt, hogy egy személy két helyről is felvegyen ugyanazért anyagi támogatást.

— *Mit várnak a jövőtől?*

— Még nem tudjuk, hogy tovább is működhetünk-e majd. Ez még nincs eldöntve, de hogy szükség van rá, az sajnos bizonyított tény. Az igazi az lenne, ha országosan is

rendeznék a kisnyugdijasok gondját. Erre várhatóan jó ideig nem lesz mód. Hézagpótló az amit csinálunk, de egyelőre jobb megoldás nem létezik. Bizakodunk a jövőben. Egyébként éves anyagi lehetőségeink végére értünk máris, pedig egyre több a rászoruló — mondotta végül **Takács Sándorné**.

Vizvári József

— Kedves barátom. Ha rám hallgatasz, azt teszel, amit akarsz!

Vizvári József rajza

Mi újság az ipartestületnél?

A Berzsényi út 2/A szám alatt székelő Nagykanizsa és Vidéke Általános Ipartestület 1990. július 30-án alakult meg, s lett a KIOSZ városi szervezetének utóda.

A testületnél minden hétfőn délelőtt ülést tart az ügyvezető elnökség. Az ülés megkezdése előtt a jelenlévőktől érdeklődünk a testület közel négy hónapos tevékenységéről.

— *Hogyan alakult a tagság létszáma?*

— Az alakuló ülésen 94 alapító tag neve került jegyzőkönyvbe. Azóta több mint tízszeresére emelkedett tagjaink száma, s már túlhaladta az ezer főt. Tagjaink vállalt tagdíjat fizetnek, havi 20—1300 forint közötti határok között. A minimum persze a nyugdíjasokra vonatkozik. A 8 városi és 10 városkörnyéki szakmai, illetve területi ipartestületi körnél most folyik a tagok jelölése az elnökségbe. A küldöttgyűlésre december vagy január hónapban kerül sor — tájékoztatott **Laky Imréné** irodavezető.

— *Az alakuló ülésen szó volt arról, hogy egyesülnek a KIOSZ helyi szervezetével. Mi a helyzet ezügyben?*

— Nem olyan egyszerű a helyzet, mint ahogy azt akkor gondoltuk. Bár testületünk nyitott, eddig mindössze két kereskedő lépett be tagjaink sorába. A kereskedők és vendéglátók toborzását nem szorgalmazzuk, s nem erőltetjük a KIOSZ-szal való egyesülést sem, bár az erre vonatkozó tárgyalásokról még szó lehet — mondta **Doucha Ferenc** alelnök, aki egyébként tévé-szerelő kisiparos.

— *Úgy hallottuk, hogy igényt tartanak a Vörös Hadsereg út 3. szám alatti az egykori Iparoskör épületére, amely várja a könyvtári felújítást? Igaz-e a hír?*

— A hírigaz! Igényünket benyújtottuk a Pénzügyminisztériumhoz és az

Állami Vagyongazdálkodási Hivatalhoz, válasza azonban még nem érkezett. Nem könnyű helyzetről van szó, hiszen a volt egyházi épületben elhelyezett könyvtár helyzete teljesen bizonytalan. A döntésig nem szövögtünk tervekkel — érvelt **Doucha Ferenc**.

— *Mivel segítik a vállalkozókat?*

— Az új vállalkozóknak vállalkozásuk beindításához a szükséges összes hivatalos ügyintézés — kérelem alapján — ingyenesen vezetjük. November 22-én két 60 fős csoporttal 25 órás díjtalan tanfolyamot kezdtünk, mégpedig vállalkozási ismeretek, adózás és könyvvezetés témakörökben. A munkaerő-szolgálati irodával kialakított jó kapcsolatunk folytán ingyenesen járunk el a vállalkozók részére alkalmazottak kiközvetítésére tekintetében — informált **Laky Imréné**.

Közben betoptant a tárgyalóterembe az ügyvezető elnök **Szakonyi Szilárd** autószerelő kisiparos mester, aki a német kapcsolatokról tájékoztatott:

— A nyugati világ támogatja a volt szocialista országokban lévő testvérszervezeteket. Zala megye a 15 ezertagot egyesítő Dortmundi Iparkamarával került szoros kapcsolatba, amely szakmai és számos más vonalon nyújt tanácsokat a zalai testületeknek, így nekünk is. Nemrégiben tíz napot töltött meggyekben egy szakértőnk, aki két napon át volt hasznos vendégünk. December 6-13 között a kamara elnökének vezetésével érkezik egy küldöttség Németországból, a lehetőségek konkretizálására. Tőlünk is voltak már négyen Dortmundban és Münchenben szakmai továbbképzésen. Jök a kilátások a segítségnyújtásra a szakmunkásképzés és a szakoktatási továbbképzés területén is.

Azán nemcsak elkezdődött az elnökségi ülés...

Tihányi István

Látta már...?

A Sétakert

Végre elmúlt az esős időszak, s a kellemes késő őszi napsugár sétára csalogathat. Ugyan hol sétálhata tiszta levegőben a kanizsai polgár? Természetesen a Sétakertben. Legáltalában én így hittem, de csak egy óregúr és egy sietős hölgy volt közel és távol, kivel a parkban találkoztam. Nemcsak ősszel, de nyáron és tavasszal is szinte üres, elhagyott itt minden.

Nem így volt ez hajdanán! 1896-ban, a Millennium évében, az akkori polgármester, Vécsey Zsigmond díszmagyarban feszítve büszkén hirdette ki, hogy „a város sétateret alkot az ezeréves Magyarország emlékére”.

A több mint 6 holdnyi területen fákat, bokrokat, díszcserjéket telepítettek, s kialakították a városi promenád területét. A Sugár utcai Frigyes laktanya katonazenekara vásárnaponként a kis köröndön muzsikált a fagyalaltozó sétálóknak. Huszonöt év múlva újabb 6 holddal bővült a kanizsaiak által igen kedvelt kert területe, s a katonazenét többször cigányzene váltotta fel.

A bokrok megnöttek, eltakarták és befogadták a szerelmes fiatalokat, akik igazán nem bántódtak, hogy a 30-as években a modernizálódó város el-elvett néhány holdat, hol a strandfürdőnek, hol az olajipari villanegyednek. Még az 50-es években is virágozott a Sétakert! Itt is rendeztek őszi vásárokat, május elsejéket, tavaszitól őszi ünnepnapokon a tér közepén lévő pavilonban mindig akadót sósperce, egy-egy üveg sör az arrajáróknak. Aztán lassan, fokozatosan elhalt itt minden. Ugyan épült étterem, de ha nincs sétáló, pihenő

városlakó, akkor bizony gyér a fogalom.

Rétfalvi Sándor Táncoslányokc. kecses szoborcsoportja hiába emlégeti szoknyácskáját, körülötte a kicsi tő mindig szemetes. A bokrok leg-többjét kivágták, nem bújócskázhatnak alatta olyan jót a mai óvodások, iskolások, mint szüleik két-három évtizeddel ezelőtt. Olyan nehéz volt az elburjánzó bokrokat formára nyírni? A nyugati bejáratnál megépült a hón áhított fedett uszoda, építészetileg nagyon harmonikusan illeszkedve a környezetbe, de osztályrésze csak az lehet, ami a Sétakertnek? Ritkán duzzad az életől, szendes, indokolatlanul kihasználatlan.

Sokan vitatják Hyll József 20-as honvédek emlékművének itt van-e a méltó helye. A park északi részén, tágas, levegős környezetben jobban érvényesül a szobor, mint más sors-társa központibb helyen, de eldugva, rossz fényviszonyok közepette.

Az útdíót séta után felfrissülve, de elszomorodva lépek ki a keleti kapun. Visszatekintve a kijárat két árva oszloptorzójára, azon elmélkedem, hogy mennyi tennivalója lenne az új városépítő bizottságnak, ha híres elődei nyomdokába kívánna lépni. Talán a parképítők nevét megörökítő emléktábla hamar felkerül valamelyik oszlopra.

Az ezer színben pompázó őszi avaron megcsillan búcsúzóul a napsugár, s én elindulok az ólomgözs belváros felé. A sors furcsa finitora, hogy a Fő utcán jócskán találkozik gyerekkocsit toló anyukákkal. „Levegőznek” a picik...

Bükiné

Fotók: Szakony Attila

A Táncoslányok kecses szoborcsoportja, a kert centrumában.

A szükség törvényt bont

Első eset:

„Nem volt elég magának a múltkori figyelmeztetés? Már megint a kocsmából látom kijönni!” — harsogja a munkavezető a beosztottjának.

Második eset:

Idős hölgy a buszmegállóban zsörtölődik a férjével.

—Kell neked bemenni a kocsmába? Bírd ki míg leérünk a központra, ott is elintézheted a dolgodat.

—De ha nagyon kell... —válaszol a férj.

—Persze kell valamit inni —válaszol haragosan az asszony.

A férfi cigi veszel, közben le és föl járkdál, valamit morog magában.

—A fenébe is —szólat meg az asszony —, nem jön az a busz, most már nekem is el kéne menni. Tudod mi papa! —menjünk be abba kocsmába, de gyorsan...

Harmadik eset:

—Nem szégyenli magát? —kiabálja egy középkorú hölgy az ablakból —Itt a bokor aljában végzi a dolgát? A gyerekek beletaposnak, és itt büzik az ablak alatt.

—Asszonyom, megengedi, hogy használjam a WC-jét —kérdez vissza egy férfihang.

—Mű képzél? Szemtelen alak! Majd én takarítok maga után!

Az ablak becsapódik. A fiatalember megszégyenülten távozik.

Három történet. Bennük ami közös, a „szükség”, s hogy mind a három történet új lakótelepeken játszódik. Ami különböző, hogy más-más városban történt, de a gondok összecsengenek.

Elgondolkodtató! Épületek az elmúlt évtizedekben új hatalmas lakótelepek, árházakkal, kocsmákkal, zöldésges-bó-dékkal, és minden mással, amire az állampolgárokra szükség van.

Egy valami azonban nem épült: illemhely.

Az elmúlt évtizedek egyik legjellemzőbb jelensége a városiasodás rohamos fejlődése volt. Jelentősen nőtt a városi népesség. A településfejlesztés szinte kizárólag a bővítésre a városépítési feladatokra koncentrált, az indokoltatásnál kisebb ütemben fejlődött a települések üzemeltetését, működtetését szolgáló ellátottság. Valahol ezt az igényt be kellett volna építeni, mert ide tartozik.

A romló gazdasági helyzetben is fenn kellene tartani az igényességet. Nem szabad elfelejteni, hogy a szolgáltatások helyzete, színvonalja jelentősen befolyásolja az állampolgárok közérzetét, hangulatát. A közisztasági szolgáltatások minőségi emelése, javítása nem csak egy adott vállalat feladatának kell tekinteni, ez közös ügy, a város ügye.

Tudom, apró „dolog”, és nem mindennap játszódik le hasonló eset. Vagy nem figyelünk oda, vagy közömbösen továbbmegyünk. Annak ellenére nem lehetünk közömbösek, hogy a tervezés időszakában ezt a „pici” zöld épületet elfelejtették megépíteni. Mert számomra kéri az állampolgártól csak azt lehet, amihez biztosítottak a feltételek, egy nem létező épületet nem lehet igénybe venni. Marad a fa, a bokor, a ház fala, az illetékesek által kiszabható büntetés?

Sajnos, az elmúlt évtizedek városépítészetéből kimaradt az a kis épület, ahol a rohanó ember, az idegen a feleslegessé vált terhetől megszabadulhatna.

Még szerencse, hogy kocsmák nyíltak bőven.

—sery—

A Sétakert nyugati „kapuja”, a fedett uszoda északi homlokzatával.

Találkozás elégedett fiatalokkal

A lány

Zsuzsával öröm beszélgetni. Kedves, szelíd, jól nevelt. Két nagy „rohanás” között, a délelőtti iskola és a délutáni otthoni tanulás közötti időben alig találunk néhány percet a riportra. Öltözéke: nadrág, sportcipő, pulóver — mint a többi fiatalé. Óvult a HARMADIK LEGSZEBB!

— Kérlek, mutasd meg magad?
— Horváth Zsuzsanna vagyok, kanizsai, a Dr. Mező Ferenc Gimnázium negyedikese. Rendezett körülmények között, értelmiségi családban élek. Van két kisebb testvérem is.

— Csak ennyi? És a szeptember 22-i események? A bemutatkozáshoz az nem fontos?

— Fontos, de nem annyira, hogy azt rövid életrajzom elejére tegyem. Ha ez is meg tetszett kérdezni, akkor elmesélem. A Zalai Hírlap felhívására én is beneveztem a Zala Szépe versenyre. Nem nagy reményekkel, csak egy jó buli ígérétevel indultam el. Úgy gondoltam, hogy ez egy nagy élmény lesz, aminek részese lehetek. Szüleimen kívül csak egy barátommet avattam be a nagy titokba.

— És mi történt Zalaegerszegen, majd utána?

— Ahogy körülnéztem a szépségversenyen, rögtön láttam, hogy én is csak egy vagyok a 34 leány között. Ezért boldog izgalom fogott el, amikor kihírdették, hogy harmadik helyezett lettem. Ahányszor ránézek az ajándékul kapott festményre, Fata Jenő tájképeire, mindig picit visszavisszatér az az érzés, hangulat. A megfelelő ruha nagy gond volt, de

azért nem fosztottam ki a családi pénz tárcát. Úgy látszik szerencsét hozott az a világoskék-fehér színű túll estélyi ruha, amelyben nagynénem harminc éve az Anna-bálon pompázott. Én ugyanolyan boldog voltam ebben a régi ruhában, mint sok versenyzőtársam — közöttük több gyakorlott manőken is — a modern, vagyont érő új estélyi csodákban.

— És most hogyan tovább? Negyedik osztályos vagy, életpályát kell választanod!

— Azért, mert ezen a versenyen én lettem a harmadik legszebb, a már régen kialakított elképzelésemet nem adom fel. Vegyész szeretnék lenni, s ezért az ELTE-re jelentkeztem. Bizom abban, hogy komoly esélyeim lehetnek, hiszen kitűnő tanuló vagyok most is. Ez a fontos az életemben, a szépségverseny csak egy érdekes epizód volt. Persze, ha lehetőségem lesz a reklámfotózásra, akkor azt sem hagyom ki. Én úgy érzem, hogy ugyanolyan diáklány vagyok most is, mint szeptember 22-e előtt. Az életpálya a fontos, meg a jó családi élet. Reménykedem, hogy nekem mind a kettő jól fog sikerülni...

A fiú

Tibort régóta ismerem. Tanítványom volt ez a szerény, többnyire visszahúzódó fiatalember. Sajnálom, hogy nehéz családi körülményei miatt nem mehett gimnáziumba. Hamarabb akart keresni, ezért a 406-os szakmunkásképzőben épületvillamosági szerelést tanul. Idén végez.

— Ugye, a Zsirai Tibor nevet, meg az Édes Anyanyelvünk Nyelvhazsnálai Verseny-t most megismerték az iskolában?

— Nagyon boldogan mondom, hogy igen. Ez egy olyan verseny, hogy a megyei döntője mindig második osztályosoknak van, az országos döntő pedig egy év múlva. Nagyon jól szerelem már tavaly Zalaegerszegen is, s magyar tanár-nőm Sóstainé Márfi Ibolya azután már felületlenül alkalmasnak talált az országos versenyre. Nekem a felkészülés időszaka is élmény volt, hiszen mindig az osztály előtt kellett rögz-

tőzőnöm, vagy az otthoni feladatomat előadnom.

— Tibor! Gyönyörű ez a kék bársonydobozban nyugvó bronzplakett. Hol is volt a verseny? Mesélj egy kicsit róla! Szeretném, ha az érzelmeidet is érzékeltetni tudnád. Milyen érzés GYŐZTESNEK lenni?

— Idén Sátoraljaúj helyen rendezték meg az országos döntőt, két kategóriában: külön gimnazistáknak, külön szakmunkástanulóknak. A mi kategóriánkban 64 gyerek volt. Nem adták ki helyezést, de ilyen elismerést és ezer forint jutalmat az első tíz kapott. Engem a szüleim úgy küldtek el, hogy fiam, ha nem is győzöl, de becsületesen viselkedj és állj helyt. Nagyszerűen éreztem magam az első perctől kezdve. A tanárok, a versenyzők, mindenki segítőkész volt. Talán erre mondják, hogy nemes küzdelem? Én ezt az eseményt soha el nem felejem, s ha lesznek az életben nehéz napjaim, ebből mindig tudok majd erőt meríteni. A jelenlegi tanár-nőm mellett köszönettel tartozom Radics Annának is, aki a Hunyadi Általános Iskolában a magyar tanította.

— Említetted, hogy a nyelvhelyességi írásbeli mellett három szóbeli tételből lehetett választani. Miért az első választottad?

— Tetszett nekem a Bizom magamban című riport témája is, meg a szónoki beszéd, amit a köztársaság képzelt ünnepén kellett volna előadnom, de én egy vitaindítót választottam a hazaszeretetről. Talán azért is, mert ez volt a legnehezebb, meg azért is, mert én ebben tudtam megmutatni legjobban önmagamot. Kérdést tettem fel: miért szeretem a hazámat? Sok választ adtam: mert itt élek, szeretek, dolgozom, tanulok, beszélek, s ha kell gyűlölök. Történelmi példákat is hoztam: István királytól napjainkig, nemzeti nagyjaink tetteikkel szerették hazájukat. Ez a legfontosabb, ez volt a vége az előadott vitaindítóknak. Nem tudom, lesz-e rá lehetőség, de én szeretnék gimnáziumban továbbtanulni. Talán ez a győzelem is hozzásegít...

*

A lány és a fiú szinte egyidős. Az egyik könnyebben, a másik nehezebben indul el az életpálya felé.

Most boldogok, mert a győztesek közé emelte őket a sors kegye. Mind a ketten tudják azonban, hogy csak komoly, nehéz munkával lehet fontos és igazi eredményeket elérni. Estéiket nem az aluljárókban, szórakozóhelyeken, hanem a könyv mellett töltik. Azt viszont nem tudják, csak akkor, ha megmondjuk nekik, hogy mi felnőttek számítunk rájuk, s a változtatni tudást tőlük várjuk!

Büki Pálné

Pf.: 74

Síremlékek az enyészet fogságában

Tisztelt Szerkesztőség!

Mindössze néhány hete, hogy olvasója vagyok a városi hetilapnak. Dicséretes írásai aktualitása, a városban történt események reális közzététele, nem utolsósorban a gondok, bajok, őszinte és kritikus megfogalmazása. Bízva segítő számdékukban is, az alábbi észrevételem közzétételét szeretném.

A lap november 2.-i számában közölt írás, a „Holtak kertje” képei, megható gondolatai készítették e levél megírására. Túl a megemlékezés napjain, azóta is a kanizsai temetőre gondolok. Kétségtelen, sokat változott az utóbbi években, de úgy érzem, lenne még tennivaló. A temető hangulatánál is lehangolóbb látvány a főbejárat utáni terület egy kár, hogy az 1800-as évek elejéről utamaradt síremlékek semmislőnek meg a szemünk láttára. Városunk tárgyi emlékei ezek, talán egykoron neves kanizsai családok sírhelyeivel. Úgy tűnik, hogy megmentésükre, rendbehozatalukra már semmi esély.

Mi lett és mi lesz velünk? Jogosek történelmi emlékeinket feltők aggodalma? E kérdések megválaszolásához kérek nyilvánosságot, mások nevében is.

Tisztelettel:

özv. Jakab Gyuláné

Filmjegyzet

Hajszál híján

Úgy látszik a magyar filmforgalmazók felkapták Gene Hackmant — no, persze nem alaptalanul. Ha, jól számolom, július óta már a negyedik filmjét vetítik a hazai mozik. (Nincs kiút, Lángoló Mississippi, Csőre töltve)

Peter Hyams 1989-es filmje mi más lehetne, mint egy rendőrsztori, azonban annak nem a legjobb.

A hírhedt gengszter egyik gyil-

kosságának egyetlen szemtanúja egy nő, akit a helyettes főügyész próbál meg eljuttatni Kanadából az USA-ba. A történet nagyrészt egy robogó vonaton folyik, ahol két profi bérgyilkos az úttársuk, akik minden eszközzel megpróbálják megakadályozni, hogy a koronatanú elérje a végállomást.

Ezt a sztorit sikerült ugyan Hyamsnek másfél órára nyújtania, de tartalommal igazán nem tudta megtölteni.

Legalább hetven percen át alig történik valami, bár egy robogó vonatban amúgy sem túl tágas a játéktér. Csak a maradék húsz percben válik pergővé, fordulatossá a film. Az a baj, hogy a néző nincs rákényszerítve arra, hogy együtt gondolkodjon, izguljon a szereplőkkel. Minden egyértelmű, tudjuk ki a gyilkos, ki a cinkostárs.

A film pozitívuma talán csak Gene Hackman játéka. Most is a szokott formáját hozza, mégis minden filmjébe tud valami pluszt csempészni. Nem először játszik rendőrt sem, mégsem hasonlít ez a figura egy korábbihoz sem.

A női főszereplő Anne Archer dol-

gát nem nehezítette meg túlzottan a rendező. Talán annyi lehetett a színésznő felé az utasítása: légy bátor és mégis félj, néha el is sírhatod magad a kétségbeeséstől! Anne Archer ezt meg is csinálta, mást azonban nem nagyon.

A vonatos sztorikat már jónéhányan feldolgozták (Gyilkosság az Orient-expresszen, Szárguldas gyilkosságokkal), ez a változat viszont kissé nyögvenyelős.

Szegény Agatha Christie most biztos rémületen forgolódik a sírjában!

Lendvai Béla

✱

A Városi Könyvtárban november 15-én VIDEOTEK-be mutatóra került sor. A kísérleti jellegű nyilvános távközlési szolgáltatás keretében a bérletk adatokat vihetnek be, illetve adatokat kérhetnek le. Képván: a lekérdezés bemutatása.

Fotó: Szakony Attila

K
É
S
Ő
S
Z
A
Z
E
R
D
Ő
N

Fotó: Szakony Attila

Szoliva János:

A hajókra már nem emlékszem

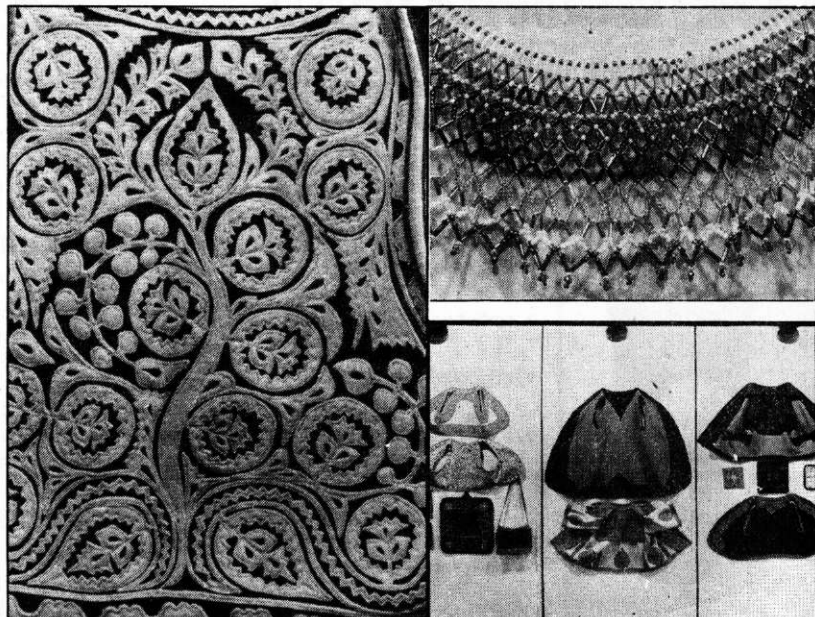
Nekem még csak a Balatonra tellett,
de álmomban láttam már a tengert,
a sok-sok hajót,
amint éppen útra kelnek.

Csak néztem a vizet

és fütörésztem,

valami új dal volt,

de a hajókra már nem emlékszem.

November 6-tól december 6-ig tart Kálavicsné Molnár Zsuzsanna nagykanizsai népi díszítőművész HIMZÉS és GYÖNGY kiállítása a Helyőrségi Klub Mini-Galériájában. Képeinken: részletek a kiállításról.

Fotó: Szakony Attila

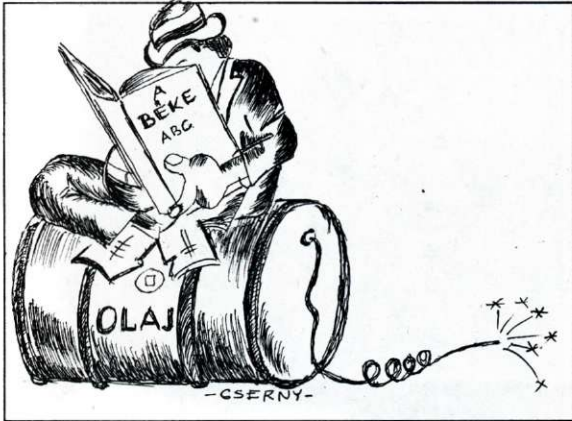
Zsolnay márkabolt a Deák téren

(Folytatás a címlapról)

Az Ingatlankezelő Vállalattól bérelt, 55 négyzetméter alapterületű hangulatos kereskedelmi egységet egyébként félmillió forint költséggel alakították át a gyárral közösen. A teherviselés és a haszon aránya 50-50 százalék a szerződött felek között.

A márkabolt több mint 3 millió

forint összegű indulókészlettel várta a vásárlókat, akik — közöttük jugoszlávok is — már a nyitás utáni első félórában több mint 30 ezer forint összegű áruval távoztak nagy elégedettséggel az üzletből, amely a közeljövőben kiegészítő cikkek, pl. evőeszközök értékesítését is végzi. (tihanyi)

Bomba üzlet

Czerny József rajza

ORIGÓ BÚTORSZALON

**NYUGATI STÍLUSBAN
RENDEZHETI BE
IRODÁJÁT ÉS LAKÁSÁT**

KÍNÁLATUNK:

- NSZK import használt BÚTOROK
(Új bútorok megrendelhetők)
- IMPORT lakáskiegészítők, lámpák
- MÉTERÁRU – divatszűnekben
- IMPORT használsruha akciók

Nagykanizsa
Béke út 67.

Tel.: 93-11 - 195

(a MÁV Kodály Műv. Házban)

ÖNT is várjuk!

Tudom az illetet

Nem illik mások beszélgetését kihallgatni — tartja a közmondás. De hát mit tegyek, míg éppenséggel sorbanállok és előttem, vagy mögöttem hangosan beszélgetnek? Semmit! Egyik fülemben be, a másikon — emígyen — ki:

Moziban

— Csak a horror, a bűnügy, a szex, az akció, a katasztrófa — ez megy hónapokig. Seholy egy kis romantika, egy kis művészet.

— Ahogy mondja. Kész tanfolyam ez a verekedéshez, bankrabláshoz, betöréshez, meg a jóisten tudja mihez.

OTP-ben

— Hoz, vagy visz?

— Viszek, de most az egészet. Az asszony rábeszélte egy kis telekre. Enni nem kér, de egyre többet ér. Nem el, hanem befektetni kell — ahogy mondják.

— Hja igen, ha van mit!

Kenyérboltnál

— Emlékszem, néhány évvel ezelőtt visszaküldtem a gyárnak egy felére sikerült kiflit.

— Volt valami eredménye?

— Udvariasan elnézést kértek. Ebben az az érdekes, a méret most jó, az ára lett a duplája.

— Na és most hol reklamál?

Benzinkútnál

— Hallottad mit beszélnek megint az új benzin árakról?

— Igen, újra 60-at emlegetnek, azt is mondják szabadáras lesz.

— Ne is folytasd, engem már csak az lepne meg, ha hétfőtől felemelnék a fizetésem.

Boltban

— Az újság azt írta, lesz étolaj bőven.

— Nem baj, én akkor is megveszek néhány hónapra valót. A krumplit, a cukrot, a lisztet, mosóport már megvettem olcsóbban.

— Talán a Fűszérnél dolgozol?

— Á, a gyárban most ez a legújabb.

Postán

— Telefon van otthon, a munkahelyen is, mégis itt kérek egy vidéki vonalat.

— Ne is mondja, ha telefonálnom kell, kiráz a hideg. Éveket öregszen emiatt.

— Csak azt tudnám, hogy a fiam Torontóból hogyan tud felhívni útközben a saját kocsi-jából?

Hát ez az! Amit akaratom ellenére hallottam, nem titok, nem kikerekítve adtam tovább — én tudom az illetet.

TF.

Nyitvatartási rend

**Városi Könyvtár
Nagykanizsa, Ady u.
14. Tel.: 11-163**

**(Alsótemplom
mellett)**

Hétfő 13-19
Kedd 10-19
Szerda 13-19
Csütörtök 10-19
Péntek 10-19
Szombat 8-12

**Gyermekkönyvtár
Vörös Hadsereg u. 3.**

Tel.: 12-180

Hétfő 12-18
Kedd 12-18
Szerda 12-18
Csütörtök 12-18
Péntek 12-18
Szombat 8-12

**Kiskanisai
Fiókkönyvtár
Telefon: 19-206**

Hétfő 13-18
Kedd 10-18
Szerda 13-18
Csütörtök 10-18
Péntek 10-18

Felvettem a pléhpofát

Én nem akartam, de ki kérdezi meg tőlem, és sokmillió állampolgártól, hogy akarom-e? Nem várják, hogy megköszönjem, de most már én sem fogom megköszönni. A nyakamba zúdítja a régen várt demokrácia most azoknak az eddigi igazságoknak következményeit, amelyekért én egyáltalán nem vagyok felelős. Dolgozni sem érdemes a fő munkaidőn kívül, mert akkor meg az APEH pénzölti a markát. Az egyetlen lehetséges módot választottam: felvettem a pléhpofát! Semmivel sem kell törődni, a nyugágyból kell szemlélni a világ dolgait, és így elkerülni az idegeskedést és az infarktust. Ez az egyetlen járható út. A minimum alá úgysem csökkenhet a jövedelem, abból meg már megtanultam éldegélni. Ha majd észretér a kormány és a fejéhez kap, hogy a legfontosabb a kétezési munka, mert anélkül csődöt jelenthetnek, akkor újrakezdem. Egyelőre többet akar tőlem elvenni, mint amennyit ad. Ezt pedig már az általános iskola alsó tagozatos diákjai is tudják, hogy nem megoldható.

Vállalkozók figyelem! A pléhpfagyártás most lesz kifizető vállalkozás...

Szintévesztők

A minap a posta előtt éles fűtőötesre lettem figyelmes. Három cigány így próbálta magára vonni egy leány érdeklődését. Miután ez többszöri próbálkozásra sem sikerült, hangosan így véleményezte a situációt:

— Na, ez sem utcalány!

Mire társai hangos nevetéssel vették tudomásul „testvérük” felsülését. Mire ő:

— Mit hahotáztok, úgy látszik szintévesztő vagyok!

Az eset szentaniú megkönyövede hallgatták ezt a beszélgetést. Szerintem is szintévesztő az a félresikerült, ünnebernek egyáltalán nem mondható akárák, de az a kisebbik baj, hogy szintévesztő. Szintévesztéssel még lehet rendes ember és jó munkás is, de ekkora intelligenciával maximum a fegyházig viheti csak. És egyre nagyobb számban vannak közöttünk ilyen devians alakok, mert ezt a szegénységgel együtt kapjuk.

Hadd legyen még nehezebben elviselhető, ami ezután jön majd...

Hogyan lett 90 dekából 1 kiló?

Egyik nap a miklósfai ABC-áruházban valódi barna kenyert láttam a polcon. Olyant, amelyet az osztrák televízióban is reklámoznak. Tudom, hogy az egészséges táplálkozás velejárója az ilyen újfajta barnakenyér, így hát rögtön kértem is egyet. Az eladó is dicsérte, hogy nagyon finom valódi rozsenyér. A boltvezető felé kiáltott, hogy mennyi is az ára (még nekik is új termék). Ő mondja is az árat, de a súlyt kéri, hogy nézzék meg, mert nem tudja, hogy mekkora. Nosza fel a mérlegre, és a mutató megállt 90 dekánál. A második kenyér csak 87 dekásra sikerült, a harmadik 86 dekásra. Szerencsére elfogyott a rozsenyér (a többi már elfogyott). Utánanéző a boltvezető, a számlán 1 kilósként szerepel a kenyér. Nálunk ez is az egészségvédelem egyik módja. A vásárló azt hiszi, hogy egy kiló kenyert fogyasztott el és örömmel konstátálhatja, hogy fogyni kezdett. Vajon kinek ajánlhatta fel a sütőipar a hiányzó 10 dekát? Így ez is a vásárló becsapása!

V. J.

karikatúra

ÉRDEKLŐDÉS

— Mennyi honorárt kaptál a múltkor cikkért?

— Ugyan! Még én fizetek a megjelenésért óhavi részletet...

Rajz: Csery József

A pécsi Bóbíta Bábegyűttes a minap a HEK-ben és az Ifjúsági Házban (képünkön) is tartott nagyszerű előadást.

Fotó: Szakony Attila

Az OTP újabb bravúrja!

Az OTP adószai mostanában kapták meg elszámolásukat, amelyből megtudhatták, hogy eddig mennyit fizettek be és még mennyi a hátralékuk. A borítékban az OTP egyéb nyomtatvánnyal is kedveskedett nekem, és valószínűleg még sokunknak.

Névjegykártyák, öntapadós etikettek, meghívók rövid határidejű elkészítését és lakásra juttatását vállalják. Mintakollekciók alapján megrendelhető az ország 2.000 postahivatalában. Rájöttem, hogy mi hiányzott nekem a boldogságomhoz, névjegykártya! Gondot jelent a kölcsönök havi visszafizetése is, de csináltassak névjegykártyát. És még mit? Miből? Azután mi legyen ráírva? Okleveles munkanélküli, milliomos hajléktalan?...

A borítékban ezenkívül még egy prospektus, amely így kezdődik: Semmi kifogásunk az ön régi telefonkészüléke ellen, de... Vegyek inkább ALCATEL berendezést. Akinek van telefonja azok közül se sokan szaladnak egy ilyen új készülékért, nekem pedig semmilyen nincs, tehát azt nem kifogásolhatják. Ha arra gondolok, hogy a falvakban az az egy telefon — amely kurbilis néven is ismert és csak azon lehet (ha lehet!) segítséget hívni, ha baj van — olyan telefon, amelyet Dugovics Titusz használt, mielőtt leveletette magát a nándorfehérvári várfaáról (valószínűleg azt is azért, mert már akkor is elavult volt, és az új digitális „kagylót” az istenek sem

utalta ki számára a földbirtokosok tanácsa)...

Tisztelt OTP! Mint egyszerű állampolgárt ne szomorítsanak el nap mint nap, hogy lássam, miként maradunk le a nyugati civilizációtól egyre jobban. Jöhet a digitális telefon, de ennél van fontosabb is!

— Vizvári —

Amerre az őseemberek járnak...

...eltörték a fák, összetört közevilágítás, padok, elhajgált szemégyűjtők, fába vésett szerelmi vallomások, festékekkel fellátott házfalak jelzik útjukat.

Itt élnek köztünk, velünk, csak láthatatlanok, mint a ma divatos ufók. Megbénítanak, elkábítanak, ők az erős emberek, akik úgy vannak jelen, hogy megfoghatatlanok, elérhetetlenek. Meddig?

Érthetetlen ez az agresszívítás. A senkinek nem ártó, a holnap árnyékot adó fák, a sötétben világító lámpák, a pihenésre szolgáló padok, szemégyűjtők ellen.

Védekezni kellene az ufós őseemberek ellen, a törvény legszigorúbb eszközével. Amíg nem késő!

Uraltm és Hölgyelme! — ébresztő, nemcsak az Önöké az éjszakai város! A napfény elgyengíti Önöket? Kit és mit akarnak megbosszulni?

Nem értem! Ha valaki kristálytisztán elmagyarázná tettük indítékát, nagyon boldog lennék!

— sery —

Mit, mikor, kitől, hol...?

A Városi Könyvtár felhívása

A Nagykiszai Városi Könyvtár — a városban folyó tevékenységek összegyűjtése és ilyen módon az információk áramlásának megkönnyítése érdekében — állandó (naprakész) jegyzéket kíván összeállítani minden olyan szervről, egyesületről, párttól, intézményről, vállalatról, kft.-ről, iparosról, kereskedőről, magánosról, stb., azaz mindenkiről, aki a jegyzékben szerepelni óhajt. Felhívjuk valamennyi érdekelt figyelmét, hogy az alábbi adatok levélbeli közlésével — valamint a változások bejelentésének vállalásával — tegye lehetővé a jegyzék elkészülését:

1. Az intézmény, vállalat, stb. teljes neve (esetleg még fantázia név, rövidített név) és címe.
2. Az ügyintézés elnevezése (pl. ilyen-olyan bizottság, vezetőség, igazgatóság, stb., ahol a döntések születnek) és címe: telefon, telex, telefax, videotex, minitex számai.
3. A vezető (és, vagy, esetleg helyettesének) neve, beosztása, címe, rangja, telefona, lakásának címe.
4. A még fontosnak tartott személyek 3. pontban felsorolt adatai (önálló részlegek, fiókok, stb. vezetői).
5. A tevékenységi körök bemutatása,

a profil bemutatása (olyan adatok, melyek valakinek, vagy valakiknek hasznára lehetnek: pl. gyártmányok felsorolása, szolgáltatások, ügyintézősek, stb.).

6. A hozzáférhetőség útja (céghez, gyártmányhoz, szolgáltatáshoz, ügyfel-fogadási, nyilvántartási, stb.).

7. Más fontosnak vélt adatok közlése.

Természetesen a bejelentőknek juga van az önként közölt adatokat szűkíteni, vagy bővíteni.

1990. november 30-ig várjuk az adatok közlését (csatlakozni persze később is lehet).

Az eddig bejelentett adatokból összeállított (alap)jegyzéket az adatközlő december 15-e után ingyenesen átveheti. Más érdeklődők önköltségi áron juthatnak hozzá. A változásokról a bejelentést követő napon minden jegyzékkel rendelkezőnek értesítést küldünk. A jegyzékből adatot telefonon (11-163) és helyben ingyenesen szolgáltatunk. Várlalkozásunkról kérjük szíveskedjen tájékoztatni ismerőseit, barátait.

Címünk: Nagykiszsa, Ady u. 14. Pf.: 193.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Meghívó — kanzsai kiállításokra

— Egy kiállítás, ahol a lírai hangulat, megragadó harmónia, üde színek, és a „béke boldog csöndje” várja. Az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház várja az érdeklődőket Kárpáti Sebestyén képeinek kiállítására. Megtekinthető december 7-ig, naponta 10-17 óra között.

— „Alapélményükben hűségesek maradtak a földhöz, igaz krónikásai azoknak az embereknek és munkájuknak, akik e tájon élnek.” Több mint kétszáz külföldi és több magyarországi sikeres bemutató után most Nagykiszán is láthatják a művészetet kedvelők Jozsip és Ivan Cikacs — apa és fiai — varasdi faszobrászok alkotásait. A kiállítás szervezője a KANIZSA és KÖRNYÉKE ALKOTÓINAK EGYESÜLETE. Megtekinthető a Nagykiszai Ifjúsági Ház kiállítótermében december 1-ig, naponta 10-től 18 óráig.

T. F.

November 15-17 között jugszláv gasztronómiai napokra került sor a Centrál Szálloda éttermében. Képzünkön: finom kiegészítő édességeket készítenek a konyhán.

Fotó: Szakonyi Attila

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési Központ

November 24, 19—02 óráig: Nosztalgia Kávéház: Katalin bál! A műsor vendége 21 órakor: Kováts Kriszta, a Rock Színház művésze.

November 23—25-ig: Börzsönyi Kollarits Ferenc festőművész emlékkiállítás.

November 26, 17 óra: „Az agykontroll kritikája a jóga tikrében” című tanfolyam keretében előadás, „Vallás és erkölcs” címmel. Előadó: Pais István, az ELTE docense.

November 29, 18,30 óra: Szíatórok a pódiumon: „Maszk nélkül”. Moór Marianna és Hegedűs D. Géza zenés műsora.

Tűzoltóparancsnokság

Naponta 8—20 óráig (díjtalan): A kanzsai körzet tűzvédelmi krónikája 1690—1948-ig című állandó kiállítás (ünnepnap is).

Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház

November 24, 18 óra: Deák Bill Gyula koncertje.

Kodály Zoltán Művelődési Ház:

November 24, 15 óratól: Játszóház: játékkészítés, számítógépes játékok, videóról rajzfilmek.

Vároteremtárlat: Török Eta szöttesei és Balogh Mihály fadaragásai megtekinthetők bármikor a vasútállomás kulturvároteremben.

Ifjúsági Ház

November 27, 15 óra: Háztartásvezetési ismeretek.

Minden szombaton 10—11 óráig: LUTRA cseresreber klub.

Thury György Múzeum

Hétfő és kedd kivételével naponta 10—17 óráig: az „Erdő és ember Zalában” című állandó kiállítás, Lenin út 5. sz. alatt.

Városi Képtár

Megtekinthető: szerda és csütörtök 10—14; péntek, szombat és vasárnap 14-18 óráig a Vasemberházban: Nagykiszsa története.

Helyőrségi Klub

November 23, 19—02 óráig: VIGADÓ a színházteremben. A műsor: Mondd, szeretsz te engem? Csákányi Eszter és Kulka János estje, a Vigadó-zenekar közreműködésével.

November 23—29, naponta (vasárnap kivételével) 15-20 óráig a Mini-Galériában: Kálovicsné Molnár Zsuzsanna nagykiszai népi díszítőművész HIMZÉS és GYÖNGY kiállítása.

November 28 és 29, 9—20 óráig: a Technotrade Kft. két napos termékbemutatója (TOSHIBA márkaszerviz- és szaküzlet, Nagykiszsa) magyarországi képviselői irodáig kiállítása a színházteremben.

Apolló Filmcentrum

Apolló mozi:

Előadások kezdete: 16, 18 és 20 óra.

November 23—25: Vad Orchideák (amerikai, 16 éven felülieknek). Pénteken 10 órakor is.

November 24—25, 14 óra: Ürgolyhók (amerikai).

November 26—28: Zsarok zsaruk 2. (francia). Szerdán 10 órakor is.

November 29: Lököttek (amerikai).

Stúdiómozi:

Előadások kezdete: 17 és 19 óra. Csütörtökön: Filmbarátok napja.

November 23—25: A gyanúsított (amerikai).

November 26—28: Porsche tolvajok (amerikai).

November 29: Bagdad Café (nyugatnémet).

November 25, 14 óra: Matiné. Lnkák kincse.

Visszapillantó

Dunaferr—Olajbányász 25:21 (9:9)

NB I-es női kézilabda mérkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: Mátyás 11, Buzsa 4, Horváthné 3.

Közel 1 hónapos szünet után folytatódott a bajnoki küzdelem-sorozat az élvonalban. A legutóbbi első bajnoki pontjukat szerzett újoncnak a kényszerszünet jót tett, amely alatt felépült sérüléséből az idénynyitón harcképtelenné vált *Skrach* kapus, aki újra elfoglalta helyét. A vezetés időközben is tevékenykedett, ám még nem sikerült új mezőnyjátékost szerezni. A cserék közül viszont ketten (*Bőjti, Kötő*) leálltak, de a legutóbbi edzésen már újra ott volt *Kötő*.

A mezőnyjátékosok kerete a Dunaferr ellen viszont nőtt, hiszen az eddig a kapuban jeleskedett *Sulyokné*, ha rövid időre is, de mezőnyjátékosként vették számításban. Ugyanis a mérkőzésen egyszerre 3 kapus nem szerepelhet, s így esett a választás a kapuban és a mezőnyben is „használható” *Sulyokné* bevetésére.

A találkozón aztán alaposan ráijesztett a hazaiakra az újonc. A vezetést a hazaiak szerezték meg, de 4 perc múlva már az olajosoknál volt az előny 3:1-re. Ezután is a kanizsaiak percei következtek, akik 5:2-re, majd 7:4-re is vezettek. Ezután a hazaiak rákapcsoltak, de csak 2 gólról tudták megközelíteni a kanizsaiakat (9:7). A félidő hajrájában megtorpantak Mátyásék, aki egyébként külön őrzőt kapott. A befejező 5 perc a hazai sikerek jegyében telt el, miközben a hátrányt *Vargáék*nak sikerült ledolgozni.

Szünet után, egyidőre még jól tartotta magát a kanizsai után. Ám 11:10-es hazai vezetés után rákapcsoltak a dunajvárosiak, akik „elmentek” 14:10-re. Sajnos, ebben a szakaszban az olajosok bátortalanul játszottak, néhány labdát eladtak. Változatos, kiegyensúlyozott volt a játék, a gólok felváltva estek. Durván, helyenként kíméletlenül játszottak a hazaiak, a hajrában egyszer kettős emberhátrányba kerültek az olajosok, akik ellen végleg bebiztosították a győzelmet a hazaiak

Dorogi László edző: — *A csapat jóval a várakozás fölött teljesített s ezért mindenkit dicséret illet. Az viszont nagy kár, hogy a bírók minden megengedtek a hazaiaknak.*

Szloboda József technikai vezető: — *Bátran mondom, hogy érdemtelen vereséget szenvedtünk. Az első 30 percen a lányok remekeltek, a második félidőben viszont már nem bírtunk a túlerővel szemben. Ugyanis a pesti feketeruhások erősen támogatták a hazaiakat. A csapat megtette a magáét, amelyből a névszerinti kiemelésre részólgál *Skrach* kapus és a gólerős *Mátyás*.*

Sabária SE—MÁV NTE 78-60 (43-25)

NB I-es női kosárlabda mérkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: Gergely 17, Bogyai 14, Keresztény 12.

A „tavaszi” idénynyitón a listavezető vendége volt a kanizsaiak nagyon is tartalékos együttese. Kezdetben nem volt különbség a két csapat között, hiszen az 5. percben még döntetlen volt az állás (8:8). Ezt követően nagyot változott a játék képe. A vasutasok eladott labdát megszerették a hazaiak, azokat sorra értékesítették s könnyen elhúzták 10 ponttal. Ezután felváltva estek a „gólok”, de a félidő hajrájában állva hagyták a vendégeket a vasiak.

A második félidő elején, 10 perccen át jól tartotta magát a kanizsai együttes, sőt 10 pontra megközelítették a hazaiakat. Ekkor *Simonné* kipontozódott, a csapat is elfáradt, majd újra a vasiak percei következtek. A hajrában a kanizsaiaknál már a cserék szerepeltek.

Csőgör József technikai vezető: — *Tudtuk, hogy az egyikéllavas ellen nem sokat kereshetünk. Ám azt nem vártam, hogy néha el-elűnünk 5-5 percre s ekkor „szórtak” meg bennünket Kalamárék. A találkozó tulajdonképpen az első félidő befejező 5 percében dönt el s már ekkor bebiztosították győzelmüket a vasiak. A második 20 perc végül teljesen kiegyenlített játékot hozott, s ekkor többségében mi kezdeményeztünk, de a hátrányt nem sikerült csökkenteni. A csapat összteljesítményére jellemző, hogy a játékosok közül csak *Gergely* dicsérhető, a többieknek csak fellángolásai voltak.*

Teke

Kanizsai győzelmek

Az NB III. Nyugati csoportjában megkezdődött az őszi idény hajrája, melynek hétvégi fordulójában hazai környezetben gurítottak a kanizsai férfi csapatok.

Az Üvegyár az élcsoportban tanyázó *Inota* csapatát látta vendégül. Az induló „lökést” a remekül dobó *Zömbik Sándor* adta, aki 442 fával 82 fás előnyt szerzett. Nos, a továbbiakban sem volt gond, rendszeren dőlték a bábuk s ebben *Németh S., Magyar, Németh N., Szerdahelyi* is az élen járt, s így 6:2-re nyertek a vendéglátók.

A „sörös” pályán zalai rangadóra került sor, ahol a Sörgyár csapata a Lovászi Bányász gárdáját fogadta. Nos, a kanizsai fiúk kitétek magukért, akik

7:1-re lelépték az olajosokat. Különösen *Bende Zsolt* (414), *Németh József* (414), *Lukvár* (407) és *Sziklai* (404) tett ki magáért.

A kanizsai fiatalok kitűnően szerepeltek az országos vidék-bajnokság döntőjében, amelyet Debrecenben bonyolítottak le. A Sörgyár SE férfi—fiú versenyzői közül az ifjúsági *Bende Zsolt* 862 fás remek eredménnyel az előkelő 5. helyet szerezte meg, míg a serdülő *Miszlai Ákos* a 3. helyen végzett 417 fával. Mind a kettő kanizsai fiú bejutott az országos döntőbe.

Bende Szolnokon, míg *Miszlai* Törökszentmiklóson szerepel a hét végén sorra kerülő országos fináléban.

(bh)

Búvárúszás

Reménytkeltő eredmények

A kanizsai búvárúszók Meiszerics László edző vezetésével legutóbb Dunajvárosban szerepeltek, ahol az INTERSICA kupáért kiírt versenyen a hazai csapat mögött az előkelő második helyet szerezték meg. Az országos bajnokságot megelőző utolsó erőpróban a hazai gyermekosztály egész hazai mezőnye felvonult, így különösen értékes a kanizsaiak elért helyezése.

Eredmények:

Lányok: 100 m-es uszonyos úszás:

4. *Szabó Anita* 1:02,6 mp; 400 m-es uszonyos úszás: 3. *Szabó Antia* 4:48,8 mp 5. *Andrascsek Judit* 4:57,7 mp.

Fiúk: 15 m-es búvárúszás: 2. *Berkes Mihály* és *Bálint Máté* 6,7 mp, 4. *Kiss Gabriel* 6,8 mp; 100 m-es uszonyos úszás: 5. *Kiss Gabriel* 1:02,5 mp, 6. *Bálint Máté* 1:03,5, 400 m-es uszonyos úszás: 1. *Berkes Mihály* 4:35,1 mp, 6. *Bálint Máté* 4:35,5 mp.

4x100 m-es fiú váltó: 1. Nagykanizsa (*Berkes Mihály, Csozza László, Bálint Máté, Kiss Gabriel*)

Játékonyági mérkőzés színhelye volt a Mindenki Sportpályája, ahol az Olajbányász öregfiúk csapata a Városi Rendőrkapitányság válogatottjával mérte össze erejét. A nosztalgia mérkőzésen az Olajbányász öregfiúk csapata 5:4-re nyerte a találkozót. Képünkön Söjtör küzd két rendőr gyűréjében a labdáért. A találkozó bevetését a kanizsai mozgássérültek javára ajánlották fel.

Fotó: Szakonyi Áttila

Visszapillantó

Olabjányász—Szekszárd 1-0 (1-0)

NB II-es labdarúgó mérkőzés.

Góllövő: Skublics a 18. percben, amikor Fuisz beadását 4 lépésről továbbította a kapuba.

A vendégek voltak magabiztosabbak, annál is inkább, mivel a tabellán elfoglalt helyek alapján hazaiaknak volt több veszíteni valójuk. A találkozó első időszakában a hazaiak kezdeményeztek többet, de a vendégvédők ezeket a próbálkozásokat könnyűszerrel verték vissza. Amikor Skublics betalált a vendégek kapujába, a szurkolók azt várták, hogy tovább növelve az előnyt egy könnyű győzelemmel gyarapodik majd a csapat pontjainak száma.

Szünet után nagyot változott a játék képe, többnyire a vendégeknél volt a labda, így a kezdeményezés is tőlük eredt. A hazaiak szerencséjére kevés veszélyt jelentettek, mindössze egy ízben tudtak tiszta ziccert kialakítani. Az utolsó 25 percben a gyors kontratámadások révén többször is kecsesgető helyzetbe kerültek a kanizsai csapatok, azonban csak a helyzetkialakításig sikerült

eljutni. Így maradt az egygólos győzelem, amely nagyon jól jött az Olabjányásznak.

Teszler Vendel, a vendégek edzője:

— *Magabiztosan kezdünk, de a támadásokat nem tudtuk kellően befejezni. Közben egy szép támadásból az Olabjányász szerzett gólt, mi megpróbáltunk váltani, de kevés sikerrel. Fordulás után mi vettük át a játék irányítását, mezőnyfölénybe kerülünk, de támadójátékunk továbbra is dőcögött. Végereedményben az Olabjányász minimális győzelme megérdemelt.*

Németh Lajos, az Olabjányász mestere:

— *A Szekszárd köztudottan a jól kontrázó csapatok közé tartozik, ezért biztonságos játékkal készültünk ellenük. Ennek megfelelően állítottam össze a csapatot, így a középpályát megerősítettük. A mérkőzés összképe alapján úgy érzem, hogy a kontratámadások révén több gólszerzési lehetőségünk volt. Így az egy gólos győzelem, ha keserves és izdadságzagú is volt, de feltétlen megérdemeltnek mondható.*

— Kápolnás —

Képünkön Farkas elől ment a szekszárdi védő.

Fotó: Erdel András

Alapítvány a vívókért

A jövőre (is) gondolván

Nagykanizsa szerepe a megyei vívósportjának életében meghatározó. A sportág barátai a MÁV NTE szakosztályában tevékenykednek, eredményeik elismerésre méltóak. Működésük jelenlegi feltételei adottak, azonban ők már előre is tekintenek.

A szakosztály kezdeményezésére — melyet a megyei szövetség is felkarolt — egy alapítvány létrehozásának gondolata vetődött fel. Az elgondolást tett követte, és a napokban Nagykanizsa székhelyű vállalatok, intézmények és magánszemélyek közös akarattal megalkotották a „VIVERE” elnevezésű alapítványt.

A Városi Vívócsarnokban jöttek össze azok, akik létrehozták ezt a neves alapítványt. Célja a 6-18 évesek vívára nevelése sportoltatása mellett az edzések feltételeinek biztosítása, valamint a fiatal vívók versenyeztetése.

Az előzetes tárgyalások eredményeként 10 vállalat, intézmény illetve magánszemély nyilatkozta ki akaratát az alapítvány létrehozása érdekében, akik különböző összegekkel biztosították az alapítvány induló vagyonát, amely összesen 85 ezer forint. Az alapítvány természetesen nyílt, ahhoz bármely bel- és külföldi jogi és természetes személy csatlakozhat, ha azalatt egyetért és azt anyagilag is támogatja.

Az alakuló ülésen az alapítvány alakítói megválasztották a kuratórium vezetőit. Elnök **Zsoldos Ferenc**, elnökhelyettes **Bálints Károly**, titkár pedig **dr. Horváth György** lett. A „VIVERE” alapítvány alapítói: **Rotary Fűrészi Kft., KFV, Hidroplasztik Kft., DKG, Zemplén Általános Iskola, Nagyrác úti Általános Iskola, MÁV NTE, Nagykanizsa Városi Polgármesteri Hivatala, Kisgyura István, Vukman Kornélia és Kiss György.** Kuratóriumi tagok: **Dr. Szalay Edit orvos, dr. Málly Vera ügyvéd, Jesch Aladár ügyvezető igazgató, Bálints Károly nyugdíjas, Zsoldos Ferenc nyugdíjas tanácselnök, Magyar József főmérnök, dr. Horváth György tanár, Dömötör Miklósné iskola igazgató, Tornócs Ferenc vezérigazgató és Farkas Zoltán alpolgármester.**

— *Az alapítvány létrehozásában — akkor még tanácselnökként — magam is részt vettem. Örömmel tettem mindent, mert nagyon jó célt szolgál az alapítvány alapondolata. Ez az alapítvány a kanizsai vívósporton belül az ifjúság nevelésének folyamatosságát kívánja biztosítani. Azzal, hogy az alapítvány közel 100 ezer forinttal indulhat útjára, már önmagában egy biztató lépés. Természetesen ez tovább bővíthető, így remélem az alapítvány értékét is meg tudja tartani a kuratórium. A 10 tagú kuratórium biztosíték lesz arra, hogy mindig jó cél érdekében kerüljön majd felhasználásra az alapítvány. Nagyon remélem, hogy ez az alapítvány egy várhatóan nehéz anyagi helyzetre való tekintettel alkalmas lesz arra is, hogy a vívósport további jövőjét a múlt eredményeire alapozva biztosítani tudja — mondta Zsoldos Ferenc, a kuratórium elnöke.*

— Kápolnás —

Jól rajtoltak a HSK ülőröplabdázói

Megkezdte bajnoki szereplését az 1990/91-es küzdelemsorozatban az Nk. Hamburger SK együttese, amely a fővárosban sorra került első versenyen 2 győzelmet aratott, 1 vereséget szenvedett.

A kanizsaiak eredményei a lebonyolított sorrendjében:

Nyíregyházi Piremon —

Nk. Hamburger SK 3:0 (13, 12, 10)

A magyar bajnok ellen remekül játszottak a kanizsaiak, akik színvonalas mérkőzésen maradtak alul az egyes szettekben jobban hajrázó nyíregyháziak ellen. **Jók:** Balogh, Földi J., Czimmernann.

Nk. Hamburger SK — Vásárosnamény 3:0 (8, 1, 7)

A dobogóra pályázó csapatok találkozója után egyszerű teljesítményt nyújtottak az ezüstmécses. **Jók:** Varga, Pöcze, Földi J., Czimmernann.

Nk. Hamburger SK — Tatabánya 3:1 (3, -4, 7, 3)

Az első szett után rövidzárlatot gyorsan elfeledtettek a minden tekintetben jobb kanizsaiak. **Jók:** Czimmernann, Földi J., Balogh, Kardos.

A bajnoki nyitányon a következők szerepeltek a kanizsai csapatban: **Földi J., Czimmernann, Varga, Kardos, Pöcze, Balogh, Csere, Taródy.** Edző: **Czvetkó Tamás és Földi József.** A nyitányról így összegzett Balogh Imre játékos, a HSK elnöke: — Erre a bajnoki sorozatra nagyon rákészültünk. Sajnos, most kénytelenek voltunk tartalékos szerepelni, mivel a válogatott Pölcz, valamint Földi Béla is hiányzott. Úgy ítélem meg, hogy sikeresen rajtolunk, s nem sokon múlt, hogy elkapjuk a nyíregyházi barátainkat. Most a tartalékos csapat nem sikerült, igaz eléggé türelmetlenek voltunk a hajrában.

(-gh)

Kanizsa — várospolitikai heilap, megjelenik minden pénteken. Szerkesztő: Pék Pál. Tervezőszerkesztő: Kerkai Szilárd.

Szerkesztőség: 8801 Nagykanizsa, A dy u. 1. II. em. Pf. 74. Telefon: 06/93/12-305. A szerkesztőbizottság tagjai: Horváth Mária, Tihanyi István. Kiadja a Journal Kiadó Kft. Felelős kiadó: Györfly István ügyvezető. Komputerizáció: Journal Kiadó Kft. Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz: B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

Megyei jogú város lesz-e Nagykanizsa?

A KANIZSA kérdéseire válaszolt: dr. Kereskai István polgármester

Nagykanizsán az önkormányzat első képviselő-testületi ülésén határozatot hozott arról, hogy megpályázza a megyei jogú város címet.

Az érdekes témakörben dr. Kereskai István polgármester válaszolt kérdéseinkre.

(Folytatás a 2. oldalon.)

II. évfolyam. 48. szám, 1990. november 30. .Ára 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Advent

Advent (lat. eljövétel, az Úr érkezése) a karácsonyra való előkészület ideje, az egyházi év kezdete. Másrészt napjához legközelebbeső vasárnap (november 27—december 3.) kezdődik és december 24-ig tart. Eredete az ötödik-hatodik századba nyúlik vissza, mai formájában VII. Gergely pápa (1073-1085) rögzítette. Az adventi szokások egyike az adventi koszorú készítése, melyet fenyőágakból, vagy más örökzöldből fonnak. Négy szalagon függesztik fel, négy gyertyát tesznek rá, melyek közül advent első vasárnapján egyet, a másodikon kettőt, a harmadikon háromat, a negyediken illetve karácsony este négyet gyújtanak meg H. M.

Kanizsai versmondók újabb sikere

Hárman a sikeres kanizsai versmondó csapatból. Balról jobbra: Horváth István versmondó, Bedő Csaba versmondó, és a rendező Schmidt István (Vinceze Ferenc versmondó munkahelyi elfoglaltság miatt hiányzik a képről).

Fotó: Szakonyi Attila

A nívódíjas TUNGSRAM Versmondókör Schmidt István Radnóti-díjas rendező vezetésével 1972 óta megszámlálhatatlan versenyen szerepelve országos rangot vívott ki magának. Ahol megjelentek, mindig döntősök voltak, díj, vagy díjak nélkül nem jöttek haza. Az ország egyik legnagyobb múltú és legeredményesebb csoportjaként jegyzik őket. A hat-nyolc fős mag idestova két évtizede, megszakítás nélkül mond verset, megszállottan, a költséget varázslatos erejébe veteti tántoríthatatlan hittel, konok elszántsággal. Mindehhez példát Schmidt Istvántól kapnak, aki nagyon korán, tizenkét éves korában lett színjátékos, mintegy harminc éve rendez, ki tudja hány fiatalba olta be a színjátékszás, a versmondás szeretetét.

(Folytatás a 10. oldalon.)

A tartalomból:

A városházán hallottuk
(3. oldal)

Kötetlen beszélgetés Fűzvölgy polgármesterével
(5. oldal)

A Navotex leányvállalat gondjai
(11. oldal)

Színházi levél
(12. oldal)

Josip és Ivan Cikac varasdi faszobrászok kiállítása

November 17-én nyílt meg az Ifjúsági Házban két varasdi faszobrász december 1-ig tartó kiállítása. Képünk a megnyitó perceiben készült. Balról jobbra: Rostonics László Letenye polgármestere, dr. Kereskai István Nagykanizsa polgármestere, Josip Cikac és Ivan Cikac faszobrászok, s a tolmács.

(Cikkünk a 10. oldalon.)

Megyei jogú város lesz-e Nagykanizsa?

A KANIZSA kérdéseire válaszolt: dr. Kereskai István polgármester

(Folytatás az 1. oldalról)

— Volt annyi információ a kezükben, hogy ezt nyugodtan tehetők? — hangzott első kérdésünk.

— Úgy gondolom, hogy az önkormányzati törvény azon része, amely a megyei jogú város cím elnyerésének feltételeivel, illetve annak funkcióival foglalkozik, kevés. Még az indoklása is kevés iránymutatást ad abból a szempontból, hogy a döntést elősegítse. A testület politikai döntésének fogom fel ezt a lépést. Mégpedig olyan vonatkozásban, hogy hosszú ideje megfogalmazódott a városban annak igénye, hogy ezt a megyerendszert felszámolva a város olyan ranghoz, szerepkörhöz jusson, amelyet történelmi múltja, illetve gazdasági és infrastrukturális adottságai lehetővé tesznek. Nem érzem indokolatlannak a döntést, mert hiszen ezzel a pályázattal, amellyel az országgyűléshez fordulunk, nem követtünk el visszavonhatatlan lépést. És úgy érzem, ha megkapnánk ezt a címet, lenne annyi időnk, hogy felkészülhessünk a velejáró feladatokra.

— Végül is akkor ez ugrás a sötétbe?

— Igen, ezt senki sem vitatja, azt hiszem. Sőt, magam is hajlok arra, hogy ugrás volt a sötétbe. De azt hiszem, hogy az igazán nagy városokon kívül — az öt nagyvárosra gondolva — valamennyi városban ugyanilyen problémák vetődnek fel. Ebben az esetben tehát mindenki inkább politikailag foglalt állást és vállalkozó kedvűről tett egyfajta tanúbizonyságot valamennyi testület.

— Ha politikai jellegű döntés volt a megyei jogú város címének megpályázása, akkor ebben motíváló tényező lehet az, hogy a várost rehabilitálják eddigi mellőzöttségéért, s ez feltétlenül előnyökkel is jár.

— Igen, minden bizonnyal így van ez. A kétplóvúvá vált Zala megye vonatkozásában indokolt feltenni az kérdést, hogy rehabilitálódna ezzel Nagykanizsa. Talán valamivel honorálódna, helyre állítódna a városnak a rangja, szerepköre, presztízse. Úgy ítélem meg, hogy rendelkezik a város olyan intézményhálózattal, amely ha nem is számszázalékos mértékben, de döntő többségében megfelel azoknak az elvárásoknak, amiket egy megyei jogú várossal szemben lehet támasztani. Van olyan egészségügyi, középfokú oktatási hálózatunk, könyvtárunk, művelődési központunk, amik, ha anyagiakkal járó lesz a cím elnyerése, el tudnak látni egy kisebb régiót. Van néhány olyan intézményünk is, amelynek a cím elnyerése esetén megnőne a feladata, de megnőne a lehetőségei is. Ilyen a Thury György Múzeum, a Gyermek- és Ifjúságvédel-

mi Intézet, a Csecsemőotthon. Ma még a fenntartásuk háttere tisztázatlan, de ha anormatív finanszírozási rendszert veszünk alapul, nagyjából — egészből biztosítottnak látszik, hiszen a feladatok idekerülésével az anyagiak is ide kerülnek.

— Eddig az előnyökről szólt. Feltehetően hátrányai is lesznek a dolognak.

— Egyelőre ezeket is csak körvonalazni lehet. Hátrány mindenképp az, hogy a Polgármesteri Hivatalra, a szakapparátusra egyrészt lehet, hogy hatósági jogkörök is hárulnak majd, másrészt az önkormányzati feladatok körében is jelentősen megnőnek a teendőik. Én úgy gondolom, nem rossz minősítést kapott a jelenlegi apparátus az átmeneti időszak-

ban, ezért megerősítve alkalmasnak látszik arra, hogy a megnövekedett feladatokkal megbirkózzon. Természetesen a képviselő-testületnek is — amely jösszével teljesen új emberekből áll — fel kell nőni a megyei címmel járó teendőkhöz.

— S mi lesz az önkormányzati megyével, ha abból Zalaegerszeg és Nagykanizsa kiválik?

— Nincsenek még meghatározva sem a helyi, sem a megyei önkormányzatok feladatkörei. Találgatásaimra, elképzeléseimre szorítkozhatok csak. Az biztos, ha ez a két város elnyeri a címet, egy sereg olyan feladat kiszakad a megyei önkormányzattól, ami jelenleg oda van szánva. Például a középfokú oktatás a tervekben így szerepel. Van egy rész azonban, amit valószínűleg nem kelle-

ne elszakítani a megyei önkormányzattól. Ezek pedig az egész megyére kiterjedő olyan jellegű feladatok, amelyeket valamelyik vállalat vagy üzem végez. Vagy olyan megyei hatáskörű szerv, mint az Illetményhivatal. Ezeknek továbbra is az egész megyére kiterjedő tennivalói lesznek. A megyei önkormányzatnak tehát egy szűkebb intézményhálózattal, szolgáltató vagy ellátási szerepkörrel bíró felügyelettel kell ezeknek a működtetését ellátni.

— Megtélés szerint politikai értelemben milyen lenne ez esetben az önkormányzati megye?

— Szinte a községek érdekegyeztetésével, közös érdekek előterbe helyezésével és az általán említett üzemek, hivatalok működtetésével foglalkozna.

—Dóró—

Gondolatok a polgármesteri gesztus nyomán

AZON AZ OKTÓBER VÉGI NAPON, amikor városunkban megalakult az önkormányzati képviselő-testület, a frissen megválasztott polgármester javaslatot tett, hogy a várost a megyei közgyűlésen — Balogh Tibor képviselővel együtt — elődje, Zsoldos Ferenc volt tanácselnök képviselje.

Nem nagy ügy, mondanák sokan, ez most éppen így alakult. Miért ne képviselhetné a várost egy megyei közgyűlésen a nyugdíjba vonult volt városi első ember?

Persze hogy képviselheti, meg jó, hogy éppen ő képviseli — mondják mások. Az újságíró azért fogott tollat, mert úgy érzi, hogy ez az esemény gesztus-értelmű lehet városunk közéletében.

Mert hogyan is volt ez régebben? Aki nyugállományba vonult, vagy szabad akaratából megvált (ilyenek is bőven voltak), de netán „érdemei elismerése mellett” felmentették, áthelyezték, áthelvezték, áthelvezték. Mert ugye az alkotó tudás csak a státuszhoz kapcsolódhatott. Aki akarva, akaratlanul státuszpozícióját elvesztette; tudását, a hosszú évtizedeken át megszerzett tapasztalatait is egyszerre elhullajtotta. Így volt szokás az országban, városunkban, így károsodott az is, aki ment, az is, aki maradt.

Valahol olvastam azt az aforisztikus kritikát, hogy korunkban nem az érték érvényesül, hanem az érvényesülés válik értéké. Az a 17 ember, aki az elmúlt évtizedben városunk közművelődésében és közoktatásban státuszától megvált, nyugállományba vonult, bizonyára szívesen és önzetlenül segítette volna volt munkahelyén a szervezeti életet vagy a fejlesztéseket. Azt mondják, ilyen esetekben a ki nem használt tudás megkopik, elvész. A 17 ember esetében — meg akik még utánuk jönnek — talán még „összekaparható” annyi, amennyi az önbecsülésen túl a közösség érdekét is szolgálhatná. A várost — önzetlenül!

Gyakran beszélünk környezet- és természetvédelemről, de megelőző embervédelemről soha. Legalábbis a közigazgatásban történt átállásoknál az újságíró nem nagyon hallott erről. El kell fogadni, hogy a társadalmi rendszer változása nemcsak a politikában, hanem az élet minden területén erős rendező hatással lép fel. A rendező elvek és hatások mértéke azonban ha időlegesen keresztetzi is az értéket, nem törölheti ki a közéletből. Sem a közigazgatásból, sem a közművelődésből, de a közigazgatásból aztán igazán nem!

Így történhetett aztán, hogy a polgármester nem kiiktatni szándékozott nyugállományú, tapasztalt, felkészült elődjét, hanem beiktatni oda, ahol tud segíteni, ahol igencsak szükség lehet rá.

A POLGÁRMESTERI GESZTUS LEHET, hogy most csak egy módszer volt, de mértékadó lehet. Egy olyan szemlélet kezdete, amikor a mérték és az érték összekapcsolódik; a sokoldalúság, a nyílt és higgadt optimizmus lesz a fontos, amikor nemcsak a vezetőknek lesz lehetősége, de minden érintetnek joga és kötelessége, hogy legjobb tudása és meggyőződése szerint mutassa be saját véleményét, segítsen ott, ahol tud, nemcsak ott, ahol engedik.

Az értékmentésre nagy szükségünk van Kanizsán is!

Bné

Lapzárta előtt érkezett:

Megyei jogú város lett Nagykanizsa!

Kapcsolódva a 2. oldalon közölt cikkünkhöz, a parlament legutóbbi ülésén napirendre vette az egyes városok megyei jogú várossá nyilvánításáról szóló határozati javaslatot, a november 27-i ülésén Nagykanizsát is megyei jogú várossá nyilvánította!

A városházán hallottuk

Újabb hét bizottság alakult a képviselő-testület rendkívüli ülésén

November 26-án rendkívüli ülést tartott a város önkormányzati képviselő-testülete. A HSMK kamaratermében az elnök dr. Kereskai István polgármester üdvözölte a képviselőket (29 főből 28-an jelentek meg) és a meghívottakat, majd néhány képviselő felvetés után rátért a fő napirendi pont megtárgyalására.

— Az Önkormányzati Törvény 22 par. (1) bekezdése alapján a korábbi üléseken megválasztott pénzügyi-ellenőrző és ügyrendi-igazgatási bizottságok után a polgármester — párnközi egyeztetések alapján — újabb hét bizottság alakítására tett javaslatot. A képviselők köréből felvetődött külön vállalkozási bizottság alakítása is, azonban elvetésre került ez a javaslat, ugyanis a gazdasági bizottság foglalkozik majd a vállalkozási kérdésekkel. A sport ügyeit az oktatási és kulturális bizottság karolja fel.

A képviselők először a bizottságok elnevezéséről, tagjai számáról, majd személyi összetételéről döntöttek, az alábbiak szerint:

Etnikai és Nemzetiségi Bizottság. Elnök: Böröcz Zoltán képviselő. Tagok: Németh László és Czotterné Ivády Zsuzsa képviselők; valamint Teleki László és Nagy Lászlóné külső szakértők.

Gazdasági Bizottság. Elnök: Dömötörffy Sándor képviselő. Tagok: Jesch Aladár, Pilczér Éva, Németh László, Czotterné Ivády Zsuzsa képviselők; valamint Czobor Zoltán, Solti Károly, Szakonyi Szilárd és Lovrencsik Lajos külső szakértők.

Környezetvédelmi Bizottság. Elnök: Stampler Lajos képviselő. Tagok: dr. Matolcsyné dr. Horváth Ágnes, Koczfán Ferenc képviselők; valamint Lassú László és Molnár Ferenc külső szakértők.

Népjelölti Bizottság. Elnök: dr. Csáki Iván képviselő. Tagok: dr. Harsányi Tamás, Rózsás János, dr. Bogár Gáspár képviselők; valamint Horváth Gusztávné, Szabó Bakos Szilárd és Ruff Zsuzsanna külső szakértők.

Oktatási és Kulturális Bizottság. Elnök: Lehota János képviselő. Tagok: Sneff Mária, Minorics Piroksa, Palotás Tibor, Rózsás János képviselők; valamint dr. Kotnyec István, Cseke Zoltán, Mayer Ferenc és Karádi Ferenc külső szakértők.

Városfejlesztési Bizottság. Elnök: Jancsi György képviselő. Tagok: Krémer József, Balassa Béla és Palotás Tibor képviselők; valamint Sólomvári György, Csiki György Sónics István külső szakértők.

Városüzemeltetési Bizottság. Elnök: Jesch Aladár. Tagok: Takács Zoltán és Palotás Tibor képviselők; valamint Röst János és Bogyai László külső szakértők.

A tervezett napirend megtárgyalása után egyéb témákban folytatta munkáját a képviselő-testület. Így:

— Cáfolták azt az elterjedt és megalapozatlan hírt, hogy a városi képviselők javadalmaszban részesülnek.

— Kifogásolták, sőt tiltakoztak, hogy a még funkcionáló Zala Megyei Tanács V. B. november 20-i ülésén ezévi pénztartalékait kizárólag zalaegerszegi intézményeknek osztotta ki.

— Döntöttek, hogy a jegyzői állás pályázatát a Belügyi Közlönyön kívül a Zalai Hírlapban és a Magyar Nemzetben közzétesztetik, mégpedig két alkalommal és december 15-i benyújtási határidővel, s a megyei jogú városi cím esetleges elnyerésétől teszik függővé a felsőfokú közgazdasági végzettség kikötését, a felsőfokú államigazgatási vagy jogi képesítés helyett, illetve mellé.

— Határoztak, hogy a legközelebbi rendes testületi ülésre december 3-án ke-

rül sor, amelyen várhatóan a városi szegénység helyzetét és az egyszerű karácsonyi segély összegét, egy összeférhetlenségi ügyet, a szennyvíztisztítóval kapcsolatos beruházási költségek csökkentési lehetőségeit, az érdekképviseleti szervezetekhez való csatlakozást, a Kanizsa Városi Hetilap sorsát, a VTV stúdióvezető pályázatok elbírálását, a Sneff téri üzletek kialakítását, és megalakult 9 bizottság feladatokrát tárgyalják meg.

— Meghallgatták dr. Csáki Iván képviselő néhány érdekes témakörben előterjesztett javaslatát.

Az öt órán át tartó rendkívüli ülés végén dr. Kereskai István polgármester az 1991. évi ülésrendi munkaterv összeállításához a legközelebbi testületi ülésre javaslatokat kért a képviselőktől.

Tihanyi István

A legaktívabb

A városi képviselő-testület eddig lezajlott három ülésének minden kétséget kizáróan legaktívabb tagja — az elnöklő polgármesteren kívüli — Palotás Tibor volt. A kereszténydemokrata néppárti képviselő nemcsak gyakori hozzászólásával és hasznos javaslataival vértette magát észre, hanem a legutóbbi rendkívüli ülésen azaz is, hogy — hozzájárulásával — három bizottságba választották be. Tisztelet Palotás Úr! Nem lesz sok ez a feladat-zuhatag?...

November 17-én a vasemberházi házasságkötő teremben szívdertő családi ünnepségre került sor: 50 évvel ezelőtti házassági fogadalmát erősítette meg a nagykanizsai Strazsek Géza és felesége. Képünkön a családtagokon kívül a Polgármesteri Hivatal nevében dr. Nagy Kálmán anyakönyvezető kocint az idős házaspár egészségére és további boldogságára.

Fotó: Szakonyi Attila

Kongresszus után...

Interjú Göndör Istvánnal az MSZP városi bizottsága elnökével, a kanizsai képviselő-testület tagjával

— Az MSZP II. kongresszusát val szemben a sajtó eléggé visszafogott. Ez szerintem természetes. Hivatkozhatom arra a jól ismert mondásra, nem hír, ha a kutya megharapja a postást, bezzeg ha a postás megharapja a kutyát... Nos én abban látom az egyik fő okot, hogy ez egy alkotólétköri kongresszus volt, minden botrány és pártszakadás nélkül. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy ennek az újpártnak ma ekkora a súlya, mert ezt tudomásul kell venni — kezdte az interjút Göndör István, az MSZP városi bizottságának elnöke.

— Mégis hogyan jellemezte az a kongresszust?

— Végre ország-világnak megmutathatjuk szociáldemokrata elvekre épülő programunkat. Rögzítettük a múlthoz való viszonyunkat és céljainkat a demokratikus Magyarországról.

— Ne kerüljük meg a Pozsgay-ügyet. Mi erről a véleménye?

— Azt hiszem nem vagyok egyedül, amikor azt mondom, megdöbbentem a hír hallatán és aggódtam, hogy eltereli, megosztja a kongresszus figyelmét. Nagyon örülök annak, hogy tagságunk érett politikai magatartásról tett tanúságot, amikor sok sikert kívánva tudomásul vette távozását a pártból. Ilyen még nem volt. Eddig botránnyos távozás, vagy a kizárás volt a jellemző a pártéletre. Személy szerint így néhány nap távlatból bennem nagyon vegyes érzelmek vannak. El kell ismerni Pozsgay szerepét a rendszerváltásban. Csodálom őt azért, amit — mint szocialista párti vezetőnek — el kellett szenvednie pártállása miatt. Azt hiszem, senki e házában nem kérdőjelezi meg azt, hogy Pozsgay Imre nem átlagos politikus. De úgy gondolom, az elismerés mellett felelősségét sem szabad figyelmen kívül hagyni. Ha csak általam történelminek nevezett pillanatok említek, mint a kecskeméti reformműhely, a szegedi reformkörü találkozó (ez egyébként országos találkozó) vagy a XIV. kongresszus, mind-mind elszalasztott lehetőségek. Utólag úgy látom, hogy nagyon sok becsületes baloldali gondolkodású embert veszítettünk el azzal, hogy késlekedtünk a szocialista párt alapításával. Én ebben látom Pozsgay Imre felelősségét. A segítségével elkerülhető lett volna a XIV. kongresszus kudarca, mely szerint úgy álltunk fel az új pártban, mint ha mindenki szocialista lett volna a kongresszuson. Kellott egy év, mire igazolni tudtuk, hogy ez a párt a jogutódlás ellenére egészen más párt. Gondolom ismeri a már szlo-

— A Pozsgay-ügy — Előzetes vélemény a képviselő-testület eddig munkájáról

genné vált mondatát: kilépett belőlem a párt. Sok ember élt ezzel a kifejezéssel, de csak így tudtuk megfizetni.

— Elképzelhetőnek tartja-e, hogy Pozsgay valamelyik másik pártba, mondjuk az MDF-be lépjen be?

— Én úgy gondolom, hogy Pozsgay Imre a ma kormányban levő pártok közül egy pártban sem lesz tagja. Ő esetleg egy új párt megalakítójaként jöhetne számításba, de én úgy hiszem, hogy egy ideig független lesz és újra visszanyeri azt a szimpátiát, ami őt övezte a korábbi időszakban. Hiszem, hogy rendelkezésére fog még állni a baloldali erőnek, ha szükség lesz erre...

— Beszéljünk most az önkormányzatról. Milyenek az első benyomásai?

— Sajnos nem a legjobbak! Mondhatnám úgy is, hogy csalódott vagyok.

— Ez sommás megállapítás, mivel indokolná?

— A helyzet azért is rossz, mert ez nemcsak egyéni véleményem. Ha csak egyéni véleményem lenne, mondhatnám azt, hogy rosszul látom. A városban járv rendszeresen megálltanak ismerősök, barátok és egyre határozottabb hangot adnak elégedetlenségüknek. Hogy miben látom az okát? Sok összetevőt kellene mementsgünkre felhoznom, de csak néhányat említek. A „civil” társadalom állapota. A pártok jelölteték állítottak, lehetőleg olyanokat, akivel nyerni lehet egy-egy választókörletben. Az a kisebbség, aki element szavazni, elég jelentős hányadban pártokra szavazott és nem személyekre. Pontosabban nem számolt a testület összetételével. Így állhatott elő például az, hogy nincs a testületnek egyetlen gyakorló jogász tagja sem. Olyan emberek kerültek az önkormányzatba, akik felkészültségükkel illetően nagyon különbözöek. Szép számmal vannak több éves politikai múlttal rendelkezők és olyanok, akiknek az az érdeme ma, hogy eddig semmilyen formában nem vettek részt a közéletben. Mire ez a jó-nak látszó csapat munkába lendül, ehhez bizony hosszabb időre van

szükség. Egy mindannyiunkban közös, s ebben biztos vagyok: számunkra teljesen új az önkormányzati munka, de éppen ezért kellett volna nagyon tudatos felkészülés. Jogos lenne a kérdés, hogy miből? Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a parlament és a kormány is hozzájárult bennünk állapotunkhoz azzal, hogy számtalan — az önkormányzatokra vonatkozó — törvényt nem alkotott meg. A többségre jutott pártoktól alaposabb felkészülést vártam.

— Konkrétabban, ha lehetne. Mire gondol elsősorban?

— Lassan két hónapja választottak meg bennünket és még csak a napokban tartottunk pártegyeztetést arról, hogy milyen intézkedéseket alkítsunk. Ezt követi majd a feladatmeghatározás és a bizottságok tagjainak megválasztása. Ez hosszadalmas procedúra, melynél véltetően újra felszínre kerülnek majd a pártérdekek.

— Mentese az új önkormányzat a pártérdekektől?

— Azt hiszem, ez soha nem lesz mentes, de talán nem viszi majd senki túlzásba. Én magam azt vallom, hogy a pártban műhelymunkának kell folyni, amelynek eredményeként a közérdeknek kellene megjelenni az önkormányzatban. És mint városi gond, probléma, vagy megoldás kerülhetne napirendre a kérdés. Én úgy gondolom, hogy meg kellene tanulnunk kérdezni, elterjesztetni, indítványt tenni, felelősséget vállalni. Természetesen ez nehéz, mert ma még nem tudjuk, hogy mekkora érvhálmazt kell felsorakoztatni ahhoz, hogy képviselőtársainkat megnyerjük, befojalyasoljuk. Ma tanulunk mindannyian. A polgármester új vitát vezetni, mi érvelni, határozati javaslatot tenni és főleg türelmesnek lenni egymáshoz. Összegezzem mindezt úgy gondolom, hogy a felsorolt problémák jelentős része viszonylag rövid időn belül kiküszöbölhető. Biztos vagyok abban, hogy minden képviselőtársamban erős a tenniakarás és a vágy arra, hogy ilyen nehéz években, amelyek előttünk állnak a város javára fejtjük ki tevékenységünket. Nagyon szeretném,

ha nem azt kapnánk persze, hogy nem felelték meg, hiszen a kisebbség választotta meg őket.

— Valami mást is szeretnék megkérdezni, ami eddig nem volt szokás: a felelősség kérdését. Hogyan ítéli meg, ha a képviselő-testületben valaki hibát követ el?

— Én úgy képezem el, hogy a polgármesteri hivatalnak minden körülmények között arra kell törekedni, hogy a város lakosságát kiszolgálja, mert a város polgárai ügyesbajos dolgaikkal előbb fogják felkeresni a hivatalt, mint egy-egy képviselőt. A képviselőt — szerintem — akkor keresik fel, ha a hivatalban nem értek el eredményt, vagy úgy érzik, hogy jogtalanul hátrányt szenvednek. Ha ilyenkor az állampolgár jogos kifogásával másodszer-harmadszor kerül vissza egy képviselőhöz, akkor bizony a képviselőnek kezdeményeznie kell a polgármesternél — aki a munkáltatói jogokat gyakorolja — az adott apparátusi dolgozó felmentését, vagy felelősségrevonását, de ha kell, a tőle való megváltást is. Ez így lenne demokratikus, és lenne a garancia arra, hogy a hivatalban a város polgáraitól dolgozzanak.

— Ön szerint jó-e az, hogy a lakosság mindent láthat arról a munkáról, ami a képviselő-testületi üléseken történik, mind a városi tévé, mind a helyi sajtó vonatkozásában?

— Ezzel — mint szocialista párti képviselő — messzemenően egyetértek. Minden eseménynek a nagy nyilvánosság előtt kell történnie, ezért nagyon szimpatikusnak tartottam a VTV-nek azon kezdeményezését, amikor bennünket, mint kisebbségben szavazókat, megszólaltattak a városi televízióban, magyarázatot adva arra, hogy miért szavaztunk a többségtől eltérően. Azt hiszem, hogy az egy jó kezdeményezés, mert lehetőség arra, hogy a civil társadalmat aktivizáljuk, a város érdekében aktív politikálásra serkentjük, és ez csak a nyilvánossággon keresztül lehetséges. A szocialista párt ezt a gyakorlatot megalkulása óta kezdeményezi, hiszen összejövetelein mindenki számára nyitottan beszélünk a mindennapok gondjairól is. Ebből eddig semmiféle hátrányunk, botránnyunk nem származott. A nyilvánosság csak a bizalmat erősíti!

— Göndör úr, köszönöm a beszélgetést.

Vizvári József

**Gazdasági, gazdálkodási, politikai, jogi, közigazgatási, szakigazgatási önállóság
— Örömmel és ürommel telített lehetőségek — Gondoskodni a valódi mozgástérrel
— A tulajdonviszonyok átalakulása — Értelmiségi szerepvállalás**

Félre a mőkuskerékek!

Kötetlen beszélgetés Fűzvölgy polgármesterével

Az új önkormányzati átalakulás új tulajdoni, politikai, anyagi felteleteket és jogi kereteket körvonalaznak az egyes településeken belül.

A pártállam-állampárt szervezeti formalizmusával lefedte a társadalmi feszültségeket, a gazdasági és kulturális különbségeket. Központi elgondolások egyenirányították az adott területek fejlődését.

A tulajdonformák átalakulása, a politikai pártok sokfélesége jelentős változásokat hozhatnak egy olyan maroknyi településen is, mint Fűzvölgy.

A társadalmi és gazdasági térképen eltérő fejlettségű és jellegű egységek rajzolódnak ki. Vajon, milyen utat választanak, választhatnak az önkormányzatok, tudnak-e gondoskodni a valódi mozgástérrel? Mennyiben köti a származó szabadságot az elmúlt évtizedek hibás vagy téves döntései.

Fiatal, ambícióval teli, a múlt örökségeivel nem „fertőzött”, hová tartozástól független, mellékfogalmozású polgármestert választott Fűzvölgy. Vajon milyen tervekkel indul útnak? — erre keresem a választ Schmidt István polgármester úrnál.

— Polgármester úr! — kérem bemutatkozását és azon új változásait, amit a hivatalig, a „báronyszéki” megtett.

— 1953-ban születtem. Általános iskolámat a Fűzvölgy-Hosszúvölgy-i körzeti iskolában végeztem. Majd Nagykanizsára kerültem középiskolába, a dr. Mező Ferenc Gimnáziumba. Ezután Bajk kövekhez, a Vízgazdálkodási Főiskola. Itt 1975-ben végeztem. A tanulmányi szerződés a DÉLVIÉP-hez kötött, 1984-ig dolgoztam itt, majd áthelyezéssel kerültem a kanizsai VÍZMŰ-höz, ahol jelenleg is dolgozom építési osztályvezető beosztásban. Ami kérdésének második felét illeti: ez a „báronyszék” kissé kemény. Független jelöltként indultam. A megmérettetés volt a célom, azok az emberek között, akik mellett, és akikkel együtt nőttem fel. Négy jelölt indult a faluban. A lakosság hetven százaléka jött el szavazni. Az érvé-

nyes szavazatok hetven százalékát szereztem meg. Fűzvölgy, Hosszúvölgy és Homokkomárom közös körjegyzőséget hozott létre. Gyakorlatilag a mindig egybetartozó falvak léptek szövetségre, természetesen mindenhol külön-külön polgármesterrel, önálló képvisellel.

— Önnek mint fűzvölgyi lakosnak, milyen kapcsolata volt a régi tanácsi vezetéssel?

— Előljáróban el kell mondanom, nehéz helyzetben volt a régi vezetés. A központosított hatalmi és gazdálkodási rendszer, a felülről vezérelt utasításos vezetés a helyi adottságokat nem vette figyelembe. Így alakulhatott ki az a helyzet, hogy a lakosság tudomásul vette, de nem fogadta el a kisebb településeken a vezetést. Más volt a helyzet ott, ahol saját maguk közül választódott ki a tanácselnök. Nagyon fontosnak tartom, hogy a vezető és vezetett ugyanazt a „zsisrokenyeret” egye. Természetes védekezése a lakosságnak a szűk uniformis, a merev mechanizmus ellen. Fontosnak tartom ebben a pozíció keresési, tülekedési időszakban a tárgyilagos felkészülést az érdemi cselekvésre. Együtt, egymásért, csak így juthatunk előre. De visszatérve kérdésemre lényegéhez. Az emberek távolkerültek egymástól ugyanúgy, mint a régi vezetéssel. Valahol mindig ott volt az a bizonyos három lépés távolság. Nem az élet, a közösség szükségletei, lehetőségei alakították a fejlődést.

— Itt a testületi ülésen elég sok témakörben hoztak megvitatott döntést. Mit tart a legfontosabbnak, ami a legtöbb energiát emésztí fel?

— Nem ezek a problémák, amit Ön is hallott, ennél sokkal nehezebb elhárítani az emberekkel, hogy az eddigi felülről vezérelt szabványelmélet megszűnt. Az önkormányzattal új helyzet teremtődött. Tamaszi és garanciát kell találni az emberi fejekben. Vannak elesett sorsú emberek itt is, mint az ország bármely településén. Ezeket az embereket az önkormányzatnak segíteni kell, de egyben kötelessége is. Ha az emberek egymáshoz közelebb kerülnek,

ha egymás előtt nyitva hagyják az ajtót, nagy lépést tehetünk előre. Nagyon fontosnak tartom, hogy az önkormányzatban jelen legyen a szakmai felkészültség mellett az önképzőkör. Azért nem bizottságokról beszéltek, mert az önképzőköröknek a faluban múltja van. A fejlődés és a lehetőségek pillérének tartom. Bár mikor könnyen mozgósítható egy cél érdekében. Különböző és hasonló érdeklődésű embereket hoz közelebb egymáshoz.

— Igen, de valahol mindig odaérkezünk, amiből a legkevesebb van, a pénzhez.

— A tulajdonviszonyok átalakítása révén, az állami tulajdon egy bizonyos része az önkormányzatok tulajdonába kerül. Kibővül a helyi adók köre; a személyi jövedelemadó, a normatív központi támogatások, pályázható céltámogatások adhatnak gazdasági és gazdálkodási önállóságot. Igaz az új lehetőségekben ott van a győzelem és a vesztes is. Az önkormányzatoknak meg kell tanulni gazdálkodni, és ehhez lesz a legkevesebb idő.

— Szavaiából optimizmus árad. Hisz Ön abban, hogy a fejekben rendet lehet rakni, hogy újra lehet mozgósítani az embereket? Nagyon sok jó kezdeményezés futott zátonyra az elmúlt évtizedekben.

— Érttem a kérdését. Hiszem és

vallom, sőt meggyőződés, hogy az emberekből nem vett ki a tenniakarás. Megjegyzem, ehhez elfogadható célt kell a polgárok elé állítani. Néhány példát mondanék: itt volt a temető takarítása halottak napja előtt, amelyen a falu apraja-nagyja ott volt; aztán a bekötő út mellett a tó tisztítása. Amit az emberek elfogadnak, ahhoz szívvel-lélekkel odaállnak. Hiszem, hogy megnyerhető az értelmiségi réteg is, amely segítségünkre lesz. Mi lehetőséget szeretnénk adni a perifériára szorított értelmiségnek, akik régen aratóbálokat, szüreti multságokat szerveztek és rendeztek. Több mint egy évtizede itt szinte nem volt semmi. Meghalt a kultúra, az emberi cselekvőképesség, az emberek visszahúzódtak, szinte begubóztak saját kis házukba. Igaz, ehhez a kultúrhatat kell bővíteni, hogy lehetőség és hely legyen az önszerveződésekre.

— Köszönöm a beszélgetést!
Egy falu élni akar Nagykanizsa szomszédságában! A régi értéket szeretne ország-világ előtt megmutatni! Szeretne évtizedes álmaiból ébredni!

Határtalan optimizmusuk mellett tudják, hogy ez az út hosszú és nagyon göröngyös lesz, még akkor is, ha szívvel-lélekkel teszi napi munkájukat.

Cserny József

Sorsok, emberek

A túlélés „művésze”

Sokan mindenfélét mondanak arról, hogy mennyiből lehet megélni. Hallottam egy magányos bácsiról, aki 5.000 Ft-ból él meg egyedül. Megkerestem, és amikor *Horváth Feri* bácsi megtudta, hogy újságba kerül, még biztatót is: ha valaki annyiból meg tud élni mint ő, arra hagyja azt, amije még megmaradt.

— 66 éves vagyok és tíz éve özvegy. Gyermekeink nem született és most megöregedve nagyon keserűnek látom az eltelt életemet. Feleslegesem életem. Mindamellelt örülnöm is kellene, hogy nincsenek gyermekeim, mert én sem vittem semmire az életben becsületos munkával és ők sem vittek volna. A világ rossz és az emberek egyre rosszabbak benne. Édesapám, aki az életbe csak tanácsokkal ellátva tudott feltarisznyálni, mondta, hogy a szegény ember minden világban szegény marad. Őt elemit végeztem. Nekem ez bőven elég volt. Mire mennek az emberek azzal a fene sok tanulással, hiszem emberséget az iskolában úgyis megtanítanak, és az hiányzik a világból.

— *Mennyi a nyugdíja Feri bácsi?*

— 5480 Ft.

— *Hogyan ossza ezt be? Mondja el, mit csinál nyugdíjtól nyugdíjig?*

— Aznap, amikor megkapom a „nyugdíjat”, akkor ünnepelek. Aznap szalámit is megengedhetek magamnak venni, egy keveset. Azután másnapról ekkora luxust már nem csinálhatok. Marad a kenyér és a krumpli. Állandóan a kis konyhában élek, így a gáz és a villanyzámlám 600 Ft-ból kijön most még, mert úgy hallottam, januártól emelni akarják. Van egy Sokol-rádióm, azt hallgatom és abból tudom, hogy mi van a világban. Más szó-

rakozásom nincs, kivéve a délutánonkénti kocsmában üldögélést. Egy-két kisfröccs mellett elüldögélek néhány órát.

— *Ennyi pénzből tényleg nehéz megélni. Szokott kérni segítyt?*

— Nem én! Minek néz engem. Majd 40 évet dolgoztam trógerként. Voltam teddide-teddoda segédmunkás, de inkább menj odább paraszt, senki. Apám mindig azt mondta, hogy amim van, abból gazdálkodjak és éljek meg. Ne könyörögjek és ne kunyeráljak. Alalmaznát nem kérek. Különben egyszer megpróbáltam segítyt kérni. Soha többet. Tartásuk meg a pénzüket. Akkor azt mondták, hogy 300 Ft-ot kapok és legközelebb három év múlva újra kérhetek. Azt is mondták, hogy 7.000 Ft lehet a minimum, amit megkaphatnék. Igaz, hogy nem sok iskolát végeztem, de azt ki tudom számolni, hogy mikor érem el a 7.000 Ft-ot. 15 év múlva. Arra én régen elpusztulok. Meg azután mi lesz akkor a 7.000 Ft értéke? Én már megéltém egy hasonló válságot, így tudom, hogy nekem ebben a világban már nincs több szansom.

— *Feri bácsi. A mai politikáról mi a véleménye?*

— Kimondhatom, ha leírja.

— *Természetesen leírom.*

— Én még ennyi ostoba embert egyaráson soha nem láttam. Én csak a józan paraszti ésszel tudok gondolkodni. Én is szídtam a kommunisztákat, amikor lebuktak, mert a saját sanyarú sorsomat is leginkább nekik köszönhetem, de azok, akik most helyettük vannak, azok csak „ugatják” a politikát!

— *Szavazni volt tavasszal?*

— Igen, tavasszal voltam, de most ősszel már nem. És ezután akkor sem megyek el, ha agyontűnek. Tudja, ha a Fidesz nyerne, akkor elmennék — kacsint rám.

— *Miért szavazna a Fidesz-re?*

— Mert nekem soha nem volt gyermekem és őket nem fertőzte meg a politika. A fiatalok tiszták és csak ők tudják, hogy milyen jövőt szeretnének. És szeretem bennük azt a szabadságot, amit nekem nem adott meg az élet.

— *Mit kívánhatnék Önnek?*

— Semmit nem kell kívánnia. Nekem már így jó, ahogy van. Azért sajnálom, hogy '56-ban nem mentem nyugatra. Biztosan vittem volna valamire. Csak a mi szép Magyarországunkban nem becsülik meg a munkát. Koldus maradtam. Meg most már mit ugráljak én.

— *Templomba jár?*

— Az én templomom ma már a kocsmá. Csak ott érzem jól magam. Régen hittem Istenben, ma már nem! Egy fiataltól hallottam a következő magyarázatot: ha van Isten, akkor nem egy van, mert egy ennyire nem tudja az embereket — így mondta a srác — szívatni. Én úgy gondolom, hogy ez a megállapítás igaz. Isten bocssássa meg nekem! A kenyerem javát megettem és már nem kérek semmit. Fogadjon el tőlem egy jó tanácsot. Kívánonom, hogy többre vigye, mint én, de ha becsületes marad, oda jut ahová én. Na, isten áldja!

Vizvári József

Minden rendben?

A feleségek több évtizede írnak és képtelenek leszokni erről a szenvedélyükről. Elhasználtak többezer tollat, néhány mázsa papírt, és nincsenek tekintettel a jelenlegi gazdasági helyzetre.

Úgy kezdődött, hogy először csak évente írtak, majd havonta, később hetente, és napjainkban már naponta írnak PÉNZTÁRKÖNYVET. Mit, mikor, mennyiért vásároltak.

Bevétel, kiadás, egyenleg. Szigorú számokat, tényeket közöl olvasmány. A bevétel rovatot nem érdemes nézni, az stagnál. A kiadás rovatból pontosan megtudhatjuk, hogy mennyivel emelkedett a gáz, a villany, a víz, a kenyér, tej, liszt, cukor, meg az ember vérnyomása...

Évek óta csak nagyritkán jelentkezik a kiadások közt, az utóbbi hónapokban pedig szinte egyáltalán nem: mozi, színház, patyolat, fodrász, kozmetikus, hétvégi családi kirándulás, könyv.

Nem, ezt nem lehet ép ésszel követni. Tovább olvasom a minden titkok tudóját, amikor a rádióban egy bűbályos női hang megszólal: „Uraim és hölgyeim! Van két hírem, egyik rossz, a másik jó, melyiket mondjam?” És kezd a rosszal: a gépkocsik kötelező biztosítási díja jövő áprilistól 9-10 ezer forint lesz, az alkatrészek ára ötszáz százalékkal emelkedik...

Lecsapom a pénztárkönyvet. Úgy látszik halucinálok, agyamra mentek a számok. Rohanok az orvoshoz, hogy a létező összes érzékszervemet megvizsgáltsassam. Még a nőgyógyászhoz is elrohanok, soha nem lehet tudni.

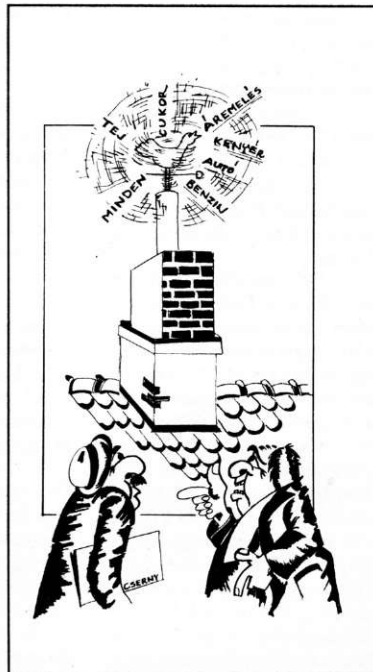
— Minden rendben van! — állapítja meg az orvos. — Csak a vérnyomásával vannak gondok. Javaslom, teremtsem nyugodt körülményeket maga körül, és minden rendben lesz.

Haza megyek. Elsőnek a rádiót, majd a tévét hajtom ki, már csak a csupasz falak vannak, amikor csengetnek. A postás jön az újságpénzért.

Doktor úr! Tényleg minden rendben van, ott FENT is.

Még szerencse, hogy az éltető napfény, a levegő, az eső ingyen van. Ezt nagyon halkan mondom, kérem ne adják tovább. Soha nem lehet tudni!

FOROG A SZÉLKAHAS...

...egyre vesztebbül, csak le ne dőljön. Úgy nyikorog, hogy meg kellene olajozni. Már aludni sem lehet tőle...

Rajz: Cserny József

Ahol a családok támogatása a fő cél

Dániában jártak....

Gyermekvédő intézetek vezetőiből álló 45 fős küldöttség járt dr. Rókuszfalvy Pál népjóléti miniszteriumi államtitkár-helyettes vezetésével a közelmúltban Dániában. A látogatás célja a dán szociálpolitikával való ismerkedés, s az örökbefogadások révén megkezdett kapcsolati kialakítás folytatása volt.

Megyenket Szakony Gyula igazgató és dr. Horváth Györgyné igazgatóhelyettes képviselte, a Zala megyei Gyermek- és Ifjúságvédő Intézetből, a kanizsai Bajza utcából.

Szakony Gyulát először arról faggattuk, milyen újdonságokkal találkoztak útjuk során:

— Dániában van „védett munkahely”, nálunk nincs. Pedig ez nagyon jó, a társadalmi beilleszkedést segíti. Az átképző intézetben mintegy 150 fő 16-24 év közötti fiatal él, akik nem tudtak elhelyezkedni vagy szakma nélkülültek. Itt megismerkednek egy olyan szakmával — növénytermesztés, tehenészet vagy haltenyésztés —, amellyel adódhat munkalehetőségük. A betanítás négy és

félhónapot vesz igénybe. Ezalatt teljes ellátást, jelképes fizetést kapnak a gyerekek, s igyekeznek számukra munkahelyet találni. Ha ez nem sikerül, akár egy évig is ott maradhat a fiatal. Nagyon érdekes és újszerű volt az az intézmény, amelyet a „nehézben beilleszkedni tudó gyerekek” számára hoztak létre. Itt 24-en tanulnak a nálunk is ismert egésznapos rendszerben. A szülők önként viszik ebbe az iskolába 6-12 éves csemetéiket, akik három csoportban dolgoznak két-két pedagógussal. A normál iskolával nem szakad meg a kapcsolat, a visszahelyezés folyamatos: egy-két évet töltönek el a gyerekek. Nagyon szoros az együttműködés a szülőkkel, így a kicsik mellett a családot is nevelik.

— *Mi szerepelt még programjukban?*

— Ellátogattunk a Fenrisush Intézetbe — veszi át a szót dr. Horváth Györgyné —, ahol szellemi és fizikai fogyatékos gyerekek élnek. Érdekesség, hogy a szülők együtt van-

nak és dolgoznak velük. Egy másik nap Trige városkában, a Brönshøj Centerben jártunk. Ez új, egyéves intézmény, tulajdonképpen bentlakásos öregek otthona, de minden korosztály számára nyitott — különféle foglalkoztatási műhelyekkel. Csoportunk az Adoption Center — Örökbefogadási Központ — meghívására és vendégeként tartózkodott Dániában. Az egész ország örökbefogadási ügyeit intézi ez a központ, mely Arhusban van. Mivel 15 % a gyermektelen szülők száma, ezért az adoptálások iránt nagy az igény. Külföldről 1965-től fogadnak örökre, hazánkból egy éve.

— *Hogyan lehetne röviden jellemezni szociálpolitikájukat?*

— A szociálpolitika náluk egy szervezethez tartozik, jelen esetben az Arhus Megyei Szociálügyi Központhoz, ahol mi is jártunk — mondja az igazgató. — Ez a szervezet egyéves olyan értelemben, hogy a csecsemőkortól kezdve egészen az öregségi foglalkozásig az emberek életével, szociális helyzetével. Különösen nagy figyelmet fordítanak a

megelőzésre, legfontosabb feladatuk a családok támogatása, nevelése. Arra törekednek, hogy a gyerek minél tovább maradjon otthon. Nálunk az állami gondozásba vételt jórészt a gyámhatóság kezdeményezi, ezzel szemben Dániában a gyerek intézetbe kerülését 90 százalékban a szülő szeretné. Ha ez elkerülhetetlen, akkor is az a cél, hogy a fiatal minél rövidebb időt töltsön az intézetben, s visszatérjen a családba.

— *Milyen fogadtatásban volt részükk?*

— Randersben volt a szállásunk, ez Arhus-tól, az ország második legnagyobb városától nem messze, északra található, Nagykanizsától pedig 2300 km a távolság. Kitűnő ellátásban, szívélyes fogadtatásban volt részünk. A vendéglátó arhusiak a szakmai programok mellett városnézést, fogadásokat szerveztek, mindent megtejték azért, hogy kedvtünkben járjanak. Így nagyon jól éreztük magunkat — fejezi be a beszélgetést Horváth Györgyné.

H. I.

Egy súlyos baleset margójára

Az a nap is úgy kezdődött, mint a többi. Jön a tél és a tűzfát össze kell vágni, mert a családnak meleg lakás kell. A körfűrészt reggeltől egyfolytában működött. Délután a család fő már fáradtan, de folytatta a munkát, amikor megtörtént a baj. Egy kis figyelmeletlenség, egy kis rövidzárlat, vagy csak egy rossz mozdulat, és a körfűrészt a jobb kezét csonkolja.

Mit sem sejtve megyek a dologom után kocsival, így az elkezdett történetet szereplője lettem. Egy a fájdalomtól és a rémületől eltorzult arcú, csupa vörös kezű ember szalad elém az út közepén. Mielőtt megszólalhatnék csak egy szót mond: — Segíts!

Azonnal beültetem a kocsiba, és ami belefér, teljes gáz a kanizsai kórház felé. Fényszórával és dudával robogok, hogy minél előbb az orvos kezébe adhassam. Vannak, akik azonnal félreállnak az útból, de van néhány vezető, akik lelassítanak és a fejüket mutatják. Nincs rá időm, hogy válaszoljak nekik, csak úgy villan át az agyamon, hogy vajon mit is tanulhattak az ilyenek a gépjármű-oktatáson, ilyenkor mi is a teendő? A súlyos sérülttel beállok a kórházhoz. Ekkor már ájult volt. Száz kilós súly emelgetése sem okoz nekem gondot, ha emelni kell. A sérült talán 60 kiló, de az ájult ember tehetetlenné tett a mozgásban. Vagy 15—20 ember látja, hogy kínlódik az ájulttal, de segíteni egynek sem jut eszébe. Segítséget kiáltok, hogy a csonka jobb kar ne az aszfaltra érjen, mert lépni sem tudtam. Csak egy férfi akadt, aki azonnal jött, és egy hölgy, aki tárja elötöttük az ajtókat. Szívem szerint mondanám a báméskodóknak, hogy ne bámuljanak a képünkbe, és a sérült csonka, vérző kezére, de nem szólok

semmit. Végül az orvos kezébe kerül, és én megnyugodhatok. Megtettem, amit mindenkinek illett volna megtennie.

Alkalmi segítőtársammal indulunk a dolgoinkra. A kórház kijáratánál odafordul hozzám, és bár addig egy szót sem szólt, csak ennyit mond: köszönöm! Törölteti ő is vörös kezét és meggy. Én hívtam, hogy segítsen, és ő köszöni meg. Mire gondolhattott? Nem tudom! De azt igen, hogy a sok báméskodó mellett ő volt az egyetlen, aki azonnal segített. Még a nevért is elfelejtettem megkérdezni, így most utólag köszönöm meg neki az újság hasábjain (remélem olvassa) és annak a hölgynek is, aki szintén segített.

Ha arra gondolok, hogy az eset tanúinak eszébe sem jutott a segíteni akarás, összeszorul a torkom is. A vér látványa, egy bajba jutott ember látványa sem hozta bennük a felszínre, hogy ők is emberek. Ez a közöny tulajdonképpen csak másnap jutott el a tudatomig, amikor is tiszta fejjel újra végiggondoltam a történetet.

Senkit nem akarok megbántani, de hadd mondjak véleményem az esetről. Mit ér a demokrácia, ha az abban élők közül kihalt az emberség érzése? Tudnának-e, akarnának-e segíteni egyáltalán? Nem hiszem. Talán soha. Amikor este a kocsiból kimostam a sok vért, elfogott a kétségbeesés. Magyarországon ilyen kevés ember található már csak? Volt 45 év diktatúra és talán az, hogy a mai kor kilátástalansága is közrejátszhat benne, nem tudom! De az igen, hogy akikből kihalt a humánus, az emberség érzése, azoknak teljesen mindegy, hogy nálunk demokrácia, vagy éppen feudalizmus van. És ezen érdemes lenne elgondolkodnunk, már legalábbis azoknak, akik még tudnak.

V. J.

Látta már...?

A kanizsai utcanev táblák

Miután végigsétáltunk a város központi és legnagyobb terein, parkjaiban, egy kis barangolásra hívom meg az olvasókat a kanizsai utak, utcák nevének változó és érdekes világába.

Hány utcája van ma Kanizsának? És melyik Kanizsának? A vár környékén kialakult, majd egyre bővülő ősi városnak, vagy a magát hol mezővárosnak, hol nagyközségnek kiejtő Kiskanizsának? A kettőnek együtt? Vagy a megyejegő városi rangra törekvő, nagy peremkerülettel rendelkező jelenlegi városnak?

Jóllehet, ha 1990-ben nyilvánosságra kerülne a mintegy 200 út, utca, tér neve, helyrajzilag és történelmileg azonosítva, mert nemcsak az idegen, de a városlakó is szívesen ismerkedne egy ilyen kis füzetecskével.

No, de ne a jövőbe, hanem inkább a jelenbe és sokkal inkább a múltba kalandozzunk!

Fél évszázaddal a vár lerombolása után, 1753-ban 14 utcát jelez az egykori telekkönyv. Nevét közülük legtöbbször a szentgyörgyvári utca tartotta meg, majd kanyargó egyik felének a Katona József, másik felének pedig a Kórház elnevezést adták 1945 után. Az utazóknak jól jelezte az irányt a Récsai, majd Pesti elnevezés, de hát Petőfi Sándor neve — úgy látszik — később jobban „dukált” ennek a városból kivezető útvonalnak. Ez lett a sorsa a Magyar utcának is, pedig megtarthatta volna akár a Bécsi, akár a Szombathelyi utca elnevezést. A Somogyba vezető út volt Pécsi, aztán Teleki, és végül a jellegtelen mai Néphadsereg utca elnevezésű lett. A városképben elfogadhatatlanul jelzett a mai Kölcsey, mint a hajdani Szeglet utca, meg a Rákóczi, mint Külsőteleki utca. Igaz, ez utóbbi közben az érdekes Cicelle névre is hallgatott.

Akkor háncs név is olyan utcánk, amelyik megtartotta nevét ósidők óta? Néhány akad csak: például a Rác, illetve Nagyrács és Kisrác utca, vagy a Varasdi utca. Ez bizony nem sok!

Hogy 1945 után mi irányította a sok változást, azt tudjuk, hiszen leolvashatjuk a jelenlegi névtáblákról: Lenin út, Szabadság tér, Május 1 utca, stb., de régien is voltak nem mindig érthető változtatások. A 14 ősi utca között szerepel a mai Báthory utca neve is, de ki magyarázta meg, hogy névelődje, a Várhelyi utca, miért lett Zöldfa utca?

A város történetében olvashatjuk, hogy még a XX. század elején is rop-

pant hiányos volt a város beépítettségé. A Sugár út csak a Rákóczi utcáig volt kiépülve, a Rozgonyi utca helyén — pedig ez eléggé belváros — kertek voltak, a Szemere utca helyén pedig nagy vizes térség tátongott. Aztán a város fejlődött, s modernizálta a régi utcaneveket, s az újakat se ősi néven, hanem híres emberekről nevezte el. Így lett Horthy Miklós, majd Ady Endre utunk; József főherceg, majd Dózsa György utunk; és a magyar történelem és irodalom nagyjai — Kossuthól, Bajzán át Zrínyi Miklósig — mind tér- vagy utcanevet kaptak városunkban.

Kanizsa nagyjai közül régebben — úgy látszik — kevesen érdemeltek névtáblát: báró Wlascics Gyula, Szekeres József, Hajgató Sándor, vagy Sabján Gyula. Ez 1945 után megváltozott, s városunknak több mint 25 szülőtte vagy kötődése életének és munkásságának emléket hirdetik az elnevezések: Levedi Sándortól Kaán Károlyon át Landler Jenőig.

Szép szokás, hogy kezdünk visszatérni történelmi és földrajzi hagyományainkhoz, így kapta a 7-es országút egy része a Balatoni nevet, vagy a legújabbak közül — a helynek megfelelően — a Nagyberki vagy Kisberki elnevezést.

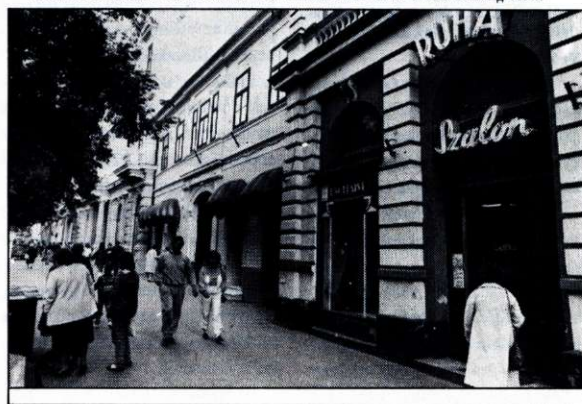
Van számtalan „fű, fa, virág” utcanevünk is, a Hársfától az Irbolyáig.

„Ha így megy tovább, lekötözünk falura, ide Zalába” — mondja egy vegyész mérnök ismerősöm. Terve úgy látszik komoly, már házat is nézett, minden összejött és költözik családstul. Pest betonrengetegéből, ahol nincs sár, ahol a házaster kora reggel lesöpri a járdát, ahol központi fűtés van és a boltok csak egy ugrásra. Onnan jönne, ahol körömcipőben lehet járni, és nem gumicsizmában a sarat dagaasztani.

Nem tudom, ott az frásztal mellett ülve, vajon pontosan kiszámította-e, mit jelent, amíg a konyhakertből, az állatokból „terülj — terülj asztalkám” lesz? Mit jelent sajtó dekékkal, az időjárás szeszélyeitől függően művelni a földet, lemondani a moziról, szin-

Ahol hamarosan és biztosan névváltozás várható: a Szabadság tér...

... és a Lenin út.

Fotó: Szakonyi Attila

A város új irányító testületének, az önkormányzatnak sok dolga lesz az új utcanevekkel. Mert ugye miért kell nekünk Tolbuchin sétány, vagy a Kanizsán talán soha meg nem fordult Schönherz Zoltánról elnevezett utca? A munkásszolgalmal helyi személyiségeinél mérlegelnék, hogy mit tettek akkor, abban a történelmi helyzetben, adott lehetőségek között a városért.

Gondolatban „bejártunk” majd há-

rom évszázadot, jópár négyzetkilométert, s a kedves olvasó megkérdendhető, hogy akkor melyik az igazi elnevezés? A jellegzetes, válaszolnám: Piac tér, Só utca; Rozmaring, Tárház, Órház, Órtorony utcák; a Templom tér, Tornyosköz, Ligetváros, meg aki szülőitünk vagy munkásságával életével érdemes rá: Deák Ferenc, Vécsey Zsigmond, Haller Antal — az legyen névadó!

Büki Pálné

hárról, kiállításról, a nyári szabadságról, a nyolcórás munkaidőről!

Hát igen! Csalóka képek a fa-

Sok szerencsét!

lun élő emberek mindennapjairól. Igaz, ott a konyhakert, a háztáj, az aprójószág, a disznó, a tehén.

Emlékszem, évtizedekkel ezelőtt tízezrek indultak útnak, otthagya a földet, „nem vagyok én disznó, hogy egésznap a földet túrjam” felkiáltással. A könnyebb megélhetés reményében, hogy eltűnjének az ipar fe-

netetlen gyomrában. Hátrahagyva öreg szülő, házat, kertet, barátokat, szép asszonyokat, és szép lányokat.

A negyven év alatt tönkrement falvakban már nem szól a cigányzene, a búcsú is csak árnyéka önmagának, de megmaradt a kapa, az ásó, a tikkasztó nyári hőség, a napi 15-16 óras munkaidő.

Megfordult volna minden? Nem tudom. Csak reménykedem, hogy a pesti szőpaszony-nak és családjának lesz kitarása. Remélem az első „pofonoknál” nem veszi el a fejét, és a reményt, mert óriási pofonok érhetik, és nem csak Ó!

Meg kell próbálni! Sok szerencsét!

— sery —

Filmjegyzet

Megint 48 óra

Emlékeznek még a 48 óra című 1982-es filmre? (A hazai mozikban 1987-ben láthatjuk.) Bizonyára nem, pedig Eddie Murphy első filmje volt ez az alkotás.

A rendező Walter Hill nem átalotta nyolc év után elkészíteni a folytatást, amely a főszereplőkben azo-

nos csak, természetesen nem a sztoriban.

A börtönből frissen szabadult Reggie (Eddie Murphy) a Jeges becenevű főgöngyör szeretője eltenni láb alól, ám a megölésére lefeszített bérgyilkosokkal nem túl egyszerű a dolga. Reggie nem könnyű célpont, ráadásul akad egy zsaru segítőtje is (Nick Nolte), akinek pont a Jegesre fáj a foga. Ők ketten aztán csinos kis összütést teremtenek a legváratlanabb helyeken.

Azt hiszem Eddie fiúnak senki sem tudja befogni a száját. Tudott dolgozni, hogy a forgatások során nagyon sokat improvizál, ilyenkor aztán a stáb is halálra röhögi magát.

Az első nagy sikere óta eltelt

nyolc évben jónéhány filmben játszott (Beverly Hills-i zsaru-I-II., Harlemi éjszakák stb.), amelyek mind busás anyagi haszonnal jártak. Persze az a két ellene indított plagizálás per sem sújtotta túl súlyosan, amelyek az Amerikába jöttem és a Harlemi éjszakák forgatókönyvének lovasával vádolták. Az első már el is vesztette és valószínű, hogy a másik ötlet eredeti frója is egy sok nullára végződő cselekvés fog kapni. Viszont tény, hogy így, ilyen egyéni humorral, hol naivan, hol sötét bunkó módjára senki más nem tudta volna ezeket a szerepeket eljátszani. Ahogy szerényen megjegyezte, Eddie Murphys csak Eddie Murphy tudja jól alakítani.

Nick Nolte legutóbb a New York-i történetek egyik epizódjában láthatunk. A zsarufilmek tömegéből megismert zsarut alakít, aki összetűzésbe kerül feletteseivel, ezért felfüggesztik állásából. Ő viszont nem hagyja annyiban!

A film erőssége az operatőr munkája (Matthew F. Leonell). Rendkívül pergőek a képek, és olyan szokatlan beállítások teszik néhol feszültté a videoképményt, amelyek főleg a videoklipre jellemzőek.

El kell ismerni, Eddie Murphys nehéz megmenni. Talán az a tiuka, hogy bárkinek nyersen meg meri mondani a véleményét.

De azt senki nem teszi a kirakatba! Lendvai Béla

Olvasta..?

Lázár Ervin (1936)

A Franka Cirkusz: Hangjátékok

Lázár Ervin felnőtt olvasóknak szánt hangjátékait az írora oly jellemző mesei világ és valóság összeolvadása, egyidejűsége jellemzi. A krimi mesészerű szerelmi történetét a valóság szürke sivársága ellenpontoszza, ahol az önzés, féltékenység, durvaság uralkodik, míg a Capriccio álomvilága a hajdani gyermekkort idézi az alkoholistává züllő tanár számára. A Lenn a kútban öregasszonya is a révedezés világába húzódik férjét betemető kút körül, a tanyáján, ahonnan már csak a halott állandóan jelenlevő emléke miatt sem mozdul. A Nők parasztdvaron két magányos nő, a kemény, erőszakos természetével a családját tönkretév nagymama és a család elől a városba menekülő unoka találkozásának története, akik büszkeségükkel végül is elvágják az utat egymás megértése elől. A Hlang hőse az automatizált gépek közt egyszerű csak rádöbben véletlen és sivár magányára, de ekkor felfigyel a szíve dobogására, a „hangra”, amely megzavarja az automatika egyhangú zakatolását. Az Ő, be szép az élet s minden más madár író hősnél váratlanul megjelennek

fantáziájának alakjai — követelve, hogy örökítse meg őket. S mi mást is tehet erre egy író, mint leül az írópéchez. Az Utazás a vörös lovon családijában pedig megjelenik a férj ifjúkori barátja, és a szolid, megbízható, pedánsan rendes házasságból előbújik a gyerek a felesége legnagyobb megdöbbenésére. A Puskin utcai mesterművelők egy rádiós pályázatra készült. A feladat mind a négy felkért író számára azonos volt: két nő és két férfi szereplőre kellett darabot írniuk, akiket a mű folyamán el kellett tüntetni. Lázár Ervin a felkérés, a felkészülés perceit örökítette meg. A Rendhagyó baleset című játékban egy kicsit bolond fiú halálát követő munkahelyi vizsgálat során bontakozik a kollektíva élete, az emberek egymásra utaltságának, szolidaritásának fontossága. Végül a Hol van Amarilla? megint a fantázia birodalmába vezet. Három fiú elindul, hogy kiderítse, mi van a titokzatos kőfal mögött, ahová elhurcolták kislány korában, de a fal túloldaláról láthatatlan alakok lövöldöznek rájuk, így a rejtelmy megfejthetetlen marad. (Új Könyvek)

Mindenki próbál „laza” lenni...

Jazz kocsmá a Hevesiben

A november 16-i fellépésen láthatunk a Super Trio.

Fotó: Szakony Attila

Elfogyott a pénz, nem telik már nagyobb fesztiválokra, de seba, mert így viszont újra beindul a klubélet, ha az egyelőre nem is közelíti meg annak a nevezetes 1958-nak a hangulatát. (S nincs az a gazdasági válság sem, amely megakadályozhatná, hogy az emberek összejárjanak, és ilyenkor ráadásul még jól is érezzék magukat.) És vannak kiváló zenészek, akik saját bevallásuk szerint is szívesebben vállalják a fellépés klubszerepét, s inkább utaznak száz kilométereket néhány ember kedvéért, mint sem játszani helyi tömegek előtt — kilométeres távolságból.

Mert ez kérem nem kidegített ripacsok hankizása, hanem Jazz kocsmá! Havonta kerül megrendezésre a Hevesi kamarateremben Horányi Iván szervezésében. A sarokban a „kocsmá”, a dobogón a JAZZ, az asztaloknál pedig kellemes hangulat, de lehet lemezeket is venni. Mindenki próbál, „laza” lenni, legyen az egyetemista, konszolidálódott tanár és

fogorvos vagy xintanácselnök. A zene nyolckor kezd, a szünetben ezúttal Vukán György, Berkes Balázs és Kőszegi Imre triója. Ők „úri jazzt” játszanak, az elején kicsit visszafogottan, a szünet után aztán belejönnek. De voltak már itt olyan vagányok is, mint Csepregi Gyula és Vasvári Pál...

A szünetekben, a rajongók gyűrűjében is készségesek a fiúk, megy a bolondozás, és egy-két nagy sztori is elhangzik. A közönség természetesen igen jól érzi magát, régi barátok futnak össze, jazzrajongók, de a félhomály a szerelmeseknek is kedvez... A rendezvénynek kialakult törzsközössége van, ami nem csoda, hiszen a Jazz kocsmá először tavasszal indult, s azóta csak hagyományává vált a bulik.

A kocsmajátékok legközelebb decemberben nyílik, amikor a hírek szerint Jazz karácsony lesz, minnek alkalmából a kanizsai jazzbandák is fellépnek majd. Major Tamás

Pillanatkép az Ifjúsági Házban november 19-én megnyílt „Tudod már mi leszel?” pályaválasztási kiállításról: a DKG termékeit szemlélő egy általános iskolás kislány. Fotó: Szakony Attila

Kanizsai versmondók újabb sikere

(Folytatás az 1. oldalról)

Nemrégiben egy rangos országos versenyen öregbítették hírnevüket, amiről így beszél Schmidt István:

—Tizenötödik alkalommal került megrendezésre a Bihar-i Vers- és Prózamondó Verseny, első alkalommal nemzetközi zsűri előtt, nemzetközi szinten. Az Iszákzson, Nagy László szülőfalujában megtartott elő- és középdöntőn elsősorban sikeres szereplünk. A nyolc kanizsai induló közül hatan középdöntősök lettek, az országos döntőbe jutott négy versmondó közül három kanizsai volt. A sikersorozat november 17-én a Berettyóújfalun megrendezett országos döntőn folytatódott, ahol Bedő Csaba Radnóti-díjas versmondónk első, Horváth István kilencedik, Vincze Ferenc tizenötödik lett. Jó érzés volt kanizsainak lenni a rangos versenyen, hiszen egyedül a mi városunk dicsekedhetett három döntőssel. Ez a verseny rendhagyónak számított emelkedett hangulatával.

Felejthetetlen hatású, varázslatos erejű volt, ugyanis a huszonnégy induló közül tizenketten a határainkon túlról jöttek. Ezek a „külföldi” magyarok a magas szintű versmondáson túl csodálatos szépséggel és egyszerűséggel foglalkoztak meg elhivatottságukat. Missziót teljesítenek, amikor a Kárpátalján, Erdélyben és Felvidéken faluról-falura, városról-városra járván terjesztik a magyar szót a költészet erejével. Szószólója leszek, hogy ezen túl verseny csak velük együtt legyen — mondta Schmidt István.

Vincze Ferenc a versmondókérek egyik alapító tagja, polgári foglalkozását tekintve az Üveggyár gépésztanikusa. Arról faggatom, mi az az erő, amely együttartja hosszú éveken át a csoport tagjait.

—Az eltelt évek során baráti közösséggé alakultunk, becsüljük, tiszteljük egymást. Úgy gondolom, hogy az erős egymásra figyelés, az őszinteség, a jó közösségi szellem a kohé-

ziós erőnk. A csoportban nincsen szűz, mindenkit egyformán értékesnek tartunk. Közösen alakítjuk ki egymás versmondásáról a véleményét, őszintén, de nem bántóan. Ha valamelyikünk bajban van, olyan kapaszkodót igyekezzünk adni, amely ki vezeti a válságból. De meg kell mondanom, hogy vezetőnk Pista bácsi emberi tartása, megszállottsága is példaértékű, meghatározó számunkra — vélekedett Vincze Ferenc.

Manapság egyre többet hallani, hogy válságban a kultúra, az embernek nem kell a jó könyv, a vers; se idő, se igény nincs a befogadására. Ez a néhány ember vezetőjükkell

együtt nem a fenti megállapításon mereng és sajnálkozik, hanem ahol csak teheti, mondja a verseket, mert hisz lélekformáló, nemestítő erejében.

— Meddig? — kérdezem.

—Amíg érzéseimet át tudom adni a hallgatóságának, amíg közelebb tudom azokat az értékeket, amelyeket esetleg a vers olvasása közben nem mindenki tud felfedezni — mondja Vincze Ferenc.

— Meddig? — tündök Schmidt István. — Nekem ez az élettevékenységem. Ezt egyszerűen nem lehet abbahagyni.

Horváth Mária

Josip és Ivan Cikac varasdi faszobrászok kiállítása

(Folytatás az 1. oldalról.)

Jó hírnevük ezúttal előbb érkezett. Hallottunk már több mint 200 hazai és külföldi bemutatókzásukról, olvashattunk sikeres hazai — pécsi, zalaegerszegi, lenyeyi — szereplésük-ről. Most, a Kanizsa — és Könyvéke Alkotónak Egyesülete jóvoltából városunk közönsége is megcsodálhatta a varasdi fafaragók munkáit.

Az országhatárok nem választják el azokat, akik a művészetekben egymásra akartak találni — mondotta megnyitó beszédében az Ifjúsági Házban megjelent népes közönség előtt Dr. Kereskai István, Nagykanizsa város polgármestere. A kiállítás rangját emelte, hogy az érdeklődők személyesen is találkozhattak a művészekkel. Az apát és fiát Josip és Ivan Cikacot Lenyey város polgármestere Rostonics László mutatta be a jelenlévőknek.

— Immár két éves ismeretség után, barátként érkeztek hozzánk — mondotta — hiszen alkotásai azóta is Lenyey városát díszítik. A Cikacok — az apja Josip és fia Ivan — 1973-ban jelentek meg a nyilvánosság előtt alkotásaikkal. Ez volt az az időszak, amikor a naív szobrászat kivívta igazi rangját. Ma már a közép-európai naív szobrászat jeles képviselői közé tartoznak. Alapélményeikben hűségesek maradtak a földhöz igazis krónikásai azoknak az embereknek és munkájuknak, akik szülőföldjük táján élnek. Művészetük alapelveit közvetlen környezetükből merítették. Így jelentkezik témaként a nő, a férfi mindennapi falusi munkája, de megjelent a pihenés és a vidámság pillanata is szobraikban.

A kiállítás egyik érdekes tárgya: a Kimerültség c. faszobor alkotás.

Gondolatvilágukban az ember és a természet, az ember és a háziállatok kapcsolata igen erős hangsúllyal van jelen. Nagyon közeli hozzjuk a családi élet, kedves témájuk az anya és gyermeke.

A szobrok mellett készítettek egyedi bútorokat, gazdasági eszközöket, játékokat. Több alkalommal megrendelésre is dolgoztak: szabad tέρre készítettek monumentális méretű szobrokat. A fán kívül megpróbálkoztak a kő alakításával is.

Munkájukat számos elismerés fémjelzi: több oklevél; Zágráb, Belgrád, Split városok plakettjei; különböző kiállítások, találkozók érmei. Mindketten tagjai a Horvát Naív Képzőművészek Szövetségének és a varasdi művészeknek.

A Cikacok nagyon kedves vendégei voltak a városnak, erősítve határon túli kapcsolatainkat.

Íta és fényképezte: Tóth Ferenc

Dr. Dobó László szerzői estje

Bensőséges hangulatú szerzői est résztvevői voltunk november 19-én a Hlve-si Sándor Művelődési Központban. Dr. Dobó László Színházi élet Nagykanizsán (1784-1950) című könyvének bemutatását szervezte a Pécsi Akadémiai Bizottság nagykanizsai csoportja, amelynek a szerző is tagja.

Jászberényi Lászlónak, a PAB helyi csoportvezetőjének nyitó szavai után Harkány László, a Bathányi-palimázium tanára köszöntötte a barátokból, kollégákból, diákokból, színházzserető polgárokól összeverbuvalódott szép számú közönséget. Méltatta Dobó László vállalkozását, kiemelte a könyv érdemeit, és hiányérzetét fogalmazta meg, amikor felidézte saját, városunkhoz kapcsolódó színházi élményeit.

Ezt követően Debreczeni Tibor, a fővárosi Drámapedagógiai Társaság elnöke, a könyv lektora beszélt a könyvről, melyet nagyon értékes dokumentumnak tart. „A könyv kulturális érték a javából — mondta —, melynek első része, a színház történeti áttekintés valójában országosan kivethető elemzést nyújt. Ez a második rész — amely óriási munkával és szorgalommal összegyűjtött adattár — hiteles forrásul szolgálhat későbbi kutatókhoz. „Példaértékű a város vezetőinek az a segítség, amely lehetővé tette az értékes könyv viszonylag gyors megjelenését” — fogalmazott Debreczeni Tibor.

A kérdésekre válaszolva Dobó tanár úr beszélt könyve megírásának indítékairól, körülményeiről, köszönetet mondva mindazoknak, akik valamilyen módon segítettek törekvéseiben.

A családi hangulatú est néhány vendég anekdotázó, vidámságot keltő visszamemlékezésével, a könyv dedikálásával, és a kamarateremben rögtönzött kiállítás megtekintésével ért véget.

Dr. Dobó László könyve még kapható a könyvesboltokban, és a könyvárusoknál.

H. M.

Borotvaélen táncolva

1986. szeptember 1-én avatták fel itt a Béke úton üzemünket — kezdi mindjárt az üzemindulástól a vállalat ismertetését Nagy Jánosné igazgató. — A budapesti VOSZK volt az anyavállalatunk. A következő évtől és azóta is önálló leányvállalatként működünk. Vállalatunk a környéken élő leányok és asszonyok munkahelye, s bár a jövedelem nem valami magas — de ha szabad úgy mondanom — most annak is örülhetünk, hogy munkalehetőséget tudunk adni dolgozóinknak.

— Hányan dolgoznak itt?

— 110-115 fővel dolgozunk, de az állományunk 309 fő, mert más városban és községben is van üzemünk, így Tótszerdahelyen kesztyűgyártó üzemrészünk. Bedolgozó hályozatot fejlesztettünk ki, így a megváltozott munkaképességűeknek is munkát, munkaalkalmat tudunk biztosítani. Ezért 8,5 millió forint kedvezményes kölcsönrel a városi tanács is segített nekünk.

— Milyen a munkakerő fluktuáció?

— Sajnos olyan, mint amilyen a nőket foglalkoztató üzemekben ál-

A Navotex leányvállalat gondjai

talában lenni szokott. A gyesre menők ugyanúgy gondot okoznak, mint a fiatal leányok, akik télen szívesen dolgoznak itt, míg nyáron Zalakaros és a Balaton elviszi őket, mert felváltóként sokkal többet tudnak keresni, mint itt.

— Úgy hallottam, az indulás nagyon nehéz volt. Most milyennek látja a vállalat jövőjét?

— Az indulás valóban nagyon nehéz volt, de most sem sokkal jobb a helyzet. Nem látunk perspektívát a továbblépésre. Most novembert írunk és nem tudjuk, hogy jövőre mi lesz. Egyszerűen nem lehet jövőt tervezni. Mi valóban máról holnapra élünk. Munkaruhát gyártunk, és most is raktárra. Igaz, hogy araktárkészlet növelése pénzbe kerül, és emiatt ebben az évben is többször kellett felvennünk rövid lejáratú hitelt. Amikor vevő jelentkezik, akkor viszont előnyben vagyunk másokkal szemben, mert raktárról azonnal tudunk szállítani. Egyébként szak-

munkásképzést is finanszírozzunk. Évtéte 15-17 főt tudunk beiskoláztatni.

— Éves eredményeik alapján idén milyen eredményre számítanak?

— Tavaly 12,5 millió forintnyereséget tudunk realizálni. Az idén bázisszinten — az előző évihez hasonlóan — ugyanezt az eredményt várjuk. Ebből a felvetett kölcsönök visszafizetése időarányosan történik. Borotvaélen táncolunk. Nálunk csak 1-2 hónapra lehet előre tervezni.

— Külföldi munkák?

— Elég tekintélyes tőkés megrendelések is van. Tőkés bérmunka végzésünk idén eléri a kapacitásunk 35-40 százalékát.

— Akkor valutát is termelnek, gondolom szép eredménnyel?

— Szeretném kiábrándítani. Hadd mondjak erre egy példát. A nyugati megrendelő pontosan van informálva az ország és a mi vállalatunk helyzetéről is, így olyan szer-

ződést is kénytelenek vagyunk megkötöni, amelyen mondhatnánk, csak centeket nyerünk. A nyugati megrendelő könnyen válogat, mert tudja, nekünk megrendelésre szerkesztünk van és ezért kis pénzért is kénytelenek vagyunk vállalni. Ezeken kívül megköveteli a jó minőségű munkát és a pontos szállítást. A legkisebb minőségi, vagy szállítási probléma esetén súlyos százalékokat von le. A szűkre szabott szállítási határidő teljesítése csak túlórázással oldható meg, és ennek a túlóráknak a kifizetése is elviszi az exportból befolyó haszon egy jó részét is.

Ha ezek után is számolunk, nem nagyon marad vállalati haszon a nyugati bérmunkán. De nekünk nem is ez a legfontosabb, hanem a munkahelybiztosítás. Az itt dolgozók ezután is itt dolgozhatnak, mert senki nem lesz elbocsátva. Ezt az eredményt is meg kell becsülnünk — úgy hiszem, — búcsúzik el tőlem az igazgató.

Mit kívánhatok én ezek után neked: talponmaradást.

Vizvári József

Autóvásár

A boldogító igen után a családás több tízezer forinttal mérhető. A masszív és teherbíróknak tűnő gépkocsiról utólag derül ki, hogy az utolsókat rúgja. A bennfentesek már messziről észreveszik, hogy ettől a kocsitól a gazdájá szabaddulni akar. Azt, hogy valaki autó vásárlása előtt keressen egy megbízható szerelőt, nem tilthatja meg senki, minthogy a vásárlás előtt és alatt a tanácsát kikérjük, azt sem. Ne feledjük pénzről van szó!

Az autóvásár színhelye, a nagykanizsai IZZÓS-parkoló. A felhozatalhoz képest a választék bő, mármint a „szocialista” kocsikból. Csak polgár pukkasztására láthatunk elérhetően áron nyugati járgányokat. Ezeket megnézzük, és csak azért nem kötünk üzletet a tulajdonossal, mert a „színevel” valahogy nem vagyunk kibékülve.

Kilenc óra körül — a 75 forintos helyfoglalásért — csak egymást mustrálgathatják a tulajdonosok. Egy kis élcncsége a miséről érkezők hoznak. Van balek-raró, aki az 1500-ös Lada szélvédőjére kiírta, „Eladó nyugati csere is érdekel”. „Azt elhiszem — jegyzi meg egy fiatalember — csak a nyugati tulaj nem érdekli a keleti csere”.

Közömbösen cirkáló emberek. Szinte felforrósodik a levegő, amikor 10 óra tájt méltóságteljesen begördül egy dízel Mercedes, nyomában egy Ford Skorpió. Hanyag, lekezelő mozdulattal fizetik az „ácsorgási” díjat. Ők öt en a vissza-visszatérő vásárlók. Szétszédnek. Gyorsan felméri a felhozatalt. A főnök ötven körül „napbamitotta”, erősen barázdált arcú. Otthonosan mozog a sorok közt. Hatalmas aranygyűrűje vakítóan villog az ujján. Valahol a bejáratnál találkozik újra a társaság.

Félszavakból értik egymást.

Az áldozat egy 1200-as Zsiguli. Körbe járják, mint egykor a lókupecok a lo-

vakat. A tulaj 35 év körüli férfi, lezser mozdulattal száll ki a kocsiból. Már rég-örül ismerheti a társaságot, mert így szól hozzájuk:

— Na mennyt ad érte, „Főnök”, mennyt ér magának?

A társaság arcán meglepetés, látszik ez rosszkor jött, itt nem lesz bolt, de egy hirtelen ötlettel kivágja magát szorult helyzetből:

— Nyisd fel a motorháztetőt! — szinte utasításként hangzik. — Mikor mossattad le a motort — és csattan a kérdés.

— Én nem mosatni, autózni szoktam! Na mennyt ad érte? Viheti!

A „Főnök” egy határozott mozdulattal lecsapja a motorház tetejét és a sleppjével távozik. Nem, ezen a vasárnap nem jött össze semmi. Egyre kevesebb a balek, de egyre kevesebb a komoly vevő is.

Sántikáló, középkorú úriember meséli:

— A komoly vevő utána megy a kocsinak. A múltkor kihoztam a kocsit. Érdeklődő volt, de vevő, aki vásárolni akart, nem. Aztán oda állt valaki hozzám, nézegeti a kocsit. Érdeklődik az ára után. „Délután jövök a járgányért” — mondta. Nem vettem komolyan, annyira nem, hogy délig haza sem mentem. Délben ott volt a lakásomon.

Lassan, komótosan tovább sántikál, csak ő tudja miben sántikál. Ez tiok!

Nem messze a bejáratról izgatott fiatalasszony szorongatja hóna alatt a retiküljét. Messziről virít róla, minden megtakarított vagyonkájuk ott lapul a táskában. A férj alkuszik. Lassan összejött a dolgot. Próbaútra indulnak és vissza már nem jöttek. Az üzlet valahol megkötött.

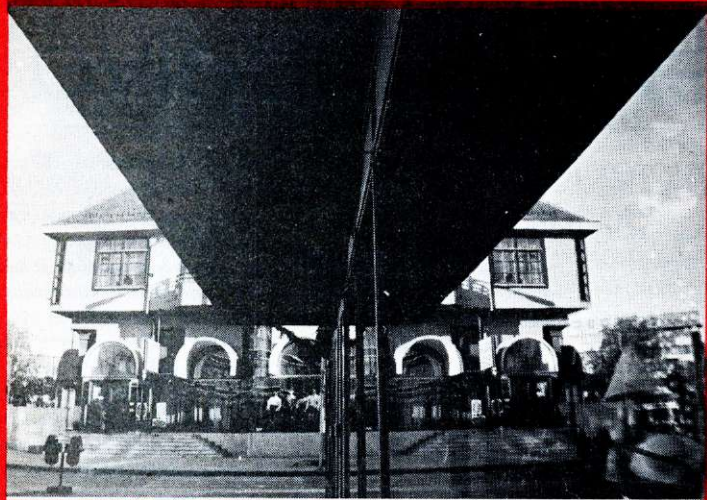
Az eladók és vásárlók egy másik csoportja az ABC és az Úrhajós-presszó parkolójában horgonyzott le. Lehet, hogy valamit megtanultak az emberek a saját bőrükön? Az üzletek nem a nagy nyilvánosság előtt zajlanak. Hogy mi kerül a hivatalos adásvételi szerződésbe, az legyen az ő titkuk. Az ördög nem alszik! — idézve a bölcseseket. A törvények mozgási irányához és sebességéhez szokott állampolgár levonja a következtetést és védekezik.

Ezen a vasárnapon eladó és vásárló nem igen találkozott. Úgy mentek el egymás mellett, mint két idegen. A tehetősebb vásárolható három millióért Mercedeset, 750.000 forintért Mazdát, 450 ezerért Ladát.

Szomorú vasárnap, és egyre szomorúbb.

Cserny József

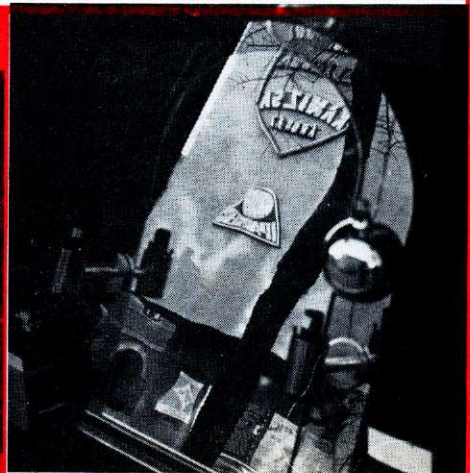
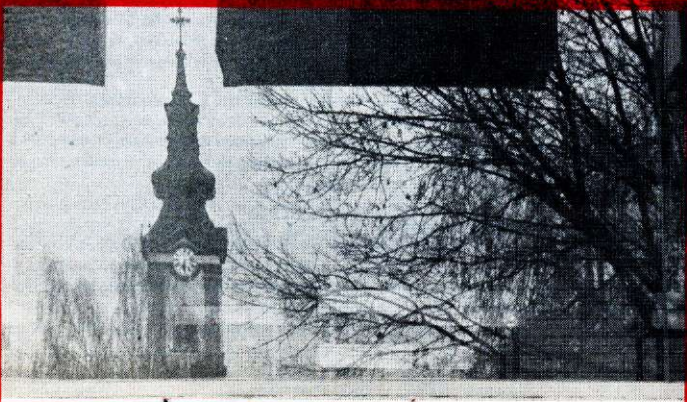

TÜKRÖ-
ZÖDÉ-
SEK

Foto:
Szakony Attila

Felszólítás keringőre

A nőten, huszonhét éves polgármester testületi ülést tart. Az utolsó napirendi ponthoz érkeznek: „Az ifjúság helyzete a faluban”. A megvitatásra kerülő témát szabatosan mindenki számára érthetően vezeti fel:

— Az elmúlt évtizedekben az ifjúság jogos igényével nem sokat törődtek. A faluból a fiatalok elmenekültek, a lakosság előregedett. A kedvező változások meghozhatják a fiatalok tenni akarását. Reméljük lesz sok gyerek...

— Mutass példát polgármester! — szakítja félbe a beszámólót egy huszonöt év körüli hölgy. A testület tagjai a bemondásra helyeslően bólogatnak. Az utolsó napirendi pont egy fő tartózkodásával: ELFOGADVA!

Cs. J.

Színházi
levél

A Furcsa pár Nagykanizsán

Nos, a játék, amelyet az elmúlt héten három napon láthatott a kanizsai közönség, egy évtizeddel korábban bejárta a világot, játszották a Víg Színházban, és játszották a filmváltozatát Jack Lemmonnal és Walter Matthauval. Ma is emlékszem a két nagyszerű színész játékára, megoldásaira. Sajnos ma is emlékszem. Így jár az, aki sok helyen megfordul és sokat elraktároz, bizony nehéz annak jobban és újat mutatni. Isten ments, hogy fanyalogjak vagy összehasonlítsak, de egyszerűen nem tudtam elhárítani magam attól, hogy ne vegyem észre a Félix szerepét játszó színész Jack Lemmon-os gesztusait. De nyomban feltettem a kérdést is magamban, hogy lehet-e jobban vagy másképp ezt eljátszani?

Bocsássanak meg mindazok, akik előítélet nélkül ültek be a nézőtérre. Megpróbálok az ő szemükké is nézni. Neil Simon kitűnő színpadi szerző, min-

Jelenet a komédia első felvonásából.

A darab főszereplője: Bakai László színművész.

dent tud a színházról. Könnyed darabokat ír, és valljuk meg, most szükségünk is van arra, hogy a színházban szórakoz-

zunk!
Ha dicsérni akarom a zalaegerszegi színházat, ezért feltétlenül megteszem: a darab szórakoztató, könnyed, a rendezés mértéktartó, korrekt. Kellemesen érezhettük magunkat. Ugyanakkor az egészen fiatal színházlátogató közönség is — amelyikből szerencsére ismét szép számmal vannak — magához közelebb álló darabbal szerethette meg a színhá-

zat, a színházba járást. Így aztán eszembe sem jutott, hogy felvessek olyan kérdéseket, hogy Simon darabja életünk egyik legaktuálisabb süllyos kérdéséről, a választól társalgó könnyedén, és valóban nem akarom elmenteni azt a tényezőt sem, hogy ez a darab egy igazán jóléti társadalom viszonyait tükrözi vissza. Mert ha történetesen a Hevesi Sándor Színház azért választotta e darabot bemutatásra, mert aktualitásával szólni kívánt a közönségnek, akkor nagyon elmarasztalnám érte. Mi, sajnos olyan messze vagyunk attól, hogy süllyos kérdéseinkről nevéssünk is, hogy a Makót is közelínek érzem a hasonlathoz. Ezért maradtam és maradtok annál, hogy az egerszegiek szórakoztatni akartak és semmi mást. Ís ezt jól tették.

Hadd mondjam meg azt az örömet, hogy figyelemre méltóan jó a kanizsai színházi közönség. Igényes, és igényesen szolgálják is ki. Most, amikor minden sokba kerül és még drágább lesz, említésre méltó a színházba járás. Bízom abban, hogy ez nem fordul rosszabbra, a közönség az igényét, ízlését nem adja alább, és továbbra is lesznek olyan előadások, amelyek ezt kielégítik.

Lehota János
Fotó: Szakony Attila

November 13-án a Hevesi Sándor Művelődési Központ népzenei sorozatának első bérletes előadására került sor. A HSMK-ban rendezett nagysikerű esten a fővárosi Téka Együttes lépett fel.

Bős-Nagymaros, avagy ki fizet valójában

Eldől az, amit biztosan tudtam. Fizet a magyar állam. Ausztriának kártérítésként Bős-Nagymaros miatt közel 3 milliárd shillinget. Ezt vehetik tanulópénznek is. Ha egyszer a tanulópénzt úgy fizetnék, hogy tényleg tanulunk belőle, akkor azt mondanám, hadd vessen az a pénz! Nagyon úgy néz ki, hogy most sem ez volt az utolsó tanulópénzünk, amit kifizetünk, de erről most ne is essen szó, hanem arról, hogy ki a hibás, meg lesz-e büntetve, és ki fog kártérítést fizetni.

Biztos vagyok abban, hogy hibás nem lesz, és senki nem lesz még csak felelősségre sem vonva. Fizetni viszont az állam fog. Az állam viszont mi vagyunk, tehát mi fizetünk! Azután csodálkozunk, hogy jövőre sokkal rosszabb lesz? Mert kitől lehet a hiányzó közel 3 milliárd újabb kemény valutát megtakarítani?...

Ha egy esztergályos több selejtet gyárt, mint amennyit a norma megenged, levonják a béréből. És aki rossz erőművet tervez és gyárt, azt miért színtén az „esztergályos” fizeti meg? Nem szeretem azokat, akik rossz döntések következményeit lelkiismeretfurdalás nélkül a bérből és a fizetésből élők nyakába zúdítják.

Bős-Nagymaros így válik a pártállam hibás döntése miatt most a koalíciós kormány bűnévé is.

Vizvári

TELEFON- TÉMA

Ne tévessze meg a kedves olvasót a közölt fénykép. Ezúttal nem arról adunk hírt, hogy új telefonfülkével gyarapodott a belváros, csupán egy régi került lencsevégre — mint látható — ajtó nélkül. Talán elsodorta egy jármű pont a forgalmas útra nyíló rosszul tervezett fülszűrt, vagy valaki annak levételével épp ezt akarta megelőzni? Ne adj isten! — ellopták? Legyen így, vagy úgy, a város egyik legforgalmasabb pontján, a Szabadság téren úgy használni ahogy van, nem éppen ideális.

Szöveg és fotó: Tóth Ferenc

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési Központ

December 3—30-ig: Fülöp Ilona grafikusművész és Návai Sándor szobrász kiállítás. Megnyitó: 3-án 11 órakor, Haraszi László festőművész közreműködésével.

December 3—4-én, 15.00 és 18.30 órakor Beavató Színház. Szigligeti Ede: Liliomfi — vígjáték, a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház előadásában.

December 4-én 17.30 óra: „Fűben, fában orvosság” előadássorozat: A helyes táplálkozás.

December 5-én, 19 órakor. Rátkai bérlet, Szigligeti Ede: Liliomfi — vígjáték, a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház előadásában.

December 6-án, 10.00, 14.30 és 16.00 órakor: Tündéri Buli. Linda és az Albatrosz együttes.

Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház

December 1, 18.00 óra: Rock and roll Klub.

December 2, 10-12.00 Óra: Számítógépes játékok és video gyerekeknek.

December 5, 17.00 óra: A DKG Télapó-ünnepélye.

Kodály Zoltán Művelődési Ház

December 5, 14.00 óra: Nyugdíjas Klub. Távoli világok, távoli emberek sorozat II. (videofilmes barangolás). 16.30 óra: Jöjj el kedves Télapó! MÁV dolgozók gyermekeinek Mikulás-estje (benne: találkozás a Mikulással, bábjáték, „Mesél az erdő” címmel a fővárosi Meseszínpad színelőadása). 17.00 óra: Kertbarát Klub. „A borok első fejtése” című előadás.

Ifjúsági Ház

Minden szombaton 10-11.00 óráig: Lutra csere-bere klub.

November 30, 14.00 óra: „Aprók tánca” napközi táncház.

December 3-8-ig: Karácsonyi könyvkiállítás és vásár, az ALMANACH Kft. anyagából.

December 3-14-ig: Bútorkiállítás és vásár, a Bútorker Vállalat Koordinációs Iroda szervezésében.

December 3, 14.30 óra: Karácsonyi ajándékkészítés alsó tagozatosoknak.

December 6, 14.30 óra: Mesebérlet. A budapesti Meseszínpad „Mesél az erdő” c. mesejátéka.

Móricz Zsigmond Művelődési Ház

December 2, 10.00 óra: Aprók tánca. Játszik a Bojárj együttes.

Helyőrségi Klub

November 30—december 6: Kálovicsné Molnár Zsuzsanna nagykanizsai népi díszítőművész Hímzés és Gyöngy kiállítása a Mini-Galériában. Megtekinthető naponta (vasárnap kivételével) 15-20.00 óráig.

December 4, 10-18.00 óra: Barbie baba-ruha kiállítás és vásár.

Apolló Filmcentrum

Apolló mozi:

Előadások kezdete: 16, 18 és 20 óra.

November 30—december 2: Lökötök (amerikai). Pénteken de. 10.00 órakor is.

December 1—2, 14.00 óra: Brémai muzsikuskok (spanyol).

December 3—5: Roxanne (amerikai). Szerdán de. 10.00 órakor is.

December 6: Ghost (amerikai).

Stúdiómozi:

Előadások kezdete: 17, 19 óra. Csütörtök: Filmbarátok napja.

November 30: Bagdad Café (nyugatinémet).

December 1—2: Véres játék (amerikai).

December 3—5: Amerikai nidza 2. (amerikai).

December 6: Monsieur Hire (francia).

Matiné (gyermekeknek):

December 2, 14.00 óra: Hahó Ócsi!

Láttam egy UFO-t

UFO láz ütötte fel a fejét hazánkban. Érdekes módon mindig akkor, amikor el kell vonni az emberek figyelmét a politikától. Megnyugtatósként mondom, hogy ez nyugaton is így van. Félünk a jövőtől, az inflációtól és közben csillagokat látunk. Ha az a csillag közben mozogni látszik, már láttuk is az UFO-t. Véleményem az, hogy UFO abban az értelmezésben, hogy földönkívüli lények: árnyajól lennének, nem igaz! Ha az lenne, nem ilyen titokban röpködnének és szállnának le mindig ott, ahol nem várják őket és nem látnák őket olyanok, akik jól kiszínevez továbbadják a láttakat és így megfűszereve aztán terjed mint a járvány. Ha ne adj isten mégis földönkívüli lennének, igazán segíthetnének rajtunk, vagy már ők is reménytelenné tartják az esetünket? Egyébként a minap én is láttam egy csészéalt. Alacsonyan röpült az aszfalt felett, majd leestett és darabokra tört. A kocsmá irányából jött!

v-1

Közel másfél milliós költséggel cserélte ki a KOGÁZ a Keleti-városrészt gázvezetékeinek hagyományos vízzárta. A munkálatokat az elavuló rendszer, valamint a biztonságosabb gázellátás tette szükségessé.

Fotó: Szakonyi Attila

Hírek innen-onnan

— A Magyar Vöröskereszt Zala Megyei Vezetősége, a zalai véradók és szervezők szándékával egyetértésben november 16-án Kehidakustányban tartotta a zalai véradó mozgalom munkaértekezletét. A meghívottak között ott voltak többek között a Nagykanizsai Városi Vöröskereszt munkatársai, a kórház, a avéradóállomás, és számos vállalat vöröskeresztes aktivistái. A munkaértekezlet tárgya volt: a véradómozgalom helyzete és a kibontakozás lehetőségei. Hogy az eszmecsere miért éppen a kis zalai községben tartották a szervezők, annak oka: ott a lakosság 30 százaléka véradó, s a plazmaadók száma sem kevesebb mint 80 fő.

— A Megyei Művelődési és Ifjúsági Központ, a Zalai Egyesületek Szövetsége, valamint zalai Falvakért Egyesület november 17-én rendezte meg Zalaegerszegén a Zalai Egyesületek Napját. A közel 100 résztvevő között ott voltak városunk képviselői is — a Nagykanizsai Városvédelmi Egyesület, valamint a közelmúltban alakult Kanizsa- és Környéke Alkotóinak Egyesülete küldöttei. A jelenlévők az egész napos tervezett program során sok változtatót a zalai egyesületek történelmi múltjáról, az egyesületi gazdálkodásról és vállalkozásról, nem utolsósorban az érdekvédelemről.

— A Kanizsa- és Környéke Alkotóinak Egyesülete december 7-én tartja soronkövetkező ülését. A tanácskozás napirendjén szerepel majd a jövő évi feladatok meghatározása, az egyesületi élet aktuális kérdései, új tagfelvétel. Az egyesület vezetősége az Ifjúsági Házban várja tagjait és az érdeklődőket délután 17 órára.

Tóth Ferenc

Téves kapcsolás

Egy kedves ismerősömet hívom telefonon. A vonal végén mély férfi hang szólal meg:

— Tessék!

— Jó napot kívánok! X.Y. vagyok, Elvirát kérem!

— Az elejt vagy a hátulját parancsolja, egészben vagy szeletelve és mikor viszi el?

— Bocsánat! Lehetséges, hogy téves számot hívtam? — mentegetőzöm.

— Az lehet, mert ez it, húsból!

— Köszönöm és elnézést!

Még újra hívom a keresett számot, eljászom a gondolattal, milyen furcsa lenne az eleje a hátulja nélkül. Mindenesetre egészben talán sokkal izgibb...

- sery -

Visszapillantó

ZTE—Olajbányász 1-1 (0-0)

NB II-es labdarúgó mérkőzés
Kanizsai góllövő: Zrinyi a 62. percben, aki Martinkovics átadását juttatta 14 méterről a jobb sarokba.

Már a találkozó elején az Olajbányász a várt taktikát alkalmazta, átadta a kezdeményezés jogát a ZTE-nek, akik viszont nem tudtak élni a lehetőséggel. Sőt a 8. percben, ha Farkas nem cselezi túl magát, már a vendégeknl lehetett volna az előny. Ezt követően Martinkovics és Kovács „szórakozása” tartotta izgalomban a nézőket, majd Zrinyi beadása nem talált belső csatárt, így nem született gól az első félidőben.

Féldéi vélemények:

Madár Gábor: — Az Olaj azt játsza, amit vártam. Remélem a II. félidőben sikerül feltörnünk a „reteszt”.

Németh Lajos: — Eddig minden az elképzeléseink szerint történik. Kár, hogy Farkas kihagyta azt az óriási ziccert, most nyugodtabb lennék.

A második játékrész első negyedőrája mezőnyjáték jegyében telt el, majd Martinkovics egy megszerzett labdát egészen az ellenfél 16-osáig vezethetett anélkül, hogy megtámadták volna.

A rutinos játékos ezt kihasználva ügyesen ugrotta ki Zrinyit, aki belőtte az Olajbányász vezető gólját. Mindez a 62. percben történt, majd 12 perccel később drámai fordulat következett és Kaiabás túl elhamarkodott ítéletének „zuhanyozás” lett a vége. Már mint Rózsa részére, akit Farkas ellen elkövetett szabálytalanságért kiállított a játékevezető.

Idegenben egy gól, valamint egy játékos előny után azt gondolná az ember, jöhet a második találal. Jött is, de ezúttal a más „padlóra” küldött ZTE részéről. Igaz ehhez Skub-

lic is kellett, aki időhúzás gyanánt a félkörből úgy adott haza, hogy a két csapat zöme az Olajbányász térfelén tartózkodott. Meg is lett az „eredménye”, Kovács J. kihasználta a lehetőséget és máris 1-1.

Két perccel a vége előtt Skublics helyrehozhatta volna hibáját, de közeli fejeése mellett ment.

Egy olyan mérkőzésen lett döntetlen eredmény, amelyen többnyire az Olajbányász akarata érvényesült, így a ZTE végül örülhetett az egy pontnak.

Edzői vélemények a találkozó végén:

Németh Lajos, az Olajbányász mestere:

— *Úgy érzem, itt hagytunk egy pontot és ez nem hangzik nagyképszerűségnek. Ezt az egy pontot saját butaságunknak és ügytelenségünknek köszönhetjük. Ettől függetlenül nekünk a döntetlen nagyon jól jött ebben a nehéz helyzetben, de azért irgalmatlanul sajnálom ezt az egy pontot, mert megérdemeltük volna.*

Madár Gábor, a ZTE tréneré:

— *Amire számítottam, az a mérkőzés nagy részében érvényesült is. Sajnos a támadásfelépítéseink nem sikerültek, mert sok volt a felesleges labdacipelés. A kiállítást fontos momentumnak tartom és az a véleményem, hogy elhamarkodott volt. Ezután az Olajbányász az eredmény tartására törekedett, és a hibáikat sikerült kihasználnunk. Az egyik pontot megszerztük, így az élcsoportban tudunk maradni.*

—Kápolnás—

Az egerszegiek kapusa, Tóth tisztáz nehéz helyzetben.

Fotó: Pezzetta Umberto

MÁV NTE—Marcali 0:0

NB III-as labdarúgó mérkőzés.
Az őszi idényzárón hazai környezetben szerepelt az élcsoportban tanuló vasutas-gárda, amely jó őszi szereplést tűnt ki az eddigi fordulók során. A zárás azonban nem így

sikerült, ahogy azt a kanizsaiak elképzelték, hiszen nem sikerült győzelemmel befejezni ezt a szép sorozatot. Nos, ezért egyedül csak a hazaiak hibázathatók, akik ezúttal igen gyengén adták elő „tudományukat”.

A sérült Müllner és a „besárgult” Szőke nélkül vették fel a küzdelmet az ugyancsak élcsoportos Marcali ellen. Kezdetben úgy tűnt, hogy gond nélkül „legyűrik” a vendégeket, mivel az első negyedőrában Kém, majd Vári is bevehette volna a kaput. Nos, ezután „elsüllyedt” a Vasút, sőt a 20. percben Fortuna, no meg Varga E. játékevezető is velük volt. Ugyanis egy szöglet után a kétségbeesett Nagy Tamás csak a gólvonal tájékáról, a vendégek szertier fél-méterrel a gólvonal mögöl, vágta ki a labdát. A partbíró bejelezte a gólt, ám a bíró másként látta (szerencsére) a tóvábbot intett. A II. félidő elején volt még egy meleg helyzet, ez azonban

a vendégek kapujánál, ám 10 méterre közvetett szabadrúgást Mózi a sorfalba lötte. Ezután a Marcali támadgatott, a vasutasok jól s keményen védekeztek.

Az őszi idényzárón ezúttal a tartalékos vasutasok nem bódolgáltak a labdával. Nagyon gyengén ment a fiúknak. A középpályások, a csatárok jóval a várakozás alatt teljesítettek. Mindent belül erőltettek, a szélekről teljesen megfélekedtek. Rengeteg átadási hibát vétettek s így folyamatos játék nem is alakulhatott ki. Ugyanakkor a védők, Nagy vezérletével jól szűrték meg a vendégek vérszegény támadásait.

(Ba)

Kém (MÁV NTE) a marcaliak háromszögéből próbál kitörni.

Fotó: Szakony Attila

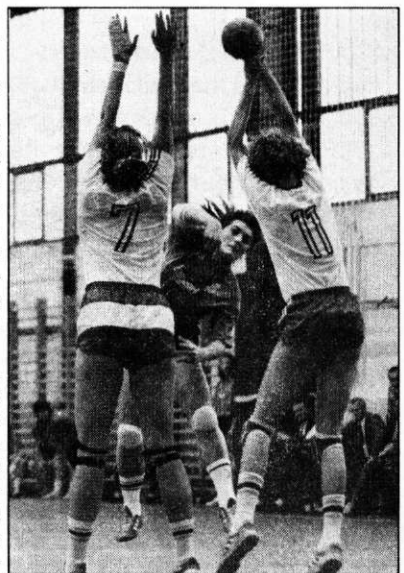
Olajbányász—Hungalit 11:29 (6:17)

NB I-es női kézilabda mérkőzés. A kanizsaiak legeredményesebb játékosai: Mátyás (7).

A bajnokság utóbbi fordulójában az elmúlt évi magyar bajnok Hungalit (egykori Építők SC) és az NB I. jelenlegi listavezetője szerepelt a dél-zalai városban, tehát egy újabb bajnok látogatott el Nagykanizsára.

Így aztán a sereghajtó, 1 bajnoki ponttal rendelkező kanizsai újonc ezúttal is neves ellenfél ellen kísérlete meg a tisztes helytállást. A legfőbb feladat az volt, hogy a lányok elkerüljék a nagy különbségű vereséget. Nos, ebben bíztak, de aztán ebből semmi sem lett, hiszen 18 góllal vesztettek Mátyásék.

Kanizsai szempontból igen

Mátyás lövése ezúttal utat talal a kapu felé.

Fotó: Szakony Attila

rosszul indult a mérkőzés, hiszen alig telt el néhány perc és máris biztosan (Folytatás a 16. oldalon.)

(Folytatás a 15. oldalról.)

vezettek a vendégek. Az olajosok is megkísérelték bevenni a vendégek kapuját, ám a lövések rosszul sikerültek, illetve jól blokkolt a védelem. A megszerzett labdákból viszont sorra elmentek a bajnoksapat tagjai s nem volt gond bevenni Skrach kapuját.

Az első 10 perc végén már tete-mes, nyolc gólos előnyre tettek szert a fővárosiak. A hazaiak a 11. perc táján lőtték első góljukat, majd egy időre úgy néztek ki a dolog, hogy a bajnokkal lépést tudott tartani az újonc. „Megfogták” a védekezést s úgy 4-4 percenként lőttek is 1-1 gólt. A 25. perctől aztán megint nagyot változott a játék képe. A kanizsaiak eladott labdával kedveskedtek Majoréknak, akik éltek is a lehetőséggel és 11 gólos előnnyel tértek pihenőre.

Szünet után jól kezdett a hazai csapat s 10 percen át tartotta magát. Ennek bizonyosága, hogy ebben a szakaszban a bajnok csak 3:2-es eredménnyel ért el. Igaz, hogy ekkor már Adorján János, a bajnoksapat edzője a cseréknek is többször adott játéklehetőséget. A másik oldalon, Deregi László edző is bevettette a cserekapus Sulyoknét, valamint a fiatal Szlobodát és Kötőt is, akiknek minden bizonnyal élmény volt szerepelni a bajnok ellen.

Az újabb 10 percen is eléggé

szoros volt a játék, de aztán újra előjöttek a hibák s azokból sorra eredményesek voltak a vendégek. Küzdelmes volt a találkozó, a bajnok már nem villogott úgy, mint az első félőrában. A befejező 5 percben újítottak a fővárosiak, újra a kezdő-csapat szerepelt, amely végül is könnyedén érte el fölényt, 18 gólos győzelmet.

A találkozózt követően így összegeztek a megkérdezettek.

Deregi László: — Sajnálom, hogy a lányok elmaradtak a várakozástól. Nem merték még azt sem játszani, amire valószínűleg képesek. Megilletődöttek, kishitűek voltak s bizony sokat hibáztak védekezésben és támadásban egyaránt. Nagyon tisztelték a listavezetőt s úgy tűnt, hogy lélekben már a találkozó kezdetén feladták a 60 percet. A Hungalit lényegesen jobb csapat nálunk, de azért a lányoktól nagyobb ellenállást vártam, hiszen közülük most senki sem volt dicsérhető.

Szloboda József, az olajosok technikai vezetője: — Nincs okunk az elkeseredésre. A csapat most, a bajnok ellen erre volt képes, dehát nekünk nem a Hungalit-ra, hanem a nálunk jóval szerényebb képességű csapatokra kell igencsak odafigyelni. Sajnos, nem tudunk igazolni, így aztán csak azokkal tudunk valamit kezdeni, akik rendelkezésre állnak. Egyelőre ez van s a kilátások sem biztatók.

(Balogh)

Asztalitenisz hírcsokor

Zborai megyei Tízek-bajnok

A megyei szakszövetség a Vécsey iskola tornatermében bonyolította le a megyei Tízek-bajnokságot a felnőtt férfiak, az ifjúsági férfi-női korosztályban, amelyen a megye legjobbjai, köztük kanizsai NB-s versenyzők szerepeltek.

A férfi felnőttben kanizsai siker született, melynek során a Tungsram és az Üveggyár versenyzői külön párharcot folytattak egymással és az egerszegiekkel. Zborai Gyula, a Tungsram élversenyzője-edzője biztosan vette az akadályokat, akit meggyőző játékkal nyerte a Tízek-bajnokságot. A döntőben Csapót, az Üveggyár NB III-as élversenyzője volt az ellenfél, aki nagy ellenállást fejtett ki, de végül is az NB II-es versenyzője biztosan kerekedett felül. A bronzos döntőn Beck Gábor (Tungsram) a döntő szettben veszített egerszegi ellenfelével szemben, s így 4. helyen végzett.

A férfi ifjúságiak mezőnyében jól vette a csoportküzdelmeket Salamon (Üveggyár) s az öt követő Losonczy (Tungsram). Az elődöntőben Losonczy javított, Salamon viszont veszített s végül is az előző fiú a 2., míg az utóbbi a 3. helyet szerezte meg.

A női ifjúságiaknál a döntőig jól haladt előre Jurik Andrea (Bútorgyár), de aztán a fináléban megtorpant az NB I-ben szereplő kislány, aki a döntő szettben alulmaradt NB II-es ellenfelével, Dóczyval szemben. A másik kanizsai versenyző, Lampert a 4. helyen végzett.

A többszakaszos versenyrendben lebonyolított megyei versenyen az 1-4. helyezettek érdemdíjazásban részesültek, az 1-2. helyen végzett versenyzők sportfelszerelést is kaptak.

Szakonyi István, a megyei szövetség főtitkára így vélekedett a Tízek-bajnokság végén: — A megye leg- rangosabb versenye igazolta az előzetes várakozást. Tulajdonképpen

mindenki itt volt, akire számítottunk s végül az esélyesek vitték el a „pálmát”. Ami az esélyeket illeti, arról annyit, hogy a felnőttéknél négyen pályáztak a bajnoki címre s ebből 3 kanizsai volt (Zborai, Beck, Csapó). Az ifi fiúknál is 4 jelölt volt s ebből kettő kanizsai (Salamon, Losonczy), míg a női ifjúságiakban ketten voltak az esélyesek s azok is vették a döntőt. A kanizsaiak közül Zborai és Csapó ki-tett magáért, ám a többiekétől, már ami az élcsoporthoz jelenti, többet vártam. Egyébként komoly, nagy verseny volt a Tízek-bajnokság, amelyet a sportszerűség mellett a küzdelem, az elődöntőkben és fináléban jó színvonal jellemzett. Örülök, hogy az országos szövetségtől kapott támogatásból a díjazásra is futotta, s a pénzdíj helyett sportfelszerelést biztosítottunk a legjobbaknak.

Az NB II. Barna-csoporthozában az ősi idény utolsó előtti fordulójában Balatonszárszón szerepelt a Tungsram férfi gárdája. A csapat a bajnokjelölt, pontvesztéses nélkül az élen álló Balaton-partiak ellen jól helytállt. Ugyan 12:4-re kikaptak, ám a kitűnő csapattól még senki sem vett el 4 játékot. Kanizsai győztesek: Zborai és Beck (2-2).

Az NB III. Mechlovits csoportjában szereplő Üveggyár férfi együttese legutóbb Várpalotán állt asztalok mellé. A találkozózt biztosan, 10:6-ra nyerték a kanizsaiak, akik közül Csapó és Dömötör S. 3-3, Tuboly és Novotny 2-2 győzelmet szereztek.

A megyei bajnokságban 3 kanizsai csapat szerepel. A férfiak mezőnyében a Tungsram II., Üveggyár II. és a Bútorgyár II. női csapat vesz részt, amelyek legutóbb a következő eredményeket érték el:

Üveggyár II.—Tungsram II. 10:6. A legtöbb győzelmet szerzett versenyzők: Novotny (4), illetve Horváth (3).

Hévíz—Bútorgyár II. 13:3. Gy.: Jurik (2).

Diáksport

A Városi Diáksport Bizottság szervezésében bonyolították le a kézilabdázók városi versenyét. A lányok és fiúk mezőnyében egyaránt 4-4 iskola képviseltette magát, akik körmérkőzéses formában döntötték el a helyezéseket. A lányoknál a Péterfy Iskola, míg a fiúknál a Zrínyi bizonyult a legjobbnak.

Eredmények:

Lányok: Szabadság téri—Tanácsköztársaság téri 3:0, Péterfy—Hunyadi 7:4, Hunyadi—Szabadság téri 6:0, Péterfy—Szabadság téri 10:3, Hunyadi—Tanácsköztársaság téri 11:0, Péterfy—Tanácsköztársaság téri 20:1. Fiúk: Zrínyi—Hunyadi 19:0, Péterfy—Hunyadi 15:5, Péterfy—Tanácsköztársaság téri 12:4, Tanácsköztársaság téri—Hunyadi 5:2, Zrínyi—Tanácsköztársaság téri 8:2, Zrínyi—Péterfy 18:6.

Kanizsa — városi politikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Megbízott szerkesztő: **Tihanyi István.**

Szerkesztőség: 8801 Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Pf. 74. Telefon: 06/93/12-305. A szerkesztőbizottság tagjai: **Büki Pálné, Cserny József, Horváth Mária, Kápolnás Zoltán, Tóth Ferenc, Vízvári József.** Kiadja a Journal Kiadói Kft. Felelős kiadó: **Györfly István** ügyvezető. Komputertechnika: Journal Kiadói Kft. Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz: B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.